

FATF

INTERNATIONAL STANDARDS
ON COMBATING MONEY LAUNDERING
AND THE FINANCING
OF TERRORISM & PROLIFERATION

THE FATF RECOMMENDATIONS

มาตรฐานสากล
ด้านการต่อต้านการฟอกเงิน
และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง

**ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเฉพาะกิจ
เพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน**

INTERNATIONAL STANDARDS
ON COMBATING MONEY LAUNDERING
AND THE FINANCING
OF TERRORISM & PROLIFERATION

THE FATF RECOMMENDATIONS

มาตรฐานสากล
ด้านการต่อต้านการฟอกเงิน
และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
และการแพร่อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

**ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเฉพาะกิจ
เพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน**

ADOPTED BY THE FATF PLENARY IN FEBRUARY 2012

ปรับปรุงแก้ไขโดยที่ประชุม FATF เดือนกุมภาพันธ์ 2555

JUNE 2019

มิถุนายน 2562

Copyright © 2012 FATF/OECD. All rights reserved.

No reproduction or translation of this publication may be made without prior written permission.

Applications for such permission, for all or part of this publication, should be made to the FATF Secretariat, 2 rue André Pascal 75775 Paris Cedex 16, France
(fax: +33 1 44 30 61 37 or e-mail: contact@fatf-gafi.org).

The FATF Recommendations have been translated in Thai under the responsibility of the Anti-Money Laundering Office of Thailand, with the authorisation of the FATF Secretariat.

This version is a working translation. In the event of a conflict over interpretation, the official English and French versions of the text, as published on www.fatf-gafi.org are authoritative.

ข้อแนะนำนี้แปลเป็นภาษาไทยโดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
โดยได้รับอนุญาตจาก FATF Secretariat และเป็นเพียงคำแปลอย่างไม่เป็นทางการ
หากมีข้อขัดแย้งในคำแปลให้ดูฉบับภาษาอังกฤษ และฉบับภาษาฝรั่งเศส
ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ www.fatf-gafi.org เป็นหลัก

CONTENTS

สารบัญ

Pages / หน้า

List of the FATF Recommendations.....	4-7
สรุปข้อเสนอแนะ FATF	
Introduction.....	8-13
บทนำ	
FATF Recommendations.....	14-49
ข้อเสนอแนะ FATF	
Interpretive Notes.....	50-185
คำอธิบายเพิ่มเติม	
Note on the legal basis of requirements	186-189
on financial institutions and DNFBPs.....	
หมายเหตุเกี่ยวกับฐานกฎหมายในการออกข้อกำหนดสำหรับสถาบันการเงิน	
และผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	
Glossary.....	190-257
อภิธานศัพท์	
Table of Acronyms.....	258-263
อักษรย่อ	

THE FATF RECOMMENDATIONS

No. Old Number

A - AML/CFT POLICIES AND COORDINATION

1	-	Assessing risks & applying a risk-based approach
2	R.31	National cooperation and coordination

B - MONEY LAUNDERING AND CONFISCATION

3	R.1 & R.2	Money laundering offence
4	R.3	Confiscation and provisional measures

C - TERRORIST FINANCING AND FINANCING OF PROLIFERATION

5	SR II	Terrorist financing offence
6	SR III	Targeted financial sanctions related to terrorism & terrorist financing
7	-	Targeted financial sanctions related to proliferation
8	SR VIII	Non-profit organisations

D - PREVENTIVE MEASURES

9	R.4	Financial institution secrecy laws
<i>Customer due diligence and record keeping</i>
10	R.5	Customer due diligence
11	R.10	Record keeping
<i>Additional measures for specific customers and activities</i>
12	R.6	Politically exposed persons
13	R.7	Correspondent banking
14	SR.VI	Money or value transfer services
15	R.8	New technologies
16	SR.VII	Wire transfers
<i>Reliance, Controls and Financial Groups</i>
17	R.9	Reliance on third parties
18	R.15 & R.22	Internal controls and foreign branches and subsidiaries
19	R.21	Higher-risk countries
<i>Reporting of suspicious transactions</i>
20	R.13 & SR.VI	Reporting of suspicious transactions
21	R.14	Tipping-off and confidentiality
<i>Designated non-financial Businesses and Professions (DNFBPs)</i>

สรุปข้อแนะนำ FATF

ข้อแนะนำที่ ข้อแนะนำเดิม

A - นโยบาย AML/CFT และการประสานงาน		
1	-	การประเมินความเสี่ยงและการใช้กระบวนการบริหารจัดการตามความเสี่ยง*
2	R.31	การร่วมมือและการประสานงานระดับชาติ
B – การฟอกเงินและการริบทรัพย์		
3	R.1 & R.2	ความผิดฐานฟอกเงิน*
4	R.3	การริบทรัพย์และมาตรการชั่วคราว*
C – การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธ		
5	SR II	ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย*
6	SR III	บทลงโทษทางการเงินแก่ผู้ถูกระบุชื่อเกี่ยวกับการก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย*
7	-	บทลงโทษทางการเงินแก่ผู้ถูกระบุชื่อเกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธ*
8	SR VIII	องค์กรไม่แสวงหากำไร*
D - มาตรการป้องกัน		
9	R.4	กฎหมายว่าด้วยการรักษาความลับของสถาบันการเงิน <i>การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและการเก็บรักษาหลักฐาน</i>
10	R.5	การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า*
11	R.10	การเก็บรักษาหลักฐาน <i>มาตรการเพิ่มเติม เฉพาะลูกค้าและธุรกรรมบางประเภท</i>
12	R.6	บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง*
13	R.7	ธนาคารตัวแทน*
14	SR.VI	บริการการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน*
15	R.8	เทคโนโลยีใหม่
16	SR.VII	การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์* <i>การพึ่งพา, มาตรการควบคุม, และกลุ่มการเงิน</i>
17	R.9	การพึ่งพาบุคคลที่สาม*
18	R.15 & R.22	มาตรการควบคุมภายในและสาขาต่างประเทศกับบริษัทในเครือ*
19	R.21	ประเทศที่มีความเสี่ยงสูง* <i>การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย</i>
20	R.13 & SR.VI	การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย*
21	R.14	การบอกใบ้และการเก็บรักษาความลับ <i>ธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (DNFBPs)</i>

THE FATF RECOMMENDATIONS

No.	Old Number	
22	R.12	DNFBPs: Customer due diligence
23	R.16	DNFBPs: Other measures
E - TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL PERSONS AND ARRANGEMENTS		
24	R.33	Transparency and beneficial ownership of legal persons
25	R.34	Transparency and beneficial ownership of legal arrangements
F-POWERS AND RESPONSIBILITIES OF COMPETENT AUTHORITIES, AND OTHER INSTITUTIONAL MEASURES		
<i>REGULATION AND SUPERVISION</i>		
26	R.23	Regulation and supervision of financial institutions
27	R.29	Powers of supervisors
28	R.24	Regulation and supervision of DNFBPs
<i>OPERATIONAL AND LAW ENFORCEMENT</i>		
29	R.26	Financial intelligence units*
30	R.27	Responsibilities of law enforcement and investigative authorities*
31	R.28	Powers of law enforcement and investigative authorities
32	SR IX	Cash couriers*
<i>General Requirements</i>		
33	R.32	Statistics
34	R.25	Guidance and feedback
<i>Sanctions</i>		
35	R.17	Sanctions
G – INTERNATIONAL COOPERATION		
36	R.35 & SR I	International instruments
37	R.36 & SR.V	Mutual legal assistance
38	R.38	Mutual legal assistance: freezing and confiscation*
39	R.39	Extradition
40	R.40	Other forms of international cooperation*

1. The 'old number' column refers to the corresponding 2003 FATF Recommendation.

* Recommendations marked with an asterisk have interpretive notes, which should be read in conjunction with the Recommendation.

สรุปข้อแนะนำ FATF

ข้อแนะนำที่ ข้อแนะนำเดิม

22	R.12	DNFBPs : การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า*
23	R.16	DNFBPs : มาตรการอื่น*
E - ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของนิติบุคคล และผู้ที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย		
24	R.33	ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของนิติบุคคล
25	R.34	ความโปร่งใสและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย
F - อำนาจและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่มีอำนาจและมาตรการอื่นของสถาบัน		
<i>การกำกับดูแลและการควบคุมดูแล</i>		
26	R.23	การกำกับดูแลและการควบคุมสถาบันการเงิน*
27	R.29	อำนาจของหน่วยงานกำกับดูแล
28	R.24	การกำกับดูแลและการควบคุมธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
<i>การบังคับใช้กฎหมายและด้านปฏิบัติการ</i>		
29	R.26	หน่วยข่าวกรองทางการเงิน*
30	R.27	หน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานสืบสวนสอบสวน*
31	R.28	อำนาจของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานสืบสวนสอบสวน
32	SR IX	การเงิน*
<i>ข้อกำหนดทั่วไป</i>		
33	R.32	สถิติ
34	R.25	การจัดทำแนวทางและผลตอบรับ (Feedback)
<i>บทลงโทษ</i>		
35	R.17	บทลงโทษ
G-การร่วมมือระหว่างประเทศ		
36	R.35 & SR I	กรรมสารระหว่างประเทศ
37	R.36 & SR.V	การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน
38	R.38	การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา : การอายัดและการริบ*
39	R.39	การส่งผู้ร้ายข้ามแดน
40	R.40	รูปแบบอื่นของการร่วมมือระหว่างประเทศ*

1. “ข้อแนะนำเดิม” หมายถึงมาตรฐานสากล ปี 2546

*ข้อแนะนำที่มีเครื่องหมายเหตุอธิบายเพิ่มเติม

INTRODUCTION

The Financial Action Task Force (FATF) is an inter-governmental body established in 1989 by the Ministers of its Member jurisdictions. The mandate of the FATF is to set standards and to promote effective implementation of legal, regulatory and operational measures for combating money laundering, terrorist financing and the financing of proliferation, and other related threats to the integrity of the international financial system. In collaboration with other international stakeholders, the FATF also works to identify national-level vulnerabilities with the aim of protecting the international financial system from misuse.

The FATF Recommendations set out a comprehensive and consistent framework of measures which countries should implement in order to combat money laundering and terrorist financing, as well as the financing of proliferation of weapons of mass destruction. Countries have diverse legal, administrative and operational frameworks and different financial systems, and so cannot all take identical measures to counter these threats. The FATF Recommendations, therefore, set an international standard, which countries should implement through measures adapted to their particular circumstances. The FATF Recommendations set out the essential measures that countries should have in place to:

- Identify the risks, and develop policies and domestic coordination;
- Pursue money laundering, terrorist financing and the financing of proliferation;
- Apply preventive measures for the financial sector and other designated sectors;
- Establish powers and responsibilities for the competent authorities (e.g., investigative, law enforcement and supervisory authorities) and other institutional measures;
- Enhance the transparency and availability of beneficial ownership information of legal persons and arrangements; and
- Facilitate international cooperation.

The original FATF Forty Recommendations were drawn up in 1990 as an initiative to combat the misuse of financial systems by persons laundering drug money. In 1996 the Recommendations were revised for the first time to reflect evolving money laundering trends and techniques, and to broaden their scope well beyond drug-money laundering. In October 2001 the FATF expanded its mandate to deal with the issue of the funding of terrorist acts and terrorist organisations, and took the important step of creating the Eight (later expanded to Nine) Special Recommendations on Terrorist Financing. The FATF Recommendations were revised a second time in 2003, and these, together with the Special Recommendations, have been endorsed by over 180 countries, and are universally recognised as the international standard for anti-money laundering and countering the financing of terrorism (AML/CFT).

บทนำ

คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) เป็นองค์การระหว่างรัฐบาลที่บรรดารัฐมนตรีของประเทศสมาชิกร่วมกันจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2532 อาณัติของ FATF คือการจัดตั้งมาตรฐานด้านต่างๆ และส่งเสริมให้มีการใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการด้านการกำกับดูแล และมาตรการด้านปฏิบัติการ อย่างบังเกิดผลในการต่อต้านการฟอกเงิน (ML) การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (TF) และการแพร่ขยายอาวุธ ตลอดจนภัยอื่นๆ ที่จะกระทบต่อของระบบการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ FATF ยังร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อระบุดูอ่อนด้านต่างๆ ในระดับชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองมิให้มีการนำระบบการเงินระหว่างประเทศไปใช้กระทำ ความผิด

ข้อแนะนำของ FATF กำหนดรายละเอียดของมาตรการต่างๆ อย่างครอบคลุม ครอบคลุมและสอดคล้องกัน ซึ่งประเทศต่างๆ ต้องจะนำไปปฏิบัติเพื่อต่อต้าน ML และ TF ตลอดจนการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง แต่ละประเทศมีกรอบทางกฎหมาย การบริหาร และทางปฏิบัติที่ต่างกันหลาย และระบบการเงินที่แตกต่างกัน ดังนั้น แต่ละประเทศจึงไม่สามารถใช้มาตรการอย่างเดียวกันในการตอบโต้ภัยคุกคามเหล่านี้ ข้อแนะนำ FATF จึงกำหนดมาตรฐานสากลขึ้นมา ซึ่งแต่ละประเทศต้องนำไปใช้ โดยปรับให้สอดคล้องกับสภาพการณ์เฉพาะของแต่ละประเทศ ข้อแนะนำ FATF กำหนดรายละเอียดของมาตรการต่างๆ ที่จำเป็น ซึ่งแต่ละประเทศต้องมีพร้อมใช้อยู่แล้วเพื่อ :

- ระบุความเสี่ยงต่างๆ และจัดทำนโยบายและการประสานงานภายในประเทศ
- ติดตามการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธ
- ใช้มาตรการป้องกันในภาคส่วนการเงิน และภาคส่วนอื่นๆตามที่กำหนด
- กำหนดอำนาจและความรับผิดชอบของหน่วยงานที่มีอำนาจ (เช่น หน่วยงานสืบสวนสอบสวน, หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และหน่วยงานกำกับดูแล) และมาตรการอื่นๆของสถาบัน
- ส่งเสริมความโปร่งใสและส่งเสริมการมีข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของนิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และ
- อำนวยความสะดวกในการร่วมมือระหว่างประเทศ

ข้อแนะนำ FATF ชุดเดิม 40 ข้อจัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2533 นับเป็นการริเริ่มการต่อต้านการใช้ระบบการเงินของประเทศต่างๆไปเพื่อการฟอกเงินจากการค้ายาเสพติด ในปี พ.ศ. 2539 ข้อแนะนำของ FATF ดังกล่าวได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งแรก เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มและเทคนิคในการฟอกเงินใหม่ๆ และเพื่อขยายขอบเขตของข้อแนะนำเพิ่มขึ้นนอกเหนือจาก การฟอกเงินที่ได้จากยาเสพติด ในเดือนตุลาคม ปี พ.ศ. 2544 FATF ได้เพิ่มประเด็น TF และองค์กรก่อการร้าย โดยการจัดทำข้อแนะนำพิเศษ 8 ข้อ ว่าด้วยการต่อต้าน TF (ต่อมาขยายเป็น 9 ข้อ) ข้อแนะนำ FATF ได้รับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอีกครั้งที่สี่ในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากประเทศต่างๆ มากกว่า 180 ประเทศ และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศในการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (AML/CFT)

Following the conclusion of the third round of mutual evaluations of its members, the FATF has reviewed and updated the FATF Recommendations, in close co-operation with the FATF-Style Regional Bodies (FSRBs) and the observer organisations, including the International Monetary Fund, the World Bank and the United Nations. The revisions address new and emerging threats, clarify and strengthen many of the existing obligations, while maintaining the necessary stability and rigour in the Recommendations.

The FATF Standards have also been revised to strengthen the requirements for higher risk situations, and to allow countries to take a more focused approach in areas where high risks remain or implementation could be enhanced. Countries should first identify, assess and understand the risks of money laundering and terrorist finance that they face, and then adopt appropriate measures to mitigate the risk. The risk-based approach allows countries, within the framework of the FATF requirements, to adopt a more flexible set of measures, in order to target their resources more effectively and apply preventive measures that are commensurate to the nature of risks, in order to focus their efforts in the most effective way.

Combating terrorist financing is a very significant challenge. An effective AML/CFT system, in general, is important for addressing terrorist financing, and most measures previously focused on terrorist financing are now integrated throughout the Recommendations, therefore obviating the need for the Special Recommendations. However, there are some Recommendations that are unique to terrorist financing, which are set out in Section C of the FATF Recommendations. These are: Recommendation 5 (the criminalisation of terrorist financing); Recommendation 6 (targeted financial sanctions related to terrorism & terrorist financing); and Recommendation 8 (measures to prevent the misuse of non-profit organisations). The proliferation of weapons of mass destruction is also a significant security concern, and in 2008 the FATF's mandate was expanded to include dealing with the financing of proliferation of weapons of mass destruction. To combat this threat, the FATF has adopted a new Recommendation (Recommendation 7) aimed at ensuring consistent and effective implementation of targeted financial sanctions when these are called for by the UN Security Council.

The FATF Standards comprise the Recommendations themselves and their Interpretive Notes, together with the applicable definitions in the Glossary. The measures set out in the FATF Standards should be implemented by all members of the FATF and the FSRBs, and their implementation is assessed rigorously through Mutual Evaluation processes, and through the assessment processes of the International Monetary Fund and the World Bank – on the basis of the FATF's common assessment methodology. Some Interpretive Notes and definitions in the glossary include examples which illustrate how the requirements could be applied. These examples are not mandatory elements of the FATF Standards, and are included for guidance only. The examples are not intended to be comprehensive, and although they are considered to be helpful indicators, they may not be relevant in all circumstances.

หลังจากการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลรอบที่ 3 จบสิ้นลง FATF ได้ทบทวนตรวจสอบและปรับปรุงข้อแนะนำให้ทันสมัยขึ้นโดยการร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับองค์กรในระดับภูมิภาค (FSRBs) และองค์การสังเกตการณ์ ซึ่งรวมถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารโลก และสหประชาชาติ ในการปรับปรุงข้อแนะนำดังกล่าวได้พิจารณาแก้ปัญหาภัยคุกคามใหม่ที่กำลังเกิดขึ้น เสริมสร้างพันธกรณีต่างๆ ที่มีอยู่เดิมให้ชัดเจนและเข้มแข็งยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็ต้องคงความเที่ยงตรงและความเข้มงวดไว้ในข้อแนะนำด้วย

มาตรฐานของ FATF ยังได้รับการแก้ไขเพื่อเพิ่มมาตรการในกรณีสถานการณ์ความเสี่ยงสูงและเพื่อให้แต่ละประเทศเน้นในด้านที่ยังมีความเสี่ยงสูง หรือด้านที่ต้องดำเนินการเพิ่มขึ้น ในลำดับแรกแต่ละประเทศต้องระบุ ประเมิน และทำความเข้าใจความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF หลังจากนั้นจึงนำมาตราการที่เหมาะสมมาบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าว กระบวนการบริหารจัดการตามความเสี่ยง (RBA) เปิดโอกาสให้ประเทศต่าง ๆ นำมาตรการที่มีความยืดหยุ่นมาใช้ได้ภายในกรอบข้อกำหนดของ FATF ซึ่งจะช่วยให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับลักษณะความเสี่ยงของประเทศ

การต่อต้าน TF เป็นปัญหาท้าทายที่มีความสำคัญมาก ระบบ AML/CFT ที่มีประสิทธิภาพโดยทั่วไปจึงมีความสำคัญในการแก้ไขปัญหา TF โดยมาตรฐานสากลฉบับใหม่นี้ไม่ได้แยก TF เป็นเรื่องเฉพาะด้าน อย่างไรก็ตามยังมีข้อแนะนำบางข้อที่เป็นเรื่องการต่อต้าน TF โดยตรงซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในหมวด C ข้อแนะนำดังกล่าวนี้ได้แก่ ข้อแนะนำที่ 5 (การกำหนดให้ TF เป็นความผิดทางอาญา); ข้อแนะนำที่ 6 (มาตรการลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายและ TF) และข้อแนะนำที่ 8 (มาตรการป้องกันการใช้ NPOs ไปในทางที่ผิด) การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (WMD) ก็เป็นปัญหาด้านความมั่นคงที่มีความสำคัญ และในปี พ.ศ. 2551 FATF ก็ได้ขยายอำนาจหน้าที่ครอบคลุมถึงเรื่องการจัดการกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธและเพื่อเป็นการต่อต้านภัยคุกคามดังกล่าวนี้ FATF ได้ออกข้อแนะนำใหม่ (คือข้อแนะนำที่ 7) มุ่งหมายเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามบทลงโทษทางการเงินที่สอดคล้องและมีประสิทธิภาพตามข้อเรียกร้องของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

มาตรฐาน FATF ประกอบด้วยข้อแนะนำและ คำอธิบายเพิ่มเติม พร้อมด้วยคำจำกัดความในภาคอภิธานศัพท์ สมาชิกของ FATF และของ FSRBs ทุกประเทศ ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ดังกล่าว และจะได้รับการประเมินอย่างเข้มงวดตามขั้นตอนการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและขั้นตอนของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และธนาคารโลก บนพื้นฐานของวิธีการประเมินของ FATF ในคำอธิบายเพิ่มเติมบางข้อและคำนิยามในอภิธานศัพท์ที่มีตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะนำข้อกำหนดไปใช้ ทั้งนี้ตัวอย่างเหล่านี้เป็นแนวทางเท่านั้น ไม่ได้ตั้งใจจะให้รายละเอียดครบถ้วน ถึงแม้ว่าตัวอย่างที่ว่านี้จะเป็นดัชนีชี้วัดที่ช่วยเราในการประเมินได้ แต่อาจไม่ตรงประเด็นกับทุกสภาพการณ์

The FATF also produces Guidance, Best Practice Papers, and other advice to assist countries with the implementation of the FATF standards. These other documents are not mandatory for assessing compliance with the Standards, but countries may find it valuable to have regard to them when considering how best to implement the FATF Standards. A list of current FATF Guidance and Best Practice Papers, which are available on the FATF website, is included as an annex to the Recommendations.

The FATF is committed to maintaining a close and constructive dialogue with the private sector, civil society and other interested parties, as important partners in ensuring the integrity of the financial system. The revision of the Recommendations has involved extensive consultation, and has benefited from comments and suggestions from these stakeholders. Going forward and in accordance with its mandate, the FATF will continue to consider changes to the standards, as appropriate, in light of new information regarding emerging threats and vulnerabilities to the global financial system.

The FATF calls upon all countries to implement effective measures to bring their national systems for combating money laundering, terrorist financing and the financing of proliferation into compliance with the revised FATF Recommendations.

นอกจากนี้ FATF ยังได้จัดทำคู่มือ, เอกสารว่าด้วยหลักปฏิบัติที่ดี และคำแนะนำอื่นๆ เพื่อช่วยแต่ละประเทศในการนำมาตราฐานของ FATF ไปปฏิบัติให้บรรลุผล เอกสารดังกล่าวนี้ไม่ได้นำมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติตามมาตรฐาน อย่างไรก็ตาม เอกสารเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการอ้างอิงเพื่อการปฏิบัติตามมาตรฐานของ FATF ให้เกิดผลดีที่สุด เอกสารคู่มือ และเอกสารว่าด้วยหลักปฏิบัติที่ดีซึ่งมีอยู่ในเว็บไซต์ของ FATF ก็รวมไว้ในภาคผนวกต่อท้ายข้อเสนอแนะ FATF ด้วย

FATF จะติดต่อประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และฝ่ายอื่นๆ ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องต่อไป โดยถือว่าหน่วยงานเหล่านี้เป็นหุ้นส่วนที่สำคัญในการช่วยกันรักษาระบบการเงิน ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อแนะนำ FATF นั้นได้มีการปรึกษาหารืออย่างกว้างขวางและได้ประโยชน์มากมายจากข้อคิด ความเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่มีส่วนได้เสียเหล่านี้ และ FATF จะยังคงพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรฐานสากลตามความเหมาะสมเมื่อได้รับข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับภัยคุกคามที่เกิดขึ้นใหม่ และจุดอ่อนต่างๆ ของระบบการเงินโลก ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

FATF ขอเรียกร้องให้ทุกประเทศนำมาตราการเหล่านี้ไปปฏิบัติเพื่อให้ระบบ AML/CFT และการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธของแต่ละประเทศเป็นไปตามข้อแนะนำที่แก้ไขใหม่นี้

THE FATF RECOMMENDATIONS

A. AML/CFT POLICIES AND COORDINATION

1. Assessing risks and applying a risk-based approach *

Countries should identify, assess, and understand the money laundering and terrorist financing risks for the country, and should take action, including designating an authority or mechanism to coordinate actions to assess risks, and apply resources, aimed at ensuring the risks are mitigated effectively. Based on that assessment, countries should apply a risk-based approach (RBA) to ensure that measures to prevent or mitigate money laundering and terrorist financing are commensurate with the risks identified. This approach should be an essential foundation to efficient allocation of resources across the anti-money laundering and countering the financing of terrorism (AML/CFT) regime and the implementation of risk-based measures throughout the FATF Recommendations. Where countries identify higher risks, they should ensure that their AML/CFT regime adequately addresses such risks. Where countries identify lower risks, they may decide to allow simplified measures for some of the FATF Recommendations under certain conditions.

Countries should require financial institutions and designated non-financial businesses and professions (DNFBPs) to identify, assess and take effective action to mitigate their money laundering and terrorist financing risks.

2. National cooperation and coordination

Countries should have national AML/CFT policies, informed by the risks identified, which should be regularly reviewed, and should designate an authority or have a coordination or other mechanism that is responsible for such policies.

Countries should ensure that policy-makers, the financial intelligence unit (FIU), law enforcement authorities, supervisors and other relevant competent authorities, at the policymaking and operational levels, have effective mechanisms in place which enable them to cooperate, and, where appropriate, coordinate and exchange information domestically with each other concerning the development and implementation of policies and activities to combat money laundering, terrorist financing and the financing of proliferation of weapons of mass destruction. This should include cooperation and coordination between relevant authorities to ensure the compatibility of AML/CFT requirements with Data Protection and Privacy rules and other similar provisions (e.g. data security/localisation).

B. MONEY LAUNDERING AND CONFISCATION

3. Money laundering offence *

Countries should criminalise money laundering on the basis of the Vienna Convention and the Palermo Convention. Countries should apply the crime of money laundering to all serious offences, with a view to including the widest range of predicate offences.

ข้อแนะนำของ FATF

A. นโยบาย AML/CFT และการประสานงาน

1. การประเมินความเสี่ยงและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง *

แต่ละประเทศต้องระบุ ประเมินและทำความเข้าใจความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF ของประเทศตน และดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการกำหนดหน่วยงานหรือกลไกประสานงาน ในการประเมินความเสี่ยง จากผลการประเมิน แต่ละประเทศต้องใช้กระบวนการบริหารจัดการตาม ความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจว่ามาตรการป้องกันหรือบรรเทา ML และ TF นั้นเหมาะสมกับความเสี่ยงที่ระบุไว้ กระบวนการดังกล่าวนี้ต้องถือเป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งระบบ AML/CFT และเพื่อดำเนินมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยงที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ FATF ทุกข้อ ในกรณีที่ประเทศต่างๆ ระบุว่ามีความเสี่ยงสูง ประเทศเหล่านั้นก็ต่อมานั้นมั่นใจว่า ระบบ AML/CFT ของประเทศตนมีวิธีแก้ปัญหาความเสี่ยงดังกล่าวได้อย่างเพียงพอ ในกรณีที่ประเทศใดระบุว่ามี ความเสี่ยงต่ำ ประเทศนั้นอาจตัดสินใจอนุญาตให้ใช้มาตรการที่ไม่ซับซ้อนในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ FATF บางข้อได้ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขบางประการ

แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินและธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบัน การเงิน (DNFBPs) ระบุความเสี่ยงด้าน ML และ TF และประเมินความเสี่ยงดังกล่าว แล้วดำเนินการบรรเทา ความเสี่ยงนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การร่วมมือและการประสานงานระดับชาติ

แต่ละประเทศต้องมีนโยบายระดับชาติในด้าน AML/CFT โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมิน ความเสี่ยงซึ่งนโยบายดังกล่าวต้องมีการทบทวนเป็นประจำ และต้องกำหนดหน่วยงาน หรือมีกลไก ประสานงาน หรือกลไกอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบนโยบายดังกล่าว

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า ผู้วางนโยบาย หน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน (FIU) หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับนโยบาย และในระดับปฏิบัติการนั้น มีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการร่วมมือ และประสานงานในประเทศระหว่าง กันรวมทั้งแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการจัดทำนโยบายและดำเนินกิจกรรมเพื่อต่อต้าน ML TF และ PF ซึ่งรวมถึงความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่ามาตรการด้าน การป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้น สอดคล้องกับกฎหรือระเบียบด้านการคุ้มครองข้อมูลและความเป็นส่วนตัว รวมทั้งบทบัญญัติอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน (เช่น ความมั่นคงปลอดภัยด้านข้อมูล/การเก็บรักษาข้อมูลในประเทศ)

B. การฟอกเงินและการริบทรัพย์

3. ความผิดฐานฟอกเงิน *

แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ ML เป็นความผิดทางอาญา ตามอนุสัญญาเวียนนา และอนุสัญญา พาเลโอโม และต้องกำหนดให้ความผิดร้ายแรงทุกประเภทเป็นความผิดฐานฟอกเงิน โดยมีเจตนาเพื่อ กำหนดความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมขอบเขตกว้างขวางที่สุด

4. Confiscation and provisional measures *

Countries should adopt measures similar to those set forth in the Vienna Convention, the Palermo Convention, and the Terrorist Financing Convention, including legislative measures, to enable their competent authorities to freeze or seize and confiscate the following, without prejudicing the rights of bona fide third parties: (a) property laundered, (b) proceeds from, or instrumentalities used in or intended for use in money laundering or predicate offences, (c) property that is the proceeds of, or used in, or intended or allocated for use in, the financing of terrorism, terrorist acts or terrorist organisations, or (d) property of corresponding value.

Such measures should include the authority to: (a) identify, trace and evaluate property that is subject to confiscation; (b) carry out provisional measures, such as freezing and seizing, to prevent any dealing, transfer or disposal of such property; (c) take steps that will prevent or void actions that prejudice the country's ability to freeze or seize or recover property that is subject to confiscation; and (d) take any appropriate investigative measures.

Countries should consider adopting measures that allow such proceeds or instrumentalities to be confiscated without requiring a criminal conviction (non-conviction based confiscation), or which require an offender to demonstrate the lawful origin of the property alleged to be liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law.

C. TERRORIST FINANCING AND FINANCING OF PROLIFERATION

5. Terrorist financing offence *

Countries should criminalise terrorist financing on the basis of the Terrorist Financing Convention, and should criminalise not only the financing of terrorist acts but also the financing of terrorist organisations and individual terrorists even in the absence of a link to a specific terrorist act or acts. Countries should ensure that such offences are designated as money laundering predicate offences.

6. Targeted financial sanctions related to terrorism and terrorist financing *

Countries should implement targeted financial sanctions regimes to comply with United Nations Security Council resolutions relating to the prevention and suppression of terrorism and terrorist financing. The resolutions require countries to freeze without delay the funds or other assets of, and to ensure that no funds or other assets are made available, directly or indirectly, to or for the benefit of, any person or entity either (i) designated by, or under the authority of, the United Nations Security Council under Chapter VII of the Charter of the United Nations, including in accordance with resolution 1267 (1999) and its successor resolutions; or (ii) designated by that country pursuant to resolution 1373 (2001).

4. การริบทรัพย์และมาตรการชั่วคราว *

แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการที่คล้ายคลึงกับมาตรการทั้งหลายที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาเวียนนา อนุสัญญาพาเลโอโม และอนุสัญญาว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายรวมถึงมาตรการทางนิติบัญญัติ เพื่อให้หน่วยงานที่มีอำนาจของตนสามารถอายัดหรือยึดและริบสิ่งต่อไปนี้ได้ โดยไม่ทำให้สิทธิโดยสุจริตของบุคคลที่สามเสียหาย คือ (a) ทรัพย์สินที่ได้มาจาก ML (b) รายได้จาก ML หรือความผิดมูลฐานหรือตราสารต่างๆ ที่ใช้หรือมีเจตนาจะใช้ใน ML หรือความผิดมูลฐาน (c) ทรัพย์สินที่ได้หรือที่ใช้หรือมีเจตนาจะใช้ หรือจัดสรรเพื่อใช้ใน TF หรือการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือองค์กรก่อการร้าย หรือ (d) ทรัพย์สินที่มีมูลค่าเท่ากัน

มาตรการเช่นว่าต้องรวมถึงอำนาจที่จะ (a) ระบุ ติดตาม ร่องรอย และประเมินทรัพย์สินที่ตกอยู่ในข่ายจะถูกริบ (b) ใช้มาตรการชั่วคราว เช่น ยึดและอายัด เพื่อป้องกันการซื้อขาย การโอน หรือการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวออกไป (c) ดำเนินการป้องกันหรือยกเลิกการกระทำที่จะเป็นอุปสรรคในอันที่จะยึด หรืออายัด หรือกอบกู้ทรัพย์สินที่ตกอยู่ในข่ายจะถูกริบนั้นกลับคืนมาและ (d) มาตรการสืบสวนสอบสวนที่เหมาะสม

แต่ละประเทศต้องพิจารณาใช้มาตรการที่อนุญาตให้ริบรายได้หรือตราสารต่างๆ โดยไม่ต้องกำหนดให้มีคำพิพากษาว่ามีความผิดทางอาญาก่อน (คือเป็นการริบทางแพ่ง) หรือใช้มาตรการที่กำหนดให้จำเลยมีหน้าที่พิสูจน์ว่าทรัพย์สินที่จะถูกริบนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ตราบเท่าที่ข้อกำหนดดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายภายในประเทศ

C. การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธ

5. ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย *

แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ TF เป็นความผิดทางอาญาโดยอาศัยอนุสัญญาว่าด้วย TF เป็นพื้นฐาน และไม่เพียงแต่จะกำหนดให้ TF เป็นความผิดทางอาญานั้น แต่ต้องกำหนดให้การสนับสนุนทางการเงินแก่องค์กรก่อการร้ายและผู้ก่อการร้ายรายบุคคล เป็นความผิดทางอาญาด้วย แม้ในกรณีที่ไม่มีความเชื่อมโยงกันเลยกับการก่อการร้ายครั้งหนึ่งครั้งใดเป็นการเฉพาะหรือหลายครั้งก็ตาม แต่ละประเทศต้องมั่นใจว่าได้กำหนดให้ความผิดเช่นนั้นเป็นความผิดมูลฐานของ ML

6. การลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมาย เกี่ยวกับการก่อการร้าย และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย *

แต่ละประเทศต้องใช้ระบบการลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมายเพื่อปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายและ TF มติเหล่านี้กำหนดให้แต่ละประเทศดำเนินการอายัดเงินหรือทรัพย์สินอื่น โดยมีชักช้าและให้ดำเนินการให้มั่นใจว่าไม่มีการจัดให้มีเงินหรือทรัพย์สินอื่นใด โดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้แก่หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด ที่ (i) ถูกกำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือภายใต้อำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ตามหมวด 7 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ รวมทั้งเป็นไป ตามมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่นที่สืบเนื่องต่อจากมติดังกล่าว หรือ (ii) ถูกกำหนดโดยประเทศนั้นตามข้อมติ 1373 (ค.ศ. 2001)

7. Targeted financial sanctions related to proliferation *

Countries should implement targeted financial sanctions to comply with United Nations Security Council resolutions relating to the prevention, suppression and disruption of proliferation of weapons of mass destruction and its financing. These resolutions require countries to freeze without delay the funds or other assets of, and to ensure that no funds and other assets are made available, directly or indirectly, to or for the benefit of, any person or entity designated by, or under the authority of, the United Nations Security Council under Chapter VII of the Charter of the United Nations.

8. Non-profit organisations *

Countries should review the adequacy of laws and regulations that relate to non-profit organisations which the country has identified as being vulnerable to terrorist financing abuse. Countries should apply focused and proportionate measures, in line with the riskbased approach, to such non-profit organisations to protect them from terrorist financing abuse, including:

- (a) by terrorist organisations posing as legitimate entities;
- (b) to exploit legitimate entities as conduits for terrorist financing, including for the purpose of escaping asset-freezing measures; and
- (c) to conceal or obscure the clandestine diversion of funds intended for legitimate purposes to terrorist organisations.

D. PREVENTIVE MEASURES

9. Financial institution secrecy laws

Countries should ensure that financial institution secrecy laws do not inhibit implementation of the FATF Recommendations.

CUSTOMER DUE DILIGENCE AND RECORD-KEEPING

10. Customer due diligence *

Financial institutions should be prohibited from keeping anonymous accounts or accounts in obviously fictitious names.

Financial institutions should be required to undertake customer due diligence (CDD) measures when:

- (i) Establishing business relations;
- (ii) Carrying out occasional transactions: (i) above the applicable designated threshold (USD/EUR 15,000); or (ii) that are wire transfers in the circumstances covered by the Interpretive Note to Recommendation 16;
- (iii) There is a suspicion of money laundering or terrorist financing; or
- (iv) The financial institution has doubts about the veracity or adequacy of previously obtained customer identification data.

7. บทลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมาย เกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธ *

แต่ละประเทศต้องใช้บทลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมาย เพื่อปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และสกัดกั้นการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธ มติดังกล่าวกำหนดให้แต่ละประเทศดำเนินการโดยมีขีดจำกัดในการอายัดเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และให้ดำเนินการให้มั่นใจว่าไม่มีการจัดให้มีเงินและทรัพย์สินอื่นอย่างอื่น ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้แก่หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดที่ถูกกำหนดโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือภายใต้อำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ตามหมวด 7 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ

8. องค์กรไม่แสวงหากำไร *

แต่ละประเทศต้องทบทวนความเพียงพอเหมาะสมของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ใช้กับองค์กรไม่แสวงหากำไรซึ่งเห็นว่ามีโอกาสถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และใช้มาตรการอย่างเฉพาะเจาะจงและได้สัดส่วนกับความเสี่ยงต่อองค์กรไม่แสวงหากำไรเพื่อป้องกันมิให้ถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งรวมถึง

- โดยองค์กรก่อการร้ายที่แอบแฝงในรูปขององค์กรที่ถูกกฎหมาย
- เพื่อใช้หน่วยงานที่มีความชอบธรรมตามกฎหมายเป็นช่องทางในการให้ TF รวมทั้งเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการอายัดทรัพย์สิน และ
- เพื่อปกปิดหรือซ่อนเร้นการนำเงินที่มีวัตถุประสงค์ในทางที่ชอบด้วยกฎหมายไปให้องค์กรก่อการร้าย

D. มาตรการป้องกัน

9. กฎหมายว่าด้วยการรักษาความลับของสถาบันการเงิน

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า กฎหมายว่าด้วยการรักษาความลับของสถาบันการเงินต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามข้อแนะนำ FATF

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและการเก็บรักษาหลักฐาน

10. การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า*

ห้ามสถาบันการเงินเก็บรักษาบัญชีที่ใช้นามแฝง หรือบัญชีที่เห็นได้ชัดว่าใช้ชื่อปลอม กำหนดให้สถาบันการเงินตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (CDD) เมื่อ:

- เริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
- ทำธุรกรรมเป็นบางครั้งบางคราว (i) ในจำนวนที่เกินกว่าวงเงินที่กำหนด (15,000 เหรียญสหรัฐ/ยูโร) หรือ (ii) ทำธุรกรรมที่เป็นการโอนเงินตามที่กล่าวไว้ในคำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อแนะนำที่ 16
- มีข้อสงสัยว่าเป็น ML หรือ TF
- สถาบันการเงินมีข้อสงสัยว่าข้อมูลการระบุตัวตนของลูกค้าที่ได้รับมาก่อนหน้านั้นมีความถูกต้อง เพียงพอ หรือไม่

The principle that financial institutions should conduct CDD should be set out in law. Each country may determine how it imposes specific CDD obligations, either through law or enforceable means.

The CDD measures to be taken are as follows:

- (a) Identifying the customer and verifying that customer's identity using reliable, independent source documents, data or information.
- (b) Identifying the beneficial owner, and taking reasonable measures to verify the identity of the beneficial owner, such that the financial institution is satisfied that it knows who the beneficial owner is. For legal persons and arrangements this should include financial institutions understanding the ownership and control structure of the customer.
- (c) Understanding and, as appropriate, obtaining information on the purpose and intended nature of the business relationship.
- (d) Conducting ongoing due diligence on the business relationship and scrutiny of transactions undertaken throughout the course of that relationship to ensure that the transactions being conducted are consistent with the institution's knowledge of the customer, their business and risk profile, including, where necessary, the source of funds.

Financial institutions should be required to apply each of the CDD measures under (a) to (d) above, but should determine the extent of such measures using a risk-based approach (RBA) in accordance with the Interpretive Notes to this Recommendation and to Recommendation 1.

Financial institutions should be required to verify the identity of the customer and beneficial owner before or during the course of establishing a business relationship or conducting transactions for occasional customers. Countries may permit financial institutions to complete the verification as soon as reasonably practicable following the establishment of the relationship, where the money laundering and terrorist financing risks are effectively managed and where this is essential not to interrupt the normal conduct of business.

Where the financial institution is unable to comply with the applicable requirements under paragraphs (a) to (d) above (subject to appropriate modification of the extent of the measures on a risk-based approach), it should be required not to open the account, commence business relations or perform the transaction; or should be required to terminate the business relationship; and should consider making a suspicious transactions report in relation to the customer.

These requirements should apply to all new customers, although financial institutions should also apply this Recommendation to existing customers on the basis of materiality and risk, and should conduct due diligence on such existing relationships at appropriate times.

หลักการที่กำหนดให้สถาบันการเงินทำ CDD ต้องกำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ละประเทศอาจพิจารณาว่าควรบังคับใช้หลักเกณฑ์ในการ CDD อย่างไรไม่ว่าออกเป็นกฎหมาย หรือใช้วิธีการที่สามารถบังคับใช้ได้

มาตรการในการทำ CDD มีดังนี้:

- (a) ระบุตัวตนลูกค้า และตรวจสอบยืนยันหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า โดยใช้เอกสาร ข้อมูล หรือข่าวสาร จากแหล่งอิสระที่เชื่อถือได้
- (b) ระบุตัวตนเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ และใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อตรวจสอบยืนยันตัวตนของเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ถึงขั้นที่สถาบันการเงินมั่นใจว่าเจ้าของผู้รับผลประโยชน์คือใคร สำหรับนิติบุคคล และบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายนั้น การระบุตัวตนดังกล่าวนี้ ต้องรวมถึงการที่สถาบันการเงินมีความเข้าใจโครงสร้างการเป็นเจ้าของและอำนาจควบคุมของลูกค้า
- (c) ทำความเข้าใจ และในกรณีที่เหมาะสม ก็ขอรับข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
- (d) ตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจของลูกค้าอย่างต่อเนื่องและตรวจสอบการทำธุรกรรมที่ดำเนินไปตลอดช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้มั่นใจว่าธุรกรรมที่ลูกค้าทำไปนั้นสอดคล้องกับข้อมูลลูกค้าที่สถาบันการเงินมีอยู่ ซึ่งรวมถึงธุรกิจและประวัติความเสี่ยงของลูกค้า และในกรณีที่จำเป็นก็ให้ตรวจสอบแหล่งที่มาของเงินของลูกค้าด้วย

ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการในการทำ CDD ทุกข้อตามข้อ (a) ถึงข้อ (d) ข้างต้น แต่ต้องกำหนดขอบเขตของมาตรการดังกล่าว โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการตามความเสี่ยง (RBA) ตามคำอธิบายเพิ่มเติม สำหรับข้อแนะนำข้อนี้และข้อแนะนำที่ 1

ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินตรวจสอบยืนยันตัวตนของลูกค้า และเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ก่อนหรือระหว่างกระบวนการเริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อกัน หรือ ในระหว่างการทำธุรกรรมให้แก่ลูกค้าจริง แต่ละประเทศอาจอนุญาตให้สถาบันการเงินทำการตรวจสอบยืนยันให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถดำเนินการได้หลังจากการจัดตั้งความสัมพันธ์ต่อกันในกรณีที่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล และจะต้องไม่ทำให้การดำเนินธุรกิจตามปกติของลูกค้าหยุดชะงัก

ในกรณีที่สถาบันการเงินไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ (a) ถึง (d) ดังข้างต้นได้ (ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม) ก็ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินดังกล่าวงดเว้นการเปิดบัญชี ไม่เริ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือไม่ทำธุรกรรมให้ หรือต้องกำหนดให้หยุดความสัมพันธ์ทางธุรกิจและให้พิจารณาจัดทำรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับลูกค้ารายดังกล่าว

ข้อกำหนดทั้งหมดนี้ต้องใช้กับลูกค้าใหม่ทุกราย แต่สถาบันการเงินต้องใช้ข้อแนะนำนี้กับลูกค้าที่มีอยู่ปัจจุบัน โดยอาศัยระดับความสำคัญและระดับความเสี่ยงเป็นหลัก และต้องทำการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีอยู่เดิมนั้นในจังหวะเวลาที่เหมาะสม

11. Record-keeping

Financial institutions should be required to maintain, for at least five years, all necessary records on transactions, both domestic and international, to enable them to comply swiftly with information requests from the competent authorities. Such records must be sufficient to permit reconstruction of individual transactions (including the amounts and types of currency involved, if any) so as to provide, if necessary, evidence for prosecution of criminal activity.

Financial institutions should be required to keep all records obtained through CDD measures (e.g. copies or records of official identification documents like passports, identity cards, driving licences or similar documents), account files and business correspondence, including the results of any analysis undertaken (e.g. inquiries to establish the background and purpose of complex, unusual large transactions), for at least five years after the business relationship is ended, or after the date of the occasional transaction.

Financial institutions should be required by law to maintain records on transactions and information obtained through the CDD measures.

The CDD information and the transaction records should be available to domestic competent authorities upon appropriate authority.

ADDITIONAL MEASURES FOR SPECIFIC CUSTOMERS AND ACTIVITIES

12. Politically exposed persons *

Financial institutions should be required, in relation to foreign politically exposed persons (PEPs) (whether as customer or beneficial owner), in addition to performing normal customer due diligence measures, to:

- (a) Have appropriate risk-management systems to determine whether the customer or the beneficial owner is a politically exposed person;
- (b) Obtain senior management approval for establishing (or continuing, for existing customers) such business relationships;
- (c) Take reasonable measures to establish the source of wealth and source of funds; and
- (d) Conduct enhanced ongoing monitoring of the business relationship.

Financial institutions should be required to take reasonable measures to determine whether a customer or beneficial owner is a domestic PEP or a person who is or has been entrusted with a prominent function by an international organisation. In cases of a higher risk business relationship with such persons, financial institutions should be required to apply the measures referred to in paragraphs (b), (c) and (d).

The requirements for all types of PEP should also apply to family members or close associates of such PEPs.

11. การเก็บรักษาหลักฐาน

ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินเก็บรักษาเอกสารที่จำเป็นทั้งหมดเกี่ยวกับการทำธุรกรรม ทั้งธุรกรรมภายในประเทศและธุรกรรมระหว่างประเทศไว้อย่างน้อย 5 ปี ทั้งนี้เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถปฏิบัติตามคำร้องขอข้อมูลจากหน่วยงานที่มีอำนาจได้อย่างรวดเร็ว เอกสารดังกล่าวต้องเพียงพอจนสามารถทำให้นำมาประมวลขึ้นเป็นธุรกรรมแต่ละรายการได้อีก (รวมถึงจำนวนและประเภทของเงินตราที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี) ทั้งนี้เพื่อให้สามารถจัดหาหลักฐานเพื่อการดำเนินคดีในข้อหากระทำอาชญากรรมได้

ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินเก็บรักษาหลักฐานทั้งหมดที่ได้มาจากการทำ CDD (เช่น สำเนาหรือหลักฐานอื่นเป็นเอกสารทางการในการระบุตัวตน เช่น หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัว ใบขับขี่ หรือเอกสารในลักษณะเดียวกัน) ตลอดจนข้อมูลการเดินทางบัญชี และการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ รวมถึงผลการวิเคราะห์ที่สถาบันการเงิน (เช่น การสอบถามเพื่อทราบภูมิหลังและวัตถุประสงค์ของธุรกรรมขนาดใหญ่ที่สลับซับซ้อนผิดปกติ) ต้องให้เก็บไว้อย่างน้อย 5 ปี หลังจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจสิ้นสุดลง หรือหลังจากวันที่ทำธุรกรรมเป็นครั้งสุดท้าย

ต้องมีกฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินเก็บรักษาหลักฐานเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและข้อมูลที่ได้จากการใช้มาตรการ CDD

ข้อมูลจากการทำ CDD และหลักฐานการทำธุรกรรม ต้องจัดทำให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจภายในประเทศ

มาตรการเพิ่มเติมเฉพาะลูกค้าและธุรกรรมบางประเภท

12. บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง *

เกี่ยวกับบุคคลที่มีสถานภาพทางการเมืองต่างชาติ (PEPs) (ไม่ว่าในฐานะลูกค้าหรือในฐานะเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ก็ตาม) นอกจากกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการ CDD ตามปกติแล้ว ต้องกำหนดให้สถาบันการเงิน:

- มีระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมเพื่อพิจารณาว่าลูกค้าหรือเจ้าของผู้รับผลประโยชน์เป็น PEPs หรือไม่
- ขออนุมัติจากฝ่ายบริหารระดับสูงในการเริ่ม ความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้น (หรือถ้าเป็นลูกค้าปัจจุบัน ก็ขออนุมัติที่จะดำเนินความสัมพันธ์ดังกล่าวต่อไป)
- ใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลในการยืนยันให้แน่นอนถึงแหล่งที่มาของเงินและสินทรัพย์
- ติดตามเฝ้าดูความสัมพันธ์ทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องและในเชิงลึก

ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลในการพิจารณาว่าลูกค้าหรือเจ้าของผู้รับผลประโยชน์นั้นเป็นผู้มีสถานภาพทางการเมืองภายในประเทศหรือไม่ หรือเป็นบุคคลที่ขณะนี้หรือในอดีตเคยได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ระดับสูงขององค์การระหว่างประเทศหรือไม่ ในกรณีที่ความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับบุคคลเช่นว่านั้นมีความเสี่ยงสูง ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการทั้งหลายที่อ้างถึงในย่อหน้า (b), (c) และ (d)

ข้อกำหนดที่ใช้กับ PEPs ทุกประเภท ต้องใช้กับสมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลผู้ใกล้ชิดของผู้มีสถานภาพทางการเมืองดังกล่าวด้วย

13. Correspondent banking *

Financial institutions should be required, in relation to cross-border correspondent banking and other similar relationships, in addition to performing normal customer due diligence measures, to:

- (a) Gather sufficient information about a respondent institution to understand fully the nature of the respondent's business and to determine from publicly available information the reputation of the institution and the quality of supervision, including whether it has been subject to a money laundering or terrorist financing investigation or regulatory action;
- (b) Assess the respondent institution's AML/CFT controls
- (c) Obtain approval from senior management before establishing new correspondent relationships;
- (d) Clearly understand the respective responsibilities of each institution; and
- (e) With respect to "payable-through accounts", be satisfied that the respondent bank has conducted CDD on the customers having direct access to accounts of the correspondent bank, and that it is able to provide relevant CDD information upon request to the correspondent bank.

Financial institutions should be prohibited from entering into, or continuing, a correspondent banking relationship with shell banks. Financial institutions should be required to satisfy themselves that respondent institutions do not permit their accounts to be used by shell banks.

14. Money or value transfer services *

Countries should take measures to ensure that natural or legal persons that provide money or value transfer services (MVTs) are licensed or registered, and subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with the relevant measures called for in the FATF Recommendations. Countries should take action to identify natural or legal persons that carry out MVTs without a license or registration, and to apply appropriate sanctions.

Any natural or legal person working as an agent should also be licensed or registered by a competent authority, or the MVTs provider should maintain a current list of its agents accessible by competent authorities in the countries in which the MVTs provider and its agents operate. Countries should take measures to ensure that MVTs providers that use agents include them in their AML/CFT programmes and monitor them for compliance with these programmes.

15. New technologies

Countries and financial institutions should identify and assess the money laundering or terrorist financing risks that may arise in relation to (a) the development of new products and new business practices, including new delivery mechanisms,

13. ธนาคารตัวแทน *

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการเป็นธนาคารตัวแทนระหว่างประเทศและความสัมพันธ์อื่นที่คล้ายคลึงกันนั้น นอกเหนือจากการกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการ CDD ตามปกติแล้ว ต้องกำหนดให้สถาบันการเงิน:

- (a) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันตัวแทนให้เพียงพอเพื่อทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงลักษณะของธุรกิจของตัวแทนดังกล่าว และพิจารณาจากข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งสาธารณะในด้านชื่อเสียงของสถาบันและคุณภาพของการกำกับดูแลของสถาบันนั้น รวมถึงเพื่อทราบว่าคุณภาพดังกล่าวถูกดำเนินการสืบสวนสอบสวนด้าน ML หรือ TF หรือถูกดำเนินการดำเนินการกำกับดูแลหรือไม่
- (b) ประเมินมาตรการควบคุมด้าน AML/CFT ของสถาบันตัวแทน
- (c) ขออนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงก่อนเริ่มความสัมพันธ์เป็นธนาคารตัวแทนระหว่างกัน
- (d) ทำความเข้าใจหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละสถาบันให้ชัดเจน
- (e) ในด้านที่เกี่ยวกับ “การชำระเงินผ่านบัญชีโดยตรง” ธนาคารตัวแทนต้องตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (CDD) ที่สามารถใช้บัญชีของธนาคารตัวแทนได้โดยตรง และธนาคารตัวแทนต้องจัดหาข้อมูล CDD ที่เกี่ยวข้องให้แก่ธนาคารตัวแทนอีกฝ่ายหนึ่งได้เมื่อได้รับการร้องขอ

ห้ามสถาบันการเงินเริ่มความสัมพันธ์ หรือดำเนินการความสัมพันธ์แบบธนาคารตัวแทนกับธนาคารบงก้า ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการให้เป็นที่ยอมรับว่าสถาบันตัวแทนต้องไม่ให้บริการแก่ ธนาคารบงก้า

14. บริการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน *

แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ให้บริการการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน (MVTS) ต้องมีใบอนุญาตหรือจดทะเบียน และต้องอยู่ภายใต้การติดตามตรวจสอบและต้องปฏิบัติตามมาตรการที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำ FATF แต่ละประเทศต้องระบุและใช้มาตรการลงโทษที่เหมาะสมกับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ให้บริการ MVTS ที่ไม่มีใบอนุญาตหรือไม่จดทะเบียน

บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ที่เป็นตัวแทน ต้องมีใบอนุญาตหรือจดทะเบียนกับหน่วยงานที่มีอำนาจ หรือมีฉันทนผู้ให้บริการ MVTS ต้องเก็บรักษาบัญชีรายชื่อตัวแทนปัจจุบันของตนและพร้อมให้หน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่ผู้ให้บริการ MVTS และตัวแทนดำเนินธุรกิจอยู่สามารถตรวจสอบบัญชีรายชื่อดังกล่าวได้ นอกจากนี้ผู้ให้บริการ MVTS ที่มีตัวแทน ต้องดำเนินการให้ตัวแทนอยู่ในกรอบแผนงาน AML/CFT และต้องคอยกำกับดูแลให้ตัวแทนดังกล่าวปฏิบัติตามแผนงานดังกล่าว

15. เทคโนโลยีใหม่

แต่ละประเทศและสถาบันการเงินต้องระบุและประเมินความเสี่ยงด้าน ML และ TF ที่อาจเกิดขึ้นจาก (a) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และหลักปฏิบัติทางธุรกิจใหม่ รวมถึงวิธีการในการส่งใหม่ๆ

and (b) the use of new or developing technologies for both new and pre-existing products. In the case of financial institutions, such a risk assessment should take place prior to the launch of the new products, business practices or the use of new or developing technologies. They should take appropriate measures to manage and mitigate those risks.

To manage and mitigate the risks emerging from virtual assets, countries should ensure that virtual asset service providers are regulated for AML/CFT purposes, and licensed or registered and subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with the relevant measures called for in the FATF Recommendations.

16. Wire transfers *

Countries should ensure that financial institutions include required and accurate originator information, and required beneficiary information, on wire transfers and related messages, and that the information remains with the wire transfer or related message throughout the payment chain.

Countries should ensure that financial institutions monitor wire transfers for the purpose of detecting those which lack required originator and/or beneficiary information, and take appropriate measures.

Countries should ensure that, in the context of processing wire transfers, financial institutions take freezing action and should prohibit conducting transactions with designated persons and entities, as per the obligations set out in the relevant United Nations Security Council resolutions, such as resolution 1267 (1999) and its successor resolutions, and resolution 1373(2001), relating to the prevention and suppression of terrorism and terrorist financing.

RELIANCE, CONTROLS AND FINANCIAL GROUPS

17. Reliance on third parties *

Countries may permit financial institutions to rely on third parties to perform elements (a)–(c) of the CDD measures set out in Recommendation 10 or to introduce business, provided that the criteria set out below are met. Where such reliance is permitted, the ultimate responsibility for CDD measures remains with the financial institution relying on the third party.

The criteria that should be met are as follows:

- (a) A financial institution relying upon a third party should immediately obtain the necessary information concerning elements (a)–(c) of the CDD measures set out in Recommendation 10.
- (b) Financial institutions should take adequate steps to satisfy themselves that copies of identification data and other relevant documentation relating to the CDD requirements will be made available from the third party upon request without delay.

และ (b) การใช้เทคโนโลยีใหม่หรือเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนา สำหรับทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ก่อนแล้ว ในกรณีของสถาบันการเงิน การประเมินความเสี่ยงดังกล่าว ต้องดำเนินการให้มากขึ้นก่อนการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือหลักปฏิบัติทางธุรกิจใหม่ หรือการใช้เทคโนโลยีใหม่ หรือเทคโนโลยีที่กำลังพัฒนา สถาบันการเงินต้องเข้ามาตราการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าว

ในการบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยงที่เกิดจากสินทรัพย์เสมือน แต่ละประเทศต้องมีการกำกับดูแลด้าน AML/CFT กับผู้ให้บริการสินทรัพย์เสมือนรวมทั้งต้องได้รับอนุญาตหรือจดทะเบียน และจะต้องมีระบบการติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการดำเนินการที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ FATF

16. การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ *

แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินรวมข้อมูลที่กำหนดให้มีและเป็นข้อมูลที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้ออน และผู้รับโอนไว้ในกรณีโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และข้อความที่เกี่ยวข้อง และต้องคงข้อมูลดังกล่าวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์หรือข้อความที่เกี่ยวข้องนั้น ตลอดสายการชำระเงิน

แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินติดตามเฝ้าดูการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อตรวจหาการโอนเงินซึ่งขาดข้อมูลผู้ออนและ/หรือผู้รับโอน ที่กำหนดให้มี แล้วให้ดำเนินการใช้มาตรการที่เหมาะสม

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า ในกระบวนการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น สถาบันการเงินใช้มาตรการอายัดและห้ามการทำธุรกรรมกับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกขึ้นบัญชีรายชื่อตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง เช่นมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติที่สืบเนื่องต่อกันมาดังกล่าว ตลอดจนมติ 1373 (ค.ศ. 2001) ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายและ TF

การพึ่งพาบุคคลที่สาม, มาตรการควบคุม, และกลุ่มการเงิน

17. การพึ่งพาบุคคลที่สาม *

แต่ละประเทศอาจอนุญาตให้สถาบันการเงินพึ่งพาบุคคลที่สามในการปฏิบัติตามองค์ประกอบข้อ (a) – (c) ของมาตรการ CDD ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 10 หรือพึ่งพาเพื่อให้แนะนำธุรกิจให้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่มีรายละเอียดข้างล่างนี้ หากอนุญาต สถาบันการเงินที่พึ่งพาบุคคลที่สามนั้นต้องรับผิดชอบในการดำเนินการมาตรการ CDD

หลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตามมีดังต่อไปนี้

- สถาบันการเงินที่พึ่งพาบุคคลที่สามต้องดำเนินการขอรับข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับองค์ประกอบตามข้อ (a) – (c) ของมาตรการ CDD ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 10 ทันที
- สถาบันการเงินต้องดำเนินการตามขั้นตอนทั้งหลายอย่างครบถ้วนเพื่อให้มั่นใจว่าบุคคลที่สามสามารถมอบสำเนาข้อมูลเกี่ยวกับการระบุตัวตนและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดตามมาตรการ CDD ให้ได้ทันที เมื่อมีการร้องขอ

- (c) The financial institution should satisfy itself that the third party is regulated, supervised or monitored for, and has measures in place for compliance with, CDD and record-keeping requirements in line with Recommendations 10 and 11.
- (d) When determining in which countries the third party that meets the conditions can be based, countries should have regard to information available on the level of country risk.

When a financial institution relies on a third party that is part of the same financial group, and (i) that group applies CDD and record-keeping requirements, in line with Recommendations 10, 11 and 12, and programmes against money laundering and terrorist financing, in accordance with Recommendation 18; and (ii) where the effective implementation of those CDD and record-keeping requirements and AML/CFT programmes is supervised at a group level by a competent authority, then relevant competent authorities may consider that the financial institution applies measures under (b) and (c) above through its group programme, and may decide that (d) is not a necessary precondition to reliance when higher country risk is adequately mitigated by the group AML/CFT policies.

18. Internal controls and foreign branches and subsidiaries *

Financial institutions should be required to implement programmes against money laundering and terrorist financing. Financial groups should be required to implement group-wide programmes against money laundering and terrorist financing, including policies and procedures for sharing information within the group for AML/CFT purposes.

Financial institutions should be required to ensure that their foreign branches and majority-owned subsidiaries apply AML/CFT measures consistent with the home country requirements implementing the FATF Recommendations through the financial groups' programmes against money laundering and terrorist financing.

19. Higher-risk countries *

Financial institutions should be required to apply enhanced due diligence measures to business relationships and transactions with natural and legal persons, and financial institutions, from countries for which this is called for by the FATF. The type of enhanced due diligence measures applied should be effective and proportionate to the risks.

Countries should be able to apply appropriate countermeasures when called upon to do so by the FATF. Countries should also be able to apply countermeasures independently of any call by the FATF to do so. Such countermeasures should be effective and proportionate to the risks.

REPORTING OF SUSPICIOUS TRANSACTIONS

20. Reporting of suspicious transactions

If a financial institution suspects or has reasonable grounds to suspect that funds are the proceeds of a criminal activity, or are related to terrorist financing, it should be required, by law, to report promptly its suspicions to the financial intelligence unit (FIU).

(c) สถาบันการเงินต้องมั่นใจว่า บุคคลที่สามอยู่ภายใต้การกำกับดูแล การควบคุมดูแล หรือ การติดตามตรวจสอบ ว่ามีมาตรการและปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับมาตรการ CDD และ ข้อกำหนดให้เก็บรักษาหลักฐาน ตามข้อแนะนำที่ 10 และ 11

(d) เมื่อมีการพิจารณาว่าบุคคลที่สามที่ปฏิบัติตามเงื่อนไขได้นั้นสามารถมีฐานปฏิบัติการ อยู่ในประเทศใดได้ แต่ละประเทศก็ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับระดับความเสี่ยงของประเทศนั้น

เมื่อสถาบันการเงินพึ่งพาบุคคลที่สามที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มการเงินกลุ่มเดียวกันและ

(i) กลุ่มดังกล่าวนี้ใช้ข้อกำหนดของมาตรการ CDD และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรักษาหลักฐาน ตามข้อแนะนำที่ 10, 11 และ 12 และใช้แผนปฏิบัติการ AML/CFT ตามข้อแนะนำที่ 18; และ (ii) ในกรณีที่มีการปฏิบัติตามมาตรการ CDD และข้อกำหนดในการเก็บรักษาหลักฐาน ตลอดจน แผนปฏิบัติการ AML/CFT อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจในระดับกลุ่ม ในกรณี เช่นนั้นหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องจะถือว่าสถาบันการเงินนั้นได้ใช้มาตรการตามข้อ (b) และ (c) ดังข้างต้น โดยผ่านแผนปฏิบัติการของกลุ่ม ก็ได้ และอาจพิจารณาว่าข้อ (d) ไม่ใช่เงื่อนไขจำเป็นที่ต้อง ทำให้สำเร็จ ก่อนพึ่งพาบุคคลที่สาม เนื่องจากมีการป้องกันความเสี่ยงของประเทศที่อยู่ในระดับสูง อย่างเพียงพอจากนโยบาย AML/CFT ของกลุ่มแล้ว

18. มาตรการควบคุมภายในและสาขาต่างประเทศและบริษัทในเครือ*

กำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ AML/CFT สถาบันการเงินที่มีสาขา ต่างประเทศและบริษัทในเครือ ต้องปฏิบัติตามแผนงานด้าน AML/CFT รวมทั้งนโยบายและขั้นตอน การดำเนินงาน เพื่อแบ่งปันข้อมูลภายในกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ML และ TF

สถาบันการเงินต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าสาขาต่างประเทศและบริษัทในเครือ ที่ตนถือหุ้นเสี่ยง ข้างมาก ใช้มาตรการ AML/CFT ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของประเทศแม่ ที่ดำเนินการตามข้อแนะนำ FATF โดยผ่านแผนงาน AML/CFT ของกลุ่ม

19. ประเทศที่มีความเสี่ยงสูง

สถาบันการเงินต้องดำเนินการนำมาตรการ CDD เชิงลึกกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการทำ ธุรกิจกับบุคคลธรรมดา นิติบุคคล และสถาบันการเงิน จากประเทศที่ FATF ระบุว่าประเทศเสี่ยง มาตรการ CDD เชิงลึกเช่นว่านั้นต้องมีประสิทธิผลและพอเหมาะกับความเสี่ยง

แต่ละประเทศต้องดำเนินการมาตรการตอบโต้ที่เหมาะสมตามที่ FATF เรียกร้อง นอกจากนี้ แต่ละประเทศต้องมีความสามารถที่จะใช้มาตรการตอบโต้ได้อย่างเป็นอิสระนอกเหนือจากที่ FATF ร้องขอมาตรการดังกล่าวต้องมีประสิทธิผลและพอเหมาะกับความเสี่ยง

การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

20. การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ถ้าสถาบันการเงินสงสัยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเงินนั้นเป็นรายได้จากการก่ออาชญากรรม หรือเกี่ยวข้องกับ TF ก็ต้องมีกฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินนั้นรายงานข้อสงสัยต่อ FIU ทันที

21. Tipping-off and confidentiality

Financial institutions, their directors, officers and employees should be:

- (a) Protected by law from criminal and civil liability for breach of any restriction on disclosure of information imposed by contract or by any legislative, regulatory or administrative provision, if they report their suspicions in good faith to the FIU, even if they did not know precisely what the underlying criminal activity was, and regardless of whether illegal activity actually occurred; and
- (b) Prohibited by law from disclosing (“tipping-off”) the fact that a suspicious transaction report (STR) or related information is being filed with the FIU. These provisions are not intended to inhibit information sharing under Recommendation 18.

DESIGNATED NON-FINANCIAL BUSINESSES AND PROFESSIONS

22. DNFBPs: customer due diligence *

The customer due diligence and record-keeping requirements set out in Recommendations 10, 11, 12, 15, and 17, apply to designated non-financial businesses and professions (DNFBPs) in the following situations:

- (a) Casinos – when customers engage in financial transactions equal to or above the applicable designated threshold.
- (b) Real estate agents – when they are involved in transactions for their client concerning the buying and selling of real estate.
- (c) Dealers in precious metals and dealers in precious stones – when they engage in any cash transaction with a customer equal to or above the applicable designated threshold.
- (d) Lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants – when they prepare for or carry out transactions for their client concerning the following activities:
 - Buying and selling of real estate;
 - Managing of client money, securities or other assets;
 - Management of bank, savings or securities accounts;
 - Organisation of contributions for the creation, operation or management of companies;
 - Creation, operation or management of legal persons or arrangements, and buying and selling of business entities.

21. การบอกใบ้โดยไม่เจตนาและการเก็บเป็นความลับ

สถาบันการเงิน กรรมการบริหาร เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร และพนักงาน ของสถาบันการเงินดังกล่าว ต้อง

- (a) ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย โดยไม่ต้องรับผิดทางอาญาและทางแพ่งในข้อหาละเมิดข้อห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลที่บังคับใช้ตามสัญญา หรือ ตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือ บทบัญญัติเกี่ยวกับการกำกับดูแล หรือบทบัญญัติทางการบริหาร ถ้าบุคคลเหล่านั้นรายงานข้อสงสัยของตนต่อหน่วยข่าวกรองทางการเงินด้วยความสุจริต แม้ว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะไม่ทราบแน่นอนว่า กิจกรรมที่แฝงอยู่เบื้องลึกของการก่ออาชญากรรมนั้นคืออะไร และไม่ว่ากิจกรรมผิดกฎหมายดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นจริงหรือไม่ก็ตาม และ
- (b) อยู่ภายใต้กฎหมายห้ามมิให้เปิดเผย (“การทำให้รู้ตัว”) ข้อเท็จจริงว่ากำลังมีการส่งรายงานเกี่ยวกับธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้แก่หน่วยข่าวกรองทางการเงิน ซึ่งข้อแนะนำข้อนี้ไม่มีเจตนาห้ามการแลกเปลี่ยนข้อมูลตามข้อแนะนำข้อที่ 18 แต่อย่างไรก็ตาม

ธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (DNFBPs)

22. DNFBPs: การทำ CDD *

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำ CDD และการเก็บรักษาหลักฐานตามข้อแนะนำที่ 10,11,12,15 และ 17 นั้น ให้ใช้กับ DNFBPs ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้

- (a) คาสีโน – เมื่อลูกค้าทำธุรกรรมทางการเงินที่มีจำนวนเท่ากับหรือสูงกว่าวงเงินที่กำหนด
- (b) ตัวแทนในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ – เมื่อบุคคลเหล่านั้นเกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมให้แก่ลูกค้าในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
- (c) ผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายโลหะมีค่าและซื้อขายอัญมณี – เมื่อบุคคลเหล่านั้นทำธุรกรรมเงินสดกับลูกค้าในจำนวนที่เท่ากับหรือสูงกว่าวงเงินที่กำหนดไว้
- (d) ทนายความ, ผู้ทำคำรับรองลายมือชื่อและเอกสาร, ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายอิสระอื่นๆ และนักบัญชี – เมื่อบุคคลเหล่านี้เตรียมการเพื่อทำหรือทำธุรกรรมให้แก่ลูกค้าเกี่ยวกับกิจกรรมต่อไปนี้:
 - ซื้อและขายอสังหาริมทรัพย์
 - บริหารจัดการเงิน หลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นของลูกค้า
 - การบริหารจัดการธนาคาร บัญชีออมทรัพย์หรือบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์
 - การจัดรูปแบบของส่วนที่ลงหุ้น เพื่อการจัดตั้ง เพื่อการปฏิบัติการ หรือการบริหารจัดการบริษัท
 - การจัดตั้ง ดำเนินการ หรือบริหารจัดการนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย และการซื้อขายหน่วยงานธุรกิจ

- (e) Trust and company service providers – when they prepare for or carry out transactions for a client concerning the following activities:
- Acting as a formation agent of legal persons;
 - Acting as (or arranging for another person to act as) a director or secretary of a company, a partner of a partnership, or a similar position in relation to other legal persons;
 - Providing a registered office, business address or accommodation, correspondence or administrative address for a company, a partnership or any other legal person or arrangement;
 - Acting as (or arranging for another person to act as) a trustee of an express trust or performing the equivalent function for another form of legal arrangement;
 - Acting as (or arranging for another person to act as) a nominee shareholder for another person.

23. DNFBPs: Other measures *

The requirements set out in Recommendations 18 to 21 apply to all designated non-financial businesses and professions, subject to the following qualifications:

- (a) Lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants should be required to report suspicious transactions when, on behalf of or for a client, they engage in a financial transaction in relation to the activities described in paragraph (d) of Recommendation 22. Countries are strongly encouraged to extend the reporting requirement to the rest of the professional activities of accountants, including auditing.
- (b) Dealers in precious metals and dealers in precious stones should be required to report suspicious transactions when they engage in any cash transaction with a customer equal to or above the applicable designated threshold.
- (c) Trust and company service providers should be required to report suspicious transactions for a client when, on behalf of or for a client, they engage in a transaction in relation to the activities referred to in paragraph of Recommendation 22.

E. TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL PERSONS AND ARRANGEMENTS

24. Transparency and beneficial ownership of legal persons*

Countries should take measures to prevent the misuse of legal persons for money laundering or terrorist financing. Countries should ensure that there is adequate, accurate and timely information on the beneficial ownership and control of legal persons that can be obtained or accessed in a timely fashion by competent authorities. In particular, countries that have legal persons that are able to issue bearer shares or bearer share warrants, or which allow nominee shareholders or nominee directors, should take effective measures to ensure

- (e) ผู้ให้บริการแก่ทรัสต์และบริษัท – เมื่อเตรียมการเพื่อจะทำหรือทำธุรกรรมให้แก่ลูกค้าเกี่ยวกับกิจกรรมต่อไปนี้
- ทำหน้าที่เป็นตัวแทนจัดตั้งนิติบุคคล
 - เป็น (หรือจัดการให้คนอื่นเป็น) กรรมการบริหาร หรือเลขานุการบริษัท เป็นหุ้นส่วนของหุ้นส่วนสามัญ หรือตำแหน่งที่คล้ายกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลอื่น
 - จัดหาสำนักงานเพื่อจดทะเบียนให้ จัดหาที่อยู่ของธุรกิจหรือที่พักอาศัย จัดหาที่อยู่เพื่อใช้ในการทำหนังสือตอบโต้หรือเพื่องานธุรการให้แก่บริษัท ทำหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย
 - ทำหน้าที่เป็น (หรือจัดการให้คนอื่นทำหน้าที่เป็น) ทรัสต์ของทรัสต์โดยแจ้งชัดหรือทำหน้าที่ที่เท่าเทียมกันให้แก่บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายในรูปแบบอื่น
 - ทำหน้าที่เป็น (หรือจัดการให้ผู้อื่นทำหน้าที่เป็น) ตัวแทนในการถือหุ้นแทนผู้อื่น

23. DNFBPs: มาตรการอื่นๆ *

ข้อกำหนดซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในข้อแนะนำที่ 18 ถึง 21 ให้ใช้กับธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน โดยต้องเป็นไปตามคุณสมบัติต่อไปนี้:

- (a) ทนายความ, ผู้ทำคำรับรองลายมือชื่อและเอกสาร, ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายอิสระอื่นๆ และนักบัญชี ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเมื่อทำธุรกรรมทางการเงินให้แก่หรือในนามของลูกค้าในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทั้งหลายที่อธิบายไว้ในข้อ (d) ของข้อแนะนำที่ 22 แต่ละประเทศต้องขยายข้อกำหนดในการรายงานไปใช้กับกิจกรรมด้านวิชาชีพอื่นๆ ของนักบัญชี รวมถึงการตรวจสอบบัญชีด้วย
- (b) ผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายโลหะมีค่าและซื้อขายอัญมณีต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเมื่อบุคคลเหล่านี้ทำธุรกรรมเงินสดกับลูกค้าในจำนวนเท่ากับหรือสูงกว่าวงเงินที่กำหนดไว้
- (c) ผู้ให้บริการแก่ทรัสต์และบริษัทต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยแทนลูกค้าเมื่อผู้ให้บริการดังกล่าวทำธุรกรรมให้แก่ หรือในนามของลูกค้า เกี่ยวกับกิจกรรมที่อ้างอิงในย่อหน้า ตามข้อแนะนำที่ 22

E. ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของนิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

24. ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของนิติบุคคล *

แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการเพื่อป้องกันการใช้นิติบุคคลไปเพื่อ ML และ TF แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่ามีข้อมูลเพียงพอ, ถูกต้อง, และทันต่อเวลา เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์และเกี่ยวกับการควบคุมนิติบุคคล โดยเป็นข้อมูลที่หน่วยงานที่มีอำนาจสามารถขอรับหรือเข้าถึงได้อย่างทันท่วงที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่มีนิติบุคคลซึ่งสามารถออกหุ้นให้แก่ผู้ถือ หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้นที่ออกให้แก่ผู้ถือได้ หรือเป็นนิติบุคคลซึ่งอนุญาตให้มีตัวแทนในการถือหุ้น หรือตัวแทนกรรมการบริหารนั้น ต้องใช้มาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพมาดำเนินการ เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่

that they are not misused for money laundering or terrorist financing. Countries should consider measures to facilitate access to beneficial ownership and control information by financial institutions and DNFBPs undertaking the requirements set out in Recommendations 10 and 22.

25. Transparency and beneficial ownership of legal arrangements *

Countries should take measures to prevent the misuse of legal arrangements for money laundering or terrorist financing. In particular, countries should ensure that there is adequate, accurate and timely information on express trusts, including information on the settlor, trustee and beneficiaries, that can be obtained or accessed in a timely fashion by competent authorities. Countries should consider measures to facilitate access to beneficial ownership and control information by financial institutions and DNFBPs undertaking the requirements set out in Recommendations 10 and 22.

F. POWERS AND RESPONSIBILITIES OF COMPETENT AUTHORITIES, AND OTHER INSTITUTIONAL MEASURES

REGULATION AND SUPERVISION

26. Regulation and supervision of financial institutions *

Countries should ensure that financial institutions are subject to adequate regulation and supervision and are effectively implementing the FATF Recommendations. Competent authorities or financial supervisors should take the necessary legal or regulatory measures to prevent criminals or their associates from holding, or being the beneficial owner of, a significant or controlling interest, or holding a management function in, a financial institution. Countries should not approve the establishment, or continued operation, of shell banks.

For financial institutions subject to the Core Principles, the regulatory and supervisory measures that apply for prudential purposes, and which are also relevant to money laundering and terrorist financing, should apply in a similar manner for AML/CFT purposes. This should include applying consolidated group supervision for AML/CFT purposes.

Other financial institutions should be licensed or registered and adequately regulated, and subject to supervision or monitoring for AML/CFT purposes, having regard to the risk of money laundering or terrorist financing in that sector. At a minimum, where financial institutions provide a service of money or value transfer, or of money or currency changing, they should be licensed or registered, and subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with national AML/CFT requirements.

การนำบุคคลหรือตราสารเหล่านี้ไปใช้เพื่อ ML หรือเพื่อ TF แต่ละประเทศต้องพิจารณาใช้มาตรการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้สถาบันการเงิน และ DNFBPs ที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่มีรายละเอียดอยู่ในข้อแนะนำที่ 10 และ 22 นั้น สามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ และข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมได้

25. ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย *

แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการป้องกันการใช้บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ไปในทางที่ผิดเพื่อ ML หรือเพื่อ TF โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่ามีข้อมูลข่าวสารเพียงพอ, ถูกต้อง, และทันต่อเวลา เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ก่อตั้งขึ้น รวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้จัดตั้งทรัพย์สิน, ทรัพย์สิน และผู้รับผลประโยชน์ที่หน่วยงานที่มีอำนาจสามารถขอรับหรือเข้าถึงข่าวสารนั้นได้ แต่ละประเทศต้องพิจารณาใช้มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ที่กำลังปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในข้อแนะนำที่ 10 และ 22 นั้น สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์และข้อมูลในการควบคุมได้

F. อำนาจและควมรับผิดชอบของหน่วยงานที่มีอำนาจ และมาตรการทางสถาบันอื่นๆ

การกำกับดูแล และการควบคุมดูแล

26. การกำกับดูแลและการควบคุมดูแลสถาบันการเงิน *

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแล และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแล อย่างเพียงพอ และนำข้อแนะนำ FATF ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่มีอำนาจหรือหน่วยงานกำกับดูแลด้านการเงิน ต้องใช้มาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการกำกับดูแลที่จำเป็น เพื่อป้องกันอาชญากรรมหรือพรรคพวกไม่ให้เป็นผู้ถือหุ้นของสถาบันการเงินในจำนวนที่มีความสำคัญหรือที่มีอำนาจควบคุมสถาบันการเงิน หรือเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือมีตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารจัดการสถาบันการเงินนั้น แต่ละประเทศต้องไม่อนุมัติให้จัดตั้งหรือให้ดำเนินธนาคารข้างหน้าต่อไป

สำหรับสถาบันการเงินที่ต้องปฏิบัติตามหลักการสำคัญนั้น มาตรการกำกับดูแลและมาตรการควบคุมดูแลที่นำมาใช้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความระมัดระวังรอบคอบ และเป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับ ML/FT นั้นต้องนำมาใช้ในลักษณะเดียวกันกับวัตถุประสงค์ในด้าน AML/CFT การดำเนินการดังกล่าวนี้ต้องรวมถึงการควบคุมดูแลทั้งกลุ่มเพื่อวัตถุประสงค์ในด้าน AML/CFT

สถาบันการเงินอื่นๆ ต้องมีใบอนุญาตและจดทะเบียนและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างเพียงพอ อีกทั้งต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลหรือการติดตามตรวจสอบเพื่อจุดประสงค์ด้าน AML/CFT โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่จะเกิด ML และ TF ในภาคส่วนนั้น อย่างน้อยในกรณีที่สถาบันการเงินให้บริการการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน หรือให้บริการการแลกเปลี่ยนเงินหรือเงินตรา สถาบันการเงินเหล่านั้นต้องมีใบอนุญาตและจดทะเบียน และต้องอยู่ภายใต้ระบบการติดตามตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของประเทศด้วย AML/CFT

27. Powers of supervisors

Supervisors should have adequate powers to supervise or monitor, and ensure compliance by, financial institutions with requirements to combat money laundering and terrorist financing, including the authority to conduct inspections. They should be authorised to compel production of any information from financial institutions that is relevant to monitoring such compliance, and to impose sanctions, in line with Recommendation 35, for failure to comply with such requirements. Supervisors should have powers to impose a range of disciplinary and financial sanctions, including the power to withdraw, restrict or suspend the financial institution's license, where applicable.

28. Regulation and supervision of DNFBPs *

Designated non-financial businesses and professions should be subject to regulatory and supervisory measures as set out below.

- (a) Casinos should be subject to a comprehensive regulatory and supervisory regime that ensures that they have effectively implemented the necessary AML/CFT measures. At a minimum:
- Casinos should be licensed;
 - Competent authorities should take the necessary legal or regulatory measures to prevent criminals or their associates from holding, or being the beneficial owner of, a significant or controlling interest, holding a management function in, or being an operator of, a casino; and
 - Competent authorities should ensure that casinos are effectively supervised for compliance with AML/CFT requirements.
- (b) Countries should ensure that the other categories of DNFBPs are subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with AML/CFT requirements. This should be performed on a risk-sensitive basis. This may be performed by (a) a supervisor or (b) by an appropriate self-regulatory body (SRB), provided that such a body can ensure that its members comply with their obligations to combat money laundering and terrorist financing.

The supervisor or SRB should also (a) take the necessary measures to prevent criminals or their associates from being professionally accredited, or holding or being the beneficial owner of a significant or controlling interest or holding a management function, e.g. through evaluating persons on the basis of a "fit and proper" test—and (b) have effective, proportionate, and dissuasive sanctions in line with Recommendation 35 available to deal with failure to comply with AML/CFT requirements.

27. อำนาจของหน่วยงานกำกับดูแล

หน่วยงานกำกับดูแล ต้องมีอำนาจเพียงพอสำหรับการควบคุมดูแลหรือการติดตามตรวจสอบ และดำเนินการให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินต่างๆ ปฏิบัติตามข้อกำหนดในด้าน AML/CFT รวมถึงอำนาจในการตรวจสอบ หน่วยงานกำกับดูแลต้องมีอำนาจเรียกข้อมูลใดๆ จากสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นอำนาจที่เกี่ยวข้องตรงประเด็นกับการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว และต้องมีอำนาจในการใช้มาตรการลงโทษ ให้สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ 35 ถ้าหากสถาบันการเงินเหล่านั้นไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว หน่วยงานกำกับดูแลต้องมีอำนาจใช้มาตรการลงโทษทางวินัยและทางการเงิน รวมถึงอำนาจในการถอน หรือห้าม หรือสั่งพักใบอนุญาตของสถาบันการเงินในกรณีที่เหมาะสม

28. การกำกับดูแลและการควบคุมดูแลธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน*

DNFBPs ต้องอยู่ภายใต้มาตรการกำกับดูแลและมาตรการควบคุมดูแลตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

(a) คาสีโนต้องอยู่ภายใต้ระบบกำกับดูแลและควบคุมดูแลที่ครอบคลุมครบถ้วน โดยดำเนินการมาตรการ AML/CFT อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอย่างน้อย:

- คาสีโน ต้องมีใบอนุญาต
- หน่วยงานที่มีอำนาจต้องใช้มาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการกำกับดูแลที่จำเป็นเพื่อป้องกันอาชญากรหรือพรรคพวกของอาชญากรไม่ให้เป็นเจ้าของ หรือเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือมีตำแหน่งผู้บริหาร หรือเป็นผู้ดำเนินการคาสีโน และ
- หน่วยงานที่มีอำนาจต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า คาสีโนนั้น อยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้าน AML/CFT

(b) แต่ละประเทศต้องมีระบบติดตามตรวจสอบ DNFBPs ประเภทอื่นที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับ AML/CFT โดยให้พิจารณาพื้นฐานของความเสียหายเป็นหลัก ซึ่งอาจทำได้โดย (a) หน่วยงานกำกับดูแล หรือ (b) โดยองค์กรหรือหน่วยงานกำกับดูแลตนเอง (SRB) ที่เหมาะสม โดยมีเงื่อนไขว่าองค์กรหรือหน่วยงานดังกล่าวสามารถดำเนินการให้มั่นใจได้ว่าสมาชิกของตนได้ปฏิบัติตามพันธกรณีในการต่อต้าน ML และ TF

หน่วยงานกำกับดูแล หรือ SRB ต้อง (a) ใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันอาชญากรหรือพรรคพวกของอาชญากรไม่ให้ได้รับการรับรองวิทยฐานะทางวิชาชีพ หรือไม่ให้เป็นเจ้าของ หรือเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์หรือมีอำนาจควบคุมหรือมีตำแหน่งหน้าที่ในฝ่ายบริหาร เช่น โดยการผ่านบุคคลผู้ทำหน้าที่ประเมินด้วยวิธีการทดสอบความ “เหมาะสมและถูกต้อง” และ (b) ต้องมีมาตรการลงโทษที่ได้ผล พอเหมาะ และเป็นการยับยั้ง ซึ่งสอดคล้องกับข้อแนะนำที่ 35 เพื่อจัดการกับผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการด้าน AML/CFT

OPERATIONAL AND LAW ENFORCEMENT

29. Financial intelligence units *

Countries should establish a financial intelligence unit (FIU) that serves as a national centre for the receipt and analysis of: (a) suspicious transaction reports; and (b) other information relevant to money laundering, associated predicate offences and terrorist financing, and for the dissemination of the results of that analysis. The FIU should be able to obtain additional information from reporting entities, and should have access on a timely basis to the financial, administrative and law enforcement information that it requires to undertake its functions properly.

30. Responsibilities of law enforcement and investigative authorities *

Countries should ensure that designated law enforcement authorities have responsibility for money laundering and terrorist financing investigations within the framework of national AML/CFT policies. At least in all cases related to major proceeds-generating offences, these designated law enforcement authorities should develop a pro-active parallel financial investigation when pursuing money laundering, associated predicate offences and terrorist financing. This should include cases where the associated predicate offence occurs outside their jurisdictions. Countries should ensure that competent authorities have responsibility for expeditiously identifying, tracing and initiating actions to freeze and seize property that is, or may become, subject to confiscation, or is suspected of being proceeds of crime. Countries should also make use, when necessary, of permanent or temporary multi-disciplinary groups specialised in financial or asset investigations. Countries should ensure that, when necessary, cooperative investigations with appropriate competent authorities in other countries take place.

31. Powers of law enforcement and investigative authorities

When conducting investigations of money laundering, associated predicate offences and terrorist financing, competent authorities should be able to obtain access to all necessary documents and information for use in those investigations, and in prosecutions and related actions. This should include powers to use compulsory measures for the production of records held by financial institutions, DNFBPs and other natural or legal persons, for the search of persons and premises, for taking witness statements, and for the seizure and obtaining of evidence.

Countries should ensure that competent authorities conducting investigations are able to use a wide range of investigative techniques suitable for the investigation of money laundering, associated predicate offences and terrorist financing. These investigative techniques include: undercover operations, intercepting communications, accessing computer systems

การบังคับใช้กฎหมายและด้านปฏิบัติการ

29. หน่วยข่าวกรองทางการเงิน *

แต่ละประเทศต้องจัดตั้งหน่วยข่าวกรองทางการเงิน (FIU) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางแห่งชาติในการรับและวิเคราะห์: (a) รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และ (b) ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับ ML และความผิดมูลฐานทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับ ML และ TF และเพื่อส่งผลของกรวิเคราะห์ดังกล่าวไปยังผู้ใช้ หน่วยข่าวกรองทางการเงินต้องสามารถรับข้อมูลเพิ่มเติมเติมจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงาน และสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเงิน ทางการบริหาร และการบังคับใช้กฎหมาย ได้อย่างทันทั่วถึง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง

30. หน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานสืบสวนสอบสวน*

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่ได้รับมอบหมายต้องรับผิดชอบในการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับ ML และ TF โดยอยู่ภายในกรอบของนโยบาย AML/CFT แห่งชาติ อย่างน้อย ในทุกคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่สร้างรายได้จำนวนมาก หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเหล่านี้ต้องทำการสืบสวนสอบสวนทางการเงินเชิงรุกควบคู่ไปด้วยเมื่อติดตามทำคดีเรื่อง ML ความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้องกับ ML และ TF การสอบสวนดังกล่าวนี้ต้องรวมคดีที่ความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้องนั้นเกิดขึ้นนอกเขตอำนาจของตน แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจของตนมีหน้าที่รับผิดชอบในการระบุถึงเบาะแส ตลอดจนติดตามร่องรอยและริเริ่มกระทำการยึดและอายัดทรัพย์สินซึ่งกำลังจะ หรือตกอยู่ในข่ายจะถูกจับ หรือต้องสงสัยว่าเป็นรายได้จากการก่ออาชญากรรม หากจำเป็นแต่ละประเทศอาจใช้กลุ่มสหวิชาชีพ เฉพาะกิจ หรือกลุ่มที่ตั้งขึ้นเป็นทางการที่มีความเชี่ยวชาญในการสืบสวนสอบสวนทางการเงินหรือทรัพย์สิน แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า เมื่อถึงเวลาจำเป็นต้องดำเนินการสืบสวนสอบสวนโดยร่วมมือกับหน่วยงานที่มีอำนาจของต่างประเทศได้

31. อำนาจของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานสืบสวนสอบสวน

เมื่อดำเนินการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับ ML ตลอดจนความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้องและ TF นั้น หน่วยงานที่มีอำนาจต้องสามารถขอรับและเข้าถึงเอกสารและข้อมูลที่เป็นทั้งหมดเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวนดังกล่าว และเพื่อใช้ในการดำเนินคดีและเพื่อกระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง การดำเนินการดังกล่าว ต้องรวมถึงอำนาจในการใช้มาตรการบังคับให้รวบรวมหลักฐานที่ สถาบันการเงิน DNFBPs บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลมีอยู่ ตลอดจนอำนาจในการตรวจค้นตัวบุคคลและสถานที่, อำนาจในการจับกุมหรือยึดทรัพย์สิน และการอายัดและขอรับหลักฐาน

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนนั้นสามารถใช้เทคนิคหรือวิธีการต่างๆที่เหมาะสมในการสืบสวนสอบสวน ML ความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้องกับ ML และ TF เทคนิคในการสืบสวนสอบสวนเหล่านี้รวมถึงปฏิบัติการลับ การดักฟังการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ และการควบคุมการส่งของโดยมีการติดตามฝ้าดู นอกจากนี้แต่ละประเทศต้องมีกลไกพร้อมเพื่อระบุให้ทันต่อเวลาที่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลมีบัญชีหรือควบคุมบัญชี

and controlled delivery. In addition, countries should have effective mechanisms in place to identify, in a timely manner, whether natural or legal persons hold or control accounts. They should also have mechanisms to ensure that competent authorities have a process to identify assets without prior notification to the owner. When conducting investigations of money laundering, associated predicate offences and terrorist financing, competent authorities should be able to ask for all relevant information held by the FIU.

32. Cash couriers *

Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or disclosure system.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments.

GENERAL REQUIREMENTS

33. Statistics

Countries should maintain comprehensive statistics on matters relevant to the effectiveness and efficiency of their AML/CFT systems. This should include statistics on the STRs received and disseminated; on money laundering and terrorist financing investigations, prosecutions and convictions; on property frozen, seized and confiscated; and on mutual legal assistance or other international requests for cooperation.

34. Guidance and feedback

The competent authorities, supervisors and SRBs should establish guidelines, and provide feedback, which will assist financial institutions and designated non-financial businesses and professions in applying national measures to combat money laundering and terrorist financing, and, in particular, in detecting and reporting suspicious transactions.

SANCTIONS

35. Sanctions

Countries should ensure that there is a range of effective, proportionate and dissuasive sanctions, whether criminal, civil or administrative, available to deal with natural or legal persons covered by Recommendations 6, and 8 to 23, that fail to comply with AML/CFT requirements. Sanctions should be applicable not only to financial institutions and DNFBPs, but also to their directors and senior management.

หรือไม่ นอกจากนี้ แต่ละประเทศ ต้องมีกลไกที่จะดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจมีกระบวนการในการที่จะระบุทราบทรัพย์สินโดยไม่ต้องแจ้งให้เจ้าของทราบล่วงหน้า เมื่อทำการสืบสวนสอบสวนคดีฟอกเงิน คดีความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้อง และคดี TF นั้น หน่วยงานที่มีอำนาจต้องมีอำนาจขอข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องที่ FIU มีอยู่

32. การขนเงิน *

แต่ละประเทศต้องมีมาตรการ เพื่อตรวจค้นการขนเงินตราและตราสารเปลี่ยนมือผู้ถือระหว่างประเทศ รวมถึงการใช้ระบบการสำแดง และ/หรือ ระบบการเปิดเผย

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจมีอำนาจตามกฎหมายในการระงับยับยั้งเงินตรา หรือตราสารเปลี่ยนมือ ที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับ TF, ML หรือความผิดมูลฐาน หรือต้องสงสัยว่ามีการสำแดงผิดหรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่ามีมาตรการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วน และมีผลเป็นการยับยั้ง เพื่อใช้กับบุคคลที่สำแดงผิด หรือเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง ในกรณีที่เงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือเกี่ยวข้องกับ TF, ML หรือความผิดมูลฐาน ประเทศเหล่านั้นต้องนำมาตราการต่างๆมาใช้ ซึ่งรวมถึงมาตรการทางกฎหมายที่เป็นไปตามข้อแนะนำที่ 4 ซึ่งจะช่วยให้สามารถจับ เงินตราหรือตราสารดังกล่าวได้

ข้อกำหนดทั่วไป

33. สถิติ

แต่ละประเทศต้องเก็บรักษาสถิติในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน AML/CFT การเก็บสถิตินี้ต้องรวมถึงการรับ STRs และรายงานดังกล่าวที่ส่งต่อ การสืบสวนสอบสวนคดี ML และคดี TF, การดำเนินคดีและการพิพากษาของศาลว่ามีความผิด ทรัพย์สินที่ถูกอายัด ยึด และริบ และความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน หรือคำร้องขอความร่วมมือระหว่างประเทศ

34. การจัดทำแนวทางและผลตอบรับ (Feedback)

หน่วยงานที่มีอำนาจ หน่วยงานกำกับดูแล และ SRBs ต้องจัดทำแนวทางปฏิบัติ และผลตอบรับ ซึ่งจะช่วยสถาบันการเงินและ DNFBPs ในการใช้มาตรการระดับชาติเพื่อป้องกันและปราบปราม ML และต่อต้าน TF และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจสอบและรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

บทลงโทษ

35. บทลงโทษ

แต่ละประเทศต้องมีมาตรการลงโทษที่ได้ผล พอเหมาะ และเป็นการยับยั้ง ไม่มาจะเป็นมาตรการทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางการบริหาร ที่พร้อมจะนำมาใช้ดำเนินการกับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่กล่าวถึงในข้อแนะนำที่ 6 และข้อ 8 ถึงข้อ 23 ซึ่งบกพร่องไม่ปฏิบัติตามมาตรการ AML/CFT มาตรการลงโทษดังกล่าว ไม่เพียงแต่จะนำมาใช้กับสถาบันการเงินและ DNFBPs เท่านั้น แต่ต้องใช้กับกรรมการบริหารและเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของสถาบันการเงินและธุรกิจดังกล่าวด้วย

G. INTERNATIONAL COOPERATION

36. International instruments

Countries should take immediate steps to become party to and implement fully the Vienna Convention, 1988; the Palermo Convention, 2000; the United Nations Convention against Corruption, 2003; and the Terrorist Financing Convention, 1999. Where applicable, countries are also encouraged to ratify and implement other relevant international conventions, such as the Council of Europe Convention on Cybercrime, 2001; the Inter-American Convention against Terrorism, 2002; and the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism, 2005.

37. Mutual legal assistance

Countries should rapidly, constructively and effectively provide the widest possible range of mutual legal assistance in relation to money laundering, associated predicate offences and terrorist financing investigations, prosecutions, and related proceedings. Countries should have an adequate legal basis for providing assistance and, where appropriate, should have in place treaties, arrangements or other mechanisms to enhance cooperation. In particular, countries should:

- (a) Not prohibit, or place unreasonable or unduly restrictive conditions on, the provision of mutual legal assistance.
- (b) Ensure that they have clear and efficient processes for the timely prioritisation and execution of mutual legal assistance requests. Countries should use a central authority, or another established official mechanism, for effective transmission and execution of requests. To monitor progress on requests, a case management system should be maintained.
- (c) Not refuse to execute a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.
- (d) Not refuse to execute a request for mutual legal assistance on the grounds that laws require financial institutions or DNFBCs to maintain secrecy or confidentiality (except where the relevant information that is sought is held in circumstances where legal professional privilege or legal professional secrecy applies).
- (e) Maintain the confidentiality of mutual legal assistance requests they receive and the information contained in them, subject to fundamental principles of domestic law, in order to protect the integrity of the investigation or inquiry. If the requested country cannot comply with the requirement of confidentiality, it should promptly inform the requesting country.

G. การร่วมมือระหว่างประเทศ

36. กรรมสารระหว่างประเทศ

แต่ละประเทศต้องดำเนินการตามขั้นตอนโดยเร็วเพื่อเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเวียนนา ค.ศ. 1988, อนุสัญญาพาเลโม ค.ศ. 2000, อนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003, และอนุสัญญาว่าด้วยการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 1999 และให้นำอนุสัญญาดังกล่าวไปปฏิบัติให้ครบถ้วน ในกรณีที่ปฏิบัติได้ ต้องสนับสนุนให้แต่ละประเทศให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและให้นำอนุสัญญาเหล่านั้นไปปฏิบัติให้บรรลุผล เช่น อนุสัญญาแห่งสภายุโรปว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ ค.ศ. 2001, อนุสัญญาสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ค.ศ. 2002, และอนุสัญญาแห่งสภายุโรปว่าด้วย ML การตรวจค้น การยึดและการริบทรัพย์สินที่ได้จากอาชญากรรมและว่าด้วย TF ค.ศ. 2005

37. การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน

แต่ละประเทศต้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันในขอบเขตที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยความรวดเร็ว เป็นไปในทางสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี และการพิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับ ML และความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง TF ด้วย แต่ละประเทศต้องมีฐานกฎหมายอย่างเพียงพอเพื่อเป็นพื้นฐานในการให้ความช่วยเหลือ และในกรณีที่เหมาะสม ต้องมีสนธิสัญญาและการทำความตกลงด้านต่างๆ ตลอดจนกลไกอื่นๆ พร้อมใช้บังคับเพื่อเสริมสร้างการร่วมมือให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่ละประเทศ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ :-

- (a) ไม่ห้ามการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน หรือไม่กำหนดเงื่อนไขอันเป็นข้อจำกัดที่ไม่สมเหตุผล หรือเกินขอบเขต ในเรื่องดังกล่าว
- (b) ดำเนินการให้มั่นใจว่าประเทศของตนมีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพและชัดเจนในการจัดลำดับความสำคัญและปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันดังกล่าวให้ทันต่อเวลา แต่ละประเทศต้องใช้หน่วยงานกลาง หรือกลไกที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการในการส่งคำร้องขอและปฏิบัติตามคำร้องขอ แต่ละประเทศต้องมีระบบในการบริหารจัดการคดี เพื่อให้สามารถติดตามความคืบหน้าเกี่ยวกับคำร้องขอนั้น
- (c) ต้องไม่ปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน ด้วยเหตุผลเพียงเพราะว่า ความผิดนั้นถือเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับการคลังด้วย
- (d) ต้องไม่ปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน โดยการอ้างเหตุผลว่ากฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินหรือ DNFBPs ต้องรักษาความลับ (ยกเว้นกรณีของข้อมูลที่ขออนั้นเป็นข้อมูลที่อยู่ภายใต้สิทธิพิเศษทางวิชาชีพกฎหมายหรือเป็นความลับทางวิชาชีพกฎหมาย)
- (e) รักษาความลับเกี่ยวกับคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันที่แต่ละประเทศได้รับ และข้อมูลที่มีอยู่ในคำร้องขอดังกล่าว ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้หลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของการสืบสวนสอบสวนหรือการไต่สวน ถ้าประเทศผู้รับคำร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดให้รักษาความลับได้ ประเทศผู้รับคำร้องขอต้องแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบทันที

Countries should render mutual legal assistance, notwithstanding the absence of dual criminality, if the assistance does not involve coercive actions. Countries should consider adopting such measures as may be necessary to enable them to provide a wide scope of assistance in the absence of dual criminality.

Where dual criminality is required for mutual legal assistance, that requirement should be deemed to be satisfied regardless of whether both countries place the offence within the same category of offence, or denominate the offence by the same terminology, provided that both countries criminalise the conduct underlying the offence.

Countries should ensure that, of the powers and investigative techniques required under Recommendation 31, and any other powers and investigative techniques available to their competent authorities:

- (a) All those relating to the production, search and seizure of information, documents or evidence (including financial records) from financial institutions or other persons, and the taking of witness statements; and
- (b) A broad range of other powers and investigative techniques; are also available for use in response to requests for mutual legal assistance, and, if consistent with their domestic framework, in response to direct requests from foreign judicial or law enforcement authorities to domestic counterparts.

To avoid conflicts of jurisdiction, consideration should be given to devising and applying mechanisms for determining the best venue for prosecution of defendants in the interests of justice in cases that are subject to prosecution in more than one country.

Countries should, when making mutual legal assistance requests, make best efforts to provide complete factual and legal information that will allow for timely and efficient execution of requests, including any need for urgency, and should send requests using expeditious means. Countries should, before sending requests, make best efforts to ascertain the legal requirements and formalities to obtain assistance.

The authorities responsible for mutual legal assistance (e.g. a Central Authority) should be provided with adequate financial, human and technical resources. Countries should have in place processes to ensure that the staff of such authorities maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

38. Mutual legal assistance: freezing and confiscation *

Countries should ensure that they have the authority to take expeditious action in response to requests by foreign countries to identify, freeze, seize and confiscate property laundered; proceeds from money laundering, predicate offences and terrorist financing;

แต่ละประเทศต้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน แม้ไม่มีหลักการการเป็นความผิดเดียวกันของทั้งสองรัฐ ใช้บังคับระหว่างกันอยู่ก็ตาม ถ้าความช่วยเหลือดังกล่าวไม่เกี่ยวกับการใช้กำลังบังคับ แต่ละประเทศต้องพิจารณานำมาตรการต่าง ๆ มาใช้ตามความจำเป็น เพื่อให้ตนสามารถให้ความช่วยเหลือในขอบข่ายที่กว้างขวางไว้ในกรณีไม่มีหลักการการเป็นความผิดเดียวกันของทั้งสองรัฐ ก็ตาม

ในกรณีที่มิมีข้อกำหนดให้ต้องเป็นความผิดเดียวกันของทั้งสองรัฐจึงจะให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกันได้ ให้ถือว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว ไม่ว่าทั้งสองประเทศจะกำหนดให้ความผิดดังกล่าวอยู่ในประเภทของความผิดเดียวกันหรือกำหนดชื่อความผิดโดยใช้ศัพท์เดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าทั้งสองประเทศจะต้องกำหนดให้การกระทำความผิดนั้นเป็นความผิดอาญา

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าสามารถใช้อำนาจและวิธีการหรือเทคนิคในการสืบสวนสอบสวนที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 31 และอำนาจและวิธีการสืบสวนสอบสวนอื่นใดที่มีไว้ให้หน่วยงานที่มีอำนาจ กล่าวคือ

- (a) อำนาจและวิธีการสืบสวนสอบสวนทั้งหมดที่เกี่ยวกับการรวบรวม การค้นหา และการยึดข้อมูลข่าวสาร เอกสารหรือหลักฐาน (รวมถึงหลักฐานทางการเงิน) จากสถาบันการเงินทั้งหลาย หรือจากบุคคลอื่น และการบันทึกค่าให้การของพยาน และ
- (b) มีอำนาจและวิธีการสืบสวนสอบสวนอื่นอย่างกว้างขวาง; ในการปฏิบัติตามคำร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน และถ้าหากสอดคล้องกับกรอบกฎหมายภายในประเทศของตน ก็ให้นำมาใช้ในการสนองตอบต่อคำร้องขอโดยตรงจากหน่วยงานด้านตุลาการหรือหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของต่างประเทศ ที่ส่งถึงหน่วยงานภายในประเทศที่มีลักษณะเดียวกัน

เพื่อหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้งเกี่ยวกับเขตอำนาจ จึงต้องพิจารณาคิดหารูปแบบกลไกและใช้กลไกเหล่านั้นในการเลือกช่องทางที่เหมาะสมที่สุด ในการฟ้องร้องจำเลยเพื่อให้เกิดความยุติธรรมสำหรับคดีที่อยู่ในข่ายที่สามารถดำเนินการฟ้องร้องได้ในพื้นที่เกินกว่า 1 ประเทศขึ้นไป

เมื่อร้องขอความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน แต่ละประเทศต้องใช้ความพยายามสูงสุดในการจัดหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและถูกต้องตามกฎหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งจะทำได้ดำเนินการตามคำร้องขอได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ รวมถึงกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และต้องส่งคำร้องขอด้วยวิธีการที่เร่งด่วน ก่อนส่งคำร้องขอ แต่ละประเทศต้องใช้ความพยายามสูงสุดเพื่อให้มั่นใจในข้อกำหนดทางกฎหมายและวิธีการทั้งหลายในการขอรับความช่วยเหลือ

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน (เช่น หน่วยงานกลาง) ต้องได้รับจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และเทคนิคอย่างเพียงพอ แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการควบคุมให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานกลางดังกล่าวสามารถรักษามาตรฐานวิชาชีพให้อยู่ในระดับสูง รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับ และต้องจะมีคุณสมบัติสูงสุด และได้รับการฝึกทักษะมาอย่างถูกต้องเหมาะสม

38. การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา: การอายัดและการริบ *

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าประเทศของตนมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการได้ทันทีอย่างมีประสิทธิภาพในการตอบสนองคำร้องขอจากต่างประเทศที่ร้องขอให้ ระบุ อายัด ยึด และริบทรัพย์สินที่ได้จาก ML , ตลอดจนทรัพย์สินที่ได้จาก ML และจากความผิดมูลฐาน รวมทั้ง TF , ธุรสารที่ใช้หรือ

instrumentalities used in, or intended for use in, the commission of these offences; or property of corresponding value. This authority should include being able to respond to requests made on the basis of non-conviction-based confiscation proceedings and related provisional measures, unless this is inconsistent with fundamental principles of their domestic law. Countries should also have effective mechanisms for managing such property, instrumentalities or property of corresponding value, and arrangements for coordinating seizure and confiscation proceedings, which should include the sharing of confiscated assets.

39. Extradition

Countries should constructively and effectively execute extradition requests in relation to money laundering and terrorist financing, without undue delay. Countries should also take all possible measures to ensure that they do not provide safe havens for individuals charged with the financing of terrorism, terrorist acts or terrorist organisations. In particular, countries should:

- (a) Ensure money laundering and terrorist financing are extraditable offences;
- (b) Ensure that they have clear and efficient processes for the timely execution of extradition requests including prioritisation where appropriate. To monitor progress of requests a case management system should be maintained;
- (c) Not place unreasonable or unduly restrictive conditions on the execution of requests; and
- (d) Ensure they have an adequate legal framework for extradition.

Each country should either extradite its own nationals, or, where a country does not do so solely on the grounds of nationality, that country should, at the request of the country seeking extradition, submit the case, without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution of the offences set forth in the request. Those authorities should take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the domestic law of that country. The countries concerned should cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecutions.

Where dual criminality is required for extradition, that requirement should be deemed to be satisfied regardless of whether both countries place the offence within the same category of offence, or denominate the offence by the same terminology, provided that both countries criminalise the conduct underlying the offence.

Consistent with fundamental principles of domestic law, countries should have simplified extradition mechanisms, such as allowing direct transmission of requests for provisional arrests between appropriate authorities, extraditing persons based only on warrants of arrests or judgments, or introducing a simplified extradition of consenting persons who waive formal extradition proceedings. The authorities responsible for extradition should

ตั้งใจจะนำมาใช้ในการกระทำความผิดเหล่านี้ หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเท่ากัน อำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้
ต้องจะรวมถึงความสามารถในการตอบสนองต่อคำร้องขอที่ส่งมาโดยอาศัยกระบวนการพิจารณาตีเพื่อรับทรัพย์สิน
ทางแพ่ง และมาตรการชั่วคราวที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก เว้นเสียแต่ว่าการกระทำดังกล่าวนี้จะไม่สอดคล้องกับ
หลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศของตน แต่ละประเทศต้องมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการ
บริหารจัดการทรัพย์สินดังกล่าว ตลอดจนตราสารหรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าเท่ากัน และการจัดการตกลงกัน
ให้มีการประสานงานด้านการพิจารณาตีเพื่อการยึดและรับทรัพย์สิน ซึ่งต้องรวมถึงการประสานงานเพื่อ
การแบ่งปันทรัพย์สินที่ถูกริบด้วย

39. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน

แต่ละประเทศต้องดำเนินการเป็นไปในทางสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติตามคำร้อง
ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ML และ TF โดยไม่ล่าช้าเกินความจำเป็น แต่ละประเทศต้องใช้
มาตรการทั้งหมดที่เป็นไปได้เพื่อให้มั่นใจว่าประเทศของตนไม่กลายเป็นที่พักพิงของผู้ที่ถูกตั้งข้อหาว่า
ให้ TF หรือการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือองค์กรการก่อการร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แต่ละประเทศต้อง:

- (a) ดำเนินการให้มั่นใจว่า ML และ TF เป็นความผิดที่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้
- (b) ดำเนินการให้มั่นใจว่า แต่ละประเทศมีกระบวนการที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติ
ตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ทันเวลาที่ รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญด้วยในกรณี
ที่เห็นสมควร ในการติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติตามคำร้องขอ นั้นต้องนาระบบบริหาร
จัดการคดี มาดำเนินการ
- (c) ไม่ต้องกำหนดเงื่อนไขอื่นเป็นข้อห้ามที่เกินความจำเป็นและไม่สมเหตุผลสำหรับการปฏิบัติ
ตามคำร้องขอ และ
- (d) ดำเนินการให้มั่นใจว่าแต่ละประเทศดังกล่าวนั้นมีกรอบกฎหมายครบถ้วนเพียงพอสำหรับการ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

แต่ละประเทศต้องส่งคนสัญชาติของตนเป็นผู้ร้ายข้ามแดน หรือมิฉะนั้น ในกรณีประเทศหนึ่ง
ประเทศใดจะไม่ส่งพลเมืองของตนเป็นผู้ร้ายข้ามแดน โดยอ้างเหตุผลของความเป็นคนสัญชาติของตน
แต่เพียงประการเดียว ประเทศนั้นเมื่อได้รับคำร้องขอจากประเทศผู้ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ต้องยื่นคดี
ต่อหน่วยงานที่มีอำนาจโดยมิชักช้าเพื่อให้ดำเนินการคดีตามความผิดที่อธิบายไว้ในคำร้องขอ หน่วยงานที่มีอำนาจ
เหล่านั้นต้องพิจารณาและดำเนินการกระบวนการพิจารณาตีในลักษณะเดียวกันกับการพิจารณาตีความผิดอื่น
ที่เป็นความผิดร้ายแรงตามกฎหมายภายในของประเทศนั้น แต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องต้องร่วมมือระหว่างกัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาตีและการพิจารณาหลักฐาน ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจใน
ประสิทธิภาพของการดำเนินคดีดังกล่าว

ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้ใช้หลักการการเป็นความผิดเดียวกันของทั้งสองรัฐ เพื่อให้สามารถส่งผู้ร้าย
ข้ามแดนระหว่างกันได้ นั้น ให้ถือว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวแล้ว ไม่ว่าทั้งสองประเทศ
จะกำหนดให้ความผิดดังกล่าวอยู่ในประเภทของความผิดเดียวกัน หรือกำหนดชื่อความผิดโดยใช้ศัพท์
เดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าทั้งสองประเทศจะต้องกำหนดให้การกระทำความผิด นั้นเป็น
ความผิดอาญา

แต่ละประเทศต้องมีกลไกที่ไม่ซับซ้อนและชัดเจนในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยให้สอดคล้องกับ
หลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศ เช่น อนุญาตให้ส่งคำร้องขอระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ

be provided with adequate financial, human and technical resources. Countries should have in place processes to ensure that the staff of such authorities maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

40. Other forms of international cooperation *

Countries should ensure that their competent authorities can rapidly, constructively and effectively provide the widest range of international cooperation in relation to money laundering, associated predicate offences and terrorist financing. Countries should do so both spontaneously and upon request, and there should be a lawful basis for providing cooperation. Countries should authorise their competent authorities to use the most efficient means to cooperate. Should a competent authority need bilateral or multilateral agreements or arrangements, such as a Memorandum of Understanding (MOU), these should be negotiated and signed in a timely way with the widest range of foreign counterparts.

Competent authorities should use clear channels or mechanisms for the effective transmission and execution of requests for information or other types of assistance. Competent authorities should have clear and efficient processes for the prioritisation and timely execution of requests, and for safeguarding the information received.

ได้โดยตรงเพื่อให้มีการจับกุมชั่วคราว หรืออนุญาตให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้โดยอาศัยแต่เพียงหมายจับหรือคำพิพากษาของศาล หรือนำวิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแบบไม่ซับซ้อนมาใช้โดยอาศัยความยินยอมของคุณคนที่สละสิทธิไม่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต้องได้รับจัดสรรงบประมาณ บุคลากรและเทคนิคอย่างเพียงพอ แต่แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการเพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเหล่านั้นรักษามาตรฐานการประกอบวิชาชีพไว้ในระดับสูง รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับ และต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตสูง และมีทักษะที่ได้รับการฝึกมาอย่างถูกต้องเหมาะสม

40. รูปแบบอื่นของการร่วมมือระหว่างประเทศ *

แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจของตนสามารถให้ความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างกว้างขวางได้อย่างรวดเร็ว เป็นไปในทางสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพในเรื่องที่เกี่ยวกับ ML ความผิดมูลฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและ TF แต่ละประเทศต้องดำเนินการดังกล่าวทันทีเมื่อมีคำร้องขอและต้องมีกฎหมายรองรับในการให้ความร่วมมือดังกล่าว แต่ละประเทศต้องมอบอำนาจให้หน่วยงานที่มีอำนาจของตนใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการร่วมมือ หากหน่วยงานที่มีอำนาจจำเป็นต้องอาศัยข้อตกลงทวิภาคี หรือข้อตกลงพหุภาคี หรือการทำข้อตกลงอื่น เช่น บันทึกความเข้าใจ สิ่งเหล่านี้ต้องมีการเจรจาตกลงกับหน่วยงานต่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกันในวงกว้างที่สุด และมีการลงนามโดยเร็ว

หน่วยงานที่มีอำนาจต้องใช้ช่องทางหรือกลไกที่ชัดเจนในการส่งคำร้องขอและปฏิบัติตามคำร้องขอข้อมูลหรือความช่วยเหลืออื่นๆ อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่มีอำนาจต้องมีกระบวนการที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพในการจัดลำดับความสำคัญของคำร้องขอและสำหรับการปฏิบัติตามคำร้องขอให้ทันทั่วทั้งตลอดจนต้องมีกระบวนการในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่ได้รับด้วย

INTERPRETIVE NOTES TO THE FATF RECOMMENDATIONS

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 1 (ASSESSING RISKS AND APPLYING A RISK-BASED APPROACH)

1. The risk-based approach (RBA) is an effective way to combat money laundering and terrorist financing. In determining how the RBA should be implemented in a sector, countries should consider the capacity and anti-money laundering/countering the financing of terrorism (AML/CFT) experience of the relevant sector. Countries should understand that the discretion afforded, and responsibility imposed on, financial institutions and designated non-financial bodies and professions (DNFBPs) by the RBA is more appropriate in sectors with greater AML/CFT capacity and experience. This should not exempt financial institutions and DNFBPs from the requirement to apply enhanced measures when they identify higher risk scenarios. By adopting a risk-based approach, competent authorities, financial institutions and DNFBPs should be able to ensure that measures to prevent or mitigate money laundering and terrorist financing are commensurate with the risks identified, and would enable them to make decisions on how to allocate their own resources in the most effective way.

2. In implementing a RBA, financial institutions and DNFBPs should have in place processes to identify, assess, monitor, manage and mitigate money laundering and terrorist financing risks. The general principle of a RBA is that, where there are higher risks, countries should require financial institutions and DNFBPs to take enhanced measures to manage and mitigate those risks; and that, correspondingly, where the risks are lower, simplified measures may be permitted. Simplified measures should not be permitted whenever there is a suspicion of money laundering or terrorist financing. Specific Recommendations set out more precisely how this general principle applies to particular requirements. Countries may also, in strictly limited circumstances and where there is a proven low risk of money laundering and terrorist financing, decide not to apply certain Recommendations to a particular type of financial institution or activity, or DNFBP (see below). Equally, if countries determine through their risk assessments that there are types of institutions, activities, businesses or professions that are at risk of abuse from money laundering and terrorist financing, and which do not fall under the definition of financial institution or DNFBP, they should consider applying AML/CFT requirements to such sectors.

A. Obligations and decisions for countries

3. **Assessing risk** –Countries¹ should take appropriate steps to identify and assess the money laundering and terrorist financing risks for the country, on an ongoing basis and in order to:

¹ Where appropriate, AML/CFT risk assessments at a supra-national level should be taken into account when considering whether this obligation is satisfied.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำ FATF

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 1

(การประเมินความเสี่ยงและการใช้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง)

1. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง (RBA) เป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิผลสำหรับดำเนินงานด้าน AML/CFT ในการตัดสินใจว่าจะใช้ RBA ในแต่ละภาคส่วนอย่างไรนั้น แต่ละประเทศต้องพิจารณาขีดความสามารถและประสบการณ์ด้าน AML/CFT ของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่ละประเทศต้องเข้าใจด้วยว่าสถาบันการเงินและ DNFBPs ในภาคส่วนที่มีขีดความสามารถและประสบการณ์ในด้าน AML/CFT มากกว่าควรมีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงมากกว่า แต่ก็ไม่เป็นการยกเว้นมาตรการอย่างเข้มสำหรับสถาบันการเงินและ DNFBPs เมื่อพบว่ามีความเสี่ยงสูง ในการนำกระบวนการ RBA มาใช้นั้นหน่วยงานที่มีอำนาจ สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องมั่นใจว่ามาตรการทั้งหลายที่จะใช้ในการป้องกันและบรรเทา ML/FT นั้นเหมาะสมกับความเสี่ยงที่ระบุไว้ และช่วยให้สถาบันการเงินและ DNFBPs สามารถพิจารณาจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้ได้ผลที่สุด

2. ในการใช้ RBA นั้น สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องมีกระบวนการพร้อมใช้อยู่แล้วในการที่จะระบุ ประเมิน ติดตาม บริหารจัดการ และลดความเสี่ยงเกี่ยวกับ AML/CFT หลักการทั่วไปของ RBA ก็คือ ในกรณีที่มีความเสี่ยงสูง แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ใช้มาตรการอย่างเข้มในการบริหารจัดการและลดความเสี่ยงเหล่านั้น และในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำก็อาจจะอนุญาตให้ใช้มาตรการอย่างง่ายได้ แต่ต้องไม่ใช่มาตรการอย่างง่ายเมื่อมีข้อสงสัยว่ามี ML และ TF ข้อแนะนำเฉพาะของ FATF อธิบายรายละเอียดไว้เจาะจงยิ่งขึ้นว่าหลักการทั่วไปดังกล่าวใช้กับข้อกำหนดเฉพาะบางข้ออย่างไร นอกจากนี้ ในสภาวะการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยมาก และมีการพิสูจน์แล้วว่าความเสี่ยงที่จะเกิด ML และ TF มีน้อย แต่ละประเทศอาจตัดสินใจไม่ใช้ข้อแนะนำ FATF บางข้อกับสถาบันการเงินประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะ หรือกิจกรรมทางการเงินอย่างหนึ่งอย่างใด โดยเฉพาะ หรือ DNFBPs (โปรดดูข้างล่าง) ในลักษณะเดียวกัน ถ้าหากแต่ละประเทศพิจารณาจากการประเมินความเสี่ยงของตนว่ามีสถาบันบางประเภทและกิจกรรมบางประเภท ตลอดจนมีธุรกิจหรือการประกอบวิชาชีพบางประเภทที่ตกอยู่ในความเสี่ยงที่อาจจะกลายเป็นเครื่องมือใน ML และ TF และยังเป็นสถาบัน กิจกรรม ธุรกิจหรือการประกอบวิชาชีพที่ไม่อยู่ในกรอบคำจำกัดความของคำว่าสถาบันการเงินหรือ DNFBPs ด้วยประเทศเหล่านั้นก็ต้องพิจารณาใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับ AML/CFT กับภาคส่วนเหล่านั้นด้วย

A. พันธกรณีและการตัดสินใจสำหรับแต่ละประเทศ

3. การประเมินความเสี่ยง แต่ละประเทศ¹ ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อระบุและประเมินความเสี่ยงที่จะเกิด ML และ TF ในประเทศของตน โดยต้องดำเนินการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและเพื่อ

¹ ในกรณีที่เห็นเหมาะสม ควรพิจารณาใช้การประเมินความเสี่ยงด้านการป้องกันและปราบปราม ML และต่อต้าน TF ในระดับที่สูงกว่าระดับประเทศ เพื่อพิจารณาว่าได้ปฏิบัติตามพันธกรณีข้อนี้จนเป็นที่พอใจหรือไม่

(i) Inform potential changes to the country's AML/CFT regime, including changes to laws, regulations and other measures; (ii) assist in the allocation and prioritisation of AML/CFT resources by competent authorities; and (iii) make information available for AML/CFT risk assessments conducted by financial institutions and DNFBPs. Countries should keep the assessments up-to-date, and should have mechanisms to provide appropriate information on the results to all relevant competent authorities and self-regulatory bodies (SRBs), financial institutions and DNFBPs.

4. **Higher risk** –Where countries identify higher risks, they should ensure that their AML/CFT regime addresses these higher risks, and, without prejudice to any other measures taken by countries to mitigate these higher risks, either prescribe that financial institutions and DNFBPs take enhanced measures to manage and mitigate the risks, or ensure that this information is incorporated into risk assessments carried out by financial institutions and DNFBPs, in order to manage and mitigate risks appropriately. Where the FATF Recommendations identify higher risk activities for which enhanced or specific measures are required, all such measures must be applied, although the extent of such measures may vary according to the specific level of risk.

5. **Lower risk** –Countries may decide to allow simplified measures for some of the FATF Recommendations requiring financial institutions or DNFBPs to take certain actions, provided that a lower risk has been identified, and this is consistent with the country's assessment of its money laundering and terrorist financing risks, as referred to in paragraph 3.

Independent of any decision to specify certain lower risk categories in line with the previous paragraph, countries may also allow financial institutions and DNFBPs to apply simplified customer due diligence (CDD) measures, provided that the requirements set out in section B below ("Obligations and decisions for financial institutions and DNFBPs"), and in paragraph 7 below, are met.

6. **Exemptions** –Countries may decide not to apply some of the FATF Recommendations requiring financial institutions or DNFBPs to take certain actions, provided:

- (a) There is a proven low risk of money laundering and terrorist financing; this occurs in strictly limited and justified circumstances; and it relates to a particular type of financial institution or activity, or DNFBP; or
- (b) A financial activity (other than the transferring of money or value) is carried out by a natural or legal person on an occasional or very limited basis (having regard to quantitative and absolute criteria), such that there is low risk of money laundering and terrorist financing.

While the information gathered may vary according to the level of risk, the requirements of Recommendation 11 to retain information should apply to whatever information is gathered.

(i) แจ้งให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงด้าน AML/CFT ที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และมาตรการอื่นๆ (ii) เพื่อช่วยหน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดสรรและจัดลำดับความสำคัญของทรัพยากรด้าน AML/CFT (iii) จัดให้มีข้อมูลสำหรับการประเมินความเสี่ยงด้าน AML/CFT ที่ดำเนินการโดยสถาบันการเงินและ DNFBPs แต่ละประเทศต้องปรับปรุงการประเมินความเสี่ยงอยู่เสมอ และต้องมีกลไกในการแจ้งผลการประเมินให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจและหน่วยงานกำกับดูแลตนเอง (SRBs) สถาบันการเงินและ DNFBPs ที่เกี่ยวข้อง

4. **ความเสี่ยงสูง** ในกรณีที่มีความเสี่ยงสูง ประเทศนั้นต้องหาวิธีแก้ปัญหาความเสี่ยงที่สูงขึ้นดังกล่าว และกำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ใช้มาตรการเข้มในการบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยง โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อมาตรการอื่นที่แต่ละประเทศได้ดำเนินการไปเพื่อบรรเทาความเสี่ยงที่สูงขึ้นดังกล่าว หรือมิฉะนั้นก็ต้องประมวลข้อมูลนี้ไว้ในการประเมินความเสี่ยงที่ดำเนินการโดยสถาบันการเงินและ DNFBPs เพื่อบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ในกรณีที่ขอแนะนำ FATF ระบุให้ทราบว่ามิถิกรรมที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งจำเป็นต้องใช้มาตรการเข้มหรือมาตรการเฉพาะ มาแก้ไขนั้นก็ต้องนำมาตราการเช่นนั้นทั้งหมดมาใช้ ถึงแม้ว่ามาตรการอาจจะมากน้อยตามระดับของความเสี่ยงก็ตาม

5. **ความเสี่ยงต่ำ** - แต่ละประเทศอาจใช้มาตรการอย่างง่ายสำหรับข้อแนะนำ FATF บางข้อที่กำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ดำเนินการโดยเฉพาะ โดยมีข้อแม้ว่าต้องเป็นกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำ และสอดคล้องกับการประเมินความเสี่ยงด้าน AML/CFT ที่ประเทศนั้นได้ดำเนินการแล้ว ตามที่อ้างอิงในข้อ 3 ข้างต้น

นอกเหนือจากการพิจารณาระบุประเภทความเสี่ยงที่ถือว่าเป็นความเสี่ยงต่ำตามย่อหน้าแรกแล้วแต่ละประเทศอาจอนุญาตให้สถาบันการเงินและ DNFBPs นำมาตรการ CDD ปกติมาใช้ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดในหมวด B (“หน้าที่และการตัดสินใจของสถาบันการเงินและ DNFBPs”) และข้อ 7 ดังมีรายละเอียดด้านล่าง

6. **ข้อยกเว้น** - แต่ละประเทศอาจงดเว้นไม่ปฏิบัติตามข้อแนะนำ FATF บางข้อ ซึ่งกำหนดให้สถาบันการเงินหรือ DNFBPs ดำเนินการในบางเรื่องถ้าหากว่า:-

- (a) มีการพิสูจน์แล้วว่ามีความเสี่ยงต่ำที่จะเกิด ML และ TF ซึ่งต้องเป็นสภาพการณ์ที่เกิดได้อย่างจำกัดและมีเหตุผลรองรับเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินประเภทหนึ่งประเภทใด โดยเฉพาะหรือกิจกรรมทางการเงินอย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ หรือ DNFBPs, หรือ
- (b) กิจกรรมทางการเงิน (นอกเหนือจากการโอนเงินหรือสิ่งมีมูลค่า) นั้น ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลเป็นบางครั้งบางคราว หรือในขอบเขตจำกัด (ในแง่ปริมาณและหลักเกณฑ์ตายตัว) ในระดับที่มีความเสี่ยงน้อยที่จะเกิด ML และ TF

ในขณะที่ข้อมูลที่รวบรวมมานั้นอาจจะผันแปรและแตกต่างไปตามระดับของความเสี่ยง แต่ข้อกำหนดตามข้อแนะนำที่ 11 ซึ่งกำหนดให้เก็บรักษาข้อมูลไว้ ต้องนำมาใช้กับข้อมูลใดๆ ก็ตามที่รวบรวมมา

7. **Supervision and monitoring of risk** -Supervisors (or SRBs for relevant DNFBPs sectors) should ensure that financial institutions and DNFBPs are effectively implementing the obligations set out below. When carrying out this function, supervisors and SRBs should, as and when required in accordance with the Interpretive Notes to Recommendations 26 and 28, review the money laundering and terrorist financing risk profiles and risk assessments prepared by financial institutions and DNFBPs, and take the result of this review into consideration.

B. Obligations and decisions for financial institutions and DNFBPs

8. **Assessing risk** -Financial institutions and DNFBPs should be required to take appropriate steps to identify and assess their money laundering and terrorist financing risks (for customers, countries or geographic areas; and products, services, transactions or delivery channels). They should document those assessments in order to be able to demonstrate their basis, keep these assessments up to date, and have appropriate mechanisms to provide risk assessment information to competent authorities and SRBs. The nature and extent of any assessment of money laundering and terrorist financing risks should be appropriate to the nature and size of the business. Financial institutions and DNFBPs should always understand their money laundering and terrorist financing risks, but competent authorities or SRBs may determine that individual documented risk assessments are not required, if the specific risks inherent to the sector are clearly identified and understood.

9. **Risk management and mitigation** -Financial institutions and DNFBPs should be required to have policies, controls and procedures that enable them to manage and mitigate effectively the risks that have been identified (either by the country or by the financial institution or DNFBP). They should be required to monitor the implementation of those controls and to enhance them, if necessary. The policies, controls and procedures should be approved by senior management, and the measures taken to manage and mitigate the risks (whether higher or lower) should be consistent with national requirements and with guidance from competent authorities and SRBs.

10. **Higher risk** -Where higher risks are identified financial institutions and DNFBPs should be required to take enhanced measures to manage and mitigate the risks.

11. **Lower risk** -Where lower risks are identified, countries may allow financial institutions and DNFBPs to take simplified measures to manage and mitigate those risks

12. When assessing risk, financial institutions and DNFBPs should consider all the relevant risk factors before determining what is the level of overall risk and the appropriate level of mitigation to be applied. Financial institutions and DNFBPs may differentiate the extent of measures, depending on the type and level of risk for the various risk factors (e.g. in a particular situation, they could apply normal CDD for customer acceptance measures, but enhanced CDD for ongoing monitoring, or vice versa).

7. **การกำกับดูแลและการติดตามความเสี่ยง** - ผู้กำกับดูแล (หรือ SRBs ในภาค DNFBPs) ต้องมั่นใจว่าสถาบันการเงินและ DNFBPs ปฏิบัติตามพันธกรณีที่อธิบายไว้ข้างล่างนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนี้ ผู้กำกับดูแลและ SRBs ต้องทบทวนตรวจสอบภาพประวัติความเสี่ยงด้าน ML และ TF โดยรวม และการประเมินความเสี่ยงที่สถาบันการเงินและ DNFBPs จัดทำขึ้น แล้วให้นำผลของการทบทวนตรวจสอบนั้นมาพิจารณา ทั้งนี้เมื่อมีการกำหนดให้ดำเนินตามคำอธิบายเพิ่มเติมของข้อแนะนำที่ 26 และ 28

B. หน้าที่และการตัดสินใจของสถาบันการเงินและ DNFBPs

8. **การประเมินความเสี่ยง** - ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ใช้ขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อระบุให้ทราบถึงความเสี่ยงของตนในด้าน ML และ TF แล้วประเมินความเสี่ยงดังกล่าว (สำหรับลูกค้า ประเทศต่างๆ หรือดินแดนทางภูมิศาสตร์ และสำหรับผลิตภัณฑ์ บริการ ธุรกิจหรือช่องทางในการบริการ) สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องบันทึกการประเมินทั้งหลายเอาไว้ เพื่อให้สามารถแสดงถึงเหตุผลขั้นพื้นฐานในการประเมินนั้นได้ ต้องปรับปรุงการประเมินนั้นให้เป็นปัจจุบันและต้องมีกลไกที่เหมาะสมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงแก่หน่วยงานที่มีอำนาจและ SRBs ลักษณะและขนาดของการประเมินความเสี่ยงด้าน ML และ TF ใดๆ ก็ตาม ต้องเหมาะสมกับลักษณะและขนาดของธุรกิจ สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องเข้าใจความเสี่ยงด้าน ML และ TF ของตนเองอยู่เสมอ แต่หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือ SRBs อาจพิจารณาไม่ประเมินความเสี่ยงของหน่วยงานก็ได้หากมีการระบุและเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง

9. **การบริหารจัดการความเสี่ยงและการบรรเทาความเสี่ยง** - สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องมีนโยบาย มาตรการควบคุม และขั้นตอนการดำเนินงานที่ทำให้สถาบันการเงินและ DNFBPs สามารถบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยงที่ระบุทราบ (ไม่ว่าจะโดยประเทศนั้น หรือโดยสถาบันการเงิน หรือ DNFBPs) อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs คอยติดตามการใช้มาตรการควบคุมดังกล่าวและให้ปรับปรุงมาตรการดังกล่าวให้ดีขึ้นเท่าที่จำเป็น นโยบาย มาตรการควบคุม และขั้นตอนสำหรับการปฏิบัติต้องได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายบริหารระดับสูง และมาตรการที่นำมาใช้เพื่อบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยง (ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงสูงหรือต่ำ) ต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดระดับชาติพร้อมทั้งได้รับแนวทางจากหน่วยงานที่มีอำนาจและ SRBs

10. **ความเสี่ยงสูง** - ในกรณีที่ระบุว่ามีความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องใช้มาตรการเข้มเพื่อบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยง

11. **ความเสี่ยงต่ำ** - ในกรณีที่มีความเสี่ยงต่ำ แต่ละประเทศอาจอนุญาตให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ใช้มาตรการอย่างง่ายมาบริหารจัดการและบรรเทาความเสี่ยงเหล่านั้นได้

12. เมื่อทำการประเมินความเสี่ยง สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องทั้งหมดก่อนตัดสินใจว่าความเสี่ยงโดยรวมอยู่ในระดับใด เพื่อพิจารณาแนวทางการบรรเทาความเสี่ยงในระดับเหมาะสม สถาบันการเงินและ DNFBPs อาจแยกแยะให้เห็นถึงข้อแตกต่างของระดับของมาตรการต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทและระดับความเสี่ยงของปัจจัยที่เป็นความเสี่ยงทั้งหลาย (เช่น ในสถานการณ์เฉพาะอย่างหนึ่งอย่างใด สถาบันการเงินและ DNFBPs อาจใช้วิธีการ CDD แบบธรรมดาในการรับลูกค้า แต่อาจใช้วิธีการ CDD แบบเข้มข้นสำหรับการติดตามตรวจสอบต่อเนื่อง)

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 3 (MONEY LAUNDERING OFFENCE)

1. Countries should criminalise money laundering on the basis of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, 1988 (the Vienna Convention) and the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, 2000 (the Palermo Convention).
2. Countries should apply the crime of money laundering to all serious offences, with a view to including the widest range of predicate offences. Predicate offences may be described by reference to all offences; or to a threshold linked either to a category of serious offences; or to the penalty of imprisonment applicable to the predicate offence (threshold approach); or to a list of predicate offences; or a combination of these approaches.
3. Where countries apply a threshold approach, predicate offences should, at a minimum, comprise all offences that fall within the category of serious offences under their national law, or should include offences that are punishable by a maximum penalty of more than one year's imprisonment, or, for those countries that have a minimum threshold for offences in their legal system, predicate offences should comprise all offences that are punished by a minimum penalty of more than six months imprisonment.
4. Whichever approach is adopted, each country should, at a minimum, include a range of offences within each of the designated categories of offences. The offence of money laundering should extend to any type of property, regardless of its value, that directly or indirectly represents the proceeds of crime. When proving that property is the proceeds of crime, it should not be necessary that a person be convicted of a predicate offence.
5. Predicate offences for money laundering should extend to conduct that occurred in another country, which constitutes an offence in that country, and which would have constituted a predicate offence had it occurred domestically. Countries may provide that the only prerequisite is that the conduct would have constituted a predicate offence, had it occurred domestically.
6. Countries may provide that the offence of money laundering does not apply to persons who committed the predicate offence, where this is required by fundamental principles of their domestic law.
7. Countries should ensure that:
 - (a) The intent and knowledge required to prove the offence of money laundering may be inferred from objective factual circumstances.
 - (b) Effective, proportionate and dissuasive criminal sanctions should apply to natural persons convicted of money laundering.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 3 (ความผิดฐานฟอกเงิน)

1. แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ ML เป็นความผิดทางอาญาโดยอาศัยพื้นฐานของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ปี ค.ศ. 1988 (หรือ อนุสัญญาเวียนนา) และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ค.ศ. 2000 (หรือ อนุสัญญาพาเลโอโม)
2. แต่ละประเทศต้องนำความผิดฐานฟอกเงินมาใช้กับความผิดร้ายแรงทั้งหมดโดยต้องมุ่งกำหนดความผิดมูลฐานให้ครอบคลุมขอบเขตกว้างขวางที่สุด ความผิดมูลฐานอาจอ้างถึงความผิดทั้งหมด หรือตามการกำหนดโทษในการกระทำความผิดร้ายแรงประเภทหนึ่ง หรือโทษจำคุกที่ใช้กับความผิดมูลฐาน (เกณฑ์โทษ) หรือกำหนดตามประเภทความผิดมูลฐานต่างๆ หรือทุกวิธีรวมกัน
3. ในกรณีที่แต่ละประเทศใช้วิธีกำหนดเกณฑ์ความผิดมูลฐานทั้งหลาย อย่างน้อยที่สุด ต้องประกอบด้วยความผิดทั้งหมดที่อยู่ภายในกรอบของความผิดร้ายแรงตามกฎหมายในประเทศ หรือต้องจะรวมความผิดที่กำหนดโทษสูงสุดคือโทษจำคุกมากกว่า 1 ปีขึ้นไป หรือสำหรับประเทศที่กำหนดเกณฑ์ความผิดขั้นต่ำในกฎหมาย ความผิดมูลฐานต้องประกอบด้วยความผิดทั้งหมดที่มีบทลงโทษจำคุกอย่างน้อยมากกว่า 6 เดือนขึ้นไป
4. ไม่ว่าจะนำวิธีใดมาใช้ อย่างน้อยที่สุดแต่ละประเทศต้องกำหนดความผิดตามประเภทของความผิดที่ FATF กำหนดไว้ ความผิดฐานฟอกเงินต้องครอบคลุมถึงทรัพย์สินทุกประเภทที่ได้จากอาชญากรรมไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อม และไม่ว่าจะมีมูลค่าเท่าใด ในการพิสูจน์ว่าทรัพย์สินได้จากอาชญากรรมหรือไม่นั้น ไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาว่าบุคคลนั้นเป็นผู้กระทำความผิดมูลฐาน
5. ความผิดมูลฐานสำหรับ ML ต้องครอบคลุมถึงการกระทำที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งเป็นความผิดในประเทศนั้น และจะเป็นความผิดมูลฐานหากการกระทำเกิดขึ้นในประเทศ แต่ละประเทศอาจกำหนดไว้ว่าเงื่อนไขเพียงประการเดียวที่ต้องเกิดขึ้นก่อน ก็คือการกระทำดังกล่าวจะเป็นความผิดมูลฐานหากความผิดเกิดขึ้นภายในประเทศ
6. แต่ละประเทศอาจกำหนดว่าความผิดฐานฟอกเงินไม่นำมาใช้กับบุคคลผู้ซึ่งกระทำความผิดมูลฐานหากเป็นหลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศ
7. แต่ละประเทศต้องมั่นใจว่า
 - (a) เจตนาและความรู้ที่จำเป็น ซึ่งจะนำมาพิสูจน์ว่าเป็นความผิดฐานฟอกเงิน อาจอนุมานได้จากสภาพการณ์ของความเป็นจริงที่เป็นกลางอย่างแท้จริง
 - (b) ต้องใช้มาตรการลงโทษทางอาญาที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม อีกทั้งมีผลเป็นการยับยั้งด้วยกับบุคคลธรรมดาที่ถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดฐานฟอกเงิน

- (c) Criminal liability and sanctions, and, where that is not possible (due to fundamental principles of domestic law), civil or administrative liability and sanctions, should apply to legal persons. This should not preclude parallel criminal, civil or administrative proceedings with respect to legal persons in countries in which more than one form of liability is available. Such measures should be without prejudice to the criminal liability of natural persons. All sanctions should be effective, proportionate and dissuasive.
- (d) There should be appropriate ancillary offences to the offence of money laundering, including participation in, association with or conspiracy to commit, attempt, aiding and abetting, facilitating, and counselling the commission, unless this is not permitted by fundamental principles of domestic law.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATIONS 4 AND 38 (CONFISCATION AND PROVISIONAL MEASURES)

Countries should establish mechanisms that will enable their competent authorities to effectively manage and, when necessary, dispose of, property that is frozen or seized, or has been confiscated. These mechanisms should be applicable both in the context of domestic proceedings, and pursuant to requests by foreign countries.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 5 (TERRORIST FINANCING OFFENCE)

A. Objectives

1. Recommendation 5 was developed with the objective of ensuring that countries have the legal capacity to prosecute and apply criminal sanctions to persons that finance terrorism. Given the close connection between international terrorism and, inter alia, money laundering, another objective of Recommendation 5 is to emphasise this link by obligating countries to include terrorist financing offences as predicate offences for money laundering.

B. Characteristics of the terrorist financing offence

2. Terrorist financing offences should extend to any person who wilfully provides or collects funds by any means, directly or indirectly, with the unlawful intention that they should be used, or in the knowledge that they are to be used, in full or in part: (a) to carry out a terrorist act(s); (b) by a terrorist organisation; or (c) by an individual terrorist.

3. Terrorist financing includes financing the travel of individuals who travel to a State other than their States of residence or nationality for the purpose of the perpetration, planning, or preparation of, or participation in, terrorist acts or the providing or receiving of terrorist training.

4. Criminalising terrorist financing solely on the basis of aiding and abetting, attempt, or conspiracy is not sufficient to comply with this Recommendation.

- (c) ความรับผิดชอบทางอาญาและมาตรการลงโทษทางอาญา ซึ่งถ้าใช้ไม่ได้ (เพราะหลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศไม่เอื้อ) ก็ให้ใช้ความรับผิดชอบและมาตรการลงโทษทางแพ่งหรือทางปกครองกับนิติบุคคล การกระทำดังกล่าวนี้ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดีทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครองกับนิติบุคคลไปพร้อมๆ กัน โดยเฉพาะในประเทศที่มีความรับผิดชอบมากกว่ารูปแบบเดียว มาตรการทั้งหลายดังกล่าวต้องไม่มีอคติต่อความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลธรรมดา การลงโทษทั้งหมดต้องเป็นการลงโทษที่สัมฤทธิ์ผล เหมาะสมและมีผลเป็นการยับยั้ง
- (d) ต้องมีความผิดอันดีรับรอง ต่อเนื่องจากความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วม การมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือการสมคบคิดที่จะกระทำ พยายามจะกระทำ ช่วยเหลือสนับสนุน อำนวยความสะดวกให้ และให้คำปรึกษาในการกระทำความผิด เว้นเสียแต่ว่าหลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศไม่อนุญาตให้กระทำได้

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 4 และ 38 (การรับและมาตรการชั่วคราว)

แต่ละประเทศต้องสร้างกลไกให้หน่วยงานที่มีอำนาจของตนสามารถบริหารจัดการทรัพย์สินที่ถูกอายัดหรือถูกยึด หรือถูกริบนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อจำเป็นก็ให้สามารถจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวออกไปได้ กลไกเหล่านี้ต้องใช้ได้ทั้งในบริบทของการดำเนินคดีภายในประเทศ และในการตอบสนองคำร้องขอจากต่างประเทศ

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 5 (ความผิดฐานให้ TF)

A. วัตถุประสงค์

1. ข้อแนะนำที่ 5 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แต่ละประเทศมีขีดความสามารถทางกฎหมายที่จะดำเนินคดีและลงโทษทางอาญาแก่บุคคลที่ให้ TF เนื่องจากมีความเชื่อมโยงระหว่างการก่อการร้ายระหว่างประเทศและ ML อย่างใกล้ชิด วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งของข้อแนะนำที่ 5 คือการเน้นให้เห็นถึงการเชื่อมโยงดังกล่าวโดยการผูกมัดให้แต่ละประเทศต้องบัญญัติให้ TF เป็นความผิดมูลฐานประการหนึ่งของความผิดใน ML

B. ลักษณะเฉพาะของความผิดฐาน TF

2. ความผิดฐาน TF ต้องครอบคลุมบุคคลทุกคนที่จัดทำให้หรือรวบรวมเงินหรือทรัพย์สินอื่นๆ ให้ด้วยวิธีใดๆ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยมีเจตนาละเมิดกฎหมายที่จะให้นำเงินนั้นไปใช้ หรือโดยทราบว่าจะเงินดังกล่าวจะนำไปใช้ ไม่ว่าจะเต็มจำนวนหรือบางส่วนเพื่อ (a) กระทำการอันเป็นการก่อการร้าย (b) ให้นำไปใช้โดยองค์กรก่อการร้าย หรือ (c) โดยผู้ก่อการร้าย
3. TF รวมถึงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางของบุคคลที่เดินทางไปยังอีกประเทศหนึ่งซึ่งไม่ใช่ประเทศที่บุคคลผู้นั้นเป็นพลเมืองหรือถือสัญชาติ โดยมีจุดประสงค์เพื่อไปก่อการ วางแผน หรือเตรียมการ หรือไปเข้าร่วมในการก่อการร้าย หรือไปให้หรือเข้ารับการฝึกก่อการร้าย
4. การกำหนดให้ TF เป็นความผิดทางอาญาโดยอาศัยแต่เพียงการช่วยเหลือและส่งเสริม พยายาม หรือการสมคบคิด แต่เพียงอย่างเดียวเป็นพื้นฐานนั้น ไม่เพียงพอที่จะถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติตามข้อแนะนำ FATF ข้อนี้

5. Terrorist financing offences should extend to any funds, whether from a legitimate or illegitimate source.
6. Terrorist financing offences should not require that the funds: (a) were actually used to carry out or attempt a terrorist act(s); or (b) be linked to a specific terrorist act(s).
7. Countries should ensure that the intent and knowledge required to prove the offence of terrorist financing may be inferred from objective factual circumstances.
8. Effective, proportionate and dissuasive criminal sanctions should apply to natural persons convicted of terrorist financing.
9. Criminal liability and sanctions, and, where that is not possible (due to fundamental principles of domestic law), civil or administrative liability and sanctions, should apply to legal persons. This should not preclude parallel criminal, civil or administrative proceedings with respect to legal persons in countries in which more than one forms of liability is available. Such measures should be without prejudice to the criminal liability of natural persons. All sanctions should be effective, proportionate and dissuasive.
10. It should also be an offence to attempt to commit the offence of terrorist financing.
11. It should also be an offence to engage in any of the following types of conduct
 - (a) Participating as an accomplice in an offence, as set forth in paragraphs 2 or 9 of this Interpretive Note;
 - (b) Organising or directing others to commit an offence, as set forth in paragraphs 2 or 9 of this Interpretive Note;
 - (c) Contributing to the commission of one or more offence(s), as set forth in paragraphs 2 or 9 of this Interpretive Note, by a group of persons acting with a common purpose.

Such contribution shall be intentional and shall either: (i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of a terrorist financing offence; or (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit a terrorist financing offence.

12. Terrorist financing offences should apply, regardless of whether the person alleged to have committed the offence(s) is in the same country or a different country from the one in which the terrorist(s)/terrorist organisation(s) is located or the terrorist act(s) occurred/will occur.

5. ความผิดฐาน TF ต้องครอบคลุมไปถึงเงินหรือทรัพย์สินใดๆ ที่สนับสนุนการก่อการร้าย ไม่ว่าจะมาจากแหล่งที่ถูกต้องชอบธรรม หรือแหล่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม

6. ความผิดฐาน TF ต้องไม่กำหนดว่าเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว (a) ต้องนำมาใช้จ่ายจริงในการก่อการร้าย หรือใช้จ่ายจริงเพื่อพยายามก่อการร้าย หรือ (b) ต้องเป็นเงินที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายครั้งหนึ่งครั้งใด เป็นการเฉพาะหรือหลายครั้ง

7. แต่ละประเทศต้องมั่นใจว่าเจตนาและความรู้ที่จำเป็นซึ่งจะนำมาพิสูจน์ว่าเป็นความผิดฐาน TF อาจอนุมานเอาจากสภาพการณ์ของความเป็นจริงที่เป็นกลางอย่างแท้จริงก็ได้

8. ต้องใช้มาตรการลงโทษทางอาญาที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม อีกทั้งมีผลเป็นการยับยั้งด้วยกับบุคคลธรรมดาที่ถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดฐาน TF

9. ความรับผิดชอบทางอาญาและมาตรการลงโทษทางอาญา ซึ่งถ้าใช้ไม่ได้ (เพราะหลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศไม่เอื้อ) ก็ให้ใช้ความรับผิดชอบและมาตรการลงโทษทางแพ่งหรือทางปกครองกับนิติบุคคล การกระทำดังกล่าวนี้ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินคดีทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครองกับนิติบุคคลไปพร้อมๆ กัน โดยเฉพาะในประเทศที่มีความรับผิดชอบมากกว่ารูปแบบเดียว มาตรการทั้งหลายดังกล่าวต้องไม่มีอคติต่อความรับผิดชอบทางอาญาของบุคคลธรรมดา การลงโทษทั้งหมดต้องเป็นการลงโทษที่สัมฤทธิ์ผล เหมาะสมและมีผลเป็นการยับยั้ง

10. ต้องกำหนดให้การพยายามกระทำความผิด TF เป็นความผิดด้วย

11. ต้องกำหนดให้การดำเนินการใดๆ ดังต่อไปนี้ เป็นความผิดด้วย คือ

- (a) การมีส่วนร่วมในฐานะผู้สมรู้ร่วมคิดในการกระทำความผิด ตามที่กล่าวไว้ในวรรค 2 หรือ วรรค 9 ของคำอธิบายเพิ่มเติมนี้
- (b) การจัดตั้งคนอื่นหรือสั่งให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามที่กล่าวไว้ในวรรค 2 หรือวรรค 9 ของคำอธิบายเพิ่มเติมนี้
- (c) การมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดประเภทหนึ่ง หรือมากกว่านั้น โดยกลุ่มบุคคลที่กระทำการด้วยวัตถุประสงค์เดียวกัน ตามที่กล่าวไว้ในวรรค 2 หรือ วรรค 9 ของคำอธิบายเพิ่มเติมนี้

การมีส่วนร่วมเช่นนั้นให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยเจตนาและ (i) ให้ถือว่ากระทำโดยมีเป้าประสงค์จะดำเนินการให้กิจกรรมอันเป็นอาชญากรรม หรือ วัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรมของกลุ่มบรรลุผลในกรณีที่เกิดกิจกรรมหรือวัตถุประสงค์ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดฐาน TF หรือ (ii) ให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ทราบถึงเจตนาของกลุ่มที่จะกระทำความผิดฐาน TF

12. ต้องนำความผิดทั้งหลายที่เกี่ยวกับ TF มาใช้บังคับ ไม่ว่าบุคคลผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดดังกล่าว อยู่ในประเทศเดียวกันกับประเทศที่ผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้ายตั้งอยู่หรือไม่ก็ตาม หรือไม่ว่าการก่อการร้ายได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 6

(TARGETED FINANCIAL SANCTIONS RELATED TO TERRORISM AND TERRORIST FINANCING)

A. OBJECTIVE

1. Recommendation 6 requires each country to implement targeted financial sanctions to comply with the United Nations Security Council resolutions that require countries to freeze, without delay, the funds or other assets, and to ensure that no funds and other assets are made available to or for the benefit of: (i) any person² or entity designated by the United Nations Security Council (the Security Council) under Chapter VII of the Charter of the United Nations, as required by Security Council resolution 1267 (1999) and its successor resolutions³; or (ii) any person or entity designated by that country pursuant to Security Council resolution 1373 (2001)

2. It should be stressed that none of the obligations in Recommendation 6 is intended to replace other measures or obligations that may already be in place for dealing with funds or other assets in the context of a criminal, civil or administrative investigation or proceeding, as is required by Recommendation 4 (confiscation and provisional measures)⁴. Measures under Recommendation 6 may complement criminal proceedings against a designated person or entity, and be adopted by a competent authority or a court, but are not conditional upon the existence of such proceedings. Instead, the focus of Recommendation 6 is on the preventive measures that are necessary and unique in the context of stopping the flow of funds or other assets to terrorist groups; and the use of funds or other assets by terrorist groups. In determining the limits of, or fostering widespread support for, an effective counter-terrorist financing regime, countries must also respect human rights, respect the rule of law, and recognise the rights of innocent third parties.

² Natural or legal person.

³ Recommendation 6 is applicable to all current and future successor resolutions to resolution 1267(1999) and any future UNSCRs which impose targeted financial sanctions in the terrorist financing context. At the time of issuance of this Interpretive Note, (February 2012), the successor resolutions to resolution 1267 (1999) are resolutions: 1333 (2000), 1363 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011), and 1989 (2011).

⁴ Based on requirements set, for instance, in the *United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances (1988)(the Vienna Convention)* and the *United Nations Convention against Transnational Organised Crime (2000) (the Palermo Convention)*, which contain obligations regarding freezing, seizure and confiscation in the context of combating transnational crime. Additionally, the *International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism (1999) (the Terrorist Financing Convention)* contains obligations regarding freezing, seizure and confiscation in the context of combating terrorist financing. Those obligations exist separately and apart from the obligations set forth in Recommendation 6 and the United Nations Security Council Resolutions related to terrorist financing.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 6 (การลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายและ TF)

A. วัตถุประสงค์

1. ข้อแนะนำที่ 6 กำหนดให้แต่ละประเทศดำเนินการลงโทษทางการเงินที่มีเป้าหมาย เพื่อปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่กำหนดให้แต่ละประเทศอายัดเงิน หรือทรัพย์สินอื่นโดยมิชักช้า และให้ดำเนินการให้มั่นใจว่าจะต้องไม่จัดให้มีเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดให้แก่หรือเพื่อประโยชน์ของ (i) บุคคลหนึ่งบุคคลใด² หรือหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด ที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (ต่อไปเรียกว่า คณะมนตรีความมั่นคง) กำหนดชื่อไว้ ภายใต้หมวดที่ 7 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดของมติ 1267 (ค.ศ. 1999) ของคณะมนตรีความมั่นคงและมติอื่นที่สืบต่อจากมติดังกล่าว³ หรือ (ii) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่ถูกกำหนดชื่อโดยประเทศนั้นๆ ตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

2. ต้องเน้นย้ำว่าไม่มีเจตนาใดๆที่จะนำข้อกำหนดทั้งหลายที่มีอยู่ในข้อแนะนำที่ 6 มาใช้แทนมาตรการอื่น หรือพันธกรณีอื่น ที่อาจมีอยู่แล้วในการจัดการกับเงิน หรือทรัพย์สินอื่นในบริษัทที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนหรือกระบวนการพิจารณาคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีทางปกครอง ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 4 (การริบและมาตรการชั่วคราว)⁴ มาตรการทั้งหลายภายใต้ข้อแนะนำที่ 6 อาจเป็นมาตรการเสริมการดำเนินคดีอาญากับบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดชื่อ และเป็นมาตรการที่หน่วยงานที่มีอำนาจหรือศาล อาจรับไปปฏิบัติ แต่ไม่ใช่มาตรการที่มีเงื่อนไขว่าจะนำมาใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีการดำเนินคดีดังกล่าวอยู่ตรงกันข้าม จุดเน้นของข้อแนะนำที่ 6 คือมาตรการป้องกันที่จำเป็นเฉพาะในบริษัทที่เกี่ยวกับการสกัดกั้นกระแสเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่จะส่งให้กลุ่มผู้ก่อการร้าย และการใช้เงินหรือทรัพย์สินอื่นโดยกลุ่มผู้ก่อการร้ายในการกำหนดขอบเขตหรือการส่งเสริมมาตรการต่อต้าน TF ที่ได้ผลนั้น แต่ละประเทศต้องเคารพสิทธิมนุษยชน หลักนิติธรรม และยอมรับสิทธิของบุคคลที่สามผู้บริสุทธิ์

² หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล

³ ข้อแนะนำที่ 6 ให้ใช้กับมติของคณะมนตรีความมั่นคงทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบัน และมติทั้งหลายที่สืบต่อจากมติ 1267 (ค.ศ. 1999) ในเวลาต่อมา รวมทั้งมติของคณะมนตรีความมั่นคงในอนาคตที่กำหนดให้มีการลงโทษทางการเงินโดยมีการกำหนดเป้าหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้ TF ในช่วงที่มีการออกคำอธิบายเพิ่มเติมฉบับนี้ (กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012-พ.ศ. 2555) มติทั้งหลายที่สืบต่อจากมติ 1267 (ค.ศ. 1999) ได้แก่มติต่อไปนี้คือ มติ 1333 (ค.ศ. 2000), มติ 1363 (ค.ศ. 2001), มติ 1390 (ค.ศ. 2002), มติ 1452 (ค.ศ. 2002), มติ 1455 (ค.ศ. 2003), มติ 1526 (ค.ศ. 2004), มติ 1617 (ค.ศ. 2005), มติ 1730 (ค.ศ. 2006), มติ 1735 (ค.ศ. 2006), มติ 1822 (ค.ศ. 2008), มติ 1904 (ค.ศ. 2009), มติ 1988 (ค.ศ. 2011), และ มติ 1989 (ค.ศ. 2011)

⁴ อาศัยข้อกำหนดที่มีอยู่อนุสัญญาต่างๆ เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (ค.ศ. 1988) (หรือเรียกว่า อนุสัญญาเวียนนา) และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (ค.ศ. 2000) (อนุสัญญาพาเลโอโม) ซึ่งกล่าวถึงพันธกรณีเกี่ยวกับการอายัด การยึด และการริบ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ นอกจากนี้ อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการให้ TF (ค.ศ. 1999) (เรียกย่อว่า อนุสัญญาว่าด้วย TF) ซึ่งมีพันธกรณีต่างๆเกี่ยวกับการอายัด การยึด และการริบในเรื่องที่เกี่ยวกับการต่อต้าน TF พันธกรณีทั้งหลายเหล่านี้ แยกจากและเป็นคนละเรื่องกับพันธกรณีที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 6 และข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวกับการให้ TF

B. IDENTIFYING AND DESIGNATING PERSONS AND ENTITIES FINANCING OR SUPPORTING TERRORIST ACTIVITIES

3. For resolution 1267 (1999) and its successor resolutions, designations relating to Al-Qaida are made by the 1267 Committee, and designations pertaining to the Taliban and related threats to Afghanistan are made by the 1988 Committee, with both Committees acting under the authority of Chapter VII of the Charter of the United Nations. For resolution 1373 (2001), designations are made, at the national or supranational level, by a country or countries acting on their own motion, or at the request of another country, if the country receiving the request is satisfied, according to applicable legal principles, that a requested designation is supported by reasonable grounds, or a reasonable basis, to suspect or believe that the proposed designee meets the criteria for designation in resolution 1373 (2001), as set forth in Section E.

4. Countries need to have the authority, and effective procedures or mechanisms, to identify and initiate proposals for designations of persons and entities targeted by resolution 1267 (1999) and its successor resolutions, consistent with the obligations set out in those Security Council resolutions⁵. Such authority and procedures or mechanisms are essential to propose persons and entities to the Security Council for designation in accordance with Security Council list-based programmes, pursuant to those Security Council resolutions. Countries also need to have the authority and effective procedures or mechanisms to identify and initiate designations of persons and entities pursuant to S/RES/1373 (2001), consistent with the obligations set out in that Security Council resolution. Such authority and procedures or mechanisms are essential to identify persons and entities who meet the criteria identified in resolution 1373 (2001), described in Section E/ A country's regime to implement resolution 1267 (1999) and its successor resolutions, and resolution 1373 (2001), should include the following necessary elements:

- (a) Countries should identify a competent authority or a court as having responsibility for:
 - (i) Proposing to the 1267 Committee, for designation as appropriate, persons or entities that meet the specific criteria for designation, as set forth in Security Council resolution 1989 (2011) (on Al-Qaida) and related resolutions, if that authority decides to do so and believes that it has sufficient evidence to support the designation criteria;
 - (ii) Proposing to the 1988 Committee, for designation as appropriate, persons or entities that meet the specific criteria for designation, as set forth in Security Council resolution 1988 (2011) (on the Taliban and those associated with the Taliban in constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan) and related resolutions, if that authority decides to do so and believes that it has sufficient evidence to support the designation criteria; and

⁵ The relevant Security Council resolutions do not require countries to identify persons or entities and submit these to the relevant United Nations Committees, but to have the authority and effective procedures and mechanisms in place to be able to do so.

B. การระบุและการกำหนดรายชื่อบุคคลและหน่วยงานที่ให้ TF หรือสนับสนุนกิจกรรมก่อการร้าย

3. สำหรับมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่นที่สืบต่อมติดังกล่าว การเกี่ยวกับกลุ่มอัลไคด้า กระทำโดยคณะกรรมการตามมติ 1267 และการกำหนดเกี่ยวกับกลุ่มตาลีบัน และภัยคุกคามต่ออัฟกานิสถานกระทำโดยคณะกรรมการตามมติ 1988 โดยคณะกรรมการทั้งสองชุดนี้กระทำการตามอำนาจภายใต้หมวดที่ 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ สำหรับมติ 1373 (ค.ศ. 2001) นั้น การกำหนดรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานในระดับชาติหรือนานาชาติ โดยประเทศหนึ่งประเทศใดหรือหลายประเทศจะดำเนินการไปตามข้อเสนอของตนหรือตามคำร้องขอของอีกประเทศหนึ่ง ถ้าหากประเทศผู้รับคำร้องขอเห็นว่าเป็นไปตามหลักการทางกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ว่าการขอให้กำหนดชื่อผู้ก่อการร้ายนั้นมีเหตุอันควรเชื่อหรือฐานเหตุผลอันควรเชื่อหรือควรสงสัย หรือเชื่อได้ว่ากำหนดชื่อดังกล่าวสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ตามที่ระบุไว้ในมติ 1373 (ค.ศ. 2001) ดังที่อธิบายไว้ในหมวด E

4. แต่ละประเทศ จำเป็นต้องมีอำนาจหน้าที่และขั้นตอนในการดำเนินงานหรือกลไก ที่มีประสิทธิภาพเพื่อระบุและริเริ่มข้อเสนอให้มีการกำหนดบุคคลและหน่วยงานเป้าหมายตามมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่นที่สืบต่อมติดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในมติคณะมนตรีความมั่นคงดังกล่าว⁵ อำนาจหน้าที่และขั้นตอนหรือกลไกดังกล่าวจำเป็นต้องการเสนอชื่อบุคคลหรือหน่วยงาน ต่อคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อให้ประกาศกำหนดตามแผนการดำเนินงานของคณะมนตรีความมั่นคงที่อาศัยบัญชีรายชื่อเป็นหลัก ทั้งนี้เป็นไปตามมติต่างๆของคณะมนตรีความมั่นคง แต่ละประเทศจำเป็นต้องมีอำนาจหน้าที่และขั้นตอนหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อระบุและริเริ่มการกำหนดบุคคลและหน่วยงาน ตามมติ 1373 ของคณะมนตรีความมั่นคง (ค.ศ. 2001) โดยเป็นไปตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในมติคณะมนตรีความมั่นคงดังกล่าว อำนาจหน้าที่และขั้นตอนหรือกลไกดังกล่าวจำเป็นสำหรับภาระระบุบุคคลและหน่วยงานตามหลักเกณฑ์ตามที่ระบุไว้ในมติ 1373 (ค.ศ. 2001) และอธิบายไว้ในหมวด E ระบบของแต่ละประเทศที่จะนำมาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติตามมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่นที่สืบต่อมติดังกล่าว ตลอดจนมติ 1373 (ค.ศ. 2001) ต้องรวมองค์ประกอบที่จำเป็นดังต่อไปนี้

(a) แต่ละประเทศ ต้องกำหนดหน่วยงานที่มีอำนาจหรือศาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการ

(i) เสนอรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานตามหลักเกณฑ์เฉพาะที่ใช้ในการกำหนดชื่อต่อคณะกรรมการมติ 1267 เพื่อให้ดำเนินการกำหนดตามที่เห็นเหมาะสม ตามที่กำหนดไว้ในมติ 1989 (ค.ศ. 2011) ของคณะมนตรีความมั่นคง (เกี่ยวกับกลุ่มอัลไคด้า) และมติอื่นที่เกี่ยวข้องถ้าหน่วยงานที่มีอำนาจดังกล่าวเห็นควรและเชื่อว่ามีความเสี่ยงเพียงพที่จะนำมาสนับสนุนหลักเกณฑ์ในการกำหนด

(ii) เสนอรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานตามหลักเกณฑ์เฉพาะที่ใช้ในการกำหนดรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานตามมติ 1988 เพื่อให้ดำเนินการกำหนดตามที่เห็นเหมาะสม ตามที่กำหนดไว้ในมติ 1988 (ค.ศ. 2011) ของคณะมนตรีความมั่นคง (เกี่ยวกับกลุ่มตาลีบัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตาลีบันในการก่อกำเนิดภัยคุกคามต่อสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงของอัฟกานิสถาน) และมติอื่นที่เกี่ยวข้องถ้าหน่วยงานที่มีอำนาจดังกล่าวเห็นควรและเชื่อว่ามีความเสี่ยงเพียงพที่จะนำมาสนับสนุนหลักเกณฑ์ในการกำหนด และ

⁵ มติต่างๆของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้องมิได้กำหนดให้แต่ละประเทศ ต้องระบุชื่อบุคคลหรือหน่วยงาน และยื่นชื่อของบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวต่อคณะกรรมการของสหประชาชาติชุดต่างๆที่เกี่ยวข้อง แต่ให้มีอำนาจและขั้นตอนการดำเนินงานและกลไกที่มีประสิทธิภาพที่พร้อมนำมาใช้ได้ เพื่อให้สามารถดำเนินการดังกล่าวได้

- (iii) Designating persons or entities that meet the specific criteria for designation, as set forth in resolution 1373 (2001), as put forward either on the country's own motion or, after examining and giving effect to, if appropriate, the request of another country, if the country receiving the request is satisfied, according to applicable legal principles, that a requested designation is supported by reasonable grounds, or a reasonable basis, to suspect or believe that the proposed designee meets the criteria for designation in resolution 1373 (2001), as set forth in Section E
- (b) Countries should have a mechanism(s) for identifying targets for designation, based on the designation criteria set out in resolution 1988 (2011) and resolution 1989 (2011) and related resolutions, and resolution 1373 (2001) (see Section E for the specific designation criteria of relevant Security Council resolutions). This includes having authority and effective procedures or mechanisms to examine and give effect to, if appropriate, the actions initiated under the freezing mechanisms of other countries pursuant to resolution 1373 (2001). To ensure that effective cooperation is developed among countries, countries should ensure that, when receiving a request, they make a prompt determination whether they are satisfied, according to applicable (supra-) national principles, that the request is supported by reasonable grounds, or a reasonable basis, to suspect or believe that the proposed designee meets the criteria for designation in resolution 1373 (2011), as set forth in Section E.
- (c) The competent authority(ies) should have appropriate legal authorities and procedures or mechanisms to collect or solicit as much information as possible from all relevant sources to identify persons and entities that, based on reasonable grounds, or a reasonable basis to suspect or believe, meet the criteria for designation in the relevant Security Council resolutions.
- (d) When deciding whether or not to make a (proposal for) designation, countries should apply an evidentiary standard of proof of "reasonable grounds" or "reasonable basis". For designations under resolutions 1373 (2001), the competent authority of each country will apply the legal standard of its own legal system regarding the kind and quantum of evidence for the determination that "reasonable grounds" or "reasonable basis" exist for a decision to designate a person or entity, and thus initiate an action under a freezing mechanism. This is the case irrespective of whether the proposed designation is being put forward on the relevant country's own motion or at the request of another country. Such (proposals for) designations should not be conditional upon the existence of a criminal proceeding.

(iii) กำหนดรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานตามหลักเกณฑ์เฉพาะของมติ 1373 (ค.ศ. 2001) โดยประเทศนั้นๆ กำหนดเองหรือเป็นไปตามคำร้องขอของอีกประเทศหนึ่ง ตามที่เห็นเหมาะสมเมื่อได้ตรวจสอบคำร้องขอของประเทศนั้นตามหลักการทางกฎหมายแล้ว เห็นว่าการกำหนดรายชื่อดังที่ร้องขอนั้นมีมูลเหตุอันสมควร หรือมีฐานเหตุผลอันควรสงสัย หรือควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกำหนดรายชื่อนั้นมีลักษณะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการกำหนด ตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) จริง ดังที่อธิบายไว้ในหมวด E

(b) แต่ละประเทศต้องมีกลไกสำหรับการระบุนามเป้าหมายที่จะกำหนดรายชื่อโดยอาศัย หลักเกณฑ์การกำหนดตามที่กำหนดไว้ในมติ 1988 (ค.ศ. 2011) และมติ 1989 (ค.ศ. 2011) ตลอดจนมติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และมติ 1373 (ค.ศ. 2001) (โปรดดูหมวด E สำหรับ หลักเกณฑ์เฉพาะในการกำหนดรายชื่อของมติคณะมนตรีความมั่นคงต่างๆที่เกี่ยวข้อง) ข้อนี้รวมถึงการมีอำนาจหน้าที่และขั้นตอนหรือกลไกที่มีประสิทธิภาพที่จะตรวจสอบและ ดำเนินการถ้าเห็นเหมาะสมให้การกระทำทั้งหลายที่ริเริ่มขึ้นภายใต้กลไกในการอายัด ของประเทศอื่นมีผลใช้ได้ ทั้งนี้เป็นไปตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) เพื่อให้มั่นใจว่าได้มีการพัฒนา ความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในหมู่ประเทศต่างๆ แต่ละประเทศจึงต้องมั่นใจว่าเมื่อได้รับ คำร้องขอ ประเทศเหล่านั้นจะต้องสามารถตัดสินใจได้ทันทีว่า ตามหลักการสากลหรือ หลักการระดับชาติคำร้องขอดังกล่าวมีหลักฐานสนับสนุนจากมูลเหตุอันสมควรหรือพื้นฐาน เหตุผลอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกำหนดรายชื่อตามที่เสนอนั้นมีลักษณะ สอดคล้องตามหลักเกณฑ์ ตามมติ 1373 (ค.ศ. 2011) ดังที่อธิบายไว้ในหมวด E หรือไม่

(c) หน่วยงานที่มีอำนาจต้องมีหน่วยที่รับผิดชอบด้านกฎหมายและกระบวนการหรือกลไก ในการรวบรวมหรือขอข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อระบุ ทรัพย์สินของบุคคลและหน่วยงาน เมื่ออาศัยมูลเหตุอันสมควรหรือพื้นฐานอันมีเหตุผล ที่ควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่ามีลักษณะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการกำหนด ตามที่กำหนด ในมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง

(d) เมื่อพิจารณาว่าควรหรือไม่ที่จะ (ยื่นเสนอ) ให้มีการกำหนดรายชื่อแต่ละประเทศต้องใช้ มาตรฐานการพิสูจน์หลักฐานตามหลักการว่าด้วย “มูลเหตุอันสมควร” หรือ “พื้นฐานเหตุผล อันสมควร” สำหรับการกำหนดรายชื่อตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) นั้น หน่วยงานที่มีอำนาจ ของแต่ละประเทศต้องใช้มาตรฐานกฎหมายของระบบกฎหมายของประเทศตนในแง่ที่ เกี่ยวกับประเภทและจำนวนหลักฐานที่จะนำมาใช้ในการพิจารณาว่า “มูลเหตุอันสมควร” หรือ “พื้นฐานเหตุผลอันสมควร” นั้นมีอยู่จริงสำหรับการตัดสินใจที่จะกำหนดตัวบุคคลหรือ หน่วยงาน แล้วจึงริเริ่มดำเนินการตามกลไกการอายัดทรัพย์สิน การดำเนินการต้องเป็น เช่นนี้ ไม่ว่าจะการกำหนดตามที่เสนอนั้นเป็นไปตามข้อเสนอของประเทศที่เกี่ยวข้องนั่นเอง หรือเป็นไปตามคำร้องขอของอีกประเทศหนึ่ง (ข้อเสนอให้มิ) การกำหนดเช่นนั้น ต้องไม่มีเงื่อนไขว่าต้องมีการดำเนินคดีอาญาอยู่แล้วจึงจะดำเนินการกำหนดรายชื่อได้

- (e) When proposing names to the 1267 Committee for inclusion on the Al-Qaida Sanctions List, pursuant to resolution 1267 (1999) and its successor resolutions, countries should:
- (i) follow the procedures and standard forms for listing, as adopted by the 1267 Committee;
 - (ii) provide as much relevant information as possible on the proposed name, in particular, sufficient identifying information to allow for the accurate and positive identification of individuals, groups, undertakings, and entities, and to the extent possible, the information required by Interpol to issue a Special Notice;
 - (iii) provide a statement of case which contains as much detail as possible on the basis for the listing, including: specific information supporting a determination that the person or entity meets the relevant criteria for designation (see Section E for the specific designation criteria of relevant Security Council resolutions); the nature of the information; supporting information or documents that can be provided; and details of any connection between the proposed designee and any currently designated person or entity. This statement of case should be releasable, upon request, except for the parts a Member State identifies as being confidential to the 1267 Committee; and
 - (iv) specify whether their status as a designating state may be made known.
- (f) When proposing names to the 1988 Committee for inclusion on the Taliban Sanctions List, pursuant to resolution 1988 (2011) and its successor resolutions, countries should:
- (i) follow the procedures for listing, as adopted by the 1988 Committee;
 - (ii) provide as much relevant information as possible on the proposed name, in particular, sufficient identifying information to allow for the accurate and positive identification of individuals, groups, undertakings, and entities, and to the extent possible, the information required by Interpol to issue a Special Notice; and
 - (iii) provide a statement of case which contains as much detail as possible on the basis for the listing, including: specific information supporting a determination that the person or entity meets the relevant designation (see Section E for the specific designation criteria of relevant Security Council resolutions); the nature of the information; supporting information or documents that can be provided; and details of any connection between the proposed designee and any currently designated person or entity. This statement of case should be releasable, upon request, except for the parts a Member State identifies as being confidential to the 1988 Committee.

- (e) เมื่อมีการเสนอชื่อต่อคณะกรรมการมติ 1267 เพื่อให้รวมชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อการลงโทษกลุ่มอัลไคด้า ตามมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่นที่สืบต่อดังกล่าว แต่ละประเทศต้อง:
- (i) ดำเนินการตามขั้นตอนและรูปแบบมาตรฐาน สำหรับการขึ้นบัญชีรายชื่อตามที่คณะกรรมการมติ 1267 ลงมติเห็นชอบ
 - (ii) จัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับชื่อที่เสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลที่เพียงพอแก่การระบุชื่อเพื่อให้การระบุบุคคล กลุ่มบุคคล กิจกรรมและหน่วยงานต่างๆ ถูกต้องและแน่นอน รวมทั้งข้อมูลที่ตำรวจสากลต้องการเพื่อออกประกาศพิเศษ
 - (iii) จัดหาสำนวนของคดีให้ซึ่งเป็นสำนวนที่มีรายละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับเหตุผลในการขึ้นบัญชีรายชื่อ รวมถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นข้อมูลเฉพาะที่จะนำมาสนับสนุนการตัดสินใจบุคคลหรือหน่วยงานนั้นมีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการกำหนดรายชื่อหรือไม่ (โปรดดูหมวด E สำหรับหลักเกณฑ์เฉพาะในการกำหนดรายชื่อของมติที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคง) ลักษณะของข้อมูล ข้อมูลสนับสนุนหรือเอกสารที่สามารถจะจัดหาให้ได้ และรายละเอียดของความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลที่จะถูกกำหนดกับบุคคลหรือหน่วยงานใดๆ ที่ถูกกำหนดอยู่ในบัญชีรายชื่ออยู่แล้วในปัจจุบัน สำนวนของคดีดังกล่าวนี้ต้องสามารถเปิดเผยแจกจ่ายได้ เมื่อร้องขอ ยกเว้นเฉพาะส่วนที่ประเทศสมาชิกระบุให้เป็นความลับเฉพาะสำหรับคณะกรรมการมติ 1267 และ
 - (iv) ระบุให้ชัดเจนว่าสถานะของประเทศในฐานะเป็นรัฐที่ผู้ออกประกาศกำหนดรายชื่อนั้นเปิดเผยได้หรือไม่
- (f) เมื่อมีการเสนอชื่อต่อคณะกรรมการมติ 1988 เพื่อให้รวมชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อกลุ่มตาลีบันตามมติ 1988 (ค.ศ. 2011) และมติอื่นๆ ที่สืบต่อดังกล่าวนั้น แต่ละประเทศต้อง:
- (i) ดำเนินการตามขั้นตอนขึ้นบัญชีรายชื่อ ตามที่คณะกรรมการมติ 1988 ลงมติเห็นชอบ
 - (ii) จัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับชื่อที่เสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลที่เพียงพอในการระบุทราบตัวตน เพื่อให้การระบุบุคคล กลุ่มบุคคล กิจกรรมและหน่วยงาน ถูกต้องและแน่นอน และข้อมูลที่ตำรวจสากล ต้องการก็ต้องจัดให้เท่าที่จะให้ได้เพื่อนำไปใช้ในการออกประกาศพิเศษ และ
 - (iii) จัดหาสำนวนของคดีให้ซึ่งเป็นสำนวนที่มีรายละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับเหตุผลอันเป็นพื้นฐานในการขึ้นบัญชีรายชื่อ รวมถึง ข้อมูลเฉพาะที่จะนำมาสนับสนุนการพิจารณาว่าบุคคลหรือหน่วยงานนั้นมีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการกำหนดรายชื่อหรือไม่ (โปรดดูหมวด E สำหรับหลักเกณฑ์เฉพาะในการกำหนดรายชื่อของมติที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคง) ลักษณะของข้อมูล ข้อมูลสนับสนุนหรือเอกสารที่สามารถจะจัดหาให้ได้ และรายละเอียดของความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลที่จะถูกกำหนดกับบุคคลหรือหน่วยงานใดๆ ที่ถูกกำหนดอยู่ในบัญชีรายชื่ออยู่แล้วในปัจจุบัน สำนวนของคดีดังกล่าวนี้ต้องสามารถเปิดเผยแจกจ่ายได้เมื่อร้องขอ ยกเว้นเฉพาะส่วนที่ประเทศสมาชิกระบุให้เป็นความลับเฉพาะสำหรับคณะกรรมการมติ 1988

- (g) When requesting another country to give effect to the actions initiated under the freezing mechanisms that have been implemented pursuant to resolution 1373 (2001), the initiating country should provide as much detail as possible on: the proposed name, in particular, sufficient identifying information to allow for the accurate and positive identification of persons and entities; and specific information supporting a determination that the person or entity meets the relevant criteria for designation (see Section E for the specific designation criteria of relevant Security Council resolutions).
- (h) Countries should have procedures to be able to operate *ex parte* against a person or entity who has been identified and whose (proposal for) designation is being considered.

C. FREEZING AND PROHIBITING DEALING IN FUNDS OR OTHER ASSETS OF DESIGNATED PERSONS AND ENTITIES

5. There is an obligation for countries to implement targeted financial sanctions without delay against persons and entities designated by the 1267 Committee and 1988 Committee (in the case of resolution 1267 (1999) and its successor resolutions), when these Committees are acting under the authority of Chapter VII of the Charter of the United Nations. For resolution 1373 (2001), the obligation for countries to take freezing action and prohibit the dealing in funds or other assets of designated persons and entities, without delay, is triggered by a designation at the (supra-)national level, as put forward either on the country's own motion or at the request of another country, if the country receiving the request is satisfied, according to applicable legal principles, that a requested designation is supported by reasonable grounds, or a reasonable basis, to suspect or believe that the proposed designee meets the criteria for designation in resolution 1373 (2001), as set forth in Section E.

6. Countries should establish the necessary legal authority and identify domestic competent authorities responsible for implementing and enforcing targeted financial sanctions, in accordance with the following standards and procedures:

- (a) Countries⁶ should require all natural and legal persons within the country to freeze, without delay and without prior notice, the funds or other assets of designated persons and entities. This obligation should extend to: all funds or other assets that are owned or controlled by the designated person or entity, and not just those that can be tied to a particular terrorist act, plot or threat; those funds or other assets that are wholly or jointly owned or controlled, directly or indirectly, by designated persons or entities; and the funds or other assets derived or generated from funds or other assets owned or controlled directly or indirectly by designated persons or entities, as well as funds or other assets of persons and entities acting on behalf of, or at the direction of, designated persons or entities.

⁶ In the case of the European Union (EU), which is a supra-national jurisdiction under Recommendation 6, the EU law applies as follows. The assets of designated persons and entities are frozen by the EU regulations and their amendments. EU member states may have to take additional measures to implement the freeze, and all natural and legal persons within the EU have to respect the freeze and not make funds available to designated persons and entities.

- (g) เมื่อร้องขอให้อีกประเทศหนึ่งดำเนินการที่ริเริ่มขึ้นภายใต้กลไกการอายัดตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) ประเทศผู้ร้องขอต้องให้รายละเอียดมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับชื่อที่เสนอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เพียงพอเพื่อให้การระบุบุคคลและหน่วยงานถูกต้องแน่นอน และข้อมูลเจาะจงที่สนับสนุนการตัดสินใจว่าบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวมีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์สำหรับการกำหนดรายชื่อ (โปรดดูหมวด E สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์เฉพาะที่ใช้ในการกำหนดรายชื่อของมติคณะมนตรีความมั่นคงต่างๆที่เกี่ยวข้อง)
- (h) แต่ละประเทศควรมีขั้นตอนที่สามารถดำเนินการฝ่ายเดียวกับบุคคล หรือหน่วยงานที่ถูกระบุรายชื่อแล้วและเป็นบุคคลที่ตกอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด

C. การอายัดและการห้ามดำเนินการใดๆกับเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด

5. แต่ละประเทศมีพันธะผูกพันต้องนำการลงโทษทางการเงินที่มีเป้าหมายไปใช้โดยมิชักช้ากับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกคณะกรรมการมติ 1267 และคณะกรรมการมติ 1988 กำหนด (ในกรณีของมติ 1267 ค.ศ. 1999 และมติอื่นๆ ที่สืบต่อจากมติดังกล่าว) เมื่อคณะกรรมการเหล่านี้กระทำการตามอำนาจของหมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ในกรณีของมติ 1373 (ค.ศ. 2001) นั้น พันธะผูกพันสำหรับแต่ละประเทศที่จะต้องดำเนินการโดยมิชักช้า เพื่ออายัดและห้ามดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนดจะเริ่มจากการกำหนดใน (เหนือ) ระดับชาติ ตามที่ประเทศนั้นริเริ่มเสนอเองหรือตามคำร้องขอของอีกประเทศหนึ่ง ถ้าประเทศผู้รับคำร้องขอเห็นว่าสอดคล้องตามหลักกฎหมายที่ใช้อยู่คือ การกำหนดรายชื่อตามที่ร้องขออันมีหลักฐานสนับสนุนจากมูลเหตุอันสมควรหรือพื้นฐานเหตุผลอันควรสงสัยหรือเชื่อได้ว่าผู้ที่จะถูกกำหนดมีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดตามมติ 1373 (ค.ศ. 2011) ดังที่อธิบายไว้ในหมวด E

6. แต่ละประเทศต้องจัดตั้งหน่วยงานทางกฎหมายที่จำเป็นและมอบหมายหน่วยงานที่มีอำนาจภายในประเทศที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการและบังคับใช้การลงโทษทางการเงินที่มีเป้าหมายโดยเป็นไปตามมาตรฐานและขั้นตอนดังต่อไปนี้

- (a) แต่ละประเทศ⁶ ต้องกำหนดให้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทั้งหมดที่อยู่ภายในประเทศดำเนินการโดยมิชักช้าและโดยไม่มีเงื่อนไขในการอายัดเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด พันธะผูกพันข้อนี้ต้องครอบคลุมถึงสิ่งดังต่อไปนี้คือ: เงินทั้งหมดหรือทรัพย์สินอื่นทั้งหมดที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดนั้นเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม และไม่ใช่เพียงเฉพาะเงินหรือทรัพย์สินที่สามารถโยกเข้ากับการก่อการร้ายแผน หรือภัยคุกคาม อย่างหนึ่งอย่างใดเท่านั้น และเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดนั้นเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุมทั้งหมด หรือร่วมกันเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุมร่วมกัน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม, ตลอดจนเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้มาหรือเกิดจากเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดเป็นเจ้าของ หรือมีอำนาจควบคุมโดยทางตรงหรือทางอ้อม ตลอดจนเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลและหน่วยงาน ที่กระทำการในนามหรือดำเนินการตามคำสั่งของบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดชื่อ

⁶ ในกรณีของสหภาพยุโรปซึ่งเป็นเรื่องการที่มีอำนาจเหนือรัฐตามข้อแนะนำที่ 6 กฎหมายของสหภาพยุโรป (EU) ใช้บังคับกับสิ่งต่อไปนี้คือ ทรัพย์สินของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ต้องอายัดตามระเบียบข้อบังคับของ EU และบทแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบข้อบังคับดังกล่าว รัฐซึ่งเป็นสมาชิกของ EU อาศัยต้องเข้มมาตรการเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถอายัด และบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลภายใน EU ทั้งหมดต้องปฏิบัติตามมาตรการอายัดและต้องไม่จัดหาเงินให้แก่บุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด

- (b) Countries should prohibit their nationals, or any persons and entities within their jurisdiction, from making any funds or other assets, economic resources, or financial or other related services, available, directly or indirectly, wholly or jointly, for the benefit of designated persons and entities; entities owned or controlled, directly or indirectly, by designated persons or entities; and persons and entities acting on behalf of, or at the direction of, designated persons or entities, unless licensed, authorised or otherwise notified in accordance with the relevant Security Council resolutions (see Section E below).
- (c) Countries should have mechanisms for communicating designations to the financial sector and the DNFBPs immediately upon taking such action, and providing clear guidance, particularly to financial institutions and other persons or entities, including DNFBPs, that may be holding targeted funds or other assets, on their obligations in taking action under freezing mechanisms.
- (d) Countries should require financial institutions and DNFBPs⁷ to report to competent authorities any assets frozen or actions taken in compliance with the prohibition requirements of the relevant Security Council resolutions, including attempted transactions, and ensure that such information is effectively utilised by the competent authorities.
- (e) Countries should adopt effective measures which protect the rights of *bona fide* third parties acting in good faith when implementing the obligations under Recommendation 6.

D. DE-LISTING, UNFREEZING AND PROVIDING ACCESS TO FROZEN FUNDS OR OTHER ASSETS

7. Countries should develop and implement publicly known procedures to submit de-listing requests to the Security Council in the case of persons and entities designated pursuant to resolution 1267(1999) and its successor resolutions that, in the view of the country, do not or no longer meet the criteria for designation. In the event that the 1267 Committee or 1988 Committee has de-listed a person or entity, the obligation to freeze no longer exists. In the case of de-listing requests related to Al-Qaida, such procedures and criteria should be in accordance with procedures adopted by the 1267 Committee under Security Council resolutions 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1989 (2011), and any successor resolutions. In the case of de-listing requests related to the Taliban and related threats to the peace, security and stability of Afghanistan, such procedures and criteria should be in accordance with procedures adopted by the 1988 Committee under Security Council resolutions 1730 (2006), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011), and any successor resolutions.

⁷ Security Council resolutions apply to all natural and legal persons within the country.

- (b) แต่ละประเทศควรห้ามคนสัญชาติของตน หรือบุคคลและหน่วยงานใดๆ ที่อยู่ในเขตอำนาจของตน ไม่ให้จัดหาเงินหรือทรัพย์สินอื่นใด หรือทรัพยากรทางเศรษฐกิจ หรือบริการทางการเงิน หรือบริการอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องให้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม ทั้งหมดหรือร่วมกัน เพื่อประโยชน์ของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด, ตลอดจนบุคคลและหน่วยงานที่กระทำการในนามหรือตามคำบัญชาของบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนด ยกเว้นแต่จะมีใบอนุญาต ได้รับมอบอำนาจ หรือมีฉันทนาก็ได้รับแจ้งตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง (โปรดดูหมวด E ข้างล่าง)
- (c) แต่ละประเทศต้องมีกลไกในการติดต่อสื่อสารเพื่อแจ้งรายชื่อผู้ที่ถูกกำหนดไปให้ภาคการเงินและภาค DNFBPs ทราบโดยทันทีเมื่อได้กระทำการกำหนดเช่นนั้น และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสถาบันการเงินและบุคคล หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งรวมถึง DNFBPs ที่อาจจะถือครองเงินหรือทรัพย์สินอื่นๆ ที่ตกเป็นเป้าหมาย เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่ของบุคคลและสถาบันดังกล่าวที่จะต้องดำเนินการตามกลไกการอายัดทรัพย์สิน
- (d) แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs⁷ รายงานต่อหน่วยงานที่มีอำนาจให้ทราบถึงทรัพย์สินใดๆ ที่ถูกอายัดหรือการดำเนินการใดๆ ที่กระทำไปเพื่อปฏิบัติตามข้อห้ามที่กำหนดไว้ในมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความพยายามที่จะทำธุรกรรม และต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจได้นำข้อมูลดังกล่าวนี้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (e) แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่สาม ซึ่งกระทำการด้วยความสุจริตในการปฏิบัติตามหน้าที่ภายใต้ข้อแนะนำที่ 6

D. การปลดชื่อออกจากบัญชี การยกเลิกการอายัด และการจัดให้เข้าถึงเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ถูกอายัด

7. แต่ละประเทศต้องพัฒนาและดำเนินการตามขั้นตอนที่เปิดเผยในการยื่นคำร้องขอให้ปลดชื่อออกจากบัญชีต่อคณะมนตรีความมั่นคงในกรณีของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ตามมติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่นที่สืบต่อจากมติดังกล่าว ซึ่งเป็นมติที่แต่ละประเทศมีความเห็นว่าไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดรายชื่อ หรือไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดรายชื่ออีกต่อไป ในกรณีที่เกิดกรณีการมติ 1267 หรือกรณีการมติ 1988 ได้ปลดชื่อบุคคลหรือหน่วยงานออกจากบัญชีรายชื่อแล้ว ให้ถือว่าหน้าที่ในการอายัดไม่มีอยู่อีกต่อไป ในกรณีที่ยื่นคำร้องขอให้ปลดรายชื่อออกจากบัญชี (de-listing requests) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มอัลไคด้า ขั้นตอนและหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่คณะกรรมการมติ 1267 ลงมติรับตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงคือ มติ 1730 (ค.ศ. 2006), มติ 1735 (ค.ศ. 2006) มติ 1822 (ค.ศ. 2008) มติ 1904 (ค.ศ. 2009) มติ 1989 (ค.ศ. 2011) และมติใดๆ ที่สืบต่อมติเหล่านั้น ในกรณีของคำร้องขอปลดชื่อออกจากบัญชีรายชื่อ ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับกลุ่มตาลีบันและเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามต่อสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพของอัฟกานิสถาน ขั้นตอนและหลักเกณฑ์เหล่านี้ต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่คณะกรรมการมติ 1988 ลงมติรับตามมติคณะมนตรีความมั่นคงคือ มติ 1730 (ค.ศ. 2006) มติ 1735 (ค.ศ. 2006) มติ 1822 (ค.ศ. 2008) มติ 1904 (ค.ศ. 2009) มติ 1988 (ค.ศ. 2011) และมติใดๆ ที่สืบต่อมติเหล่านั้น

⁷ ให้ใช้มติของคณะมนตรีความมั่นคงกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทั้งหมดที่อยู่ภายในประเทศ

8. For persons and entities designated pursuant to resolution 1373 (2001), countries should have appropriate legal authorities and procedures or mechanisms to delist and unfreeze the funds or other assets of persons and entities that no longer meet the criteria for designation. Countries should also have procedures in place to allow, upon request, review of the designation decision before a court or other independent competent authority.

9. For persons or entities with the same or similar name as designated persons or entities, who are inadvertently affected by a freezing mechanism (i.e. a false positive), countries should develop and implement publicly known procedures to unfreeze the funds or other assets of such persons or entities in a timely manner, upon verification that the person or entity involved is not a designated person or entity.

10. Where countries have determined that funds or other assets of persons and entities designated by the Security Council, or one of its relevant sanctions committees, are necessary for basic expenses, for the payment of certain types of fees, expenses and service charges, or for extraordinary expenses, countries should authorise access to such funds or other assets in accordance with the procedures set out in Security Council resolution 1452 (2002) and any successor resolutions. On the same grounds, countries should authorise access to funds or other assets, if freezing measures are applied to persons and entities designated by a (supra-) national country pursuant to resolution 1373 (2001) and as set out in resolution 1963 (2010).

11. Countries should provide for a mechanism through which a designated person or entity can challenge their designation, with a view to having it reviewed by a competent authority or a court. With respect to designations on the Al-Qaida Sanctions List, countries should inform designated persons and entities of the availability of the United Nations Office of the Ombudsperson, pursuant to resolution 1904 (2009), to accept de-listing petitions.

12. Countries should have mechanisms for communicating de-listings and unfreezings to the financial sector and the DNFBBs immediately upon taking such action, and providing adequate guidance, particularly to financial institutions and other persons or entities, including DNFBBs, that may be holding targeted funds or other assets, on their obligations to respect a de-listing or unfreezing action.

E. UNITED NATIONS DESIGNATION CRITERIA

13. The criteria for designation as specified in the relevant United Nations Security Council resolutions are:

- (a) **Security Council resolutions 1267 (1999), 1989 (2011) and their successor resolutions⁸**

⁸ Recommendation 6 is applicable to all current and future successor resolutions to resolution 1267(1999). At the time of issuance of this Interpretive Note, (February 2012), the successor resolutions to resolution 1267 (1999) are: resolutions 1333 (2000), 1367 (2001), 1390 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1735 (2006), 1822 (2008), 1904 (2009), 1988 (2011), and 1989 (2011).

8. สำหรับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) แต่ละประเทศต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกฎหมาย และขั้นตอนหรือกลไกในการปลดชื่อออกจากบัญชีและยกเลิกการอายัดเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลและหน่วยงานที่ไม่มีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดรายชื่ออีกต่อไป แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการเพื่อทบทวนตรวจสอบเมื่อได้รับคำร้องขอให้ทบทวนตรวจสอบการตัดสินใจในการกำหนดรายชื่อโดยยื่นต่อศาลหรือหน่วยงานอิสระที่มีอำนาจหน่วยงานอื่น
9. สำหรับบุคคลหรือหน่วยงานที่มีชื่อเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อซึ่งได้รับผลกระทบจากกลไกการอายัดโดยบังเอิญ (false positive) แต่ละประเทศต้องพัฒนาและดำเนินการตามกระบวนการอย่างเปิดเผยเพื่อยกเลิกการอายัดเงินหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือหน่วยงาน เช่นว่านั้นโดยเร็วเมื่อได้ตรวจสอบพิสูจน์แล้วว่าบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นไม่ใช่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อ
10. ในกรณีนี้แต่ละประเทศได้พิจารณาเห็นว่าเงินหรือทรัพย์สินอื่น ของบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อโดยคณะมนตรีความมั่นคงหรือโดยคณะกรรมการว่าด้วยการลงโทษคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องนั้นมีความจำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายพื้นฐาน หรือสำหรับจ่ายค่าธรรมเนียมบางประเภท หรือค่าใช้จ่ายต่างๆ ตลอดจนค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายสำหรับรายจ่ายพิเศษ แต่ละประเทศต้องมอบอำนาจให้สามารถเข้าถึงเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวได้ โดยเป็นไปตามขั้นตอนที่กล่าวไว้ในมติ 1452 (ค.ศ. 2002) ของคณะมนตรีความมั่นคงและมติใดๆ ที่สืบต่อมติดังกล่าว ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ แต่ละประเทศต้องมอบอำนาจให้เข้าถึงเงินหรือทรัพย์สินอื่น ถ้ามีการนำมาตราการอายัดมาใช้กับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อโดยประเทศอื่นตามมติ 1373 (ค.ศ. 2001) และตามที่กำหนดในมติ 1963 (ค.ศ. 2010)
11. แต่ละประเทศต้องกำหนดให้มีกลไกที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อสามารถใช้เป็นช่องทางในการโต้แย้งการที่ตนตกเป็นผู้ที่ถูกกำหนด โดยมีเจตนาที่จะให้หน่วยงานที่มีอำนาจหรือศาลได้ทบทวนตรวจสอบการกำหนดดังกล่าว เกี่ยวกับการกำหนดในบัญชีรายชื่อกลุ่มอัลเคด้า แต่ละประเทศต้องแจ้งให้บุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ได้ทราบว่ามีสำนักงานผู้ตรวจการสหประชาชาติ ตามมติ 1904 (ค.ศ. 2009) ที่จะคอยรับคำร้องเพื่อขอปลดชื่อออกจากบัญชีรายชื่อดังกล่าว
12. แต่ละประเทศต้องมีกลไกในการแจ้งเรื่องการปลดชื่อออกจากบัญชี และการยกเลิกการอายัดไปยังภาคส่วนทางการเงินและ DNFBPs โดยทันทีเมื่อได้ดำเนินการปลดรายชื่อและยกเลิกการอายัดดังกล่าว และต้องมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างเพียงพอให้แก่สถาบันการเงิน และบุคคลหรือหน่วยงานอื่นๆ รวมถึง DNFBPs ที่อาจจะกำลังถือครองเงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นเป้าหมาย เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่ของสถาบันและบุคคลเหล่านั้นที่จะต้องปฏิบัติตามการปลดชื่อออกจากบัญชีหรือการยกเลิกการอายัดทรัพย์สิน

E. หลักเกณฑ์ในการกำหนดรายชื่อของสหประชาชาติ

13. หลักเกณฑ์ในการกำหนดรายชื่อตามที่กำหนดไว้ในมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องได้แก่
 - (a) มติคณะมนตรีความมั่นคงที่ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติที่ 1989 (ค.ศ. 2011) และมติที่สืบต่อมติเหล่านี้⁸

⁸ ให้ใช้ชื่อแนะนำที่ 6 กับมติในปัจจุบันและมติในเวลาต่อมาทั้งหมดที่สืบต่อจากมติ 1267 (ค.ศ. 1999) ในช่วงที่มีการออกบันทึกการตีความฉบับนี้ (เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012) มติทั้งหลายที่สืบต่อมติ 1267 (ค.ศ. 1999) คือ มติตั้งต่อไปนี้ มติ 1333 (ค.ศ. 2000), มติ 1367 (ค.ศ. 2001), มติ 1390 (ค.ศ. 2002), มติ 1455 (ค.ศ. 2003), มติ 1526 (ค.ศ. 2004), มติ 1617 (ค.ศ. 2005), มติ 1735 (ค.ศ. 2006), มติ 1822 (ค.ศ. 2008), มติ 1904 (ค.ศ. 2009), มติ 1988 (ค.ศ. 2011), และมติ 1989 (ค.ศ. 2011)

- (i) Any person or entity participating in the financing, planning, facilitating, preparing, or perpetrating of acts or activities by, in conjunction with, under the name of, on behalf of, or in support of; supplying, selling or transferring arms and related materiel to; recruiting for; or otherwise supporting acts or activities of Al-Qaida, or any cell, affiliate, splinter group or derivative thereof⁹; or
- (ii) Any undertaking owned or controlled, directly or indirectly, by any person or entity designated under subsection 13(a)(i), or by persons acting on their behalf or at their direction.

(b) Security Council resolutions 1267 (1999), 1988 (2011) and their successor resolutions:

- (i) Any person or entity participating in the financing, planning, facilitating, preparing, or perpetrating of acts or activities by, in conjunction with, under the name of, on behalf of, or in support of; supplying, selling or transferring arms and related materiel to; recruiting for; or otherwise supporting acts or activities of those designated and other individuals, groups, undertakings and entities associated with the Taliban in constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan; or
- (ii) Any undertaking owned or controlled, directly or indirectly, by any person or entity designated under subsection 13(b) (i) of this subparagraph, or by persons acting on their behalf or at their direction.

(c) Security Council resolution 1373 (2001):

- (i) Any person or entity who commits or attempts to commit terrorist acts, or who participates in or facilitates the commission of terrorist acts;
- (ii) Any entity owned or controlled, directly or indirectly, by any person or entity designated under subsection 13(c) (i) of this subparagraph; or
- (iii) Any person or entity acting on behalf of, or at the direction of, any person or entity designated under subsection 13(c) (i) of this subparagraph.

⁹ OP2 of resolution 1617 (2005) further defines the criteria for being “associated with” Al-Qaida or Usama bin Laden.

- (i) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่เข้าร่วมในการให้เงินสนับสนุน วางแผน อำนวยความสะดวก เตรียมการ หรือกระทำการ หรือกิจกรรมโดยร่วมมือกันภายใต้ชื่อ หรือในนาม หรือเป็นการสนับสนุน หรือจัดหาเสบียงให้ ชายหรือโอนอาวุธและสรรพาวุธที่เกี่ยวข้อง ให้เกณฑ์ผู้คนให้ หรือมีฉะนั้นก็เป็นการสนับสนุนการกระทำหรือกิจกรรมของกลุ่มอัลไคด้า หรือกลุ่มย่อยใด กลุ่มในเครือ กลุ่มที่แยกออกมา หรือกลุ่มที่เป็นอนุพันธ์ มาจากกลุ่มทั้งหลายเหล่านั้น⁹ หรือ
- (ii) กิจการใดๆ ที่บุคคลหรือหน่วยงานใด ที่ถูกกำหนดภายใต้หมวดย่อย 13 (a) (i) หรือ ผู้กระทำการในนามหรือตามคำบัญชาของบุคคลเหล่านั้นเป็นเจ้าของ หรือมีอำนาจควบคุมไม่ว่าทางตรง หรือทางอ้อม
- (b) มติ 1267 (ค.ศ. 1999) ของคณะมนตรีความมั่นคง มติ 1988 (ค.ศ. 2011) และมติที่สืบต่อมติดังกล่าว**
- (i) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดเข้าร่วมในการให้เงินสนับสนุน การวางแผน การอำนวยความสะดวก การเตรียมการ หรือกระทำการหรือกิจกรรมทั้งหลายโดยเป็นการเชื่อมโยงกับ หรือภายใต้ชื่อของ หรือในนามของ หรือเป็นการสนับสนุน เข้าร่วมในการจัดหาเสบียงให้ หรือชาย หรือโอนอาวุธและสรรพาวุธที่เกี่ยวข้องให้ หรือเข้าร่วมในการเกณฑ์ผู้คนให้ หรือมีฉะนั้นก็เข้าร่วมในการสนับสนุนการกระทำหรือกิจกรรมของผู้ที่ถูกกำหนดรายชื่อ และบุคคลอื่น กลุ่มอื่น การดำเนินการอื่น และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตาลิบัน ในการก่อกำเนิดคุกคามต่อสันติภาพ เสถียรภาพและความมั่นคงของอัฟกานิสถาน หรือ
- (ii) การดำเนินการใดๆ ที่เป็นของหรือมีอำนาจควบคุมในทางตรงหรือทางอ้อมโดยบุคคลหรือหน่วยงานใดที่ถูกกำหนดตามหมวดย่อย ข้อ 13 (b) (i) ของวรรคย่อยนี้หรือ โดยบุคคลผู้กระทำการในนามหรือตามคำสั่งของบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าว
- (c) มติ 1373 (ค.ศ. 2001) ของคณะมนตรีความมั่นคง คือ**
- (i) บุคคลหรือหน่วยงานใดที่กระทำหรือพยายามจะกระทำการก่อการร้าย หรือผู้ซึ่งเข้าร่วมหรืออำนวยความสะดวกให้แก่การก่อการร้าย
- (ii) หน่วยงานใดที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดภายใต้หมวดย่อย (subsection) ข้อ 13 (c) (i) ของวรรคย่อยนี้เป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม โดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือ
- (iii) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่กระทำการในนามหรือตามคำสั่งของบุคคลหรือหน่วยงานใดที่ถูกกำหนดตัวภายใต้หมวดย่อยที่ 13 (c) (i) ของวรรคย่อยนี้

⁹ OP2 ของมติ 1617 (ค.ศ. 2005) ให้คำนิยามเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ว่าด้วย “การเชื่อมโยงกับ” อัลไคด้า หรือ อุซามา บินลาเดน

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 7 (TARGETED FINANCIAL SANCTIONS RELATED TO PROLIFERATION)

A. OBJECTIVE

1. Recommendation 7 requires countries to implement targeted financial sanctions¹⁰ to comply with United Nations Security Council resolutions that require countries to freeze, without delay, the funds or other assets of, and to ensure that no funds and other assets are made available to, and for the benefit of, any person¹¹ or entity designated by the United Nations Security Council under Chapter VII of the Charter of the United Nations, pursuant to Security Council resolutions that relate to the prevention and disruption of the financing of proliferation of weapons of mass destruction¹²
2. It should be stressed that none of the requirements in Recommendation 7 is intended to replace other measures or obligations that may already be in place for dealing with funds or other assets in the context of a criminal, civil or administrative investigation or proceeding, as is required by international treaties or Security Council resolutions relating to weapons of mass

¹⁰ Recommendation 7 is focused on targeted financial sanctions. These include the specific restrictions set out in Security Council resolution 2231 (2015) (see Annex B paragraphs 6(c) and (d)). However, it should be noted that the relevant United Nations Security Council Resolutions are much broader and prescribe other types of sanctions (such as travel bans) and other types of financial provisions (such as activity-based financial prohibitions, category-based sanctions and vigilance measures). With respect to targeted financial sanctions related to the financing of proliferation of weapons of mass destruction and other types of financial provisions, the FATF has issued non-binding guidance, which jurisdictions are encouraged to consider in their implementation of the relevant UNSCRs.

¹¹ Natural or legal person.

¹² Recommendation 7 is applicable to all current Security Council resolutions applying targeted financial sanctions relating to the financing of proliferation of weapons of mass destruction, any future successor resolutions, and any future Security Council resolutions which impose targeted financial sanctions in the context of the financing of proliferation of weapons of mass destruction. At the time of issuance of this Interpretive Note (June 2017), the Security Council resolutions applying targeted financial sanctions relating to the financing of proliferation of weapons of mass destruction are: resolutions 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016), 2321 (2016) and 2356 (2017). Resolution 2231 (2015), endorsing the Joint Comprehensive Plan of Action, terminated all provisions of resolutions relating to Iran and proliferation financing, including 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) and 1929 (2010), but established specific restrictions including targeted financial sanctions. This lifts sanctions as part of a step by step approach with reciprocal commitments endorsed by the Security Council. Implementation day of the JCPOA was on 16 January 2016.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 7 (บทลงโทษทางการเงินที่มีเป้าหมายเกี่ยวกับการแพร่ขยายอาวุธ)

A. วัตถุประสงค์

1. ข้อแนะนำที่ 7 กำหนดให้แต่ละประเทศดำเนินการลงโทษทางการเงินแก่ผู้ที่ถูกกำหนดเป็นเป้าหมาย¹⁰ เพื่อปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ซึ่งกำหนดให้แต่ละประเทศต้องดำเนินการโดยมีขีดจำกัดเพื่ออายัดเงิน หรือทรัพย์สินอื่นของบุคคล หรือหน่วยงานใดที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดครয়ชื่อไว้ ตามหมวด 7 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ นอกจากนี้ยังกำหนดให้แต่ละประเทศใช้บทลงโทษทางการเงินดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่าไม่มีเงินหรือทรัพย์สินใดที่จัดหาไว้ให้เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด¹¹ หรือหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดภายใต้หมวด 7 ของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ โดยเป็นไปตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการป้องกันและยับยั้งการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง¹²
2. ต้องเน้นย้ำว่าไม่มีเจตนาใดๆที่จะนำข้อกำหนดทั้งหลายที่มีอยู่ในข้อแนะนำที่ 7 มาใช้แทนมาตรการอื่นหรือพันธะผูกพันอื่น ที่อาจมีใช้อยู่แล้วในการจัดการกับเงินหรือทรัพย์สินอื่นในบริบทที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนหรือกระบวนการพิจารณาคดีอาญาหรือคดีแพ่ง หรือคดีทางปกครอง โดยที่มาตรการอื่นหรือพันธะผูกพันอื่นดังกล่าวที่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือมติของคณะมนตรีความมั่นคง

¹⁰ ข้อแนะนำที่ 7 เน้นไปที่มาตรการลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมาย รวมถึงข้อจำกัดเฉพาะซึ่งกำหนดไว้ในมติ 2231 (ค.ศ. 2015) (ดูที่ภาคผนวก B ย่อหน้า 6 (c) และ (d)) อย่างไรก็ตาม ความตั้งใจของมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องในแต่ละเรื่องนั้นเกินความกว้างและกำหนดโทษประเภทต่างๆ (เช่น การห้ามการเดินทาง) และข้อกำหนดที่เป็นบทบัญญัติทางการเงินอื่นๆ (เช่น บทบัญญัติว่าด้วยข้อห้ามทางการเงินที่พิจารณาถึงกิจกรรมและบทบัญญัติว่าด้วยการเฝ้าระวังทางการเงิน) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติทางการเงินประเภทอื่น ๆ นั้น FATF ได้ออกคู่มือที่ไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย ซึ่งประเทศต่างๆ ควรพิจารณานำไปใช้เป็นแนวทางในการนำมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ไปดำเนินการให้บรรลุผลในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางการเงินโดยมีการกำหนดเป้าหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง (WMD) นั้น FATF ได้ออกคู่มือที่ไม่มีผลผูกพันตามกฎหมาย ซึ่งประเทศต่างๆ ควรพิจารณานำไปใช้เมื่อประเทศเหล่านั้นนำมติที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคงไปดำเนินการให้บรรลุผล

¹¹ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล

¹² ให้ใช้ข้อแนะนำที่ 7 กับมติทั้งหมดของคณะมนตรีความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันที่ใช้วิธีการลงโทษทางการเงินโดยการกำหนดเป้าหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้เงินสนับสนุนแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพในการทำลายล้างสูง และมติอื่นใดที่สืบต่อมติดังกล่าวในอนาคต ตลอดจนมติใดๆของคณะมนตรีความมั่นคง ที่จะออกมาในอนาคต ซึ่งจะใช้วิธีการลงโทษทางการเงินโดยการกำหนดเป้าหมาย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการให้การสนับสนุนทางการเงินให้แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ในช่วงที่มีการออกคำอธิบายเพิ่มเติมนี้ (มีถุนายน ค.ศ. 2017) มติของคณะมนตรีความมั่นคงที่ใช้วิธีการลงโทษทางการเงินโดยการกำหนดเป้าหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการให้การสนับสนุนทางการเงินให้แก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงนั้น ได้แก่ มติ 1718 (ค.ศ. 2006), มติ 1874 (ค.ศ. 2009), มติ 2087 (ค.ศ. 2013), มติ 2094 (ค.ศ. 2013), มติ 2270 (ค.ศ. 2016), มติ 2321 (ค.ศ. 2016), และ มติ 2356 (ค.ศ. 2017) มติ 2231 (ค.ศ. 2015) ให้การรับรองแผนปฏิบัติการร่วมที่ยกเลิกข้อกำหนดทุกข้อของมติที่เกี่ยวข้องกับอิหร่านและการสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธ รวมถึงมติ 1737 (ค.ศ. 2006) มติ 1747 (ค.ศ. 2007) มติ 1803 (ค.ศ. 2008) และ มติ 1929 (ค.ศ. 2010) แต่ได้กำหนดข้อจำกัดเฉพาะรวมถึงมาตรการลงโทษทางการเงินอย่างกำหนดเป้าหมาย แผนปฏิบัติการร่วมนี้ยกเลิกบทลงโทษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไปในการตอบสนองต่อข้อตกลงที่คณะมนตรีความมั่นคงรับรอง วันที่เริ่มแผนปฏิบัติการร่วมคือวันที่ 16 มกราคม ค.ศ. 2016

destruction non-proliferation.¹³ The focus of Recommendation 7 is on preventive measures that are necessary and unique in the context of stopping the flow of funds or other assets to proliferators or proliferation; and the use of funds or other assets by proliferators or proliferation, as required by the United Nations Security Council (the Security Council).

B. DESIGNATIONS

3. Designations are made by the Security Council in annexes to the relevant resolutions, or by the Security Council Committees established pursuant to these resolutions. There is no specific obligation upon United Nations Member States to submit proposals for designations to the Security Council or the relevant Security Council Committee(s). However, in practice, the Security Council or the relevant Committee(s) primarily depends upon requests for designation by Member States. Security Council resolution 1718 (2006) provides that the relevant Committee shall promulgate guidelines as may be necessary to facilitate the implementation of the measures imposed by this resolution and its successor resolutions. Resolution 2231 (2015) provides that the Security Council shall make the necessary practical arrangements to undertake directly tasks related to the implementation of the resolution.

4. Countries could consider establishing the authority and effective procedures or mechanisms to propose persons and entities to the Security Council for designation in accordance with relevant Security Council resolutions which impose targeted financial sanctions in the context of the financing of proliferation of weapons of mass destruction. In this regard, countries could consider the following elements:

- (a) Identifying a competent authority(ies), either executive or judicial, as having responsibility for:
 - (i) Proposing to the 1718 Sanctions Committee, for designation as appropriate, persons or entities that meet the specific criteria for designation as set forth in resolution 1718 (2006) and its successor resolutions¹⁴, if that authority decides to do so and believes that it has sufficient evidence to support the designation criteria (see Section E for the specific designation criteria associated with relevant Security Council resolutions); and

¹³ Based on requirements set, for instance, in the Nuclear Non-Proliferation Treaty, the Biological and Toxin Weapons Convention, the Chemical Weapons Convention, and Security Council resolution 1540 (2004) and 2235 (2016). Those obligations exist separately and apart from the obligations set forth in Recommendation 7 and its interpretive note.

¹⁴ Recommendation 7 is applicable to all current and future successor resolutions to resolution 1718 (2006). At the time of issuance of this Interpretive Note, (June 2017), the successor resolutions to resolution 1718 (2006) are: resolution 1874 (2009), resolution 2087 (2013), resolution 2094 (2013), resolution 2270 (2016), resolution 2321 (2016) and resolution 2356 (2017).

แห่งสหประชาชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการไม่แพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง¹³ จุดเน้นของข้อแนะนำที่ 7 คือการมีมาตรการป้องกันที่จำเป็นเฉพาะในบริบทของการสกัดกั้นกระแสเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ส่งให้แก่ผู้ทำการแพร่ขยายอาวุธ หรือเพื่อการแพร่ขยายอาวุธ และการใช้เงินหรือทรัพย์สินอื่นโดยผู้แพร่ขยายอาวุธ หรือเพื่อการแพร่ขยายอาวุธตามที่คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนด (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าคณะมนตรีความมั่นคง)

B. การกำหนด

3. คณะมนตรีความมั่นคงมีอำนาจในการกำหนดรายชื่อโดยระบุไว้ในภาคผนวกต่อท้ายมติที่เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคงที่จัดตั้งขึ้นตามมติเหล่านี้ รัฐที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติไม่มีพันธกรณีที่กำหนดให้ต้องยื่นเสนอให้กำหนดรายชื่อต่อคณะมนตรีความมั่นคงหรือคณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ ในเบื้องต้นคณะมนตรีความมั่นคงหรือคณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคงจะพิจารณาคำร้องขอจากประเทศสมาชิกในการกำหนดรายชื่อมติ 1718 (ค.ศ.2006) และมติ 1737 (ค.ศ. 2006) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกำหนดให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องต้องประกาศกำหนดแนวทางตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้มาตรการทั้งหลายที่กำหนดไว้ในมตินี้และมติอื่นๆ ที่สืบต่อ ส่วนมติ 2231 (ค.ศ. 2015) กำหนดให้คณะมนตรีความมั่นคงจัดทำข้อตกลงในทางปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อมติได้โดยตรง

4. แต่ละประเทศต้องพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และกระบวนการหรือกลไกในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเสนอชื่อบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ต่อคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เพื่อให้กำหนดรายชื่อตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมติที่กำหนดให้ใช้มาตรการลงโทษทางการเงินแก่ผู้ที่ถูกกำหนดเป็นเป้าหมายฐานให้การสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง ในแง่นี้แต่ละประเทศอาจพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

(a) กำหนดหน่วยงานที่มีอำนาจซึ่งอาจเป็นฝ่ายบริหารหรือฝ่ายตุลาการก็ได้ให้มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

(i) เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยการลงโทษตามมติ 1718 เพื่อให้กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานตามที่เห็นสมควร ที่มีลักษณะตรงกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมติ 1718 (ค.ศ.2006) และมติอื่นๆที่สืบต่อมติดังกล่าว¹⁴ หากหน่วยงานดังกล่าวตัดสินใจจะกำหนดรายชื่อ และเชื่อว่ามีหลักฐานเพียงพอในการสนับสนุนหลักเกณฑ์การกำหนดดังกล่าว (โปรดดูหมวด E เกี่ยวกับหลักเกณฑ์เฉพาะในการกำหนดรายชื่อซึ่งเชื่อมโยงกับมติที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคง) และ

¹³ จากข้อกำหนดที่ระบุไว้ เช่น ข้อกำหนดในสนธิสัญญาป้องกันการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ อนุสัญญาว่าด้วยอาวุธชีวภาพและสารพิษ อนุสัญญาว่าด้วยอาวุธเคมี มติ 1540 (ค.ศ. 2004) และมติ 2235 (ค.ศ. 2016) ของคณะมนตรีความมั่นคง พันธะผูกพันเหล่านี้แยกจากพันธะผูกพันที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 7 และบันทึกการตีความสำหรับข้อแนะนำดังกล่าวนี้

¹⁴ ให้ใช้ข้อแนะนำที่ 7 กับมติปัจจุบันของคณะมนตรีความมั่นคงและมติในอนาคตที่สืบต่อจากมติ 1718 (ค.ศ. 2006) ในช่วงที่มีการออกคำอธิบายเพิ่มเติมฉบับนี้ (มีดูนาข ค.ศ. 2017) มติที่สืบต่อจากมติ 1718 (ค.ศ. 2006) ได้แก่ มติ 1874 (ค.ศ. 2009) มติ 2087 (ค.ศ. 2013), มติ 2094 (ค.ศ. 2013), มติ 2270 (ค.ศ. 2016), มติ 2321 (ค.ศ. 2016) และ มติ 2356 (ค.ศ. 2017)

- (ii) Proposing to the Security Council, for designation as appropriate, persons or entities that meet the criteria for designation as set forth in resolution 2231 (2015) and any future successor resolutions, if that authority decides to do so and believes that it has sufficient evidence to support the designation criteria (see Section E for the specific designation criteria associated with relevant Security Council resolutions).
- (b) Having a mechanism(s) for identifying targets for designation, based on the designation criteria set out in resolutions 1718 (2006), 2231 (2015), and their successor resolutions (see Section E for the specific designation criteria of relevant Security Council resolutions). Such procedures should ensure the determination, according to applicable (supra-) national principles, whether reasonable grounds or a reasonable basis exists to propose a designation.
- (c) Having appropriate legal authority, and procedures or mechanisms, to collect or solicit as much information as possible from all relevant sources to identify persons and entities that, based on reasonable grounds, or a reasonable basis to suspect or believe, meet the criteria for designation in the relevant Security Council resolutions.
- (d) When deciding whether or not to propose a designation, taking into account the criteria in Section E of this interpretive note. For proposals of designations, the competent authority of each country will apply the legal standard of its own legal system, taking into consideration human rights, respect for the rule of law, and in recognition of the rights of innocent third parties.
- (e) When proposing names to the 1718 Sanctions Committee, pursuant to resolution 1718 (2006) and its successor resolutions, or to the Security Council, pursuant to resolution 2231 (2015) and any future successor resolutions, providing as much detail as possible on:
 - (i) The proposed name, in particular, sufficient identifying information to allow for the accurate and positive identification of persons and entities; and
 - (ii) Specific information supporting a determination that the person or entity meets the relevant criteria for designation (see Section E for the specific designation criteria of relevant Security Council resolutions).
- (f) Having procedures to be able, where necessary, to operate *ex parte* against a person or entity who has been identified and whose proposal for designation is being considered.

- (ii) เสนอต่อคณะมนตรีความมั่นคง เพื่อให้กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานตามที่เห็นสมควร ที่มีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดรายชื่อที่ตั้งกำหนดไว้ในมติ 2231 (ค.ศ. 2015) และมติอื่นๆ ที่สืบต่อมาในภายหลัง ถ้าหน่วยงานดังกล่าวตัดสินใจจะกำหนดรายชื่อ และเชื่อว่า มีหลักฐานเพียงพอในการสนับสนุนตามหลักเกณฑ์ การกำหนดดังกล่าว (โปรดดูหมวด E เกี่ยวกับหลักเกณฑ์เฉพาะในการกำหนดรายชื่อ ซึ่งเชื่อมโยงกับมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง)
- (b) มีกลไกสำหรับการระบุนามเป้าหมายที่จะกำหนดรายชื่อ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามที่ กำหนดไว้ในมติ 1718 (ค.ศ. 2006) มติ 2231 (ค.ศ. 2015) และมติอื่นที่สืบต่อมติดังกล่าว (โปรดดูหมวด E เกี่ยวกับหลักเกณฑ์เฉพาะในการกำหนดรายชื่อซึ่งเป็นมติของคณะมนตรี ความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง) ขั้นตอนในการดำเนินการเช่นนั้น ต้องประกันให้มีการพิจารณา ตามหลักการแห่งชาติหรือหลักการสากลว่ามีมูลเหตุอันสมควรหรือพื้นฐานเหตุผลอันสมควร ที่จะเสนอให้มีการกำหนดรายชื่อหรือไม่
- (c) มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านกฎหมายและมีขั้นตอนในการดำเนินงานหรือมีกลไกในการ รวบรวมหรือขอข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อระบุนามตัวตนของบุคคลและหน่วยงาน ซึ่งตามมูลเหตุอันสมควรเชื่อ หรือพื้นฐานเหตุผล อันสมควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าเป็นบุคคลและหน่วยงานที่มีลักษณะตรงตามหลักเกณฑ์ การกำหนดรายชื่อตามที่กำหนดในมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง
- (d) เมื่อพิจารณาว่าควรเสนอให้มีการกำหนดรายชื่อหรือไม่ โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่างๆ ในหมวด E ของคำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้สำหรับการเสนอให้มีการกำหนดชื่อนั้น หน่วยงาน ที่มีอำนาจของแต่ละประเทศจะ ใช้มาตรฐานกฎหมายของระบบกฎหมายของประเทศตน โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน การเคารพหลักนิติธรรมและการยอมรับสิทธิของบุคคลที่สาม ผู้บริสุทธิ์
- (e) เมื่อเสนอชื่อต่อคณะกรรมการว่าด้วยการลงโทษตามมติ 1718 ซึ่งเป็นไปตามมติ 1718 ปี ค.ศ. 2006 และมติอื่นที่สืบต่อจากมติดังกล่าว หรือต่อคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งเป็นไปตามมติ 2231 (ค.ศ. 2015) และมติอื่นที่สืบต่อมาในภายหลัง โดยให้รายละเอียด มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ดังนี้
- (i) ชื่อที่เสนอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลระบุตัวตนบุคคลและหน่วยงานอย่างเพียงพอ เพื่อให้มีความถูกต้องที่สุด
- (ii) ข้อมูลเฉพาะที่จะสนับสนุนการพิจารณาว่าบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวนั้นมีลักษณะ ตรงกับหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดรายชื่อ (โปรดดูหมวด E ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เฉพาะในการกำหนดตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง)
- (f) มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สามารถดำเนินการฝ่ายเดียวกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกระบุ รายชื่อได้ และเป็นผู้ที่ตกอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้เป็นบุคคลที่ถูกกำหนด

C. FREEZING AND PROHIBITING DEALING IN FUNDS OR OTHER ASSETS OF DESIGNATED PERSONS AND ENTITIES

5. There is an obligation for countries to implement targeted financial sanctions without delay against persons and entities designated:

- (a) In the case of resolution 1718 (2006) and its successor resolutions, by the Security Council in annexes to the relevant resolutions, or by the 1718 Sanctions Committee of the Security Council¹⁵; and
- (b) In the case of resolution 2231 (2015) and any future successor resolutions by the Security Council, when acting under the authority of Chapter VII of the Charter of the United Nations.

6. Countries should establish the necessary legal authority and identify competent domestic authorities responsible for implementing and enforcing targeted financial sanctions, in accordance with the following standards and procedures:

- (a) Countries¹⁶ should require all natural and legal persons within the country to freeze, without delay and without prior notice, the funds or other assets of designated persons and entities. This obligation should extend to: all funds or other assets that are owned or controlled by the designated person or entity, and not just those that can be tied to a particular act, plot or threat of proliferation; those funds or other assets that are wholly or jointly owned or controlled, directly or indirectly, by designated persons or entities; and the funds or other assets derived or generated from funds or other assets owned or controlled directly or indirectly by designated persons or entities, as well as funds or other assets of persons and entities acting on behalf of, or at the direction of designated persons or entities.
- (b) Countries should ensure that any funds or other assets are prevented from being made available by their nationals or by any persons or entities within their territories, to or for the benefit of designated persons or entities unless licensed, authorised or otherwise notified in accordance with the relevant Security Council resolutions (see Section E below).

¹⁵ As noted in resolution 2270 (2016) (OP32) this also applies to entities of the Government of the Democratic People's Republic of Korea or the Worker's Party of Korea that countries determine are associated with the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes or other activities prohibited by resolution 1718 (2006) and successor resolutions.

¹⁶ In the case of the European Union (EU), which is considered a supra-national jurisdiction under Recommendation 7 by the FATF, the assets of designated persons and entities are frozen under EU Common Foreign and Security Policy (CFSP) Council decisions and Council regulations (as amended). EU member states may have to take additional measures to implement the freeze, and all natural and legal persons within the EU have to respect the freeze and not make funds available to designated persons and entities.

C. การอายัดและการห้ามการดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินอื่นของคุณ และหน่วยงานที่ถูกกำหนด

5. แต่ละประเทศมีพันธกรณีจะต้องดำเนินการโดยมิชักช้าในการใช้มาตรการลงโทษทางการเงินที่กำหนดเป้าหมายกับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนดดังนี้

- (a) ในกรณีของมติ 1718 (ค.ศ. 2006) และมติอื่นที่สืบต่อมติดังกล่าวโดยคณะมนตรีความมั่นคงในภาคผนวกต่อท้ายมติที่เกี่ยวข้อง หรือโดยคณะกรรมการว่าด้วยมาตรการลงโทษตามมติ 1718 ของคณะมนตรีความมั่นคง¹⁵ และ
- (b) ในกรณีของมติ 2231 (ค.ศ. 2015) และมติอื่นที่สืบต่อมติในภายหลัง โดยคณะมนตรีความมั่นคง เมื่อปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจในหมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

6. แต่ละประเทศต้องจัดตั้งหน่วยงานด้านกฎหมาย และระบุหน่วยงานภายในประเทศที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามและการบังคับใช้มาตรการลงโทษทางการเงินที่กำหนดเป้าหมายให้บรรลุผล ตามมาตรฐานและขั้นตอนในการดำเนินงานต่อไปนี้

- (a) แต่ละประเทศ¹⁶ ต้องกำหนดให้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทั้งหมดที่อยู่ในประเทศดำเนินการโดยมิชักช้าและโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าในการอายัดเงินหรือทรัพย์สินอื่นของคุณและหน่วยงานที่ถูกกำหนดพันธะผูกพันดังกล่าวนี้ต้องครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้คือ: เงินทั้งหมดหรือทรัพย์สินอื่นทั้งหมดที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุมและไม่ใช่เพียงเฉพาะเงินหรือทรัพย์สินที่สามารถโยกเข้ากับการกระทำเฉพาะเจาะจงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือแผน หรือภัยคุกคามจากการแพร่ขยายอาวุธตลอดจนเงินหรือทรัพย์สินอื่นทั้งหลายซึ่งบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดเป็นเจ้าของทั้งหมด หรือเป็นเจ้าของร่วม หรือมีอำนาจควบคุมทั้งหมดโดยตรงหรือทางอ้อม และเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากหรือเกิดจากเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดนั้นเป็นเจ้าของ หรือมีอำนาจควบคุมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมตลอดจนเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลและหน่วยงานที่กระทำการในนามหรือดำเนินการตามคำบัญชาของบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดชื่อ
- (b) แต่ละประเทศ จะต้องป้องกันไม่ให้พลเมืองของตนหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดที่อยู่ในประเทศของตน สามารถนำเงิน หรือทรัพย์สินอื่นนั้นไปใช้ได้ หรือ จัดหาให้เพื่อประโยชน์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนด ยกเว้นแต่จะมีใบอนุญาต หรือได้รับมอบอำนาจ หรือมีฉันทนาก็ได้รับแจ้งตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง (โปรดดูหมวด E ข้างล่าง)

¹⁵ ตามที่ระบุไว้ในมติ 2270 (ค.ศ. 2016) (OP32) จะนำมาปรับใช้กับหน่วยงานของรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีหรือพรรคแรงงานของเกาหลีซึ่งประเทศต่างๆ ระบุว่าเกี่ยวข้องกับโครงการนิวเคลียร์หรือขีปนาวุธของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลีหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ถูกห้ามตามมติ 1718 (ค.ศ. 2006) และมติที่สืบต่อ

¹⁶ ในกรณีของสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งถือว่าเป็นองค์การที่มีเขตอำนาจเหนือรัฐตามข้อแนะนำที่ 7 นั้น ให้อายัดทรัพย์สินของคุณและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ตามระเบียบข้อบังคับของ EU ด้านนโยบายต่างประเทศและความมั่นคงร่วม (CFSP) มติคณะมนตรีและระเบียบคณะมนตรี (ตามแก้ไขเพิ่มเติม) รัฐที่เป็นสมาชิกของ EU อาจต้องใช้มาตรการเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการอายัด และบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทั้งหมดใน EU ต้องปฏิบัติตามมาตรการอายัด และต้องไม่จัดหาเงินใหม่ไว้สำหรับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด

- (c) Countries should have mechanisms for communicating designations to financial institutions and DNFBPs immediately upon taking such action, and providing clear guidance, particularly to financial institutions and other persons or entities, including DNFBPs, that may be holding targeted funds or other assets, on their obligations in taking action under freezing mechanisms.
- (d) Countries should require financial institutions and DNFBPs¹⁷ to report to competent authorities any assets frozen or actions taken in compliance with the prohibition requirements of the relevant Security Council resolutions, including attempted transactions, and ensure that such information is effectively utilised by competent authorities.
- (e) Countries should adopt effective measures which protect the rights of *bona fide* third parties acting in good faith when implementing the obligations under Recommendation 7.
- (f) Countries should adopt appropriate measures for monitoring, and ensuring compliance by, financial institutions and DNFBPs with the relevant laws or enforceable means governing the obligations under Recommendation 7. Failure to comply with such laws, or enforceable means should be subject to civil, administrative or criminal sanctions.

D. DE-LISTING, UNFREEZING AND PROVIDING ACCESS TO FROZEN FUNDS OR OTHER ASSETS

7. Countries should develop and implement publicly known procedures to submit de-listing requests to the Security Council in the case of designated persons and entities, that, in the view of the country, do not or no longer meet the criteria for designation. Once the Security Council or the relevant Sanctions Committee has de-listed the person or entity, the obligation to freeze no longer exists. In the case of resolution 1718 (2006) and its successor resolutions, such procedures and criteria should be in accordance with any applicable guidelines or procedures adopted by the Security Council pursuant to resolution 1730 (2006) and any successor resolutions, including those of the Focal Point mechanism established under that resolution. Countries should enable listed persons and entities to petition a request for delisting at the Focal Point for de-listing established pursuant to resolution 1730 (2006), or should inform designated persons or entities to petition the Focal Point directly.

¹⁷ Security Council resolutions apply to all natural and legal persons within the country.

- (c) แต่ละประเทศต้องมีกลไกในการติดต่อสื่อสารเพื่อแจ้งรายชื่อผู้ที่ถูกกำหนดไปให้สถาบันการเงิน และ DNFBPs ได้ทราบทันทีและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แก่สถาบันการเงินและบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่น รวมถึง DNFBPs ที่อาจจะถือครองเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่เป็นเป้าหมาย ให้ได้ทราบถึงหน้าที่ของตนในการดำเนินการตามกลไกในการอายัดทรัพย์สิน
- (d) แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินและ DNFBPs¹⁷ ต้องรายงานต่อหน่วยงานที่มีอำนาจให้ทราบถึงเรื่องทรัพย์สินใดๆ ที่ถูกอายัด หรือการดำเนินการใดๆ ที่กระทำไปเพื่อปฏิบัติตามข้อห้ามตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงความพยายามที่จะทำธุรกรรมด้วย และแต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่มีอำนาจได้นำข้อมูลดังกล่าวขึ้นไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (e) แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่สามซึ่งกระทำการด้วยความสุจริตในการปฏิบัติตามหน้าที่ภายใต้ข้อแนะนำที่ 7
- (f) แต่ละประเทศต้องนำมาตราการที่เหมาะสมมาใช้ในการติดตามตรวจสอบและดำเนินการให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินและ DNFBPs ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือวิธีการที่อาจบังคับได้ซึ่งนำมากำกับควบคุมให้มีการปฏิบัติตามพันธะผูกพันในข้อแนะนำที่ 7 ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือวิธีการที่อาจบังคับได้ดังกล่าว สถาบันการเงินและ DNFBPs ต้องอยู่ในข่ายที่จะถูกลงโทษทางแพ่ง ทางปกครอง หรือ ทางอาญา

D. การปลดชื่อออกจากบัญชี การยกเลิกอายัด และการจัดหาวิธีให้เข้าถึงเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ถูกอายัด

7. แต่ละประเทศต้องพัฒนาและดำเนินการตามขั้นตอนที่เปิดเผยในการยื่นคำร้องขอให้ปลดชื่อออกจากบัญชีต่อคณะมนตรีความมั่นคงในกรณีที่บุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ซึ่งในความเห็นของประเทศนั้น เห็นว่าไม่มีลักษณะตามหลักเกณฑ์ในการกำหนด หรือไม่มีลักษณะตามหลักเกณฑ์ในการกำหนดอีกต่อไป เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงหรือคณะกรรมการลงโทษที่เกี่ยวข้องได้ปลดชื่อบุคคลหรือหน่วยงานออกจากบัญชีแล้ว หน้าที่ในการอายัดจะไม่มีอีกต่อไป ในกรณีของมติ 1718 (ค.ศ. 2006) และมติที่สืบต่อนั้น ขั้นตอนการดำเนินงานและหลักเกณฑ์เช่นว่านั้นต้องเป็นไปตามแนวทางหรือขั้นตอนที่ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงได้ลงมติรับตามมติ 1730 (ค.ศ. 2006) และมติอื่นใดที่สืบต่อมติดังกล่าว รวมถึงมติของกลไกประสานงานกลาง ที่จัดตั้งขึ้นตามมติดังกล่าวนั้น แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้บุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนดให้สามารถยื่นคำร้องได้ที่หน่วยประสานงานกลาง เพื่อขอให้ปลดชื่อออกจากบัญชี โดยที่ การปลดชื่อออกจากบัญชีดังกล่าวเป็นไปตามมติ 1730 (ค.ศ. 2006) หรือมีฉันทันทีก็ต้องแจ้งให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดให้ยื่นคำร้องต่อหน่วยประสานงานกลาง โดยตรง

¹⁷ ให้ใช้มติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทั้งหมดที่มีอยู่ในประเทศ

8. For persons or entities with the same or similar name as designated persons or entities, who are inadvertently affected by a freezing mechanism (i.e., a false positive), countries should develop and implement publicly known procedures to unfreeze the funds or other assets of such persons or entities in a timely manner, upon verification that the person or entity involved is not a designated person or entity.

9. Where countries have determined that the exemption conditions set out in resolution 1718 (2006) and resolution 1737 (2006) are met, countries should authorise access to funds or other assets in accordance with the procedures set out therein.

10. Countries should permit the addition to the accounts frozen pursuant to resolution 1718 (2006) or resolution 1737 (2006) of interests or other earnings due on those accounts or payments due under contracts, agreements or obligations that arose prior to the date on which those accounts became subject to the provisions of this resolution, provided that any such interest, other earnings and payments continue to be subject to these provisions and are frozen.

11. Freezing action taken pursuant to resolution 1737 (2006) shall not prevent a designated person or entity from making any payment due under a contract entered into prior to the listing of such person or entity, provided that:

- (a) The relevant countries have determined that the contract is not related to any of the prohibited items, materials, equipment, goods, technologies, assistance, training, financial assistance, investment, brokering or services referred to in the relevant Security Council resolution;
- (b) The relevant countries have determined that the payment is not directly or indirectly received by a person or entity designated pursuant to resolution 1737 (2006); and
- (c) The relevant countries have submitted prior notification to the 1737 Sanctions Committee of the intention to make or receive such payments or to authorise, where appropriate, the unfreezing of funds, other financial assets or economic resources for this purpose, ten working days prior to such authorization.¹⁸

12. Countries should have mechanisms for communicating de-listings and unfreezings to the financial sector and the DNFBPs immediately upon taking such action, and providing adequate guidance, particularly to financial institutions and other persons or entities, including DNFBPs, that may be holding targeted funds or other assets, on their obligations to respect a de-listing or unfreezing action.

¹⁸ In cases where the designated person or entity is a financial institution, jurisdictions should consider the FATF guidance issued as an annex to The Implementation of Financial Provisions of United Nations Security Council Resolutions to Counter the Proliferation of Weapons of Mass Destruction, adopted in September 2007.

8. สำหรับบุคคลหรือหน่วยงานที่มีชื่อเดียวกัน หรือมีชื่อคล้ายกันกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนด ซึ่งได้รับผลกระทบโดยบังเอิญจากกลไกการอายัด (false positive) นั้น แต่ละประเทศควรพิจารณาจัดทำ ขั้นตอนอย่างเปิดเผยเพื่อยกเลิกการอายัดเงินหรือทรัพย์สินอื่นของบุคคลหรือหน่วยงานเช่นว่านั้นโดยเร็ว ทั้งนี้หลังจากที่ได้ตรวจสอบยืนยันแล้วว่าบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวนั้น ไม่ใช่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดรายชื่อ

9. ในกรณีที่แต่ละประเทศพิจารณาเห็นว่าเงื่อนไขในการยกเว้นตามมติ 1718 (ค.ศ. 2006) และมติ 1713 (ค.ศ. 2006) นั้น ได้รับการปฏิบัติตามแล้ว แต่ละประเทศควรมอบอำนาจให้สามารถเข้าถึงเงิน หรือทรัพย์สินอื่น ตามขั้นตอนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในมติเหล่านั้น

10. สำหรับบัญชีที่ถูกอายัดตามมติ 1718 (ค.ศ. 2006) หรือมติ 1737 (ค.ศ. 2006) นั้น แต่ละประเทศ ควรอนุญาตให้มีการเพิ่มดอกเบี้ยหรือรายได้อื่นเข้าไปในบัญชีดังกล่าว หรืออนุญาตให้ชำระเงิน ตามข้อกำหนดในสัญญา หรือข้อตกลงหรือพันธผูกพันที่เกิดขึ้นก่อนวันที่บัญชีเหล่านั้นจะตกอยู่ได้บังคับ ของทบสัญญาดีแห่งมตินี้ โดยมีเงื่อนไขว่าดอกเบี้ยใดๆ ดังกล่าว ตลอดจนรายได้อื่นและการชำระเงินทั้งหลาย นั้นยังคงตกอยู่ได้บังคับของทบสัญญาดีต่างๆ ดังกล่าว และยังคงถูกอายัดต่อไป

11. การอายัดที่กระทำไปตามมติ 1737 (ค.ศ. 2006) ต้องไม่ทำให้บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนด พ้นจากพันธะในการชำระเงินตามสัญญาที่กระทำขึ้นก่อนการระงับชื่อของบุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวไว้ใน บัญชีรายชื่อ โดยมีเงื่อนไขว่า

- (a) แต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาแล้วว่าสัญญานั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับรายการ ที่ต้องห้ามตลอดจน วัตถุ, อุปกรณ์, สินค้า, เทคโนโลยี, ความช่วยเหลือ, การฝึกอบรม, ความช่วยเหลือทางการเงิน, การลงทุน, การเป็นคนกลาง หรือบริการต่างๆ ที่อ้างถึงในมติ ที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคง
- (b) แต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาแล้วว่าบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดตามมติ 1737 (ค.ศ. 2006) ไม่ได้รับการชำระเงินนั้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม และ
- (c) แต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องได้ยื่นหนังสือแจ้งล่วงหน้าต่อคณะกรรมการกำหนดโทษตามมติ ที่ 1737 ให้ทราบถึงเจตนาที่จะชำระ หรือจะรับบริการชำระดังกล่าว หรือเจตนาที่จะมอบอำนาจ ในกรณีที่เหมาะสมเพื่อให้ยกเลิกการอายัดเงินดังกล่าว ตลอดจนทรัพย์สินทางการเงินอื่น หรือทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่นำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ โดยจะต้องยื่นหนังสือแจ้งล่วงหน้า ดังกล่าวสิบวันทำการก่อนวันมอบอำนาจ¹⁸

12. แต่ละประเทศควรมีกลไกในการแจ้งเรื่องการปลดชื่อออกจากบัญชี และการยกเลิกการอายัด ให้ภาคการเงิน ตลอดจนธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงินได้ทราบทันทีเมื่อได้ดำเนินการ ปลดชื่อและยกเลิกการอายัดดังกล่าว และควรมีแนวทางในการปฏิบัติอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับสถาบันการเงินและบุคคลหรือหน่วยงานอื่น รวมถึงธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการ เงินที่อาจจะกำลังถือครองเงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นเป้าหมายอยู่ เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่ของตนที่จะ ต้องปฏิบัติตามการปลดชื่อออกจากบัญชีหรือการยกเลิกการอายัดทรัพย์สิน

¹⁸ ในกรณีที่บุคคลหรือนิติบุคคลที่ถูกกำหนดนั้นเป็นสถาบันการเงิน แต่ละประเทศควรพิจารณาใช้คู่มือของ FATF ที่ออกมาเป็น ภาคนวทศต่อท้ายเอกสารว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติทางการเงินของมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เพื่อตอบโต้ การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง, ตามที่ได้ลงมติรับเมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2007

E. UNITED NATIONS DESIGNATION CRITERIA

13. The criteria for designation as specified in the relevant United Nations Security Council resolution are:

(a) Resolution 1718 (2006), 2087 (2013), 2094 (2013) and 2270 (2016):

- (i) Any person or entity engaged in the Democratic People's Republic of Korea (DPRK)'s nuclear-related, other WMD-related and ballistic missile-related programs;
- (ii) Any person or entity providing support for DPRK's nuclear-related, other WMD-related and ballistic missile-related programs, including through illicit means;
- (iii) Any person or entity acting on behalf of or at the direction of any person or entity designated under subsection 13(a)(i) or subsection 13(a)(ii)¹⁹;
- (iv) Any legal person or entity owned or controlled, directly or indirectly, by any person or entity designated under subsection 13(a)(i) or subsection 13(a)(ii)²⁰
- (v) Any person or entity that has assisted in the evasion of sanctions or in violating the provisions of resolutions 1718 (2006) and 1874 (2009);
- (vi) Any person or entity that has contributed to DPRK's prohibited programmes, activities prohibited by the DPRK-related resolutions, or to the evasion of provisions; or
- (vii) Any entity of the Government of the DPRK or the Worker's Party of Korea, or person or entity acting on their behalf or at their direction, or by any entity owned or controlled by them, that countries determine are associated with the DPRK's nuclear or ballistic missile programmes or other activities prohibited by resolution 1718 (2006) and successor resolutions.

(b) On Iran – Resolution 2231 (2015):

- (i) Any person or entity having engaged in, directly associated with or provided support for Iran's proliferation sensitive nuclear activities contrary to Iran's commitments in the Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA) or the development of nuclear weapon delivery systems, including through the involvement in procurement of prohibited items, goods, equipment, materials and technology specified in Annex B to resolution 2231 (2015);

¹⁹ The funds or assets of these persons or entities are frozen regardless of whether they are specifically identified by the Committee.

²⁰ *Ibid.*

E. หลักเกณฑ์ในการกำหนดรายชื่อของสหประชาชาติ

13. หลักเกณฑ์ในการกำหนดรายชื่อตามที่กำหนดไว้ในมติที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ได้แก่

(a) มติ 1718 (ค.ศ. 2006) มติ 2087 (ค.ศ. 2013) มติ 2094 (ค.ศ. 2013) และ มติ 2270 (ค.ศ. 2016):

- (i) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดก็ตาม ที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการนิวเคลียร์และซิปนาวุธของสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยแห่งเกาหลี (เกาหลีเหนือ) ตลอดจนโครงการอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และ ;
- (ii) บุคคลใดหรือหน่วยงานใด ที่ให้การสนับสนุนแก่โครงการนิวเคลียร์ ตลอดจนโครงการอื่นที่เกี่ยวข้องกับอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และโครงการซิปนาวุธทั้งตัวของสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยแห่งเกาหลี (เกาหลีเหนือ) โดยรวมถึงการให้การสนับสนุนผ่านวิธีการที่ผิดกฎหมายด้วย;
- (iii) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่กระทำการในนามหรือตามคำบัญชาการของบุคคลหนึ่ง บุคคลใดหรือหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดที่ถูกกำหนดภายใต้หมวดย่อย 13 (a) (i) หรือหมวดย่อย 13 (a) (ii)¹⁹;
- (iv) นิติบุคคลใดหรือหน่วยงานใด ที่เป็นของหรืออยู่ภายใต้การควบคุมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมของบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดตามหมวดย่อยที่ 13 (a) (i) หรือหมวดย่อยที่ 13 (a) (ii)²⁰
- (v) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่ช่วยเหลือในการหลบเลี่ยงมาตรการลงโทษหรือละเมิดข้อกำหนดของมติ 1718 (ค.ศ. 2006) และ 1874 (ค.ศ. 2009)
- (vi) บุคคลหรือหน่วยงานใดๆ ที่ให้การสนับสนุนโครงการต้องห้ามของสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยแห่งเกาหลี (เกาหลีเหนือ) กิจกรรมต้องห้ามต่างๆ ภายใต้มติที่เกี่ยวข้องกับเกาหลีเหนือ หรือช่วยในการหลบเลี่ยงข้อกำหนดต่างๆ หรือ
- (vii) หน่วยงานใดของสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยแห่งเกาหลี (เกาหลีเหนือ) หรือพรรคแรงงานของเกาหลี หรือบุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่กระทำการในนามหรือตามคำบัญชาการ หรือโดยหน่วยงานที่เป็นของหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยแห่งเกาหลี (เกาหลีเหนือ) หรือพรรคแรงงานของเกาหลี ซึ่งประเทศต่างๆ ระบุว่าเกี่ยวข้องกับนิวเคลียร์ของสาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยแห่งเกาหลีหรือโครงการซิปนาวุธทั้งตัวหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ถูกห้ามตามมติ 1718 (ค.ศ. 2006) และมติที่สืบต่อ

(b) เกี่ยวกับอิหร่าน - มติ 2231 (ค.ศ. 2015):

- (i) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีความสัมพันธ์โดยตรง หรือให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านอาวุธแพร่ขยายนิวเคลียร์ที่อ่อนไหวให้แก่อิหร่านอันเป็นการขัดกับคำมั่นของอิหร่านที่ให้ไว้ตามแผนปฏิบัติการร่วม หรือการพัฒนาระบบส่งอาวุธนิวเคลียร์ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดหาสิ่งของต้องห้าม สินค้า อุปกรณ์ วัสดุ และเทคโนโลยีตามที่ระบุในภาคผนวก B ของมติ 2231 (ค.ศ. 2015)

¹⁹ เงินหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือหน่วยงานเหล่านี้จะต้องอายัดไว้ ไม่ว่าคณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคง จะระบุชื่อบุคคลหรือนิติบุคคลเหล่านี้เป็นการเฉพาะหรือไม่ก็ตาม

²⁰ Ibid. (โปรดดูเชิงอรรถก่อนหน้านี้)

- (ii) Any person or entity assisting designated persons or entities in evading or acting inconsistently with the JCPOA or resolution 2231 (2015); and
- (iii) Any person or entity acting on behalf or at a direction of any person or entity in subsection 13(b)(i), subsection 13(b)(ii) and/or subsection 13(b)(iii), or by any entities owned or controlled by them.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 8 (NON-PROFIT ORGANISATIONS)

A. INTRODUCTION

1. Given the variety of legal forms that non-profit organisations (NPOs) can have, depending on the country, the FATF has adopted a functional definition of NPO. This definition is based on those activities and characteristics of an organisation which put it at risk of terrorist financing abuse, rather than on the simple fact that it is operating on a non-profit basis. For the purposes of this Recommendation, NPO refers to a legal person or arrangement or organisation that primarily engages in raising or disbursing funds for purposes such as charitable, religious, cultural, educational, social or fraternal purposes, or for the carrying out of other types of “good works”. Without prejudice to Recommendation 1, this Recommendation only applies to those NPOs which fall within the FATF definition of an NPO. It does not apply to the entire universe of NPOs.

2. NPOs play a vital role in the world economy and in many national economies and social systems. Their efforts complement the activity of the governmental and business sectors in providing essential services, comfort and hope to those in need around the world. The FATF recognises the vital importance of NPOs in providing these important charitable services, as well as the difficulty of providing assistance to those in need, often in high risk areas and conflict zones, and applauds the efforts of NPOs to meet such needs. The FATF also recognises the intent and efforts to date of NPOs to promote transparency within their operations and to prevent terrorist financing abuse, including through the development of programmes aimed at discouraging radicalisation and violent extremism. The ongoing international campaign against terrorist financing has identified cases in which terrorists and terrorist organisations exploit some NPOs in the sector to raise and move funds, provide logistical support, encourage terrorist recruitment, or otherwise support terrorist organisations and operations. As well, there have been cases where terrorists create sham charities or engage in fraudulent fundraising for these purposes. This misuse not only facilitates terrorist activity, but also undermines donor confidence and jeopardises the very integrity of NPOs. Therefore, protecting NPOs from terrorist financing abuse is both a critical component of the global fight against terrorism and a necessary step to preserve the integrity of NPOs and the donor community. Measures to protect NPOs from potential terrorist financing abuse should be targeted and in line with the risk-based approach. It is also important for such measures to be implemented in a manner which respects countries’ obligations under the Charter of the United Nations and international human rights law.

- (ii) บุคคลใดหรือหน่วยงานใด ที่ช่วยเหลือบุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดในการละเมิดหรือกระทำการที่ขัดกับแผนปฏิบัติการร่วมหรือมติ 2231 (2015) และ
- (iii) บุคคลใดหรือหน่วยงานใดที่กระทำการในนามหรือตามคำบัญชาของบุคคลหนึ่ง บุคคลใดหรือหน่วยงานใดในหมวดย่อย 13 (b) (i) หมวดย่อย 13 (b) (ii) และ/หรือ หมวดย่อย 13 (b) (iii) หรือโดยหน่วยงานอื่นที่บุคคลเหล่านั้นเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 8 (องค์กรไม่แสวงหากำไร)

A. บทนำ

1. เนื่องจากรูปแบบตามกฎหมายขององค์กรไม่แสวงหากำไร (non-profit organisations (NPOs)) ในแต่ละประเทศจะแตกต่างกัน FATF จึงได้กำหนดนิยามของ NPO ในเชิงภารกิจ โดยพิจารณาจากพื้นฐานของกิจกรรมและลักษณะขององค์กรซึ่งทำให้องค์กรเสี่ยงต่อการถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มากกว่าจะพิจารณาข้อเท็จจริงเพียงว่าองค์กรนี้ดำเนินงานแบบไม่แสวงหากำไร เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำข้อที่ 8 นี้ NPO หมายถึงนิติบุคคลหรือการตกลงกันทางกฎหมายหรือองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนใหญ่กับกระทำความผิดหรือจ่ายเงินเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การกุศล ศาสนา วัฒนธรรม การศึกษา สังคม หรือการรณรงค์ หรือเพื่อดำเนิน “งานที่เกี่ยวกับการทำความดี” ประเภทอื่นๆ ข้อแนะนำข้อนี้จะไม่กระทบกับข้อแนะนำข้อที่ 1 และจะใช้กับ NPOs ในบริบทตามคำนิยามของ FATF เท่านั้น โดยจะไม่ครอบคลุมถึงภาค NPOs ทั้งหมด

2. องค์กรไม่แสวงหากำไร (NPOs) มีบทบาทสำคัญในเศรษฐกิจโลกและในระบบเศรษฐกิจและสังคมของหลายประเทศ ความเพียรพยายามขององค์กรไม่แสวงหากำไร เป็นการเสริมกิจกรรมของภาครัฐบาลและภาคธุรกิจในการให้บริการที่จำเป็นตลอดจนให้ความผาสุกและความหวังแก่ผู้ที่มีความต้องการทั่วโลก FATF ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของ NPOs ในการให้บริการทางการศึกษาที่สำคัญต่างๆ รวมทั้งความยากลำบากในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ต้องการ ซึ่งมีอยู่ในพื้นที่ที่ขัดแย้งหรือมีความเสี่ยงสูง และ FATF ยกย่องความพยายามของ NPOs ในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ FATF ตระหนักถึงเจตจำนงและความพยายามในปัจจุบันของ NPOs ที่จะเสริมสร้างความโปร่งใสในการดำเนินการและป้องกันการถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตลอดจนมีการจัดทำแผนงานที่มีเป้าหมายเพื่อยับยั้งความรุนแรง และความรุนแรงสุดโต่ง การรณรงค์ระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่องในการต่อต้าน TF พบกรณีที่ถูกก่อการร้าย และองค์กรก่อการร้ายได้ใช้ NPOs ในการระดมเงิน และโยกย้ายเงิน จัดหาการสนับสนุนด้านการขนส่ง และจัดการ ส่งเสริมให้มีการเกณฑ์ผู้คนไปเป็นผู้ก่อการร้าย หรือสนับสนุนองค์กรก่อการร้ายและปฏิบัติการก่อการร้าย อีกทั้งยังมีกรณีที่ถูกก่อการร้ายตั้งองค์กรการกุศลบังหน้าหรือหลอกระดมเงินทุนเพื่อใช้ในการก่อการร้าย การใช้อำนาจที่หลายดังกล่าวไปในทางที่ผิดเช่นนี้ ไม่เพียงแต่จะสนับสนุนการก่อการร้ายเท่านั้น แต่ยังเป็นการบั่นทอนความเชื่อมั่นของประเทศผู้บริจาคเงินเพื่อสาธารณะประโยชน์และก่อผลเสียต่อ NPOs ทั้งหมด ดังนั้น การคุ้มครอง NPOs จากการถูกผู้ก่อการร้ายใช้ในทางที่ผิด จึงเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญของการต่อสู้กับการก่อการร้ายในระดับโลก และยังเป็นมาตรการที่จำเป็นในการรักษาไว้ซึ่งความโปร่งใสของ NPOs และกลุ่มผู้บริจาค มาตรการป้องกัน NPOs มิให้ถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายต้องต้องทำอย่างมีเป้าหมายและมีการดำเนินการตามความเสี่ยง และสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือจะต้องดำเนินการมาตรการต่างๆ ในลักษณะที่เคารพต่อพันธกรณีของประเทศต่างๆ ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

3. Some NPOs may be vulnerable to terrorist financing abuse by terrorists for a variety of reasons. NPOs enjoy the public trust, have access to considerable sources of funds, and are often cash-intensive. Furthermore, some NPOs have a global presence that provides a framework for national and international operations and financial transactions, often within or near those areas that are most exposed to terrorist activity. In some cases, terrorist organisations have taken advantage of these and other characteristics to infiltrate some NPOs and misuse funds and operations to cover for, or support, terrorist activity.

B. OBJECTIVES AND GENERAL PRINCIPLES

4. The objective of Recommendation 8 is to ensure that NPOs are not misused by terrorist organisations: (i) to pose as legitimate entities; (ii) to exploit legitimate entities as conduits for terrorist financing, including for the purpose of escaping asset freezing measures; or (iii) to conceal or obscure the clandestine diversion of funds intended for legitimate purposes, but diverted for terrorist purposes. In this Interpretive Note, the approach taken to achieve this objective is based on the following general principles:

- (a) A risk-based approach applying focused measures in dealing with identified threats of terrorist financing abuse to NPOs is essential given the diversity within individual national sectors, the differing degrees to which parts of each sector may be vulnerable to terrorist financing abuse, the need to ensure that legitimate charitable activity continues to flourish, and the limited resources and authorities available to combat terrorist financing in each country.
- (b) Flexibility in developing a national response to terrorist financing abuse of NPOs is essential, in order to allow it to evolve over time as it faces the changing nature of the terrorist financing threat.
- (c) Past and ongoing terrorist financing abuse of NPOs requires countries to adopt effective and proportionate measures, which should be commensurate to the risks identified through a risk-based approach.
- (d) Focused measures adopted by countries to protect NPOs from terrorist financing abuse should not disrupt or discourage legitimate charitable activities. Rather, such measures should promote accountability and engender greater confidence among NPOs, across the donor community and with the general public, that charitable funds and services reach intended legitimate beneficiaries. Systems that promote achieving a high degree of accountability, integrity and public confidence in the management and functioning of NPOs are integral to ensuring they cannot be abused for terrorist financing.

3. NPOs อาจมีจุดอ่อนที่ล่อแหลมต่อการที่จะถูกผู้ก่อการร้ายใช้ในการก่อการร้ายด้วยเหตุผลหลายประการ NPOs ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน สามารถเข้าถึงแหล่งเงินได้เป็นจำนวนมาก และมักจะเป็นองค์กรที่มีเงินสดมาก ยิ่งไปกว่านั้น NPOs บางแห่งมีหน่วยงานดำเนินการอยู่ทั่วโลกที่มีพื้นที่ดำเนินงานทั้งในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ และอาจทำธุรกรรมทางการเงิน ภายในหรือใกล้พื้นที่ที่ล่อแหลมต่อการรัายมากที่สุด ในบางกรณีองค์กรก่อการร้ายใช้ลักษณะพิเศษขององค์กรไม่แสวงหากำไรดังกล่าวนี้ เพื่อแทรกซึม และใช้เงินและการดำเนินงานของ NPOs บังหน้าเพื่อปกปิดหรือสนับสนุนการก่อการร้าย

B. วัตถุประสงค์และหลักการทั่วไป

4. วัตถุประสงค์ของข้อแนะนำที่ 8 เพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่า NPOs ไม่ตกเป็นเครื่องมือให้องค์กรก่อการร้ายใช้ในแนวทางที่ผิด กล่าวคือ (i) ใช้เพื่อปลอมเป็นหน่วยงานที่มีความชอบธรรม (ii) เพื่อใช้อำนาจอันชอบด้วยกฎหมายเป็นช่องทางในการให้ TF รวมถึงเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการอายัดทรัพย์สิน หรือ (iii) เพื่อปกปิดหรืออำพรางการผันเงิน ที่ตั้งใจจะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการก่อการร้าย ในคำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้ วิธีการที่นำมาใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว อาศัยหลักการทั่วไปดังต่อไปนี้

- (a) การดำเนินการตามความเสี่ยงโดยใช้มาตรการเฉพาะในการจัดการภัยคุกคามที่ใช้ NPOs ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งอันเนื่องจากมีความหลากหลายภายในประเทศ ระดับความแตกต่างของแต่ละส่วนของภาคอาจจะล่อแหลมต่อการถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ความจำเป็นต้องส่งเสริมกิจกรรมการกุศลให้ดำเนินต่อไป และข้อจำกัดด้านทรัพยากรและหน่วยงานในการต่อต้าน TF ในแต่ละประเทศ
- (b) การพัฒนาจัดทำวิธีการที่ประเทศจะใช้ในการจัดการกับการใช้ NPOs ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มีความจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่น ทั้งนี้ก็เพื่อให้ภาคส่วนดังกล่าวมีโอกาสได้พัฒนาตามลำดับ เมื่อภาคส่วนดังกล่าวเผชิญกับภัยคุกคามจากการให้ TF ที่มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง
- (c) การใช้ NPOs ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งในอดีตและที่กำลังดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่องนั้น ทำให้แต่ละประเทศ จำเป็นต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมซึ่งต้องรับกับความเสี่ยงที่ระบุได้จากการดำเนินการตามความเสี่ยง
- (d) มาตรการเฉพาะที่แต่ละประเทศนำมาใช้เพื่อป้องกันภาคส่วนของ NPOs ให้ปลอดภัยจากการละเมิดของผู้ก่อการร้ายนั้นต้องไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมการกุศลที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่มาตรการทั้งหลายเหล่านั้นต้องส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบ และสร้างความเชื่อมั่นในภาคส่วน NPOs ให้มากขึ้นในกลุ่มผู้บริจาคและประชาชนทั่วไปว่าเงินที่บริจาคเพื่อการกุศลนั้นตกไปถึงผู้รับประโยชน์โดยชอบธรรมตามที่ตั้งใจไว้ ระบบทั้งหลายที่ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์และความเชื่อมั่นของประชาชนในการบริหารจัดการและการดำเนินงานของ NPOs ทั้งหมดนั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันไม่ให้ภาคส่วนดังกล่าวนี้ถูกใช้เพื่อ TF

- (e) Countries are required to identify and take effective and proportionate action against NPOs that either are exploited by, or knowingly supporting, terrorists or terrorist organisations taking into account the specifics of the case. Countries should aim to prevent and prosecute, as appropriate, terrorist financing and other forms of terrorist support. Where NPOs suspected of, or implicated in, terrorist financing or other forms of terrorist support are identified, the first priority of countries must be to investigate and halt such terrorist financing or support. Actions taken for this purpose should, to the extent reasonably possible, minimise negative impact on innocent and legitimate beneficiaries of charitable activity. However, this interest cannot excuse the need to undertake immediate and effective actions to advance the immediate interest of halting terrorist financing or other forms of terrorist support provided by NPOs.
- (f) Developing cooperative relationships among the public and private sectors and with NPOs is critical to understanding NPOs' risks and risk mitigation strategies, raising awareness, increasing effectiveness and fostering capabilities to combat terrorist financing abuse within NPOs. Countries should encourage the development of academic research on, and information-sharing in, NPOs to address terrorist financing related issues.

C. MEASURES

5. Without prejudice to the requirements of Recommendation 1, since not all NPOs are inherently high risk (and some may represent little or no risk at all), countries should identify which subset of organisations fall within the FATF definition of NPO. In undertaking this exercise, countries should use all relevant sources of information in order to identify features and types of NPOs, which, by virtue of their activities or characteristics, are likely to be at risk of terrorist financing abuse.²¹ It is also crucial to identify the nature of threats posed by terrorist entities to the NPOs which are at risk as well as how terrorist actors abuse those NPOs. Countries should review the adequacy of measures, including laws and regulations, that relate to the subset of the NPO sector that may be abused for terrorism financing support in order to be able to take proportionate and effective actions to address the risks identified. These exercises could take a variety of forms and may or may not be a written product. Countries should also periodically reassess the sector by reviewing new information on the sector's potential vulnerabilities to terrorist activities to ensure effective implementation of measures.

6. There is a diverse range of approaches in identifying, preventing and combating terrorist misuse of NPOs. An effective approach, however, is one that involves all four of the following elements: (a) outreach to the sector, (b) supervision or monitoring, (c) effective investigation and information gathering and (d) effective mechanisms for international cooperation. The following measures represent specific actions that countries should take with respect to each of these elements, in order to protect their NPO sector from terrorist financing abuse.

²¹ For example, such information could be provided by regulators, tax authorities, FIUs, donor organisations or law enforcement and intelligence authorities.

- (e) แต่ละประเทศต้องทราบและต้องดำเนินการกับ NPOs ที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำผิดหรือให้การสนับสนุนผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้ายโดยพิจารณาเฉพาะแต่ละกรณีไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยมุ่งที่จะป้องกันและดำเนินคดีกับกาให้ TF และรูปแบบอื่นของการสนับสนุนการก่อการร้าย ในกรณีที่ทราบหรือสงสัยว่า NPOs มีส่วนพัวพันในการให้ TF หรือให้ TF ในรูปแบบอื่น การดำเนินการที่สำคัญอันดับแรกคือต้องสืบสวนสอบสวนและยับยั้ง TF หรือการสนับสนุนดังกล่าว แต่ต้องลดผลกระทบในทางลบต่อผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่บริสุทธิ์และชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตามต้องไม่ใช่เหตุผลเรื่องสาธารณกุศลเป็นข้ออ้างที่จะไม่ลงมือดำเนินการทันทีและอย่างไร้ประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการสกัดกั้น TF หรือการสนับสนุนการก่อการร้ายในรูปแบบอื่นของ NPOs
- (f) การสร้างความสัมพันธ์ในการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐบาล ภาคเอกชน และภาค NPOs เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและมาตรการลดความเสี่ยงของ NPOs ความตื่นตัว เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างขีดความสามารถด้านต่างๆ ในการป้องกันการให้ NPOs สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แต่ละประเทศต้องส่งเสริมการพัฒนาการวิจัยทางวิชาการ และการแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับภาคส่วน NPOs เพื่อหาทางแก้ไขประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการให้ TF

C. มาตรการต่างๆ

5. เพื่อให้ไม่เป็นการขัดกับข้อกำหนดในข้อแนะนำข้อที่ 1 และเนื่องจาก NPOs ทั้งหมดไม่ได้มีความเสี่ยงสูง (โดยบางองค์กรมีความเสี่ยงต่ำหรือไม่มีความเสี่ยงเลย) ดังนั้น ประเทศต่างๆ ต้องระบुकุ่มย่อยใดบ้างที่เป็น NPOs ตรงตามคำนิยามของ FATF ในการดำเนินการดังกล่าวนี้ แต่ละประเทศต้องใช้แหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อระบุทราบลักษณะและประเภทของ NPOs ทั้งหลาย ซึ่งลักษณะของกิจกรรมและลักษณะพิเศษขององค์กรเหล่านี้ ทำให้เป็นองค์กรที่เสี่ยงต่อการถูกใช้เพื่อสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย²¹ นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือการระบุถึงลักษณะภัยคุกคามที่เกิดจากองค์กรก่อการร้ายต่อ NPOs ที่มีความเสี่ยง รวมทั้งต้องรู้ว่าผู้ก่อการร้ายใช้ NPOs เป็นเครื่องมืออย่างไรบ้าง ประเทศต่างๆ ต้องทบทวนความเพียงพอ เหมาะสมของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับกลุ่มย่อยของภาค NPOs ที่อาจถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อจะจะสามารถจัดการกับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยอาจทำได้ในหลายรูปแบบและอาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้ นอกจากนี้ แต่ละประเทศต้องทบทวนการประเมินภาค NPOs เป็นระยะ โดยทบทวนข้อมูลใหม่เพื่อระบุจุดอ่อนต่อแหลมต่อการก่อการร้ายเพื่อจะได้ออกมาตรการรองรับที่มีประสิทธิภาพ

6. มีวิธีการอยู่อย่างหลากหลายในการระบุทราบตัวตน การป้องกัน และการปราบปรามมิให้ผู้ก่อการร้ายใช้ NPOs ไปในทางที่ผิด อย่างไรก็ตามวิธีการที่สัมฤทธิ์ผลคือวิธีที่นำองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ ต่อไปนี้มาใช้ คือ (a) การส่งเสริมและประสานงานอย่างต่อเนื่อง (b) การควบคุมดูแล หรือการติดตามตรวจสอบตามความเสี่ยง (c) การสืบสวนสอบสวนและเก็บข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ และมี (d) มีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการร่วมมือระหว่างประเทศ มาตรการต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของการดำเนินการเฉพาะด้านซึ่งแต่ละประเทศต้องใช้อย่างครอบคลุมแต่ละส่วนดังกล่าวเพื่อคุ้มครองภาค NPOs ของประเทศตนให้ปลอดภัยจากการถูกใช้เพื่อ TF

²¹ ยกตัวอย่างเช่น ข้อมูลข่าวรูดังกล่าวอาจจัดหาให้โดยผู้กำกับดูแล กรมสรรพากร FIUs องค์กรผู้บริจาค หรือ เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานด้านข่าวกรอง

- (a) Sustained outreach concerning terrorist financing issues
- (i) Countries should have clear policies to promote accountability, integrity and public confidence in the administration and management of NPOs.
 - (ii) Countries should encourage and undertake outreach and educational programmes to raise and deepen awareness among NPOs as well as the donor community about the potential vulnerabilities of NPOs to terrorist financing abuse and terrorist financing risks, and the measures that NPOs can take to protect themselves against such abuse.
 - (iii) Countries should work with the NPOs to develop and refine best practices to address terrorist financing risks and vulnerabilities and thus protect them from terrorist financing abuse.
 - (iv) Countries should encourage NPOs to conduct transactions via regulated financial channels, wherever feasible, keeping in mind the varying capacities of financial sectors in different countries and in different areas of urgent charitable and humanitarian concerns.
- (b) Targeted risk-based supervision or monitoring of NPOs Countries should take steps to promote effective supervision or monitoring. A “onesize-fits-all” approach would be inconsistent with the proper implementation of a riskbased approach as stipulated under Recommendation 1 of the FATF Standards. In practice, countries should be able to demonstrate that risk-based measures apply to NPOs at risk of terrorist financing abuse. It is also possible that existing regulatory or other measures may already sufficiently address the current terrorist financing risk to the NPOs in a jurisdiction, although terrorist financing risks to the sector should be periodically reviewed. Appropriate authorities should monitor the compliance of NPOs with the requirements of this Recommendation, including the risk-based measures being applied to them.²² Appropriate authorities should be able to apply effective, proportionate and dissuasive sanctions for violations by NPOs or persons acting on behalf of these NPOs.²³ The following are some examples of measures that could be applied to NPOs, in whole or in part, depending on the risks identified:

²² In this context, rules and regulations may include rules and standards applied by self-regulatory organisations and accrediting institutions.

²³ The range of such sanctions might include freezing of accounts, removal of trustees, fines, de-certification, delicensing and de-registration. This should not preclude parallel civil, administrative or criminal proceedings with respect to NPOs or persons acting on their behalf where appropriate.

- (a) การส่งเสริมและประสานงานอย่างต่อเนื่องในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหา TF
- (i) แต่ละประเทศต้องมีนโยบายที่ชัดเจนเพื่อส่งเสริมน่าเชื่อถือ ความโปร่งใส และความเชื่อมั่นของประชาชนในการบริหารจัดการ NPOs ทั้งหมด
 - (ii) แต่ละประเทศต้องส่งเสริมและดำเนินโครงการส่งเสริมและประสานงานรวมถึงให้ความรู้เพื่อสร้างความตื่นตัวในภาคส่วน NPOs และกลุ่มผู้บริจาคให้มากขึ้นเกี่ยวกับจุดอ่อนที่ล่อแหลมต่อการที่จะถูกผู้ก่อการร้ายใช้ไปในทางที่ผิด และต่อความเสี่ยงที่จะเกิดการให้ TF และมาตรการทั้งหลายที่ NPOs สามารถดำเนินการได้เพื่อป้องกันไม่ให้ถูกใช้ไปในทางที่ผิดดังกล่าว
 - (iii) แต่ละประเทศต้องดำเนินงานร่วมกับ NPOs เพื่อพัฒนาและกลั่นกรองปรับปรุงหลักปฏิบัติที่ดี เพื่อนำมาใช้หาทางแก้ไขปัญหาความเสี่ยงที่เกิดจากการให้ TF และจุดอ่อนที่ล่อแหลม ซึ่งจะเป็นการป้องกัน NPOs จากการถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
 - (iv) แต่ละประเทศต้องส่งเสริมให้ NPOs ทำธุรกรรมผ่านช่องทางทางการเงินที่มีการกำกับดูแลโดยค่านึงถึงขีดความสามารถของภาคส่วนทางการเงินทั้งหลายที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ และในพื้นที่ต่างๆ ที่มีความต้องการบริการด้านการกุศลและด้านมนุษยธรรมอย่างเร่งด่วน
- (b) การควบคุมดูแลหรือการติดตามตรวจสอบตามความเสี่ยงขององค์กรไม่แสวงหากำไร แต่ละประเทศต้องดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อส่งเสริมให้การควบคุมดูแลหรือการติดตามตรวจสอบ การดำเนินการแบบ “ครอบจักรวาล” ย่อมไม่สอดคล้องกับหลักการดำเนินการตามความเสี่ยงตามที่กำหนดในข้อแนะนำข้อที่ 1 ของมาตรฐาน FATF ในทางปฏิบัติประเทศต่างๆ ต้องจะแสดงให้เห็นได้ว่าสามารถใช้มาตรการตามความเสี่ยงกับ NPOs ที่เสี่ยงต่อการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และเป็นไปได้อีกด้วยว่ากฎระเบียบหรือมาตรการอื่นๆ ของประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นเพียงพอที่จะป้องกันความเสี่ยงที่เป็นอยู่ของ NPOs จากการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้ดีอยู่แล้ว แต่ก็ต้องทบทวนความเสี่ยงต่อการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของภาค NPOs เป็นระยะ หน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องต้องติดตามผลว่า NPOs ปฏิบัติสอดคล้องกับข้อแนะนำข้อนี้หรือไม่ รวมทั้งประเมินมาตรการตามความเสี่ยงที่ใช้กับ NPOs นอกจากนี้ หน่วยงานฯ²² จะต้องสามารถบังคับใช้บทลงโทษที่มีประสิทธิภาพ ได้สัดส่วน และมีผลเป็นการยับยั้งการกระทำผิดของ NPOs หรือบุคคลที่กระทำการแทน NPOs²³ ตัวอย่างมาตรการที่อาจใช้บังคับกับ NPOs ทั้งหมดหรือเป็นบางส่วนตามความเสี่ยง มีดังต่อไปนี้:

²² ในบริบทนี้ กฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับอาจรวมกฎเกณฑ์และมาตรฐานที่ใช้โดยองค์กรกำกับดูแลตัวเองและสถาบันทั้งหลายที่มีคุณสมบัติในการให้การรับรองวิทยฐานะ

²³ การลงโทษหลายระดับดังกล่าวอาจรวมถึงการอายัดบัญชี การปลดเจ้าหน้าที่ที่รัศศี การปรับ การยกเลิกใบรับรอง การถอนใบอนุญาต และการยกเลิกการจดทะเบียน การกระทำทั้งหมดนี้ไม่ควรเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาคดีแพ่ง คดีฝ่ายปกครอง หรือคดีอาญาคู่ขนานกันไปกรณีที่เกี่ยวข้องกับ NPOs หรือบุคคลที่กระทำการในนามของ NPOs ถ้าเห็นว่าเหมาะสม

- (i) NPOs could be required to license or register. This information should be available to competent authorities and encouraged to be available to the public.²⁴
- (ii) NPOs could be required to maintain information on: (1) the purpose and objectives of their stated activities; and (2) the identity of the person(s) who own, control or direct their activities, including senior officers, board members and trustees. This information could be publicly available either directly from the NPO or through appropriate authorities.
- (iii) NPOs could be required to issue annual financial statements that provide detailed breakdowns of incomes and expenditures.
- (iv) NPOs could be required to have appropriate controls in place to ensure that all funds are fully accounted for, and are spent in a manner that is consistent with the purpose and objectives of the NPO's stated activities
- (v) NPOs could be required to take reasonable measures to confirm the identity, credentials and good standing of beneficiaries²⁵ and associate NPOs and that they are not involved with and/or using the charitable funds to support terrorists or terrorist organisations²⁶. However, NPOs should not be required to conduct customer due diligence. NPOs could be required to take reasonable measures to document the identity of their significant donors and to respect donor confidentiality. The ultimate objective of this requirement is to prevent charitable funds from being used to finance and support terrorists and terrorist organisations.
- (vi) NPOs could be required to maintain, for a period of at least five years, records of domestic and international transactions that are sufficiently detailed to verify that funds have been spent in a manner consistent with the purpose and objectives of the organisation, and should make these available to competent authorities upon appropriate authority. This also applies to information mentioned in paragraphs (i) and (ii) above. Where appropriate, records of charitable activities and financial operations by NPOs could also be made available to the public

²⁴ Specific licensing or registration requirements for counter terrorist financing purposes are not necessary. For example, in some countries, NPOs are already registered with tax authorities and monitored in the context of qualifying for favourable tax treatment (such as tax credits or tax exemptions).

²⁵ The term beneficiaries refers to those natural persons, or groups of natural persons who receive charitable, humanitarian or other types of assistance through the services of the NPO.

²⁶ This does not mean that NPOs are expected to identify each specific individual, as such a requirement would not always be possible and would, in some instances, impede the ability of NPOs to provide much-needed services

- (i) NPOs ต้องขอรับอนุญาตหรือจดทะเบียน และเปิดเผยข้อมูลนี้ให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจ รวมทั้งต้องส่งเสริมให้สาธารณชนเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยเช่นกัน²⁴
- (ii) NPOs ต้องเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับ (1) เป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของกิจกรรมทั้งหลายขององค์กรตามที่ระบุไว้ และ (2) ชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าของ มีอำนาจควบคุม หรือมีอำนาจอำนวยการกิจกรรมต่างๆ ของ NPOs ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่อาวุโส คณะกรรมการบริหารและทรัสต์ ข้อมูลดังกล่าวนี้ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป โดย NPOs เอง หรือโดยผ่านหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง
- (iii) NPOs ต้องจัดทำงบการเงินประจำปีที่ย่อยรายละเอียดของรายรับและรายจ่าย
- (iv) NPOs ต้องมีมาตรการควบคุมที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าเงินทั้งหมดนั้นมีบัญชีควบคุม ครบถ้วน และใช้ในลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของกิจกรรมของ NPOs ตามที่ระบุไว้
- (v) อาจกำหนดให้ NPOs มีมาตรการที่เหมาะสมในการยืนยันตัวตน การรับรอง และประวัติที่ดีของผู้รับประโยชน์²⁵ และ NPOs ที่เกี่ยวข้อง ว่าไม่เกี่ยวข้องใดๆ หรือใช้เงินบริจาคไปสนับสนุนการก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้าย²⁶ แต่ไม่ต้องกำหนดให้ NPOs ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (customer due diligence) และควรกำหนดให้ NPOs ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมจัดเก็บเอกสารแสดงตนของผู้บริจาครายสำคัญโดยต้องเคารพความเป็นส่วนตัวส่วนบุคคลด้วย เป้าหมายสูงสุดของข้อกำหนดนี้คือเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการยักยัดเงินการกุศลไปสนับสนุนผู้ก่อการร้าย และองค์กรก่อการร้าย
- (vi) NPOs ต้องเก็บรักษารายการธุรกรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ ที่มีรายละเอียดอย่างเพียงพอ เพื่อพิสูจน์ยืนยันว่า ได้ใช้เงินไปในลักษณะที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ และวัตถุประสงค์ขององค์กรไว้อย่างน้อย 5 ปี และต้องให้ข้อมูลดังกล่าวนี้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจได้ ข้อนี้นี้ให้ใช้กับข้อมูลที่กล่าวถึงไว้ในข้อ (i) และ (ii) ข้างต้นด้วย และอาจเปิดเผยข้อมูลกิจกรรมการกุศลและข้อมูลการเงินของ NPOs ให้ประชาชนทั่วไปทราบด้วยตามความเหมาะสม

²⁴ ข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับกรอกอกใบอนุญาตหรือการจดทะเบียนเพื่อวัตถุประสงค์ในการต่อต้านการให้ TF นั้นไม่จำเป็นต้องมี ยกตัวอย่าง เช่น ในบางประเทศ องค์กรไม่แสวงหากำไรนั้นจดทะเบียนไว้กับกรมสรรพากร และมีการติดตามผลการดำเนินงานในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณสมบัติที่จะได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษในด้านภาษี (เช่น การลดภาษีหรือการยกเว้นภาษี) หรือไม่

²⁵ ผู้รับผลประโยชน์ หมายถึงบุคคลธรรมดา หรือกลุ่มบุคคลธรรมดาที่เป็นผู้ได้รับความช่วยเหลืออันเป็นการกุศล ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมหรือความช่วยเหลือประเภทอื่น โดยผ่านบริการของ NPOs

²⁶ ไม่ได้หมายความว่า NPOs จะต้องระบุถึงบุคคลแต่ละบุคคล ความต้องการนั้นอาจเป็นไปได้และในบางกรณีอาจขัดขวางความสามารถในการให้บริการของ NPOs

- (c) Effective information gathering and investigation
- (i) Countries should ensure effective cooperation, coordination and information-sharing to the extent possible among all levels of appropriate authorities or organisations that hold relevant information on NPOs.
 - (ii) Countries should have investigative expertise and capability to examine those NPOs suspected of either being exploited by, or actively supporting, terrorist activity or terrorist organisations.
 - (iii) Countries should ensure that full access to information on the administration and management of a particular NPO (including financial and programmatic information) may be obtained during the course of an investigation.
 - (iv) Countries should establish appropriate mechanisms to ensure that, when there is suspicion or reasonable grounds to suspect that a particular NPO: (1) is involved in terrorist financing abuse and/or is a front for fundraising by a terrorist organisation; (2) is being exploited as a conduit for terrorist financing, including for the purpose of escaping asset freezing measures, or other forms of terrorist support; or (3) is concealing or obscuring the clandestine diversion of funds intended for legitimate purposes, but redirected for the benefit of terrorists or terrorist organisations, that this information is promptly shared with relevant competent authorities, in order to take preventive or investigative action.
- (d) Effective capacity to respond to international requests for information about an NPO of concern. Consistent with Recommendations on international cooperation, countries should identify appropriate points of contact and procedures to respond to international requests for information regarding particular NPOs suspected of terrorist financing or other forms of terrorist support.

D. RESOURCES FOR SUPERVISION, MONITORING, AND INVESTIGATION

7. Countries should provide their appropriate authorities responsible for supervision, monitoring and investigation of their NPO sector with adequate financial, human and technical resources.

Glossary of specific terms used in this Recommendation

Appropriate authorities refers to competent authorities, including regulators, tax authorities, FIUs, law enforcement, intelligence authorities, accrediting institutions, and potentially self-regulatory organisations in some jurisdictions.

Associate NPOs includes foreign branches of international NPOs, and NPOs with which partnerships have been arranged.

Beneficiaries refers to those natural persons, or groups of natural persons who receive charitable, humanitarian or other types of assistance through the services of the NPO.

- (c) การรวบรวมข้อมูลและการสืบสวนสอบสวนที่มีประสิทธิภาพ
- (i) แต่ละประเทศต้องมีการร่วมมือ การประสานงาน และการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือองค์กรต่างๆ ในทุกระดับซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับ NPOs อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (ii) แต่ละประเทศต้องมีความเชี่ยวชาญในการสืบสวนสอบสวน และมีความสามารถในการตรวจสอบ NPOs ที่ต้องสงสัยว่า ถูกผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้ายใช้ประโยชน์ หรือต้องสงสัยว่าให้การสนับสนุนการก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้ายอยู่อย่างจริงจัง
 - (iv) แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าในระหว่างการสืบสวนสอบสวนนั้น ฝ่ายสืบสวนสอบสวนสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการ NPOs แห่งหนึ่งแห่งใด โดยเฉพาะได้อย่างครบถ้วน (รวมถึงข้อมูลด้านการเงินและข้อมูลเกี่ยวกับแผนการดำเนินงาน)
 - (iv) แต่ละประเทศ ต้องจัดตั้งกลไกที่เหมาะสมเพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่า เมื่อมีข้อสงสัยหรือมีมูลเหตุอันควรสงสัยว่า NPOs แห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ (1) ถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและ/หรือเป็นองค์กรบังหน้าเพื่อเรียกรับเงินให้แก่องค์กรก่อการร้าย (2) ถูกใช้ประโยชน์ให้เป็นช่องทางสำหรับการให้ TF รวมถึงเพื่อวัตถุประสงค์ในการหลีกเลี่ยงมาตรการอายัดทรัพย์สิน หรือสนับสนุนกลุ่มก่อการร้ายในรูปแบบอื่น (3) ปกปิดหรืออำพรางยักยอกเงินที่มีวัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย ไปใช้เพื่อประโยชน์ของผู้ก่อการร้ายหรือองค์กรก่อการร้าย ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวต้องส่งให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องทันที ทั้งนี้เพื่อดำเนินการป้องกันหรือสืบสวนสอบสวน
- (d) ชีตความสามารถในการสนองตอบต่อคำร้องขอระหว่างประเทศที่ขอข้อมูลเกี่ยวกับ NPO อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นไปตามข้อแนะนำ FATF ที่เกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศ แต่ละประเทศต้องระบุชื่อผู้ที่ทำหน้าที่ประสานงานและมีกระบวนการเพื่อตอบสนองต่อคำร้องขอระหว่างประเทศที่ขอข้อมูลเกี่ยวกับ NPOs ได้โดยเฉพาะ ซึ่งต้องสงสัยว่าให้ TF หรือให้การสนับสนุนในรูปแบบอื่นแก่การก่อการร้าย

D. ทรัพยากรสำหรับการควบคุมดูแล การติดตามตรวจสอบ และการสืบสวนสอบสวน

7. แต่ละประเทศต้องจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน บุคลากร และทางวิชาการ อย่างเพียงพอให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจของตนที่รับผิดชอบการควบคุมดูแล การติดตามตรวจสอบและการสืบสวนสอบสวนภาคส่วน NPO

อภิธานศัพท์เฉพาะที่ใช้ในข้อแนะนำ FATF ข้อนี้

หน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หมายถึงหน่วยงานที่มีอำนาจ รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแล สรรพากร หน่วยงานข่าวกรองทางการเงิน หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานข่าวกรอง สถาบันรับรอง และองค์กรกำกับดูแลตนเองในบางประเทศ

NPO ในเครือ รวมถึงสาขาในต่างประเทศของ NPO ระหว่างประเทศและ NPOs ที่มีข้อตกลงเป็นพันธมิตรกัน

ผู้รับผลประโยชน์ หมายถึงบุคคลธรรมดา หรือกลุ่มบุคคลธรรมดาที่เป็นผู้ได้รับความช่วยเหลืออันเป็นการกุศล ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมหรือความช่วยเหลือประเภทอื่น โดยผ่านบริการของ NPOs

Non-profit organisation refers to a legal person or arrangement or organisation that primarily engages in raising or disbursing funds for purposes such as charitable, religious, cultural, educational, social or fraternal purposes, or for the carrying out of other types of “good works”

Terrorist financing abuse refers to the exploitation by terrorists and terrorist organisations of NPOs to raise or move funds, provide logistical support, encourage or facilitate terrorist recruitment, or otherwise support terrorists or terrorist organisations and operations.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 10 (CUSTOMER DUE DILIGENCE)

A. CUSTOMER DUE DILIGENCE AND TIPPING-OFF

1. If, during the establishment or course of the customer relationship, or when conducting occasional transactions, a financial institution suspects that transactions relate to money laundering or terrorist financing, then the institution should:

- (a) normally seek to identify and verify the identity²⁷ of the customer and the beneficial owner, whether permanent or occasional, and irrespective of any exemption or any designated threshold that might otherwise apply; and
- (b) make a suspicious transaction report (STR) to the financial intelligence unit (FIU), in accordance with Recommendation 20.

2. Recommendation 21 prohibits financial institutions, their directors, officers and employees from disclosing the fact that an STR or related information is being reported to the FIU. A risk exists that customers could be unintentionally tipped off when the financial institution is seeking to perform its customer due diligence (CDD) obligations in these circumstances. The customer’s awareness of a possible STR or investigation could compromise future efforts to investigate the suspected money laundering or terrorist financing operation.

3. Therefore, if financial institutions form a suspicion that transactions relate to money laundering or terrorist financing, they should take into account the risk of tipping-off when performing the CDD process. If the institution reasonably believes that performing the CDD process will tip-off the customer or potential customer, it may choose not to pursue that process, and should file an STR. Institutions should ensure that their employees are aware of, and sensitive to, these issues when conducting CDD.

B. CDD – PERSONS ACTING ON BEHALF OF A CUSTOMER

4. When performing elements (a) and (b) of the CDD measures specified under Recommendation 10, financial institutions should also be required to verify that any person purporting to act on behalf of the customer is so authorised, and should identify and verify the identity of that person.

²⁷ Reliable, independent source documents, data or information will hereafter be referred to as “identification data”

องค์กรไม่แสวงหากำไร (NPOs) หมายถึง นิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่ดำเนินการระดมเงินหรือมอบเงินเป็นหลัก เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น เพื่อการกุศล เพื่อวัตถุประสงค์ทางศาสนา วัฒนธรรม การศึกษา สังคม หรือวัตถุประสงค์เพื่อการตรวจภาพ หรือเพื่อทำงานประเภทอื่นที่เรียกว่า “งานกุศล” การถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หมายถึง การที่ผู้ก่อการร้ายและองค์กรก่อการร้ายแสวงประโยชน์จาก NPOs ในการระดมเงินและถ่ายโอนเงิน ให้การสนับสนุนด้านระบบจัดการ ส่งเสริมการระดมพลผู้ก่อการร้าย หรือให้การสนับสนุนต่อผู้ก่อการร้าย องค์กรก่อการร้าย และปฏิบัติการก่อการร้าย

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 10 (การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า: CDD)

A. การ CDD และการเตือนให้รู้ตัว

1. ในระหว่างการเริ่มความสัมพันธ์ หรือ ในขณะที่มีความสัมพันธ์อยู่ หรือ เมื่อมีการทำธุรกรรมเป็นครั้งคราวกับลูกค้าจริง ถ้าสถาบันการเงินสงสัยว่าธุรกรรมต่างๆ นั้นเกี่ยวข้องกับ ML หรือ TF สถาบันการเงินต้อง

- (a) จัดให้ลูกค้าแสดงตนและตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตน²⁷ ของลูกค้าและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ไม่ว่าจะ是客户หรือลูกค้าจริงก็ตาม และไม่ว่าจะมีข้อยกเว้นหรือมีการกำหนดเกณฑ์ไว้หรือไม่ก็ตาม และ
- (b) จัดทำรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ส่งให้ FIU ตามข้อแนะนำที่ 20

2. ข้อแนะนำที่ 21 ห้ามสถาบันการเงิน กรรมการบริหาร ตลอดจนเจ้าหน้าที่บริหารและพนักงาน ไม่ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ว่าทางสถาบันการเงินกำลังรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องไปยัง FIU และมีความเสี่ยงอยู่ว่าลูกค้าอาจได้รับข้อมูลเป็นการเตือนให้ทราบถึงการรายงานดังกล่าวโดยไม่เจตนา เมื่อสถาบันการเงินแสวงหาทาง CDD ตามหน้าที่ของตนในสภาวะกรณีเหล่านี้ การที่ลูกค้าตระหนักว่าอาจจะมีการรายงาน STR หรือมีการสืบสวนสอบสวนนั้นจะเป็นผลเสียต่อการสืบสวนสอบสวนตามข้อสงสัยว่าอาจจะเกิด ML หรือ TF

3. ดังนั้น ถ้าสถาบันการเงินสงสัยว่ามีธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ML หรือ TF สถาบันการเงินต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจจะเป็นการเตือนให้ลูกค้ารู้ตัวโดยไม่เจตนาได้ ในขณะที่ดำเนินขั้นตอน CDD หากสถาบันการเงินมีเหตุให้เชื่อได้ว่าการใช้กระบวนการ CDD จะเป็นการเตือนให้ลูกค้าหรือผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าทราบ สถาบันการเงินก็อาจเลือกที่จะไม่ดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าว และต้องรายงานเป็นธุรกรรมสงสัย สถาบันการเงินต้องมั่นใจว่าพนักงานตระหนักถึงและระมัดระวังต่อประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เมื่อทำการ CDD

B. การทำ CDD –บุคคลที่กระทำการในนามของลูกค้า

4. เมื่อมีการดำเนินการตามองค์ประกอบในข้อ (a) และ ข้อ (b) ของมาตรการ CDD ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 10 นั้น ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินตรวจสอบยืนยัน ด้วยว่าบุคคลใดก็ตามที่อ้างว่าตนกระทำการแทนลูกค้านั้นได้รับการมอบหมายจากลูกค้าจริง และสถาบันการเงินต้องระบุและพิสูจน์ทราบตัวตนของบุคคลนั้นด้วย

²⁷ เอกสารที่เชื่อถือได้จากแหล่งอิสระ ตลอดจนข้อมูลหรือข่าวสารที่มาจากแหล่งอิสระที่เชื่อถือได้ ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ข้อมูลในการระบุทราบตัวตน”

C. CDD FOR LEGAL PERSONS AND ARRANGEMENTS

5. When performing CDD measures in relation to customers that are legal persons or legal arrangements²⁸, financial institutions should be required to identify and verify the customer, and understand the nature of its business, and its ownership and control structure. The purpose of the requirements set out in (a) and (b) below, regarding the identification and verification of the customer and the beneficial owner, is twofold: first, to prevent the unlawful use of legal persons and arrangements, by gaining a sufficient understanding of the customer to be able to properly assess the potential money laundering and terrorist financing risks associated with the business relationship; and, second, to take appropriate steps to mitigate the risks. As two aspects of one process, these requirements are likely to interact and complement each other naturally. In this context, financial institutions should be required to:

- (a) Identify the customer and verify its identity. The type of information that would normally be needed to perform this function would be:
 - (i) Name, legal form and proof of existence – verification could be obtained, for example, through a certificate of incorporation, a certificate of good standing, a partnership agreement, a deed of trust, or other documentation from a reliable independent source proving the name, form and current existence of the customer.
 - (ii) The powers that regulate and bind the legal person or arrangement (e.g. the memorandum and articles of association of a company), as well as the names of the relevant persons having a senior management position in the legal person or arrangement (e.g. senior managing directors in a company, trustee(s) of a trust).
 - (iii) The address of the registered office, and, if different, a principal place of business.
- (b) Identify the beneficial owners of the customer and take reasonable measures²⁹ to verify the identity of such persons, through the following information:

²⁸ In these Recommendations references to legal arrangements such as trusts (or other similar arrangements) being the customer of a financial institution or DNFBP or carrying out a transaction, refers to situations where a natural or legal person that is the trustee establishes the business relationship or carries out the transaction on the behalf of the beneficiaries or according to the terms of the trust. The normal CDD requirements for customers that are natural or legal persons would continue to apply, including paragraph 4 of INR.10, but the additional requirements regarding the trust and the beneficial owners of the trust (as defined) would also apply.

²⁹ In determining the reasonableness of the identity verification measures, regard should be had to the money laundering and terrorist financing risks posed by the customer and the business relationship.

C. การทำ CDD นิติบุคคลและผู้ที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

5. เมื่อดำเนินการ CDD นิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย²⁸ ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินระบุ และพิสูจน์ทราบตัวตน และทำความเข้าใจลักษณะธุรกิจของลูกค้า ตลอดจนโครงสร้างของการเป็นเจ้าของ และอำนาจควบคุมธุรกิจนั้น วัตถุประสงค์ของข้อกำหนดที่ระบุไว้ในข้อ a และ ข้อ b ข้างล่างนี้ เกี่ยวกับการระบุและพิสูจน์ทราบลูกค้าและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ซึ่งมีอยู่ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง เพื่อป้องกันการใช้นิติบุคคลและบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายไปในทางที่ผิดกฎหมาย ซึ่งการป้องกันดังกล่าวนี้ทำได้โดยการทำทำความเข้าใจลูกค้าอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถประเมินได้อย่างถูกต้องถึงความเสี่ยงอันอาจเกิด ML และ TF ในความสัมพันธ์ทางธุรกิจดังกล่าวนี้ และ ประการที่สอง ดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อบรรเทาความเสี่ยงดังกล่าว ซึ่งข้อกำหนดทั้งสองประการนี้จะเกี่ยวข้องและใช้เสริมซึ่งกันและกัน ในบริบทดังกล่าวนี้ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการดังนี้

- (a) จัดให้ลูกค้าแสดงตน และตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า ประเภทของหลักฐานข้อมูลที่ต้องนำมาใช้ ได้แก่
 - (i) ชื่อ รูปแบบตามกฎหมายและหลักฐานพิสูจน์การมีอยู่จริง ซึ่งการพิสูจน์ทราบอาจได้มาจากใบรับรองการจัดตั้งบริษัท ใบรับรองการเป็นบริษัทที่มีสถานะดี ข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วน เอกสารการจัดตั้งทรัสต์ หรือเอกสารอื่นจากแหล่งอิสระที่เชื่อถือได้ ซึ่งสามารถพิสูจน์ชื่อ รูปแบบและการมีอยู่จริงในปัจจุบันของลูกค้า
 - (ii) อำนาจที่ใช้ในการกำกับดูแลและผูกพันนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย (เช่น หนังสือบริคณห์สนธิ และระเบียบข้อบังคับของบริษัท) ตลอดจนชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีตำแหน่งบริหารระดับสูงในนิติบุคคลนั้นหรือในทรัสต์แห่งนั้น (เช่น เป็นกรรมการผู้จัดการอาวุโสในบริษัท เป็นทรัสต์ของทรัสต์)
 - (iii) ที่อยู่ของสำนักงานตามที่จดทะเบียนไว้ และถ้าแตกต่างไปจากนั้น ให้ใช้ที่อยู่ของสถานที่หลักที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ
- (b) จัดให้มีหลักฐานการแสดงตนของเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของลูกค้า และใช้มาตรการอันสมควร²⁹ เพื่อตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของบุคคลเหล่านั้น โดยใช้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

²⁸ ในข้อแนะนำ FATF เหล่านี้ การอ้างอิงถึงบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย เช่น ทรัสต์ต่างๆ (หรือการตกลงในการจัดการอื่นๆ ที่คล้ายกัน) ที่เป็นลูกค้าของสถาบันการเงินหรือ DNFBPs หรือเป็นลูกค้าที่ทำธุรกรรม ให้หมายถึงสถานการณ์ ที่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นทรัสต์ได้จัดตั้งความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมในนามของผู้รับประโยชน์หรือทำธุรกรรมนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขข้อตกลงของทรัสต์ ข้อกำหนดให้ลูกค้าที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต้องทำ CDD ตามปกติธรรมดาที่ยังคงมีผลใช้ต่อไป รวมถึงข้อกำหนดในข้อ 4 ของคำอธิบายเพิ่มเติมของข้อแนะนำที่ 10 แต่ข้อกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับทรัสต์ และเจ้าของผู้รับประโยชน์ของทรัสต์นั้น (ตามที่นิยามไว้) ก็ให้นำมาใช้ด้วย

²⁹ ในการพิจารณาความเหมาะสมกับเหตุผลของมาตรการในการพิสูจน์ทราบตัวตนนั้น ควรคำนึงถึงความเสี่ยงด้าน ML และ TF ที่จะเกิดจากลูกค้าและจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย

- (i) For legal persons³⁰:
 - (i.i) The identity of the natural persons (if any – as ownership interests can be so diversified that there are no natural persons (whether acting alone or together) exercising control of the legal person or arrangement through ownership) who ultimately have a controlling ownership interest³¹ in a legal person; and
 - (i.ii) to the extent that there is doubt under (i.i) as to whether the person(s) with the controlling ownership interest are the beneficial owner(s) or where no natural person exerts control through ownership interests, the identity of the natural persons (if any) exercising control of the legal person or arrangement through other means.
 - (i.iii) Where no natural person is identified under (i.i) or (i.ii) above, financial institutions should identify and take reasonable measures to verify the identity of the relevant natural person who holds the position of senior managing official.
- (ii) For legal arrangements:
 - (ii.i) Trusts – the identity of the settlor, the trustee(s), the protector (if any), the beneficiaries or class of beneficiaries³², and any other natural person exercising ultimate effective control over the trust (including through a chain of control/ownership);
 - (ii.ii) Other types of legal arrangements – the identity of persons in equivalent or similar positions.

Where the customer or the owner of the controlling interest is a company listed on a stock exchange and subject to disclosure requirements (either by stock exchange rules or through law or enforceable means) which impose requirements to ensure adequate transparency of beneficial ownership, or is a majority-owned subsidiary of such a company, it is not necessary to identify and verify the identity of any shareholder or beneficial owner of such companies.

The relevant identification data may be obtained from a public register, from the customer or from other reliable sources.

³⁰ Measures (i.i) to (i.iii) are not alternative options, but are cascading measures, with each to be used where the previous measure has been applied and has not identified a beneficial owner.

³¹ A controlling ownership interest depends on the ownership structure of the company. It may be based on a threshold, e.g. any person owning more than a certain percentage of the company (e.g. 25%).

³² For beneficiary(ies) of trusts that are designated by characteristics or by class, financial institutions should obtain sufficient information concerning the beneficiary to satisfy the financial institution that it will be able to establish the identity of the beneficiary at the time of the payout or when the beneficiary intends to exercise vested rights.

(i) สำหรับลูกค่านิติบุคคล³⁰

- (i.i) ขอหลักฐานการแสดงตนของลูกค้ายุคคลธรรมดาซึ่งมีผลประโยชน์ในการเป็นเจ้าของที่มีอำนาจควบคุม³¹ นิติบุคคลนั้น (ถ้ามี- เนื่องจาก การมีผลประโยชน์โดยเป็นเจ้าของนั้นมีความหลากหลายมากจนกระทั่งไม่มีบุคคลธรรมดา (ไม่ว่าจะกระทำการลำพังคนเดียวหรือร่วมกับผู้อื่นกระทำการ) สามารถใช้อำนาจควบคุม นิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย โดยผ่านการเป็นเจ้าของ) และ
- (i.ii) ในกรณีที่มีข้อสงสัยตามข้อ (i.i) ว่าบุคคลที่มีอำนาจควบคุมนั้นเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือในกรณีที่ไม่มีบุคคลธรรมดาใช้อำนาจควบคุมจากการมีผลประโยชน์ เพราะเป็นเจ้าของ ให้ระบุตัวตนของบุคคลธรรมดา (ถ้ามี) ที่ใช้อำนาจควบคุม นิติบุคคลหรือทรัสต์ดังกล่าวด้วยวิธีอื่น
- (i.iii) ในกรณีที่ไม่สามารถระบุชื่อบุคคลธรรมดาได้ตาม (i.i) หรือ (i.ii) ข้างต้นนั้น สถาบันการเงินต้องระบุชื่อและใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลในการที่จะตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูล และหลักฐานการแสดงตนของบุคคลธรรมดาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูง

(ii) สำหรับบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย

- (ii.i) ทรัสต์ - ให้ระบุตัวตนของผู้ก่อตั้งกองทุน ทรัสต์ ผู้คุ้มครอง(ถ้ามี) ผู้รับผลประโยชน์ หรือประเภทของผู้รับผลประโยชน์³² และบุคคลธรรมดาอื่นใดที่ใช้อำนาจควบคุมสูงสุดเหนือทรัสต์ (ซึ่งรวมถึงสายการควบคุม หรือสายการเป็นเจ้าของ)
- (ii.ii) ประเภทอื่นๆของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย - ให้ระบุตัวตนของบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งเท่าเทียมกันหรืออยู่ในตำแหน่งคล้ายกัน

ในกรณีที่ลูกค้าหรือเจ้าของผู้มีอำนาจควบคุมนั้นเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่จะต้องเปิดเผยข้อมูล (ซึ่งอาจจะเป็นไปตามกฎข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์หรือเพราะกฎหมายกำหนดหรือด้วยวิธีบังคับอื่นๆ) ซึ่งใช้ข้อกำหนดต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์มีความโปร่งใส่อย่างเพียงพอ หรือเป็นบริษัทในเครือที่บริษัทดังกล่าวเป็นผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องขอหลักฐานการแสดงตนและการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของผู้ถือหุ้นคนหนึ่งคนใดหรือเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของบริษัทดังกล่าว

ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงตนที่เกี่ยวข้องอาจขอรับจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่จดทะเบียน จากลูกค้าเอง หรือจากแหล่งอื่นที่เชื่อถือได้

³⁰ มาตรการต่างๆในข้อ (i.i) ถึง (i.iii) ไม่ใช่ทางเลือก แต่เป็นมาตรการต่อเนื่องเป็นขั้นๆ โดยให้นำแต่ละมาตรการมาใช้ต่อเนื่องไปเมื่อมาตรการก่อนหน้านั้นนำมาใช้แล้วแต่ไม่ได้รับทราบตัวตนเจ้าของผู้รับผลประโยชน์

³¹ ผลประโยชน์จากการเป็นเจ้าของผู้มีอำนาจควบคุมขึ้นอยู่กับโครงสร้างของการเป็นเจ้าของบริษัท อาจขึ้นอยู่กับยอดสูงสุด เช่น บุคคลใดก็ตามที่เป็นเจ้าของบริษัทเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วมากกว่าจำนวนหนึ่งที่กำหนดไว้ (เช่น 25% เป็นต้น)

³² สำหรับผู้รับผลประโยชน์ (หนึ่งคนหรือหลายคน) ของทรัสต์ที่มีการกำหนดตัวตามลักษณะเฉพาะ หรือตามการจำแนกประเภทสถาบันการเงินต่างๆ ควรขอรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้รับผลประโยชน์เพื่อให้สถาบันการเงินได้รับข้อมูลเพียงพอจนเป็นที่พอใจว่าสถาบันการเงินแห่งนั้นจะสามารถระบุทราบตัวตนของผู้รับผลประโยชน์ได้แน่นอนเมื่อถึงเวลาการจ่ายผลประโยชน์ออกไป หรือเมื่อผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงตั้งใจจะใช้สิทธิเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ตนมีอยู่

D. CDD FOR BENEFICIARIES OF LIFE INSURANCE POLICIES

6. For life or other investment-related insurance business, financial institutions should, in addition to the CDD measures required for the customer and the beneficial owner, conduct the following CDD measures on the beneficiary(ies) of life insurance and other investment related insurance policies, as soon as the beneficiary(ies) are identified/designated:

- (a) For beneficiary(ies) that are identified as specifically named natural or legal persons or legal arrangements – taking the name of the person;
- (b) For beneficiary(ies) that are designated by characteristics or by class (e.g. spouse or children at the time that the insured event occurs) or by other means (e.g. under a will) – obtaining sufficient information concerning the beneficiary to satisfy the financial institution that it will be able to establish the identity of the beneficiary at the time of the payout.

The information collected under (a) and/or (b) should be recorded and maintained in accordance with the provisions of Recommendation 11.

7. For both the cases referred to in 6(a) and (b) above, the verification of the identity of the beneficiary(ies) should occur at the time of the payout.

8. The beneficiary of a life insurance policy should be included as a relevant risk factor by the financial institution in determining whether enhanced CDD measures are applicable. If the financial institution determines that a beneficiary who is a legal person or a legal arrangement presents a higher risk, then the enhanced CDD measures should include reasonable measures to identify and verify the identity of the beneficial owner of the beneficiary, at the time of payout.

9. Where a financial institution is unable to comply with paragraphs 6 to 8 above, it should consider making a suspicious transaction report.

E. RELIANCE ON IDENTIFICATION AND VERIFICATION ALREADY PERFORMED

10. The CDD measures set out in Recommendation 10 do not imply that financial institutions have to repeatedly identify and verify the identity of each customer every time that a customer conducts a transaction. An institution is entitled to rely on the identification and verification steps that it has already undertaken, unless it has doubts about the veracity of that information. Examples of situations that might lead an institution to have such doubts could be where there is a suspicion of money laundering in relation to that customer, or where there is a material change in the way that the customer's account is operated, which is not consistent with the customer's business profile.

D. การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้รับผลประโยชน์ทอดสุดท้ายของกรรมกรรมประกันชีวิต

6. สำหรับธุรกิจประกันชีวิตหรือธุรกิจประกันภัยอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนนั้น นอกเหนือจากใช้มาตรการ CDD ที่กำหนดให้นำมาใช้กับลูกค้า และเจ้าของผู้รับผลประโยชน์แล้ว สถาบันการเงินต้องใช้มาตรการ CDD กับผู้รับผลประโยชน์จากกรรมกรรมประกันชีวิตและจากกรรมกรรมประเภท อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ทันทีหรือโดยเร็วที่สุดที่มีการระบุชื่อผู้รับผลประโยชน์ หรือบุคคลผู้ถูกกำหนดให้เป็นผู้รับผลประโยชน์

- (a) สำหรับผู้รับผลประโยชน์คนหนึ่งหรือหลายคนที่จะระบุชื่อไว้ ไม่ว่าจะเป็นผู้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย - ก็ให้รวบรวมชื่อของบุคคลดังกล่าวไว้
- (b) สำหรับผู้รับผลประโยชน์หนึ่งคนหรือหลายคนที่ถูกกำหนดชื่อ โดยลักษณะพิเศษ หรือโดยการจัดประเภท (เช่นการกำหนดตัวว่าเป็น คู่ครองหรือบุตร ณ เวลาที่ทำการประกัน) หรือด้วยวิธีอื่น (เช่น การทำพินัยกรรม) - ก็ให้ขอข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับผลประโยชน์ให้มากที่สุด เพื่อให้สถาบันการเงินได้ข้อมูลจนเป็นที่พอใจว่า จะสามารถระบุตัวตนของผู้รับผลประโยชน์ได้เมื่อถึงเวลาที่จะต้องจ่ายสินไหมทดแทนตามกรรมกรรมนั้น

ข้อมูลที่รวบรวมมาตามข้อ (a) และ/หรือข้อ (b) นั้น ต้องจะบันทึกและเก็บรักษาไว้ตามที่ระบุในข้อแนะนำที่ 11

7. สำหรับทั้งกรณีที่มีอ้างอิงในข้อ 6 (a)และ(b) ข้างต้นนั้น การตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงผลของผู้รับผลประโยชน์ ต้องจะกระทำ ณ เวลาที่มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามกรรมกรรม

8. สถาบันการเงินต้องรวมผู้รับผลประโยชน์ของกรรมกรรมประกันชีวิตเข้าเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาว่าสมต้องใช้มาตรการ CDD อย่างเข้ม หรือไม่ หากสถาบันการเงินเห็นว่าผู้รับผลประโยชน์ที่เป็นนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย นั้นมีความเสี่ยงสูง ต้องใช้มาตรการ CDD อย่างเข้มเพื่อระบุและตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลการแสดงผลของเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ณ เวลาที่มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

9. ในกรณีที่สถาบันการเงินไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ 6 ถึง 8 ข้างต้น สถาบันการเงินต้องพิจารณาจัดทำและรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

E. การใช้ข้อมูลการแสดงผลและการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงผลที่ได้จัดทำไว้ก่อนแล้ว

10. มาตรการ CDD ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 10 มิได้หมายความว่าสถาบันการเงินต้องจัดให้ลูกค้าแสดงผลและตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงผลทุกครั้งที่ถูกคำนวณเดียวกันนั้นทำธุรกรรมสถาบันมีสิทธิที่จะใช้ข้อมูลการแสดงผลและการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงผลที่ได้จัดทำไว้แล้ว ยกเว้นเสียแต่ว่าสถาบันมีความสงสัยเกี่ยวกับความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างของสถานการณ์ที่อาจจะนำไปสู่การสงสัยได้แก่ กรณีที่มีข้อสงสัยว่าเกิด ML ที่เกี่ยวกับลูกค้ารายดังกล่าว หรือในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกี่ยวกับวิธีการเดินบัญชีของลูกค้ารายนั้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนั้นไม่สอดคล้องกับลักษณะการทำธุรกิจของลูกค้า

F. TIMING OF VERIFICATION

11. Examples of the types of circumstances (in addition to those referred to above for beneficiaries of life insurance policies) where it would be permissible for verification to be completed after the establishment of the business relationship, because it would be essential not to interrupt the normal conduct of business, include:

- Non face-to-face business.
- Securities transactions. In the securities industry, companies and intermediaries may be required to perform transactions very rapidly, according to the market conditions at the time the customer is contacting them, and the performance of the transaction may be required before verification of identity is completed.

12. Financial institutions will also need to adopt risk management procedures with respect to the conditions under which a customer may utilise the business relationship prior to verification. These procedures should include a set of measures, such as a limitation of the number, types and/or amount of transactions that can be performed and the monitoring of large or complex transactions being carried out outside the expected norms for that type of relationship.

G. EXISTING CUSTOMERS

13. Financial institutions should be required to apply CDD measures to existing customers³³ on the basis of materiality and risk, and to conduct due diligence on such existing relationships at appropriate times, taking into account whether and when CDD measures have previously been undertaken and the adequacy of data obtained.

H. RISK BASED APPROACH³⁴

14. The examples below are not mandatory elements of the FATF Standards, and are included for guidance only. The examples are not intended to be comprehensive, and although they are considered to be helpful indicators, they may not be relevant in all circumstances.

Higher risks

15. There are circumstances where the risk of money laundering or terrorist financing is higher, and enhanced CDD measures have to be taken. When assessing the money laundering and terrorist financing risks relating to types of customers, countries or geographic areas, and particular products, services, transactions or delivery channels, examples of potentially higher-risk situations (in addition to those set out in Recommendations 12 to 16) include the following:

³³ Existing customers as at the date that the national requirements are brought into force.

³⁴ The RBA does not apply to the circumstances when CDD should be required but may be used to determine the extent of such measures.

F. จังหวะเวลาของการตรวจสอบยืนยัน

11. ตัวอย่างของประเภทสภาวะการณ์ (นอกเหนือจากที่อ้างถึงข้างต้นสำหรับผู้รับผลประโยชน์จากกรมธรรม์ประกันชีวิต) ที่อนุญาตให้ทำการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าหลังจากที่ได้มีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจแล้ว เพื่อที่จะไม่ให้การดำเนินธุรกิจปกติต้องหยุดชะงัก ซึ่งรวมถึงสิ่งต่อไปนี้

- ลูกค้าที่ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ หรือทำธุรกรรมต่อหน้า
- ธุรกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ ในธุรกิจหลักทรัพย์นั้น บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทที่ทำหน้าที่เป็นคนกลาง ต้องทำธุรกรรมอย่างรวดเร็วตามสภาวะตลาด ณ เวลาที่ลูกค้าติดต่อกับบริษัทคนกลางและการทำธุรกรรมก็อาจจำเป็นจะต้องกระทำการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าจะเสร็จสมบูรณ์

12. สถาบันการเงิน อาจจะต้องใช้ขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยง ในกรณีที่ลูกค้าอาจจะต้องใช้บริการทางธุรกิจก่อนที่จะมีการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า ขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้ต้องรวมถึงมาตรการต่างๆ เช่น การจำกัดจำนวนครั้ง ประเภท และ/หรือ จำนวนเงินของการทำธุรกรรมที่สามารถจะทำได้ และมีการติดตามตรวจสอบการทำธุรกรรมขนาดใหญ่หรือ ธุรกรรมที่มีความสลับซับซ้อนผิดแผกจากการทำธุรกรรมประเภทดังกล่าวตามปกติ

G. ลูกค้าปัจจุบัน

13. ต้องกำหนดให้สถาบันการเงิน ใช้มาตรการ CDD กับลูกค้าที่มีอยู่ในปัจจุบัน³³ โดยอาศัยความสำคัญและระดับความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน และต้องกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการ CDD กับความสัมพันธ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันในห้วงเวลาที่เหมาะสม โดยพิจารณาถึงข้อที่ว่า ได้มีการใช้มาตรการ CDD แล้วหรือไม่ ทำครั้งสุดท้ายเมื่อใด และข้อมูลที่ได้รับมานั้นเพียงพอหรือไม่

H. กระบวนการบริหารความเสี่ยง³⁴

14. ตัวอย่างต่างๆต่อไปนี้ไม่ได้เป็นส่วนที่จำเป็นในมาตรฐานของ FATF และรวบรวมไว้ในที่นี้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเท่านั้น ไม่มีเจตนาที่จัดทำอย่างครอบคลุมครบถ้วน และถึงแม้ว่าตัวอย่างเหล่านี้จะถือว่าเป็นข้อบ่งชี้ที่เป็นประโยชน์ แต่อาจจะไม่ตรงกับสภาพการณ์ทั้งหมดเสมอไป

ความเสี่ยงสูง

15. มีสภาพการณ์ที่ความเสี่ยงที่จะเกิด ML หรือ TF นั้นมีอยู่ในระดับสูงและจำเป็นต้องใช้มาตรการ CDD อย่างเข้ม เมื่อทำการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF ที่เกี่ยวกับประเภทของลูกค้า ประเทศ หรือเขตแดนทางภูมิศาสตร์ และผลิตภัณฑ์เฉพาะบางประเภท ตลอดจนบริการ การทำธุรกรรม หรือช่องทางทางการให้บริการ ตัวอย่างของสถานการณ์ที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดความเสี่ยงสูง (นอกเหนือจากที่ได้อธิบายไว้ในข้อแนะนำที่ 12 ถึง 16) ซึ่งจะรวมถึงสิ่งต่อไปนี้

³³ ลูกค้าปัจจุบัน ณ วันที่กฎระเบียบของประเทศมีผลใช้บังคับ

³⁴ RBA ไม่นำมาใช้กับสภาวะการณ์ ที่ควรกำหนดให้ทำ CDD แต่อาจจะนำมาใช้เพื่อพิจารณาว่าควรใช้ใบขอเช็กหมากหรือน้อยเพียงใด

(a) Customer risk factors:

- The business relationship is conducted in unusual circumstances (e.g. significant unexplained geographic distance between the financial institution and the customer).
- Non-resident customers.
- Legal persons or arrangements that are personal asset-holding vehicles.
- Companies that have nominee shareholders or shares in bearer form.
- Business that are cash-intensive.
- The ownership structure of the company appears unusual or excessively complex given the nature of the company's business.

(b) Country or geographic risk factors:³⁵

- Countries identified by credible sources, such as mutual evaluation or detailed assessment reports or published follow-up reports, as not having adequate AML/CFT systems.
- Countries subject to sanctions, embargos or similar measures issued by, for example, the United Nations.
- Countries identified by credible sources as having significant levels of corruption or other criminal activity.
- Countries or geographic areas identified by credible sources as providing funding or support for terrorist activities, or that have designated terrorist organisations operating within their country.

(c) Product, service, transaction or delivery channel risk factors:

- Private banking.
- Anonymous transactions (which may include cash).
- Non-face-to-face business relationships or transactions.
- Payment received from unknown or un-associated third parties

Lower risks

16. There are circumstances where the risk of money laundering or terrorist financing may be lower. In such circumstances, and provided there has been an adequate analysis of the risk by the country or by the financial institution, it could be reasonable for a country to allow its financial institutions to apply simplified CDD measures.

17. When assessing the money laundering and terrorist financing risks relating to types of customers, countries or geographic areas, and particular products, services, transactions or delivery channels, examples of potentially lower risk situations include the following:

³⁵ Under Recommendation 19 it is mandatory for countries to require financial institutions to apply enhanced due diligence when the FATF calls for such measures to be introduced.

- (a) ปัจจัยเสี่ยงของลูกค้า
- มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจในสภาวะการณ์ที่ผิดปกติ (เช่น ระยะทางระหว่างสถาบันการเงินกับตัวลูกค้าอยู่ห่างไกลกันที่ไม่สามารถอธิบายได้)
 - ลูกค้าที่ไม่ได้อยู่อาศัยในประเทศ
 - เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถือครองทรัพย์สินส่วนตัว
 - เป็นบริษัท ที่มีผู้ถือหุ้นแทน หรือหุ้นที่ออกในรูปแบบหุ้นที่ไม่ระบุชื่อผู้ทรงหรือผู้ถือ
 - ธุรกิจที่ใช้เงินสดเป็นหลัก
 - โครงสร้างของการเป็นเจ้าของของบริษัทนั้นปรากฏให้เห็นว่าผิดปกติหรือสลับซับซ้อนเกินไปเมื่อพิจารณาลักษณะธุรกิจของบริษัท
- (b) ปัจจัยความเสี่ยงของประเทศหรือของดินแดนทางภูมิศาสตร์³⁵
- ประเทศที่ถูกประเมินจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ เช่น รายงานการประเมินซึ่งกันและกัน หรือรายงานการประเมินอย่างละเอียด หรือรายงานการติดตามผลที่ดีพิมพ์ออกมาโดยระบุว่าเป็นประเทศที่ไม่มีระบบ AML/CFT ที่ดีพอ
 - ประเทศที่ถูกกำหนดมาตรการลงโทษหรือการคว่ำบาตรหรือมาตรการที่คล้ายคลึง เช่น โดยองค์การสหประชาชาติ
 - ประเทศที่ถูกประเมินจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ว่ามีระดับการทุจริตคอร์รัปชันหรืออาชญากรรมอื่นในระดับสูง
 - ประเทศ หรือดินแดนทางภูมิศาสตร์ที่แหล่งที่เชื่อถือได้ระบุว่าให้เงินหรือให้เงินสนับสนุนแก่กิจกรรมการก่อการร้าย หรือมีองค์การก่อการร้ายที่ถูกกำหนด ปฏิบัติการอยู่ภายในประเทศ
- (c) ปัจจัยเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ บริการ การทำธุรกรรม หรือช่องทางการให้บริการ
- การธนาคารส่วนบุคคล
 - การทำธุรกรรมที่ไม่เปิดเผยชื่อ (ซึ่งอาจรวมถึงเงินสด)
 - ลูกค้าที่ไม่ได้สร้างความสัมพันธ์ หรือทำธุรกรรมต่อหน้า
 - การรับเงินโอนจากบุคคลที่ไม่รู้จักหรือบุคคลที่สามที่ไม่เกี่ยวข้อง

ความเสี่ยงต่ำ

16. ในกรณีที่ความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML หรือ TF อาจอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่า ได้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างเพียงพอโดยประเทศหรือโดยสถาบันการเงินแล้ว ก็อาจจะเป็นเหตุผลเพียงพอที่ประเทศจะอนุญาตให้สถาบันการเงินใช้มาตรการ CDD แบบง่าย

17. ในการประเมินความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF ที่เกี่ยวกับประเภทของลูกค้า ประเทศหรือดินแดนทางภูมิศาสตร์ และเฉพาะผลิตภัณฑ์บางประเภท บริการ การทำธุรกรรม หรือช่องทางการให้บริการ ตัวอย่างของสถานการณ์ที่เป็นไปได้ว่าจะมีความเสี่ยงต่ำรวมถึงสิ่งต่อไปนี้

³⁵ ภายใต้ข้อแนะนำที่ 19 นั้น มีข้อกำหนดบังคับให้แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินต้องใช้การ CDD อย่างเข้มเมื่อ FATF เรียกร้องให้ใช้มาตรการดังกล่าว

(a) Customer risk factors:

- Financial institutions and DNFBPs – where they are subject to requirements to combat money laundering and terrorist financing consistent with the FATF Recommendations, have effectively implemented those requirements, and are effectively supervised or monitored in accordance with the Recommendations to ensure compliance with those requirements.
- Public companies listed on a stock exchange and subject to disclosure requirements (either by stock exchange rules or through law or enforceable means), which impose requirements to ensure adequate transparency of beneficial ownership.
- Public administrations or enterprises.

(b) Product, service, transaction or delivery channel risk factors:

- Life insurance policies where the premium is low (e.g. an annual premium of less than USD/EUR 1,000 or a single premium of less than USD/EUR 2,500).
- Insurance policies for pension schemes if there is no early surrender option and the policy cannot be used as collateral.
- A pension, superannuation or similar scheme that provides retirement benefits to employees, where contributions are made by way of deduction from wages, and the scheme rules do not permit the assignment of a member's interest under the scheme
- Financial products or services that provide appropriately defined and limited services to certain types of customers, so as to increase access for financial inclusion purposes.

(c) Country risk factors:

- Countries identified by credible sources, such as mutual evaluation or detailed assessment reports, as having effective AML/CFT systems.
- Countries identified by credible sources as having a low level of corruption or other criminal activity.

In making a risk assessment, countries or financial institutions could, when appropriate, also take into account possible variations in money laundering and terrorist financing risk between different regions or areas within a country.

18. Having a lower money laundering and terrorist financing risk for identification and verification purposes does not automatically mean that the same customer is lower risk for all types of CDD measures, in particular for ongoing monitoring of transactions.

(a) ปัจจัยเสี่ยงของลูกค้า

- สถาบันการเงินต่างๆ และ DNFBP – จะมีความเสี่ยงต่ำในกรณีที่อยู่ภายใต้ข้อกำหนดด้าน AML/CFT โดยปฏิบัติให้สอดคล้องกับข้อแนะนำต่างๆ ของ FATF อย่างมีประสิทธิภาพ และต้องได้รับการควบคุมดูแล หรือติดตามตรวจสอบอย่างได้ผล เพื่อเป็นการประกันให้มีการปฏิบัติตามข้อแนะนำต่างๆ ของ FATF
- บริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และถูกกำหนดให้เปิดเผยข้อมูล (ตามกฎหมายข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ หรือกฎหมายหรือวิธีบังคับอื่นๆ) ซึ่งเป็นข้อกำหนดเพื่อให้มั่นใจว่าการเป็นเจ้าของผลประโยชน์นั้นมีความโปร่งใสอย่างเพียงพอ
- หน่วยงานรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(b) ปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการ ธุรกิจหรือช่องทางการให้บริการ

- ธุรกรรมประกันชีวิตที่ค่าเบี้ยประกันต่ำ (เช่น มีค่าเบี้ยประกันประจำปีต่ำกว่า 1,000 ดอลลาร์สหรัฐหรือ 1,000 ยูโร หรือมีการชำระเบี้ยประกันครั้งเดียวในอัตราที่ต่ำกว่า 2,500 ดอลลาร์สหรัฐหรือ 2,500 ยูโร)
- ธุรกรรมประกันภัยสำหรับโครงการบำเหน็จบำนาญ ที่ไม่ไถ่ถอนก่อนกำหนด และเป็นธุรกรรมที่ใช้เป็นหลักประกันไม่ได้
- โครงการบำเหน็จ บำนาญหรือกองทุนเพื่อการปลดเกษียณ หรือโครงการที่คล้ายๆ กัน ที่ให้ประโยชน์สำหรับการเกษียณอายุของพนักงาน ซึ่งการจ่ายเงินสมทบจากพนักงานกระทำโดยการหักจากเงินเดือน ค่าแรงและไม่อนุญาตให้สมาชิกโอนผลประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น
- ผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงิน ที่มีการกำหนดการให้บริการไว้อย่างเหมาะสมและอยู่ในขอบเขตจำกัดเฉพาะลูกค้าบางประเภท เพื่อวัตถุประสงค์ให้สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้มากขึ้น

(c) ปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับประเทศ

- ประเทศที่ถูกประเมินจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ เช่น ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลซึ่งกันและกัน หรือรายงานการประเมินอย่างละเอียดว่ามีระบบ AML/CFT ที่มีประสิทธิภาพ
- ประเทศที่ถูกประเมินจากแหล่งที่น่าเชื่อถือว่ามีระดับการทุจริตคอร์รัปชันต่ำ หรืออาชญากรรมอื่นๆ อยู่ในระดับต่ำ

ในการประเมินความเสี่ยง หากแต่ละประเทศ หรือสถาบันการเงินเห็นเหมาะสม ก็สามารถที่จะพิจารณาการประเมินความเสี่ยงที่จะเกิด ML และ TF ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ระหว่างภูมิภาคหรือพื้นที่ต่างๆ ภายในประเทศเดียวกัน

18. การมีความเสี่ยงต่ำด้าน ML และ TF เพื่อวัตถุประสงค์ในการแสดงตนและการตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูล และหลักฐานการแสดงตน ไม่ได้หมายความว่า ลูกค้ารายเดียวกันนั้นจะมีความเสี่ยงต่ำสำหรับมาตรการทุกประเภทที่ใช้ในการ CDD โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับการติดตามตรวจสอบธุรกรรมทั้งหลายอย่างต่อเนื่อง

Risk variables

19. When assessing the money laundering and terrorist financing risks relating to types of customers, countries or geographic areas, and particular products, services, transactions or delivery channels risk, a financial institution should take into account risk variables relating to those risk categories. These variables, either singly or in combination, may increase or decrease the potential risk posed, thus impacting the appropriate level of CDD measures. Examples of such variables include:

- The purpose of an account or relationship.
- The level of assets to be deposited by a customer or the size of transactions undertaken.
- The regularity or duration of the business relationship.

Enhanced CDD measures

20. Financial institutions should examine, as far as reasonably possible, the background and purpose of all complex, unusual large transactions, and all unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or lawful purpose. Where the risks of money laundering or terrorist financing are higher, financial institutions should be required to conduct enhanced CDD measures, consistent with the risks identified. In particular, they should increase the degree and nature of monitoring of the business relationship, in order to determine whether those transactions or activities appear unusual or suspicious. Examples of enhanced CDD measures that could be applied for higher-risk business relationships include:

- Obtaining additional information on the customer (e.g. occupation, volume of assets, information available through public databases, internet, etc.), and updating more regularly the identification data of customer and beneficial owner.
- Obtaining additional information on the intended nature of the business relationship.
- Obtaining information on the source of funds or source of wealth of the customer.
- Obtaining information on the reasons for intended or performed transactions.
- Obtaining the approval of senior management to commence or continue the business relationship.
- Conducting enhanced monitoring of the business relationship, by increasing the number and timing of controls applied, and selecting patterns of transactions that need further examination.
- Requiring the first payment to be carried out through an account in the customer's name with a bank subject to similar CDD standards.

Simplified CDD measures

21. Where the risks of money laundering or terrorist financing are lower, financial institutions could be allowed to conduct simplified CDD measures, which should take into account the nature of the lower risk. The simplified measures should be commensurate with the lower risk factors (e.g. the simplified measures could relate only to customer acceptance measures or to aspects of ongoing monitoring). Examples of possible measures are:

ตัวแปรของความเสี่ยง

19. ในการประเมินความเสี่ยงด้าน ML และ TF ที่เกี่ยวกับประเภทของลูกค้า ประเทศ หรือพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และเฉพาะผลิตภัณฑ์ บริการ ธุรกิจ และช่องทางการให้บริการ สถาบันการเงินต้องพิจารณาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงประเภทต่างๆ ตัวแปรเหล่านี้อาจจะเป็นเพียงตัวแปรเดียวหรือหลายๆ ตัวรวมกัน ที่เป็นไปได้ว่าจะเป็นการเพิ่มหรือลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งจะมีผลต่อระดับที่เหมาะสมของมาตรการการ CDD ตัวอย่างของตัวแปรต่างๆ รวมถึงสิ่งต่อไปนี้

- วัตถุประสงค์ของการเปิดบัญชีหรือการสร้างความสัมพันธ์
- ระดับของทรัพย์สินที่ลูกค้าจะนำฝาก หรือขนาดของธุรกรรมที่ดำเนินไปแล้ว
- ความเสมอต้นเสมอปลายหรือระยะเวลาของการมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

มาตรการ CDD อย่างเข้ม

20. สถาบันการเงิน ต้องตรวจสอบภูมิหลังและวัตถุประสงค์ของธุรกรรมที่สลับซับซ้อนและมีขนาดใหญ่ ผิดปกติให้มากที่สุดเท่าที่สมควรแก่เหตุผล และต้องตรวจสอบการทำธุรกรรมที่มีลักษณะผิดปกติทั้งหมด โดยไม่มีวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจ หรือทางกฎหมายที่ชัดเจน ในกรณีที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML หรือ TF สูงนั้น ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการ CDD อย่างเข้ม โดยให้สอดคล้องกับระดับของความเสี่ยงที่ระบุไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการเงินต้องจะเพิ่มความเสี่ยงและลักษณะของการติดตามเฝ้าดูความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะตัดสินใจว่า ธุรกรรมต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ผิดปกติหรือต้องสงสัยหรือไม่ ตัวอย่างของมาตรการ CDD อย่างเข้มที่อาจจะนำมาใช้สำหรับความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง รวมถึงสิ่งต่อไปนี้

- การขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลูกค้า (เช่น อาชีพ ขนาดหรือปริมาณของทรัพย์สิน ข้อมูลที่ได้จากฐานข้อมูลสาธารณะ ข้อมูลที่ได้จากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น) และมีการปรับข้อมูลเกี่ยวกับการระบุตัวตนของลูกค้า ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ให้ทันสมัยอยู่เป็นประจำและบ่อยขึ้น
- ขอข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับเจตนาหรือวัตถุประสงค์ของการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้นๆ
- ขอข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินหรือความมั่งคั่งของลูกค้า
- ขอข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลสำหรับการทำธุรกรรมที่ต้องการ หรือธุรกรรมที่ได้ทำไปแล้ว
- ขออนุมัติจากผู้บริหารระดับสูง เพื่อที่จะเริ่มต้นหรือดำเนินความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่อไป
- ดำเนินการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางธุรกิจในเชิงลึก โดยการเพิ่มจำนวนและจังหวะเวลาของมาตรการควบคุมที่นำมาใช้และเลือกลักษณะธุรกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำซึ่งจำเป็นต้องมีการตรวจสอบเพิ่มเติม
- กำหนดให้การโอนเงินครั้งแรกเป็นการโอนไปผ่านบัญชีของลูกค้าที่มีกับธนาคารอื่นซึ่งมีมาตรฐาน CDD เดียวกัน

มาตรการ CDD อย่างง่าย

21. ในกรณีที่ความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF อยู่ในระดับต่ำ สถาบันการเงินควรได้รับอนุญาตให้ใช้มาตรการ CDD อย่างง่าย ได้ ซึ่งมาตรการดังกล่าวต้องพิจารณาถึงลักษณะของความเสี่ยงต่ำดังกล่าวด้วย มาตรการอย่างง่าย นี้ต้องเหมาะสมตามปัจจัยความเสี่ยงต่ำนั้นด้วย (เช่น มาตรการอย่างง่ายนั้นอาจจะเกี่ยวข้องถึงเฉพาะมาตรการในการรับลูกค้าเท่านั้น หรืออาจจะเกี่ยวข้องในด้านต่างๆ ของการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง) ตัวอย่างของมาตรการที่น่าจะเป็นไปได้คือ

- Verifying the identity of the customer and the beneficial owner after the establishment of the business relationship (e.g. if account transactions rise above a defined monetary threshold).
- Reducing the frequency of customer identification updates.
- Reducing the degree of on-going monitoring and scrutinising transactions, based on a reasonable monetary threshold.
- Not collecting specific information or carrying out specific measures to understand the purpose and intended nature of the business relationship, but inferring the purpose and nature from the type of transactions or business relationship established.

Simplified CDD measures are not acceptable whenever there is a suspicion of money laundering or terrorist financing, or where specific higher-risk scenarios apply.

Thresholds

22. The designated threshold for occasional transactions under Recommendation 10 is USD/EUR 15,000. Financial transactions above the designated threshold include situations where the transaction is carried out in a single operation or in several operations that appear to be linked.

Ongoing due diligence

23. Financial institutions should be required to ensure that documents, data or information collected under the CDD process is kept up-to-date and relevant by undertaking reviews of existing records, particularly for higher-risk categories of customers

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 12 (POLITICALLY EXPOSED PERSONS)

Financial institutions should take reasonable measures to determine whether the beneficiaries of a life insurance policy and/or, where required, the beneficial owner of the beneficiary are politically exposed persons. This should occur at the latest at the time of the payout. Where there are higher risks identified, in addition to performing normal CDD measures, financial institutions should be required to:

- a) inform senior management before the payout of the policy proceeds; and
- b) conduct enhanced scrutiny on the whole business relationship with the policyholder, and consider making a suspicious transaction report.

- ตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลและหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าและเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หลังจากมีการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ (เช่น ถ้าการเดินบัญชีมีจำนวนเงินเพิ่มขึ้นเกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้)
- ลดความถี่ของการปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับการระบุตัวตนของลูกค้าให้น้อยลง
- ลดระดับของการติดตามตรวจสอบการทำธุรกรรมอย่างต่อเนื่องลง และทำการตรวจสอบโดยกำหนดเกณฑ์การทำธุรกรรมที่เหมาะสม
- ไม่รวบรวมข้อมูลเฉพาะหรือไม่ดำเนินการใช้มาตรการเฉพาะเพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์และเจตนาของธุรกิจ แต่จะอนุมานวัตถุประสงค์และลักษณะของความสัมพันธ์ดังกล่าวจากประเภทของการทำธุรกรรมหรือจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่สร้างขึ้น

มาตรการ CDD อย่างง่ายนี้ จะไม่สามารถใช้ได้ หากเกิดมีข้อสงสัยว่ามี ML หรือ TF หรือในกรณีที่มีเหตุการณ์เฉพาะที่ทำให้เห็นว่ามีความเสี่ยงสูงขึ้น

เกณฑ์

22. วงเงินที่กำหนดไว้สำหรับการทำธุรกรรมของลูกค้าจะตามข้อแนะนำที่ 10 คือ 15,000 ดอลลาร์สหรัฐ หรือ 15,000 ยูโร ธุรกรรมดังกล่าว รวมถึงการทำธุรกรรมที่มียอดเงินเกินกว่าที่กำหนดไว้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียว หรือหลายครั้งที่มีร่องรอยต่อเนื่องกัน

การ CDD อย่างต่อเนื่อง

23. ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการให้มั่นใจว่า เอกสารต่างๆ ข้อมูลและข่าวสารที่รวบรวมมาตามกระบวนการ CDD นั้น จะต้องรักษาไว้ให้ทันสมัยและตรงประเด็น โดยการทำการทบทวนตรวจสอบหลักฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับลูกค้าประเภทที่มีความเสี่ยงสูง

คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อแนะนำที่ 12 (บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง)

สถาบันการเงินต้องใช้มาตรการอันสมควรเพื่อพิจารณาว่าผู้รับผลประโยชน์ของกรรมธรรม์ประกันชีวิต และ/หรือ ในกรณีที่มีข้อกำหนดไว้ว่าเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงเป็นผู้มีสถานภาพทางการเมือง การพิจารณาดังกล่าวนี้นี้ต้องเกิดขึ้นอย่างช้าที่สุด ณ ขณะที่มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทน ในกรณีที่ทราบว่ามีความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินนอกจากจะต้องใช้มาตรการ CDD ตามปกติแล้ว ยังต้องดำเนินการต่อไปนี้

- a) แจ้งให้ผู้บริหารระดับสูงทราบก่อนการชำระค่าสินไหมทดแทนของกรรมธรรม์ และ
- b) ทำการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจทั้งหมดที่มีอยู่กับผู้ถือกรรมธรรม์และต้องพิจารณาส่งรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 13 (CORRESPONDENT BANKING)

The similar relationships to which financial institutions should apply criteria (a) to (e) include, for example those established for securities transactions or funds transfers, whether for the cross-border financial institution as principal or for its customers.

The term *payable-through* accounts refers to correspondent accounts that are used directly by third parties to transact business on their own behalf.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 14 (MONEY OR VALUE TRANSFER SERVICES)

A country need not impose a separate licensing or registration system with respect to natural or legal persons already licensed or registered as financial institutions (as defined by the FATF Recommendations) within that country, which, under such license or registration, are permitted to perform money or value transfer services, and which are already subject to the full range of applicable obligations under the FATF Recommendations.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 15

1. For the purposes of applying the FATF Recommendations, countries should consider virtual assets as “property,” “proceeds,” “funds,” “funds or other assets,” or other “corresponding value.” Countries should apply the relevant measures under the FATF Recommendations to virtual assets and virtual asset service providers (VASPs)
2. In accordance with Recommendation 1, countries should identify, assess, and understand the money laundering and terrorist financing risks emerging from virtual asset activities and the activities or operations of VASPs. Based on that assessment, countries should apply a risk-based approach to ensure that measures to prevent or mitigate money laundering and terrorist financing are commensurate with the risks identified. Countries should require VASPs to identify, assess, and take effective action to mitigate their money laundering and terrorist financing risks.
3. VASPs should be required to be licensed or registered. At a minimum, VASPs should be required to be licensed or registered in the jurisdiction(s) where they are created³⁶. In cases where the VASP is a natural person, they should be required to be licensed or registered in the jurisdiction where their place of business is located. Jurisdictions may also require VASPs that offer products and/or services to customers in, or conduct operations from, their jurisdiction to be licensed or registered in this jurisdiction. Competent authorities should take the necessary legal or regulatory measures to prevent criminals or their associates from holding, or being the beneficial owner of, a significant or controlling interest, or holding a management function in, a VASP. Countries should take action to identify natural or legal persons that carry out VASP activities without the requisite license or registration, and apply appropriate sanctions.

³⁶ References to creating a legal person include incorporation of companies or any other mechanism that is used.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 13 (ธนาคารตัวแทน)

ความสัมพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่สถาบันการเงินต้องใช้หลักเกณฑ์ในข้อ (a) ถึงข้อ (e) รวมถึงความสัมพันธ์ทั้งหลายที่มีขึ้นเพื่อทำธุรกรรมซื้อขายหลักทรัพย์หรือเพื่อการโอนเงิน ไม่ว่าสถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมระหว่างประเทศนั้นจะเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์เอง หรือทำในนามของลูกค้าของตน

คำว่า *การชำระเงินโดยผ่านบัญชีโดยตรง* หมายถึง บัญชีธนาคารตัวแทนที่ลูกค้าของธนาคารตัวแทนใช้ในการทำธุรกรรมผ่านบัญชีโดยตรงในนามของธนาคารตัวแทน

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 14 (บริการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน)

แต่ละประเทศไม่จำเป็นต้องแยกการออกใบอนุญาตหรือจดทะเบียนบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งได้รับอนุญาตหรือจดทะเบียนเป็นสถาบันการเงินในประเทศ (ตามคำจำกัดความของข้อแนะนำของ FATF) ซึ่งตามใบอนุญาตหรือการจดทะเบียนดังกล่าว สถาบันการเงินได้รับอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน ซึ่งต้องดำเนินการตามข้อแนะนำ FATF ข้อต่างๆที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 15

1. เพื่อปฏิบัติตามข้อแนะนำของ FATF ขอให้ประเทศต่างๆ พิจารณาว่าสินทรัพย์เสมือนเป็น “ทรัพย์สิน” “รายได้” “เงิน” “เงินหรือสินทรัพย์อื่นๆ” หรือ “สิ่งอื่นที่มีมูลค่าเท่ากัน” ประเทศต่างๆ ต้องนำมาตรการที่เกี่ยวข้องที่กำหนดในข้อแนะนำของ FATF มาใช้กับสินทรัพย์เสมือนและผู้ให้บริการสินทรัพย์เสมือน (virtual asset service providers (VASPs))
2. ตามข้อแนะนำข้อที่ 1 ประเทศต่างๆ ต้องระบุ ประเมิน และเข้าใจความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับสินทรัพย์เสมือน และกิจกรรมหรือการดำเนินการของผู้ให้บริการฯ จากผลการประเมินความเสี่ยง ประเทศต่างๆ ต้องใช้การดำเนินการตามความเสี่ยงเพื่อให้มั่นใจได้ว่ามาตรการเพื่อป้องกันหรือลดการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้นเหมาะสมกับความเสี่ยงที่ประเมินไว้ ประเทศต่างๆ ต้องกำหนดให้ผู้ให้บริการฯ ระบุ ประเมิน และดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ต้องกำหนดให้ผู้ให้บริการฯ จดทะเบียนหรือมีใบอนุญาต โดยอย่างน้อยที่สุดต้องกำหนดให้ผู้ให้บริการฯ จดทะเบียนหรือได้รับใบอนุญาตจากประเทศที่จัดตั้งธุรกิจ³⁶ ในกรณีที่ผู้ให้บริการฯ เป็นบุคคลธรรมดาต้องจดทะเบียนหรือมีใบอนุญาตจากประเทศที่ดำเนินธุรกิจ ประเทศต่างๆ อาจกำหนดให้ผู้ให้บริการฯ ที่เสนอผลิตภัณฑ์และบริการให้ลูกค้าในประเทศตนหรือทำธุรกิจจากประเทศตนต้องจดทะเบียนหรือขอใบอนุญาตจากประเทศนั้น หน่วยงานที่มีอำนาจต้องดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่จำเป็นเพื่อป้องกันอาชญากรรมหรือเครือข่ายเป็นเจ้าของหรือเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ มีผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญหรือมีอำนาจควบคุม หรือมีหน้าที่บริหารกิจการผู้ให้บริการฯ ประเทศต่างๆ ต้องระบุบุคคลหรือนิติบุคคลที่เปิดธุรกิจให้บริการฯ โดยไม่มีใบอนุญาตหรือไม่จดทะเบียน และต้องมีการลงโทษที่เหมาะสม

³⁶ การจัดตั้งนิติบุคคลรวมถึงการตั้งบริษัทหรือกลไกอื่นใดที่ใช้ได้

4. A country need not impose a separate licensing or registration system with respect to natural or legal persons already licensed or registered as financial institutions (as defined by the FATF Recommendations) within that country, which, under such license or registration, are permitted to perform VASP activities and which are already subject to the full range of applicable obligations under the FATF Recommendations.
5. Countries should ensure that VASPs are subject to adequate regulation and supervision or monitoring for AML/CFT and are effectively implementing the relevant FATF Recommendations, to mitigate money laundering and terrorist financing risks emerging from virtual assets. VASPs should be subject to effective systems for monitoring and ensuring compliance with national AML/CFT requirements. VASPs should be supervised or monitored by a competent authority (not a SRB), which should conduct risk-based supervision or monitoring. Supervisors should have adequate powers to supervise or monitor and ensure compliance by VASPs with requirements to combat money laundering and terrorist financing including the authority to conduct inspections, compel the production of information, and impose sanctions. Supervisors should have powers to impose a range of disciplinary and financial sanctions, including the power to withdraw, restrict or suspend the VASP's license or registration, where applicable.
6. Countries should ensure that there is a range of effective, proportionate and dissuasive sanctions, whether criminal, civil or administrative, available to deal with VASPs that fail to comply with AML/CFT requirements, in line with Recommendation 35. Sanctions should be applicable not only to VASPs, but also to their directors and senior management.
7. With respect to the preventive measures, the requirements set out in Recommendations 10 to 21 apply to VASPs, subject to the following qualifications:
 - (a) R. 10 – The occasional transactions designated threshold above which VASPs are required to conduct CDD is USD/EUR 1 000
 - (b) R. 16 – Countries should ensure that originating VASPs obtain and hold required and accurate originator information and required beneficiary information³⁷ on virtual asset transfers, submit³⁸ the above information to the beneficiary VASP or financial institution (if any) immediately and securely, and make it available on request to appropriate authorities. Countries should ensure that beneficiary VASPs obtain and hold required originator information and required and accurate beneficiary information on virtual asset transfers and make it available on request to appropriate authorities. Other requirements of R. 16 (including monitoring of the availability of information, and taking freezing action and prohibiting transactions with designated persons and entities) apply on the same basis as set out in R. 16. The same obligations apply to financial institutions when sending or receiving virtual asset transfers on behalf of a customer.

³⁷ As defined in INR. 16, paragraph 6, or the equivalent information in a virtual asset context.

³⁸ The information can be submitted either directly or indirectly. It is not necessary for this information to be attached directly to the virtual asset transfers.

4. ในกรณีที่มีบุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้จดทะเบียนหรือมีใบอนุญาตประกอบกิจการเป็นสถาบันการเงิน (ตามคำนิยามในข้อแนะนำ) อยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดให้จดทะเบียนหรือขอใบอนุญาตแยกต่างหากในประเทศนั้นอีก ถ้าการจดทะเบียนหรือให้ใบอนุญาตดังกล่าวได้อนุญาตให้ประกอบกิจการผู้ให้บริการการเงินเสมือนรวมอยู่แล้ว และมีหน้าที่ต่างๆ ครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อแนะนำ FATF

5. ประเทศต่างๆ ต้องมีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ให้บริการฯ อย่างเพียงพอหรือมีการติดตามประเมินการปฏิบัติตามการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และดำเนินการตามข้อแนะนำ FATF ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เกิดจากสินทรัพย์เสมือน ผู้ให้บริการฯ ต้องอยู่ในระบบติดตามประเมินที่มีประสิทธิภาพและต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศ หน่วยงานที่มีอำนาจ (ไม่ใช่ SRBs) ซึ่งต้องกำกับหรือติดตามประเมินผู้ให้บริการฯ ตามความเสี่ยง หน่วยงานกำกับดูแลต้องมีอำนาจอย่างเพียงพอในการกำกับหรือติดตามประเมิน และควบคุมให้ผู้ให้บริการฯ ปฏิบัติตามหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงอำนาจในการตรวจสอบเรียกเอกสาร และลงโทษ หน่วยงานกำกับดูแลต้องมีอำนาจลงโทษอย่างหลากหลายทั้งทางวินัยและทางการเงิน รวมทั้งอำนาจเพิกถอน จำกัด หรือระงับใบอนุญาตหรือทะเบียนของผู้ให้บริการฯ ตามแต่กรณี

6. ประเทศต่างๆ ต้องมั่นใจว่ามิบัทกำหนดโทษทั้งทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครองที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมตามความผิด และมีผลยับยั้งการกระทำผิดของผู้ให้บริการฯ ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามข้อแนะนำข้อที่ 35 นอกจากจะลงโทษผู้ให้บริการฯ แล้วยังต้องลงโทษกรรมการและผู้บริหารของกิจการด้วย

7. ในด้านมาตรการป้องกัน ให้ใช้ข้อแนะนำข้อที่ 10 - 21 กับผู้ให้บริการฯ ในลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

(a) ข้อแนะนำข้อที่ 10 – ธุรกิจเป็นครั้งคราว ผู้ให้บริการฯ ต้องทำ CDD หากเป็นธุรกรรมมูลค่าตั้งแต่ 1,000 เหรียญสหรัฐฯ หรือยูโร

(b) ข้อแนะนำข้อที่ 16 – ประเทศต่างๆ ต้องกำหนดให้ผู้ให้บริการฯ ต้นทางเรียกและเก็บข้อมูลผู้โอน และข้อมูลผู้รับโอนสินทรัพย์เสมือนอย่างถูกต้อง³⁷ พร้อมทั้งส่ง³⁸ ข้อมูลดังกล่าวไปยังผู้ให้บริการฯ ฝ่ายผู้รับหรือสถาบันการเงิน (หากมี) ในทันทีและอย่างปลอดภัย รวมทั้งให้ข้อมูลนี้เมื่อหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องร้องขอ ประเทศต่างๆ ต้องมั่นใจว่าผู้ให้บริการฯ ฝ่ายผู้รับโอนเรียกและจัดเก็บข้อมูลผู้โอนและข้อมูลผู้รับโอนสินทรัพย์เสมือนอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้ข้อมูลเมื่อหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องร้องขอ ข้อกำหนดอื่นๆ ตามข้อแนะนำข้อที่ 16 (รวมทั้งการติดตามข้อมูล การอายัด และการห้ามทำธุรกรรมกับบุคคลและองค์กรที่ถูกกำหนด) ให้ปฏิบัติตามพื้นฐานเดียวกันกับที่กำหนดในข้อแนะนำข้อที่ 16 ทั้งนี้ มาตรการเดียวกันนี้ให้ใช้กับสถาบันการเงินที่ส่งหรือรับโอนสินทรัพย์เสมือนแทนลูกค้าด้วย

³⁷ ตามที่คำนิยามในคำอธิบายเพิ่มเติมของข้อแนะนำข้อที่ 16 วรรค 6 หรือข้อมูลเดียวกันในบริบทของสินทรัพย์เสมือน

³⁸ การส่งข้อมูลนี้สามารถส่งได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือไม่จำเป็นต้องแนบข้อมูลนี้ไปกับการโอนสินทรัพย์เสมือน

8. Countries should rapidly, constructively, and effectively provide the widest possible range of international cooperation in relation to money laundering, predicate offences, and terrorist financing relating to virtual assets, on the basis set out in Recommendations 37 to 40. In particular, supervisors of VASPs should exchange information promptly and constructively with their foreign counterparts, regardless of the supervisors' nature or status and differences in the nomenclature or status of VASPs.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 16 (WIRE TRANSFERS)

A. OBJECTIVE

1. Recommendation 16 was developed with the objective of preventing terrorists and other criminals from having unfettered access to wire transfers for moving their funds, and for detecting such misuse when it occurs. Specifically, it aims to ensure that basic information on the originator and beneficiary of wire transfers is immediately available:

- (a) to appropriate law enforcement and/or prosecutorial authorities to assist them in detecting, investigating, and prosecuting terrorists or other criminals, and tracing their assets;
- (b) to financial intelligence units for analysing suspicious or unusual activity, and disseminating it as necessary, and
- (c) to ordering, intermediary and beneficiary financial institutions to facilitate the identification and reporting of suspicious transactions, and to implement the requirements to take freezing action and comply with prohibitions from conducting transactions with designated persons and entities, as per the obligations set out in the relevant United Nations Security Council resolutions, such as resolution 1267 (1999) and its successor resolutions, and resolution 1373 (2001) relating to the prevention and suppression of terrorism and terrorist financing.

2. To accomplish these objectives, countries should have the ability to trace all wire transfers. Due to the potential terrorist financing threat posed by small wire transfers, countries should minimise thresholds taking into account the risk of driving transactions underground and the importance of financial inclusion. It is not the intention of the FATF to impose rigid standards or to mandate a single operating process that would negatively affect the payment system.

8. ประเทศต่างๆ ต้องให้ความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้ด้วยความรวดเร็ว เป็นไปในทางสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน ความผิดมูลฐาน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่เกี่ยวกับสินทรัพย์เสมือนหลักการในข้อแนะนำข้อที่ 37 – 40 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานกำกับดูแลผู้ให้บริการฯ ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานประเภทเดียวกัน ในต่างประเทศได้รวดเร็วและเป็นไปในทางสร้างสรรค์โดยไม่ต้องคำนึงถึงลักษณะหรือสถานะของ หน่วยงานกำกับ และความแตกต่างในการเรียกชื่อหรือสถานะของผู้ให้บริการฯ

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16 (การโอนเงินอิเล็กทรอนิกส์)

A. วัตถุประสงค์

1. ข้อแนะนำที่ 16 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันผู้ก่อการร้ายและอาชญากรอื่นไม่ให้ใช้บริการ การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างอิสระเสรีเพื่อโยกย้ายเงินของตน และเพื่อสืบค้นเมื่อมีการใช้การโอนเงิน ทางอิเล็กทรอนิกส์ไปในทางที่ผิดเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อแนะนำที่ 16 นี้มุ่งจะสร้างความมั่นใจว่า สามารถหาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้โอนเงินจากต้นทาง และผู้รับโอนเงินนั้นได้ทันที

- (a) ให้แก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและ/หรือหน่วยงานอัยการเพื่อช่วยหน่วยงานดังกล่าว ในการสืบค้น หรือในการสืบสวนสอบสวน หรือในการดำเนินคดีผู้ก่อการร้าย หรืออาชญากรอื่น และเพื่อช่วยหน่วยงานดังกล่าวในการสืบเสาะหาทรัพย์สินของอาชญากรเหล่านั้น
- (b) ให้แก่ FIU เพื่อใช้ในการวิเคราะห์กิจกรรมที่ต้องสงสัยหรือกิจกรรมที่ผิดปกติ แล้วส่งต่อ ขาวกรองดังกล่าวออกไปตามความจำเป็นและ
- (c) ให้แก่สถาบันการเงินที่เป็นผู้ส่ง หรือสถาบันการเงินที่เป็นคนกลาง หรือสถาบันการเงินที่เป็นผู้รับ เพื่ออำนวยความสะดวกในการระบุทราบตัวตนและในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย อีกทั้งเพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดให้อายัดทรัพย์สินและเพื่อปฏิบัติตามข้อห้ามไม่ให้ทำธุรกรรม กับบุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในมติของคณะมนตรี ความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ เช่น มติ 1267 (ค.ศ. 1999) และมติอื่น ที่สืบต่อมติดังกล่าว และรวมถึงมติ 1373 (ค.ศ. 2001) ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปราม การก่อการร้ายและ TF

2. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ แต่ละประเทศต้องมีความสามารถในการติดตามร่องรอยการโอนเงิน ทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดให้พบ เนื่องจากการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์รายย่อยที่เป็นไปได้จะเป็นภัย TF ได้ แต่ละประเทศต้องลดเกณฑ์ที่ต้องรายงาน โดยในขณะเดียวกันต้องคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิด จากการหันไปทำธุรกรรมใต้ดินแทน และต้องคำนึงถึงความสำคัญของการเข้าถึงบริการทางการเงิน FATF ไม่มีเจตนาที่จะบังคับใช้มาตรฐานเข้มงวดหรือบังคับให้ทุกฝ่ายใช้กระบวนการเดียวกันทั้งหมดในการดำเนินงาน ซึ่งอาจมีผลกระทบในทางลบต่อระบบการชำระเงินได้

B. SCOPE

3. Recommendation 16 applies to cross-border wire transfers and domestic wire transfers, including serial payments, and cover payments.
4. Recommendation 16 is not intended to cover the following types of payments:
 - (a) Any transfer that flows from a transaction carried out using a credit or debit or prepaid card for the purchase of goods or services, so long as the credit or debit or prepaid card number accompanies all transfers flowing from the transaction. However, when a credit or debit or prepaid card is used as a payment system to effect a person-to-person wire transfer, the transaction is covered by Recommendation 16, and the necessary information should be included in the message.
 - (b) Financial institution-to-financial institution transfers and settlements, where both the originator person and the beneficiary person are financial institutions acting on their own behalf.
5. Countries may adopt a de minimis threshold for cross-border wire transfers (no higher than USD/EUR 1,000), below which the following requirements should apply:
 - (a) Countries should ensure that financial institutions include with such transfers:
 - (i) the name of the originator; (ii) the name of the beneficiary; and (iii) an account number for each, or a unique transaction reference number. Such information need not be verified for accuracy, unless there is a suspicion of money laundering or terrorist financing, in which case, the financial institution should verify the information pertaining to its customer.
 - (b) Countries may, nevertheless, require that incoming cross-border wire transfers below the threshold contain required and accurate originator information.

C. CROSS-BORDER QUALIFYING WIRE TRANSFERS

6. Information accompanying all qualifying wire transfers should always contain:
 - (a) the name of the originator;
 - (b) the originator account number where such an account is used to process the transaction;
 - (c) the originator's address, or national identity number, or customer identification number³⁹, or date and place of birth;
 - (d) the name of the beneficiary; and
 - (e) the beneficiary account number where such an account is used to process the transaction.

³⁹ The customer identification number refers to a number which uniquely identifies the originator to the originating financial institution and is a different number from the unique transaction reference number referred to in paragraph 7. The customer identification number must refer to a record held by the originating financial institution which contains at least one of the following: the customer address, a national identity number, or a date and place of birth.

B. ขอบข่าย

3. ข้อแนะนำที่ 16 ใช้กับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศและการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ รวมถึงคำสั่งจ่ายแบบชุด และแบบสรุของคำสั่งจ่าย
4. ข้อแนะนำที่ 16 ไม่มีเจตนาที่จะครอบคลุมไปถึงการชำระเงินประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - (a) การโอนเงินใดๆที่เกิดจากธุรกรรมที่ใช้บัตรเครดิต หรือบัตรหักเงินจากบัญชี หรือบัตรเติมเงินเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการตราบิตที่มีการส่งหมายเลขบัตรเครดิต หรือบัตรหักเงินจากบัญชี หรือบัตรเติมเงินไปพร้อมกับการโอนเงินทั้งหมดที่เกิดจากการทำธุรกรรมดังกล่าว อย่างไรก็ตามเมื่อใดที่มีการใช้บัตรเครดิต หรือบัตรเดบิต หรือบัตรเติมเงินในการชำระเงินเพื่อให้สามารถโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง การทำธุรกรรมดังกล่าวจะอยู่ใต้บังคับของข้อแนะนำที่ 16 และข้อมูลที่จำเป็นทั้งหลายต้องรวมไว้ในข้อความเกี่ยวกับการโอนเงินนั้น
 - (b) การโอนเงินและการชำระเงิน ระหว่างสถาบันการเงินกับสถาบันการเงินด้วยกันโดยที่ทั้งผู้โอนเงิน และผู้รับต่างก็ดำเนินการในนามของตนเอง
5. แต่ละประเทศ อาจใช้วิธีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ สำหรับการโอนเงินระหว่างประเทศ (ไม่เกิน 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ/1,000 ยูโร) ซึ่งต่ำกว่าก่านั้น ต้องใช้ข้อกำหนดต่อไปนี้
 - (a) แต่ละประเทศต้องกำหนดให้สถาบันการเงินมีข้อมูลต่อไปนี้ในคำสั่งโอน คือ (i) ชื่อผู้โอนเงิน (ii) ชื่อผู้รับโอน และ (iii) เลขบัญชีของแต่ละฝ่ายหรือหมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรมนั้น ข้อมูลเช่นว่านั้นไม่จำเป็นต้องตรวจสอบยืนยันเพื่อความถูกต้อง เว้นแต่ว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็น ML หรือเป็น TF ซึ่งในกรณีเช่นนั้น สถาบันการเงินต้องตรวจสอบยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าของตน
 - (b) อย่างไรก็ตาม แต่ละประเทศ อาจกำหนดให้การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่เข้ามาในประเทศ ในจำนวนที่ต่ำกว่าเกณฑ์นั้นต้องมีข้อมูลของผู้โอนเงินที่ถูกต้องตามข้อกำหนด

C. การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่มีข้อมูลครบถ้วน

6. ข้อมูลที่ส่งไปพร้อมกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ครบถ้วน ต้องประกอบด้วย:
 - (a) ชื่อของผู้โอนเงิน
 - (b) เลขบัญชีของผู้โอนเงินในกรณีที่ใช้บัญชีดังกล่าวในการทำธุรกรรม
 - (c) ที่อยู่ของผู้โอนเงิน หรือหมายเลขบัตรประชาชนของผู้โอนเงิน หรือหมายเลขประจำตัวของลูกค้า³⁹ หรือวัน เดือน ปีและสถานที่เกิด
 - (d) ชื่อของผู้รับโอน และ
 - (e) หมายเลขบัญชีของผู้รับโอน ในกรณีที่ใช้บัญชีดังกล่าวในการทำธุรกรรม

³⁹ หมายเลขประจำตัวลูกค้า หมายถึงเลขที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวที่ระบุทราบตัวตนผู้โอนเงินให้สถาบันการเงินที่ส่งเงินจากต้นทางทราบ และเป็นเลขที่แตกต่างจากหมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรม ดังที่อ้างถึงในข้อ 7 เลขประจำตัวลูกค้า จะต้องอ้างอิงบันทึกหลักฐานที่สถาบันการเงินที่ส่งเงินจากต้นทางเก็บรักษาไว้ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อมูลดังต่อไปนี้คือ ที่อยู่ของลูกค้า เลขประจำตัวประชาชน หรือ วัน เดือน ปี เกิดของลูกค้า

7. In the absence of an account, a unique transaction reference number should be included which permits traceability of the transaction.

8. Where several individual cross-border wire transfers from a single originator are bundled in a batch file for transmission to beneficiaries, they may be exempted from the requirements of paragraph 6 in respect of originator information, provided that they include the originator's account number or unique transaction reference number (as described in paragraph 7 above), and the batch file contains required and accurate originator information, and full beneficiary information, that is fully traceable within the beneficiary country.

D. DOMESTIC WIRE TRANSFERS

9. Information accompanying domestic wire transfers should also include originator information as indicated for cross-border wire transfers, unless this information can be made available to the beneficiary financial institution and appropriate authorities by other means. In this latter case, the ordering financial institution need only include the account number or a unique transaction reference number, provided that this number or identifier will permit the transaction to be traced back to the originator or the beneficiary.

10. The information should be made available by the ordering financial institution within three business days of receiving the request either from the beneficiary financial institution or from appropriate competent authorities. Law enforcement authorities should be able to compel immediate production of such information.

E. RESPONSIBILITIES OF ORDERING, INTERMEDIARY AND BENEFICIARY FINANCIAL INSTITUTIONS

Ordering financial institution

11. The ordering financial institution should ensure that qualifying wire transfers contain required and accurate originator information, and required beneficiary information.

12. The ordering financial institution should ensure that cross-border wire transfers below any applicable threshold contain the name of the originator and the name of the beneficiary and an account number for each, or a unique transaction reference number.

13. The ordering financial institution should maintain all originator and beneficiary information collected, in accordance with Recommendation 11.

14. The ordering financial institution should not be allowed to execute the wire transfer if it does not comply with the requirements specified above.

7. ในกรณีที่ไม่มีบัญชี ต้องรวมหมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรมดังกล่าวไว้ด้วย ซึ่งจะอำนวยความสะดวกติดตามร่องรอยการทำธุรกรรมดังกล่าวนั้นได้

8. ในกรณีที่มีการรวมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศหลายรายการจากผู้โอนเงินรายเดียวเข้าเป็นชุดเดียวกัน เพื่อส่งไปยังผู้รับโอนหลายคน การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวอาจได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดตามข้อ 6 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลของผู้โอนเงินจากต้นทาง แต่มีเงื่อนไขว่าการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวนั้นต้องรวมเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับการธุรกรรมนั้น (ตามที่อธิบายไว้ในข้อ 7 ดังข้างบน) และการทำธุรกรรมรวมเป็นชุดดังกล่าวต้องบรรจุข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้โอนเงินจากต้นทางตามที่กำหนดไว้ อีกทั้งต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับโอนอย่างครบถ้วนจนสามารถติดตามร่องรอยภายในประเทศของผู้รับโอนได้

D. การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ

9. ข้อมูลที่ส่งไปพร้อมกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศต้องรวมข้อมูลของผู้โอนเงินด้วย ดังเช่นข้อมูลที่ระบุไว้สำหรับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศ เว้นเสียแต่ว่าข้อมูลนั้นจะจัดให้แก่สถาบันการเงินผู้รับโอนและหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องได้ด้วยวิธีอื่น ในกรณีหลังนี้ สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่ง เพียงแต่รวมหมายเลขบัญชีหรือหมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรมเท่านั้น โดยมีข้อแม้ว่าหมายเลขนี้ หรือหมายเลขระบุตัวตนดังกล่าว จะต้องอำนวยความสะดวกให้สามารถติดตามร่องรอยการทำธุรกรรมย้อนกลับไปถึงผู้โอนหรือผู้รับ

10. สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่ง ต้องจัดหาข้อมูลดังกล่าวนี้ ให้แก่สถาบันการเงินผู้รับหรือหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ภายใน 3 วันทำการ หลังจากได้รับคำร้องขอจากสถาบันการเงินหรือหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องดังกล่าว หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต้องมีอำนาจบังคับให้จัดหาข้อมูลดังกล่าวให้ได้ทันที

E. ความรับผิดชอบของสถาบันการเงินที่ส่งคำสั่ง สถาบันการเงินที่เป็นตัวกลาง และสถาบันการเงินที่เป็นผู้รับ

สถาบันการเงินที่ส่งคำสั่ง

11. สถาบันการเงินที่ส่งคำสั่งต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ครบถ้วนนั้นต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องของผู้โอนเงินและผู้รับโอน

12. สถาบันการเงินที่เป็นผู้ออกคำสั่งต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศในจำนวนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดต้องมีชื่อของผู้โอนเงินและชื่อของผู้รับและหมายเลขบัญชีของแต่ละสถาบันดังกล่าว หรือหมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรมนั้น

13. สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่ง ต้องเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้โอนเงินและข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับที่รวบรวมไว้ตามข้อแนะนำที่ 11

14. ไม่ต้องอนุญาตให้สถาบันการเงินที่ออกคำสั่งดำเนินการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ถ้าสถาบันการเงินดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ตั้งระบุไว้ข้างต้น

Intermediary financial institution

15. For cross-border wire transfers, financial institutions processing an intermediary element of such chains of wire transfers should ensure that all originator and beneficiary information that accompanies a wire transfer is retained with it

16. Where technical limitations prevent the required originator or beneficiary information accompanying a cross-border wire transfer from remaining with a related domestic wire transfer, a record should be kept, for at least five years, by the receiving intermediary financial institution of all the information received from the ordering financial institution or another intermediary financial institution.

17. An intermediary financial institution should take reasonable measures to identify cross-border wire transfers that lack required originator information or required beneficiary information. Such measures should be consistent with straight-through processing.

18. An intermediary financial institution should have effective risk-based policies and procedures for determining: (i) when to execute, reject, or suspend a wire transfer lacking required originator or required beneficiary information; and (ii) the appropriate follow-up action.

Beneficiary financial institution

19. A beneficiary financial institution should take reasonable measures to identify cross-border wire transfers that lack required originator or required beneficiary information. Such measures may include post-event monitoring or real-time monitoring where feasible.

20. For qualifying wire transfers, a beneficiary financial institution should verify the identity of the beneficiary, if the identity has not been previously verified, and maintain this information in accordance with Recommendation 11.

21. A beneficiary financial institution should have effective risk-based policies and procedures for determining: (i) when to execute, reject, or suspend a wire transfer lacking required originator or required beneficiary information; and (ii) the appropriate follow-up action.

F. MONEY OR VALUE TRANSFER SERVICE OPERATORS

22. Money or value transfer service (MVTS) providers should be required to comply with all of the relevant requirements of Recommendation 16 in the countries in which they operate, directly or through their agents. In the case of a MVTS provider that controls both the ordering and the beneficiary side of a wire transfer, the MVTS provider:

- (a) should take into account all the information from both the ordering and beneficiary sides in order to determine whether an STR has to be filed; and
- (b) should file an STR in any country affected by the suspicious wire transfer, and make relevant transaction information available to the Financial Intelligence Unit.

สถาบันการเงินที่เป็นตัวกลาง

15. สำหรับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศนั้น สถาบันการเงินที่ดำเนินการเป็นตัวกลางในสายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวต้องมั่นใจว่าข้อมูลของผู้โอนเงินและข้อมูลของผู้รับที่ใช้ในการโอนเงินนั้นจะต้องมีการเก็บรักษาข้อมูลและแนบไปพร้อมการโอน

16. ในกรณีที่ข้อจำกัดทางเทคนิค เป็นอุปสรรคป้องกันไม่ให้ข้อมูลของผู้โอนเงิน หรือของผู้รับ ที่ส่งไปกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศนั้นแนบอยู่กับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้ ต้องมีการเก็บรักษาข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับจากสถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งหรือจากสถาบันการเงินอีกแห่งหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง เอาไว้อย่างน้อย 5 ปี

17. สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง ต้องใช้มาตรการอันสมควรเพื่อระบุให้ทราบถึงการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้โอนเงินหรือข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับตามที่กำหนดไว้ มาตรการดังกล่าวต้องสอดคล้องกับธุรกรรมการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์โดยตรง

18. สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง ต้องมีนโยบายและขั้นตอนในการดำเนินงานที่ใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ มาใช้ในการพิจารณาว่า (i) เมื่อใดต้องดำเนินการโอนเงินซึ่งไม่มีข้อมูลของผู้โอนเงิน หรือข้อมูลของผู้รับ ตามที่กำหนดไว้ หรือเมื่อใดต้องปฏิเสธ หรือสั่งพักการโอนเงินดังกล่าวไว้ก่อน และ (ii) เพื่อกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

สถาบันการเงินผู้รับ

19. สถาบันการเงินผู้รับต้องใช้มาตรการอันสมควรเพื่อระบุให้ทราบถึงการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้โอนเงินหรือข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับตามที่กำหนดไว้ มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงการติดตามตรวจสอบภายหลังการโอน หรือการติดตามตรวจสอบในระหว่างการโอน เมื่อเป็นไปได้

20. เพื่อให้การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์มีข้อมูลครบถ้วนหากไม่เคยตรวจสอบยืนยันตัวตนผู้รับเงินมาก่อน สถาบันการเงินผู้รับต้องตรวจสอบยืนยันตัวตนของผู้รับเงิน และต้องเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวนี้ไว้ตามข้อแนะนำที่ 11

21. สถาบันการเงินผู้รับต้องมีนโยบายและขั้นตอนในการดำเนินงานที่ใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ มาใช้ในการพิจารณาว่า (i) เมื่อใดต้องดำเนินการโอนเงินซึ่งไม่มีข้อมูลของผู้โอนเงินหรือข้อมูลของผู้รับตามที่กำหนดไว้ หรือเมื่อใดต้องปฏิเสธ หรือสั่งพักการโอนเงินดังกล่าวไว้ก่อน และ (ii) เพื่อกำหนดมาตรการในการติดตามข้อมูลอย่างเหมาะสม

F. ผู้ให้บริการการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน

22. ต้องกำหนดให้ผู้ให้บริการการโอนเงินหรือผู้ให้บริการการโอนมูลค่าเงิน (MVTS) ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในข้อแนะนำที่ 16 ในประเทศที่ผู้ให้บริการดังกล่าวนั้นดำเนินกิจการอยู่ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือผ่านตัวแทนก็ตาม ในกรณีที่ MVTS มีอำนาจควบคุมการโอนเงินและฝ่ายที่เป็นผู้รับ ผู้ให้บริการ MVTS ต้องทำดังนี้

- (a) พิจารณาข้อมูลทั้งหมดจากทั้งฝ่ายที่เป็นผู้ออกคำสั่งโอนและฝ่ายที่รับโอนเพื่อพิจารณาว่าจำเป็นต้องยื่น STR หรือไม่ และ
- (b) ยื่น STR ในประเทศใดๆ ก็ตามที่ได้รับผลกระทบจากการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเหตุอันควรสงสัย และข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องนั้นให้แก่ FIU

Glossary of specific terms used in this Recommendation

Accurate is used to describe information that has been verified for accuracy.

Batch transfer is a transfer comprised of a number of individual wire transfers that are being sent to the same financial institutions, but may/may not be ultimately intended for different persons.

Beneficiary refers to the natural or legal person or legal arrangement who is identified by the originator as the receiver of the requested wire transfer.

Beneficiary Financial Institution refers to the financial institution which receives the wire transfer from the ordering financial institution directly or through an intermediary financial institution and makes the funds available to the beneficiary.

Cover Payment refers to a wire transfer that combines a payment message sent directly by the ordering financial institution to the beneficiary financial institution with the routing of the funding instruction (the cover) from the ordering financial institution to the beneficiary financial institution through one or more intermediary financial institutions.

Cross-border wire transfer refers to any wire transfer where the ordering financial institution and beneficiary financial institution are located in different countries. This term also refers to any chain of wire transfer in which at least one of the financial institutions involved is located in a different country.

Domestic wire transfers refers to any *wire transfer* where the ordering financial institution and beneficiary financial institution are located in the same country. This term therefore refers to any chain of *wire transfer* that takes place entirely within the borders of a single country, even though the system used to transfer the payment message may be located in another country. The term also refers to any chain of *wire transfer* that takes place entirely within the borders of the European Economic Area (EEA)⁴⁰.

Intermediary financial institution refers to a financial institution in a serial or cover payment chain that receives and transmits a wire transfer on behalf of the ordering financial institution and the beneficiary financial institution, or another intermediary financial institution.

Ordering financial institution refers to the financial institution which initiates the wire transfer and institution transfers the funds upon receiving the request for an wire transfer on behalf of the originator.

Originator refers to the account holder who allows the wire transfer from that account, or where there is no account, the natural or legal person that places the order with the ordering financial institution to perform the wire transfer.

⁴⁰ An entity may petition the FATF to be designated as a supra-national jurisdiction for the purposes of and limited to an assessment of Recommendation 16 compliance.

อภิธานศัพท์เฉพาะที่ใช้ในข้อแนะนำ FATF ข้อนี้

ถูกต้อง ใช้อธิบายข้อมูลที่ได้ตรวจสอบยืนยันความถูกต้องแล้ว

การโอนเป็นชุด/การโอนเป็นกลุ่ม คือการโอนที่ประกอบด้วยการโอนทางอิเล็กทรอนิกส์หลายรายการรวมกันเป็นชุด หรือเป็นกลุ่มที่ส่งไปยังสถาบันการเงินเดียวกัน แต่อาจจะมี/หรือไม่มี เจตนา ส่งให้บุคคลหลายคน

ผู้รับ หมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่ผู้โอนเงินระบุว่าเป็นผู้รับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่ร้องขอ

สถาบันการเงินผู้รับ หมายถึงสถาบันการเงินที่รับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์จากสถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนโดยตรงหรือผ่านสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางและจ่ายเงินให้แก่ผู้รับ

แบบสรุของคำสั่งจ่าย หมายถึง การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่รวมข้อความการสั่งจ่ายเงินที่ส่งโดยตรงจากสถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนไปยังสถาบันการเงินผู้รับ พร้อมกับคำสั่งในการกำหนดเส้นทางของการส่งเงิน (หนังสือนำ) จากสถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนไปยังสถาบันการเงินผู้รับโดยผ่านสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง 1 แห่ง หรือมากกว่านั้น

การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศ หมายถึงการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ก็ตามที่สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนและสถาบันการเงินผู้รับ ตั้งอยู่คนละประเทศ ศัพท์นี้ยังหมายถึงสายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีสถาบันการเงินที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อย 1 สถาบันที่ตั้งอยู่ในคนละประเทศ

การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ หมายถึงการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ใดๆ ก็ตามที่สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนและสถาบันการเงินผู้รับตั้งอยู่ในประเทศเดียวกัน คำศัพท์ดังกล่าวนี้จึงหมายถึงสายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นภายในประเทศเดียว แม้ว่าระบบที่ใช้ในการโอนข้อความสั่งจ่ายเงินอาจจะอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง นอกจากนี้ยังหมายถึงสายของการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีขึ้นภายในพรมแดนของกลุ่มประเทศในเขตเศรษฐกิจยุโรป (EEA)⁴⁰

สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง หมายถึงสถาบันการเงินที่อยู่ในคำสั่งจ่ายเงินแบบชุดหรือแบบสรุของคำสั่งจ่ายไปด้วย หรือแบบที่ไม่มีหนังสือนำแนบไปด้วย ซึ่งเป็นผู้รับและโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในนามของสถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอน และสถาบันการเงินผู้รับ หรือสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางอีกแห่งหนึ่ง

สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอน หมายถึงสถาบันการเงินที่ริเริ่มการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และโอนเงินเมื่อได้รับคำร้องขอให้มีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในนามของผู้โอนเงิน

ผู้โอนเงิน หมายถึงเจ้าของบัญชีที่อนุญาตให้มีการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์จากบัญชีดังกล่าวของตน หรือในกรณีที่ไม่มีบัญชี บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีคำสั่งให้สถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนทำการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

⁴⁰ หน่วยงานหนึ่งหน่วยงานได้อายืนยันคำร้องต่อ FATF ให้กำหนดตัวเองว่าเป็นหน่วยงานที่มีเขตอำนาจสูงกว่าระดับรัฐ เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินว่าได้มีการปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ 16 หรือไม่ และให้มีเขตอำนาจดังกล่าวเฉพาะสำหรับการประเมินตามข้อแนะนำที่ 16 เท่านั้น

Qualifying wire transfers means a cross-border wire transfer above any applicable threshold as described in paragraph 5 of the Interpretive Note to Recommendation 16.

Required is used to describe a situation in which all elements of required information are present. Subparagraphs 6(a), 6(b) and 6(c) set out the *required originator information*. Subparagraphs 6(d) and 6(e) set out the *required beneficiary information*.

Serial Payment refers to a direct sequential chain of payment where the wire transfer and accompanying payment message travel together from the ordering financial institution to the beneficiary financial institution directly or through one or more intermediary financial institutions (e.g. correspondent banks)

Straight-through processing refers to payment transactions that are conducted electronically without the need for manual intervention.

Unique transaction reference number refers to a combination of letters, numbers or symbols, determined by the payment service provider, in accordance with the protocols of the payment and settlement system or messaging system used for the wire transfer.

Wire transfer refers to any transaction carried out on behalf of an originator through a financial institution by electronic means with a view to making an amount of funds available to a beneficiary person at a beneficiary financial institution, irrespective of whether the originator and the beneficiary are the same person.⁴¹

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 17 (RELIANCE ON THIRD PARTIES)

1. This Recommendation does not apply to outsourcing or agency relationships. In a third-party reliance scenario, the third party should be subject to CDD and record-keeping requirements in line with Recommendations 10 and 11, and be regulated, supervised or monitored. The third party will usually have an existing business relationship with the customer, which is independent from the relationship to be formed by the customer with the relying institution, and would apply its own procedures to perform the CDD measures. This can be contrasted with an outsourcing/agency scenario, in which the outsourced entity applies the CDD measures on behalf of the delegating financial institution, in accordance with its procedures, and is subject to the delegating financial institution's control of the effective implementation of those procedures by the outsourced entity.

2. For the purposes of Recommendation 17, the term relevant competent authorities means (i) the home authority, that should be involved for the understanding of group policies and controls at group-wide level, and (ii) the host authorities, that should be involved for the branches/subsidiaries.

⁴¹ It is understood that the settlement of wire transfers may happen under a net settlement arrangement. This interpretive note refers to information which must be included in instructions sent from an originating financial institution to a beneficiary financial institution, including through any intermediary financial institution, to enable disbursement of the funds to the recipient. Any net settlement between the financial institutions may be exempt under paragraph 4(b).

การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีข้อมูลครบถ้วน หมายถึงการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศ ในจำนวนที่เกินกว่าเกณฑ์ตามที่อธิบายไว้ในข้อ 5 ของ คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16

กำหนดให้ต้องมีหรือต้องปฏิบัติตาม ศัพท์นี้ใช้เพื่ออธิบายถึงสถานการณ์ที่องค์ประกอบทั้งหมดของข้อมูลที่กำหนดให้มันนั้นมีอยู่จริง ข้อย่อย 6(a), 6(b) และ 6 (c) อธิบายถึงข้อมูลของผู้โอนเงินที่กำหนดให้ต้องมี ข้อย่อย 6(d) และ 6(e) อธิบายถึงข้อมูลของผู้รับที่กำหนดให้ต้องมี

คำสั่งจ่ายเงินแบบชุด หมายถึงคำสั่งจ่ายเงินโดยตรงแบบชุด ที่ข้อความกำกับกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ กับข้อความสั่งจ่ายเงินแบบไปพร้อมกันจากสถาบันการเงินผู้ออกคำสั่งโอนไปยังสถาบันการเงินผู้รับโดยตรง หรือโดยผ่านสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง 1 แห่ง หรือมากกว่านั้น (เช่น โดยผ่านธนาคารตัวแทน)

ธุรกรรมการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์โดยตรง หมายถึง ธุรกรรมการชำระเงินที่กระทำทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่จำเป็นต้องมีคนหรือสถาบันเข้ามาแทรกแซงตรงกลางระหว่างทาง

หมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรม หมายถึงการที่ผู้ให้บริการในการจ่ายเงินใช้ ตัวอักษร ตัวเลข หรือ สัญลักษณ์ ผสมกันเป็นหมายเลขอ้างอิงโดยเป็นไปตามพิธีการของระบบการชำระเงินและการชำระหนี้ หรือระบบการส่งข้อความที่ใช้ในการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การทำธุรกรรมใดๆ ที่กระทำในนามของผู้โอนเงินผ่านสถาบันการเงินโดยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดส่งเงินให้แก่ผู้รับ ณ สถาบันการเงินผู้รับโอน โดยไม่คำนึงว่า ผู้โอนเงินและผู้รับจะเป็นคนเดียวกันหรือไม่ก็ตาม⁴¹

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 17 (การพึ่งพาบุคคลที่ 3)

1. ข้อแนะนำ FATF ข้อนี้ไม่ใช้กับการจัดจ้างคนภายนอก หรือกับความสัมพันธ์กับตัวแทน ในสถานการณ์ที่มีการพึ่งพาบุคคลที่สามบุคคลที่สามนั้นต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดด้วย CDD และข้อกำหนดเกี่ยวกับการเก็บรักษาหลักฐาน ซึ่งเป็นไปตามข้อแนะนำที่ 10 และ 11 และต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแล การควบคุมดูแล หรือการติดตามตรวจสอบปกติ แล้วบุคคลที่สามจะมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับลูกค้าในปัจจุบันอยู่แล้ว ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระจากความสัมพันธ์ที่ลูกค้าจะมีกับสถาบันที่ต้องพึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว และบุคคลที่สามนั้นจะใช้ขั้นตอนการดำเนินงานของตนเองในการทำ CDD ซึ่งแตกต่างจากสถานการณ์ที่มีการจัดจ้างองค์กรภายนอก และ/ความสัมพันธ์กับตัวแทน ซึ่งองค์กรภายนอกที่เป็นฝ่ายรับจ้าง จะใช้มาตรการ CDD แทนสถาบันการเงินที่เป็นผู้มอบอำนาจ โดยเป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินงานของสถาบันการเงินผู้มอบอำนาจและการปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้ที่รับจ้างก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของสถาบันการเงินผู้มอบอำนาจ

2. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำที่ 17 คำว่า *หน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง* หมายความว่า (i) หน่วยงานของประเทศเจ้าบ้าน ซึ่งต้องเข้าไปมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดความเข้าใจนโยบายของกลุ่มและการควบคุมในระดับกลุ่ม และ (ii) หมายถึงหน่วยงานของประเทศเจ้าภาพ ซึ่งต้องเข้าไปมีส่วนร่วมแทนสาขา/บริษัทในเครือ

⁴¹ เป็นที่เข้าใจกันว่าการชำระเงินตามการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ อาจเกิดขึ้นภายใต้ข้อตกลงในการชำระสุทธิ คำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้อ้างอิงถึงข้อมูล ซึ่งจะต้องรวมไว้ในคำสั่งที่ส่งจากสถาบันการเงินที่ส่งเงินจากต้นทางไปยังสถาบันการเงินผู้รับ รวมถึงข้อมูลที่ส่งผ่านสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถจ่ายเงินให้แก่ผู้รับได้ การชำระสุทธิระหว่างสถาบันการเงินต่างๆ นั้น อาจได้รับการยกเว้นภายใต้ข้อ 4 (b)

3. The term *third parties* means financial institutions or DNFBPs that are supervised or monitored and that meet the requirements under Recommendation 17.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 18 (INTERNAL CONTROLS AND FOREIGN BRANCHES AND SUBSIDIARIES)

1. Financial institutions' programmes against money laundering and terrorist financing should include:

- (a) the development of internal policies, procedures and controls, including appropriate compliance management arrangements, and adequate screening procedures to ensure high standards when hiring employees;
- (b) an ongoing employee training programme; and
- (c) an independent audit function to test the system.

2. The type and extent of measures to be taken should be appropriate having regard to the risk of money laundering and terrorist financing and the size of the business.

3. Compliance management arrangements should include the appointment of a compliance officer at the management level.

4. Financial groups' programmes against money laundering and terrorist financing should be applicable to all branches and majority-owned subsidiaries of the financial group. These programmes should include measures under (a) to (c) above, and should be appropriate to the business of the branches and majority-owned subsidiaries. Such programmes should be implemented effectively at the level of branches and majority-owned subsidiaries. These programmes should include policies and procedures for sharing information required for the purposes of CDD and money laundering and terrorist financing risk management. Group-level compliance, audit, and/or AML/CFT functions should be provided with customer, account, and transaction information from branches and subsidiaries when necessary for AML/CFT purposes. This should include information and analysis of transactions or activities which appear unusual (if such analysis was done); and could include an STR, its underlying information, or the fact that an STR has been submitted. Similarly, branches and subsidiaries should receive such information from these group-level functions when relevant and appropriate to risk management. Adequate safeguards on the confidentiality and use of information exchanged should be in place, including to prevent tipping-off. Countries may determine the scope and extent of this information sharing, based on the sensitivity of the information, and its relevance to AML/CFT risk management.

5. In the case of their foreign operations, where the minimum AML/CFT requirements of the host country are less strict than those of the home country, financial institutions should be required to ensure that their branches and majority-owned subsidiaries in host countries implement the requirements of the home country, to the extent that host country laws and regulations permit. If the host country does not permit the proper implementation of the

3. คำว่า บุคคลที่สาม หมายถึงสถาบันการเงิน หรือ DNFBPs ที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลหรืออยู่ภายใต้การติดตามตรวจสอบและเป็นสถาบันการเงินหรือ DNFBPs ที่ปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ 17

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 18 (มาตรการควบคุมภายในและสาขาต่างประเทศ และบริษัทในเครือ)

1. แผนปฏิบัติการ AML/CFT ของสถาบันการเงินต้องรวมถึงต่อไปนี้
 - (a) การพัฒนานโยบายภายใน ขั้นตอนการดำเนินงานภายใน และมาตรการควบคุมภายใน รวมถึงการบริหารจัดการการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเหมาะสม และขั้นตอนที่เพียงพอในการคัดกรอง เพื่อให้มั่นใจว่ามีการใช้มาตรฐานในระดับสูงเมื่อมีการว่าจ้างพนักงาน
 - (b) มีโครงการฝึกอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่อง และ
 - (c) มีฝ่ายทำหน้าที่ตรวจสอบที่เป็นอิสระ เพื่อทดสอบระบบการดำเนินงานทั้งหมด
2. ประเภทและขนาดของมาตรการที่จะดำเนินการต้องมีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความเสี่ยงที่จะเกิด ML และ TF และต้องคำนึงถึงขนาดของธุรกิจด้วย
3. การบริหารจัดการการปฏิบัติตามกฎหมาย ต้องรวมถึงการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายกำกับดูแลในระดับผู้บริหาร
4. แผนปฏิบัติการ AML/CFT ของกลุ่มทางการเงินต้องใช้กับทุกสาขาและทุกบริษัทในเครือที่กลุ่มทางการเงินเป็นเจ้าของด้วยเสียงข้างมาก แผนปฏิบัติการเหล่านี้ต้องรวมถึงมาตรการภายใต้ข้อ (a) ถึง ข้อ (c) ข้างต้น และต้องเหมาะสมกับธุรกิจของสาขาและของบริษัทในเครือที่กลุ่มธุรกิจทางการเงินนั้นเป็นเจ้าของด้วยเสียงข้างมาก แผนปฏิบัติการดังกล่าวต้องนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลในระดับสาขาและระดับบริษัทในเครือที่กลุ่มทางการเงินเป็นเจ้าของด้วยเสียงข้างมาก แผนปฏิบัติการเหล่านี้ต้องรวมนโยบายและขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อแบ่งปันข้อมูล ที่จำเป็นในการทำ CDD และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้าน AML/CFT หน่วยงานในระดับกลุ่ม อันได้แก่ฝ่ายกำกับดูแล ฝ่ายตรวจสอบบัญชี และ/หรือฝ่ายปฏิบัติงานด้าน AML/CFT ต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า หมายเลขบัญชี และการทำธุรกรรมจากสาขาและบริษัทในเครือเมื่อจำเป็นที่จะต้องใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับ AML/CFT ต้องรวมถึงข้อมูลและการวิเคราะห์ธุรกรรมหรือกิจกรรมที่ผิดปกติด้วย (ถ้าได้วิเคราะห์) และต้องรวมการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันสงสัย ข้อมูลแวดล้อมหรือข้อเท็จจริงว่าได้มีการส่งรายงานธุรกรรมสงสัย สาขาและบริษัทในเครือต้องได้รับข้อมูลดังกล่าวในระดับกลุ่มเท่าที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมต่อการบริหารความเสี่ยง ต้องมีมาตรการเกี่ยวกับการเก็บรักษาความลับและการใช้ข้อมูลที่แบ่งปันกัน รวมทั้งป้องกันการแจ้งให้ลูกค้ารู้ตัว ประเทศต่างๆ อาจพิจารณาขอบเขตการแบ่งปันข้อมูลว่าจะทำได้มากน้อยเพียงใดโดยขึ้นกับความอ่อนไหวของข้อมูลและความเกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
5. ในกรณีที่สถาบันทางการเงินมีกิจการการดำเนินงานในต่างประเทศที่ข้อกำหนดขั้นต่ำในด้าน AML/CFT ของต่างประเทศ เข้มงวดน้อยกว่ามาตรฐานในประเทศ ต้องกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการให้มั่นใจว่าสาขาของตนและบริษัทในเครือที่สถาบันการเงินถือหุ้นใหญ่ที่ตั้งในต่างประเทศนั้นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของประเทศตนเองตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของต่างประเทศจะเอื้อให้กระทำได้

measures above, financial groups should apply appropriate additional measures to manage the money laundering and terrorist financing risks, and inform their home supervisors.

If the additional measures are not sufficient, competent authorities in the home country should consider additional supervisory actions, including placing additional controls on the financial group, including, as appropriate, requesting the financial group to close down its operations in the host country.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 19 (HIGHER-RISK COUNTRIES)

1. The enhanced due diligence measures that could be undertaken by financial institutions include those measures set out in paragraph 20 of the Interpretive Note to Recommendation 10, and any other measures that have a similar effect in mitigating risks.
2. Examples of the countermeasures that could be undertaken by countries include the following, and any other measures that have a similar effect in mitigating risks:
 - (a) Requiring financial institutions to apply specific elements of enhanced due diligence.
 - (b) Introducing enhanced relevant reporting mechanisms or systematic reporting of financial transactions.
 - (c) Refusing the establishment of subsidiaries or branches or representative offices of financial institutions from the country concerned, or otherwise taking into account the fact that the relevant financial institution is from a country that does not have adequate AML/CFT systems.
 - (d) Prohibiting financial institutions from establishing branches or representative offices in the country concerned, or otherwise taking into account the fact that the relevant branch or representative office would be in a country that does not have adequate AML/CFT systems.
 - (e) Limiting business relationships or financial transactions with the identified country or persons in that country.
 - (f) Prohibiting financial institutions from relying on third parties located in the country concerned to conduct elements of the CDD process.
 - (g) Requiring financial institutions to review and amend, or if necessary terminate, correspondent relationships with financial institutions in the country concerned.
 - (h) Requiring increased supervisory examination and/or external audit requirements for branches and subsidiaries of financial institutions based in the country concerned.
 - (i) Requiring increased external audit requirements for financial groups with respect to any of their branches and subsidiaries located in the country concerned.

ถ้าต่างประเทศดังกล่าวไม่อนุญาตให้ใช้มาตรการตั้งที่กล่าวข้างต้นได้อย่างถูกต้อง กลุ่มทางการเงินต้องใช้มาตรการเพิ่มเติมที่เหมาะสมในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้าน AML/CFT และแจ้งให้หน่วยกำกับดูแลในประเทศตนทราบ

ถ้ามาตรการเพิ่มเติมยังไม่เพียงพอ หน่วยงานที่มีอำนาจในประเทศต้องพิจารณาใช้มาตรการควบคุมดูแลเพิ่มเติม รวมถึงการใช้มาตรการควบคุม

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 19 (ประเทศที่มีความเสี่ยงสูง)

1. มาตรการตรวจสอบอย่างเข้มเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ที่สถาบันการเงินอาจดำเนินการได้ รวมถึงมาตรการตามข้ออธิบายไว้ในข้อ 20 ของคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 10 และมาตรการอื่นใดที่มีผลใกล้เคียงกันในการบรรเทาความเสี่ยง

2. ตัวอย่างของมาตรการแก้ไข ที่แต่ละประเทศสามารถดำเนินการได้รวมทั้งมาตรการอื่นใดที่มีผลใกล้เคียงกันในการบรรเทาความเสี่ยง มีดังนี้

- (a) การกำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการตรวจสอบอย่างเข้มเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเฉพาะเรื่อง
- (b) การใช้กลไกเชิงลึกในการรายงาน หรือการรายงานธุรกรรมทางการเงินอย่างเป็นระบบ
- (c) การปฏิเสธไม่ให้จัดตั้งบริษัทในเครือ หรือสาขา หรือสำนักงานตัวแทนของสถาบันการเงินจากประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือมิฉะนั้นก็ให้คำนึงถึงข้อที่ว่าสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องนั้นมาจากประเทศที่ไม่มีระบบ AML/CFT ที่ดีพอ
- (d) การห้ามสถาบันการเงินไม่ให้จัดตั้งสาขาหรือสำนักงานตัวแทนในประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือไม่เช่นนั้นก็ให้คำนึงถึงข้อที่ว่าสาขาหรือสำนักงานตัวแทนที่เกี่ยวข้องอาจจะอยู่ในประเทศที่ไม่มีระบบ AML/CFT ที่ดีพอ
- (e) การจำกัดความสัมพันธ์ทางธุรกิจ หรือจำกัดการทำธุรกรรมทางการเงินกับประเทศหรือบุคคลในประเทศที่ถูกระบุชื่อ
- (f) การห้ามสถาบันการเงินมิให้พึ่งพาบุคคลที่สามที่ตั้งอยู่ในประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามกระบวนการ CDD
- (g) การกำหนดให้สถาบันการเงินทบทวนแก้ไข หรือ ถ้าหากจำเป็นก็ยกเลิกความสัมพันธ์การเป็นธนาคารตัวแทนกับสถาบันการเงินในประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น
- (h) การกำหนดให้มีการตรวจสอบในเชิงควบคุมดูแลเพิ่มขึ้น และ/หรือกำหนดให้มีการตรวจสอบบัญชีโดยบุคคลภายนอกสำหรับสาขาและบริษัทในเครือของสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่ในประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น
- (i) การเพิ่มข้อกำหนดเกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชีโดยบุคคลภายนอกสำหรับกลุ่มการเงินที่มีสาขาหรือบริษัทในเครือตั้งอยู่ในประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น

There should be effective measures in place to ensure that financial institutions are advised of concerns about weaknesses in the AML/CFT systems of other countries

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 20 (REPORTING OF SUSPICIOUS TRANSACTIONS)

1. The reference to criminal activity in Recommendation 20 refers to all criminal acts that would constitute a predicate offence for money laundering or, at a minimum, to those offences that would constitute a predicate offence, as required by Recommendation 3. Countries are strongly encouraged to adopt the first of these alternatives.
2. The reference to terrorist financing in Recommendation 20 refers to: the financing of terrorist acts and also terrorist organisations or individual terrorists, even in the absence of a link to a specific terrorist act or acts.
3. All suspicious transactions, including attempted transactions, should be reported regardless of the amount of the transaction.
4. The reporting requirement should be a direct mandatory obligation, and any indirect or implicit obligation to report suspicious transactions, whether by reason of possible prosecution for a money laundering or terrorist financing offence or otherwise (so called “indirect reporting”), is not acceptable.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATIONS 22 AND 23 (DNFBPS)

1. The designated thresholds for transactions are as follows:
 - Casinos (under Recommendation 22) –USD/EUR 3,000
 - For dealers in precious metals and dealers in precious stones when engaged in any cash transaction (under Recommendations 22 and 23) – USD/EUR 15,000.

Financial transactions above a designated threshold include situations where the transaction is carried out in a single operation or in several operations that appear to be linked.

2. The Interpretive Notes that apply to financial institutions are also relevant to DNFBPs, where applicable. To comply with Recommendations 22 and 23, countries do not need to issue laws or enforceable means that relate exclusively to lawyers, notaries, accountants and the other designated non-financial businesses and professions, so long as these businesses or professions are included in laws or enforceable means covering the underlying activities.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 22 (DNFBPS – CUSTOMER DUE DILIGENCE)

1. Real estate agents should comply with the requirements of Recommendation 10 with respect to both the purchasers and vendors of the property.

ต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินทั้งหลายนั้นได้รับแจ้งให้ทราบถึงจุดอ่อนของระบบ AML/CFT ของประเทศอื่น

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 20 (การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย)

1. การกระทำอันเป็นอาชญากรรมที่ระบุในข้อแนะนำที่ 20 นั้น หมายถึง การกระทำทั้งหมดที่เป็นอาชญากรรมที่จะประกอบเป็นความผิดมูลฐาน ML หรืออย่างน้อยก็หมายถึงความผิดทั้งหลายที่จะประกอบเป็นความผิดมูลฐาน ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 3 และแต่ละประเทศดำเนินการกำหนดความผิดตามส่วนแรกของข้อแนะนำดังกล่าว
2. การให้ TF ที่ระบุในข้อแนะนำที่ 20 หมายถึง การให้ TF และองค์กรก่อการร้าย หรือผู้ก่อการร้ายรายบุคคลด้วย ถึงแม้จะไม่เชื่อมโยงกับการก่อการร้ายครั้งหนึ่งครั้งใดเป็นการเฉพาะหรือหลายครั้งก็ตาม
3. ให้รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยทั้งหมดรวมทั้งการพยายามที่จะทำธุรกรรมด้วย โดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนเงินในการทำธุรกรรม
4. กำหนดให้การรายงานธุรกรรมเป็นหน้าที่โดยตรง ทั้งนี้ห้ามกำหนดว่าการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเป็นเพียงหน้าที่ทางอ้อม (หรือ “การรายงานทางอ้อม”) ไม่ว่าจะเป็เพราะเหตุผลที่อาจจะมีการดำเนินคดี ในข้อหากระทำความผิดฐานฟอกเงินหรือฐานให้ TF หรือสิ่งอื่นใด

คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อแนะนำที่ 22 และ 23 (DNFBPS)

1. การกำหนดเกณฑ์สำหรับการทำธุรกรรมมีดังต่อไปนี้คือ
 - สำหรับคาสिनอ (ตามข้อแนะนำที่ 22) เท่ากับ 3,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ยูโร
 - สำหรับผู้ประกอบการค้าโลหะมีค่าและอัญมณีเมื่อทำธุรกรรมเงินสด (ตามข้อแนะนำที่ 22 และ 23) ในจำนวนเท่ากับ 15,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ ยูโร

การทำธุรกรรมทางการเงินที่เกินกว่าเกณฑ์ที่ระบุไว้นั้น รวมถึงการทำธุรกรรมครั้งเดียวหรือหลายครั้งที่มีความเชื่อมโยงกัน

2. คำอธิบายเพิ่มเติมที่ใช้กับสถาบันการเงินนั้นให้บังคับใช้ กับ DNFBPs ด้วยเพื่อปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ 22 และ 23 แต่ละประเทศไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายหรือใช้วิธีการบังคับ เฉพาะกับ ทนายความผู้มีอำนาจในการรับรองลายมือชื่อ นักบัญชี และธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงินอื่นๆ ครอบคลุมที่ธุรกิจหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเหล่านี้อยู่ภายใต้กฎหมายหรือมาตรการบังคับครอบคลุมกิจกรรมอยู่แล้ว

คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อแนะนำที่ 22 DNFBPS – CDD

1. ตัวแทนซื้อขายของสังหาริมทรัพย์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อแนะนำที่ 10 ทั้งในส่วนของผู้ซื้อและผู้ขายทรัพย์สิน

2. Casinos should implement Recommendation 10, including identifying and verifying the identity of customers, when their customers engage in financial transactions equal to or above USD/EUR 3,000. Conducting customer identification at the entry to a casino could be, but is not necessarily, sufficient. Countries must require casinos to ensure that they are able to link customer due diligence information for a particular customer to the transactions that the customer conducts in the casino.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 23 (DNFBPS – OTHER MEASURES)

1. Lawyers, notaries, other independent legal professionals, and accountants acting as independent legal professionals, are not required to report suspicious transactions if the relevant information was obtained in circumstances where they are subject to professional secrecy or legal professional privilege.

2. It is for each country to determine the matters that would fall under legal professional privilege or professional secrecy. This would normally cover information lawyers, notaries or other independent legal professionals receive from or obtain through one of their clients: (a) in the course of ascertaining the legal position of their client, or (b) in performing their task of defending or representing that client in, or concerning judicial, administrative, arbitration or mediation proceedings.

3. Countries may allow lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants to send their STR to their appropriate self-regulatory organisations, provided that there are appropriate forms of cooperation between these organisations and the FIU.

4. Where lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants acting as independent legal professionals seek to dissuade a client from engaging in illegal activity, this does not amount to tipping-off.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 24 (TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL PERSONS)

1. Competent authorities should be able to obtain, or have access in a timely fashion to, adequate, accurate and current information on the beneficial ownership and control of companies and other legal persons (beneficial ownership information⁴²) that are created⁴³ in the country. Countries may choose the mechanisms they rely on to achieve this objective, although they should also comply with the minimum requirements set out below. It is also very likely that countries will need to utilise a combination of mechanisms to achieve the objective.

⁴² Beneficial ownership information for legal persons is the information referred to in the interpretive note to Recommendation 10, paragraph 5(b)(i). Controlling shareholders as referred to in, paragraph 5(b)(i) of the interpretive note to Recommendation 10 may be based on a threshold, e.g. any persons owning more than a certain percentage of the company (e.g. 25%).

⁴³ References to creating a legal person, include incorporation of companies or any other mechanism that is used.

2. คาสีโนต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ 10 รวมถึงการระบุตัวตนและพิสูจน์ทราบข้อมูลหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าเมื่อลูกค้าทำธุรกรรมทางการเงินที่มีจำนวนเท่ากับหรือมากกว่า 3,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ยูโร การขอข้อมูลแสดงตนของลูกค้า เมื่อมีการเข้าใช้บริการที่คาสีโนอาจเป็นการเพียงพอ แต่ไม่จำเป็นว่าจะจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป แต่ละประเทศต้องกำหนดให้คาสีโนมั่นใจว่าสามารถเชื่อมโยงข้อมูลในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ากับการทำธุรกรรมที่ลูกค้าดำเนินการในคาสีโน

คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับข้อแนะนำที่ 23 DNFBPS – OTHER MEASURES

1. หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำคาร์รับรองลายมือชื่อและเอกสาร และผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมาย อีตระอื่นๆ และนักบัญชีที่ทำหน้าที่ในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายอีตระ ไม่จำเป็นต้องรายงานธุรกรรมที่ต้องสงสัย (STR) ถ้าหากข้อมูลที่เกี่ยวข้องนั้นได้รับมาในสภาพการณ์ที่บุคคลเหล่านั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเอกลิทธิ ในการรักษาความลับตามสาขาวิชาชีพ หรือเอกลิทธิสำหรับวิชาชีพด้านกฎหมาย
2. แต่ละประเทศต้องตัดสินใจเองว่าเรื่องใดจะตกอยู่ในข่ายของเอกลิทธิของผู้ที่ประกอบวิชาชีพด้านกฎหมายหรือการรักษาความลับในสาขาวิชาชีพของตน เรื่องดังกล่าวนี้ปกติจะครอบคลุมถึงข้อมูลที่ หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำคาร์รับรองลายมือชื่อและเอกสาร หรือผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย อีตระอื่นๆ ได้รับหรือขอรับผ่านลูกค้าของตนคนใดคนหนึ่ง (a) ในช่วงที่ดำเนินการเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของลูกค้า หรือ (b) ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ในการว่าความหรือเป็นตัวแทนลูกค้าคนนั้น ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางตุลาการ ปกครอง อนุญาตตุลาการ หรือการไกล่เกลี่ย
3. แต่ละประเทศ อาจอนุญาตให้หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำคาร์รับรองลายมือชื่อและเอกสาร ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายอีตระอื่นๆ และ นักบัญชี รายงาน STR ไปยังองค์กรกำกับดูแลตนเองที่เหมาะสม โดยมีเงื่อนไขว่า มีรูปแบบที่เหมาะสมในการร่วมมือกันระหว่างองค์กรเหล่านี้กับ FIU
4. ในกรณีที่หน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำคาร์รับรองลายมือชื่อและเอกสาร ผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายอีตระอื่นๆ และนักบัญชี ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายอีตระ แสวงหาทางที่จะยับยั้งลูกค้าไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย การกระทำดังกล่าวนี้ไม่มีถือว่าเป็นการชี้ช่องให้กับลูกค้า

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 24 (ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของนิติบุคคล)

1. หน่วยงานที่มีอำนาจต้องสามารถขอรับหรือมีช่องทางเข้าถึงข้อมูลอย่างทันทั่วทั้งที่ โดยเป็นข้อมูลที่มีจำนวนเพียงพอ ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์และอำนาจควบคุม บริษัทและนิติบุคคลอื่น (ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์⁴²) ซึ่งจัดตั้งขึ้น⁴³ ภายในประเทศ แต่ละประเทศอาจเลือกกลไกที่ตนพึงพาได้เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์นี้ ถึงแม้ว่าประเทศต่างๆ เหล่านี้ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดขั้นต่ำที่ระบุไว้ข้างล่างนี้ นอกจากนี้ ยังมีทำที่เป็นไปได้มากกว่า แต่ละประเทศ จะมีความจำเป็นต้องใช้กลไกหลายอย่างร่วมกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

⁴² ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของนิติบุคคลคือข้อมูลที่มีอ้างอิงในข้อ 5(b)(i) ของคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 10 ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุม ที่อ้างอิงในข้อ 5(b)(i) ของคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 10 อาจจะมีอยู่ทุกเกณฑ์ที่กำหนด เช่น บุคคลใดก็ตามที่ถือหุ้นในบริษัทคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ (เช่น 25%)

⁴³ ข้ออ้างอิงต่างๆที่อ้างอิงการก่อตั้งนิติบุคคล รวมถึงการจัดตั้งบริษัท หรือกลไกอื่นที่นำมาใช้

2. As part of the process of ensuring that there is adequate transparency regarding legal persons, countries should have mechanisms that:
 - (a) identify and describe the different types, forms and basic features of legal persons in the country.
 - (b) identify and describe the processes for: (i) the creation of those legal persons; and (ii) the obtaining and recording of basic and beneficial ownership information
 - (c) make the above information publicly available; and
 - (d) assess the money laundering and terrorist financing risks associated with different types of legal persons created in the country.

A. BASIC INFORMATION

3. In order to determine who the beneficial owners of a company are, competent authorities will require certain basic information about the company, which, at a minimum, would include information about the legal ownership and control structure of the company. This would include information about the status and powers of the company, its shareholders and its directors.
4. All companies created in a country should be registered in a company registry.⁴⁴ Whichever combination of mechanisms is used to obtain and record beneficial ownership information (see section B), there is a set of basic information on a company that needs to be obtained and recorded by the company⁴⁵ as a necessary prerequisite. The minimum basic information to be obtained and recorded by a company should be:
 - (a) company name, proof of incorporation, legal form and status, the address of the registered office, basic regulating powers (e.g. memorandum & articles of association), a list of directors; and
 - (b) a register of its shareholders or members, containing the names of the shareholders and members and number of shares held by each shareholder⁴⁶ and categories of shares (including the nature of the associated voting rights).
5. The company registry should record all the basic information set out in paragraph 4(a) above.

⁴⁴ "Company registry" refers to a register in the country of companies incorporated or licensed in that country and normally maintained by or for the incorporating authority. It does not refer to information held by or for the company itself.

⁴⁵ The information can be recorded by the company itself or by a third person under the company's responsibility

⁴⁶ This is applicable to the nominal owner of all registered shares.

2. ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่จะดำเนินการให้มั่นใจว่ามีความโปร่งใสอย่างเพียงพอเกี่ยวกับนิติบุคคล แต่ละประเทศต้องมีกลไกที่จะ

- (a) ระบุชื่อและอธิบายประเภท รูปแบบ และลักษณะพื้นฐานทั้งหลายของนิติบุคคลในประเทศของตน
- (b) ระบุชื่อและอธิบายกระบวนการต่างๆ ที่ใช้สำหรับ (i) จัดตั้งนิติบุคคลเหล่านั้น (ii) เพื่อขอรับและบันทึกข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์
- (c) จัดเตรียมข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ให้แก่สาธารณชน และ
- (d) ประเมินความเสี่ยงด้าน ML และ TF ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลประเภทต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้นในประเทศ

A. ข้อมูลพื้นฐาน

3. ในการที่จะพิจารณาว่าใครเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของบริษัท หน่วยงานที่มีอำนาจผู้รับผิดชอบจำเป็นจะต้องได้รับข้อมูลพื้นฐานบางประการเกี่ยวกับบริษัทดังกล่าว ซึ่งอย่างน้อยจะต้องรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของตามกฎหมายและข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างอำนาจการควบคุมบริษัท ข้อมูลดังกล่าวนี้จะรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานะและอำนาจของบริษัท ผู้ถือหุ้นและกรรมการบริหารของบริษัท

4. บริษัททั้งหมดที่จัดตั้งขึ้นในประเทศหนึ่งประเทศใด ต้องมีการจดทะเบียนไว้กับหน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัท⁴⁴ ไม่ว่าจะใช้การผสมผสานกลไกใดๆ ในการขอรับและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ (โปรดดู ข้อ b) จะมีข้อมูลขั้นพื้นฐานชุดหนึ่งเกี่ยวกับบริษัทที่บริษัทจำเป็นต้องขอรับมาและบันทึกไว้⁴⁵ โดยถือเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น ข้อมูลขั้นพื้นฐานขั้นต่ำที่บริษัทจะขอรับและบันทึกไว้ คือ

- (a) ชื่อบริษัท หลักฐานในการจัดตั้ง รูปแบบตามกฎหมายและสถานะ ที่อยู่ของสำนักงานบริษัท ตามที่จดทะเบียนไว้ อำนาจในการกำกับดูแล (เช่น หนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัท) บัญชีรายชื่อกรรมการบริหาร และ
- (b) ทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัทหรือกรรมการซึ่งบรรจรายชื่อผู้ถือหุ้นและกรรมการ และจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนถือครอง⁴⁶ และประเภทของหุ้น (รวมถึงลักษณะของสิทธิในการออกเสียงที่เกี่ยวกับหุ้นดังกล่าว)

5. หน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัทต้องบันทึกข้อมูลพื้นฐานทั้งหมดที่อธิบายไว้ในย่อหน้า 4 (a) ข้างต้น

⁴⁴ “หน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัท” หมายถึงหน่วยงานรับจดทะเบียนของบรรดาบริษัทในประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นหรือได้รับใบอนุญาตในประเทศนั้น และโดยปกติแล้วหน่วยงานที่มีอำนาจด้านการก่อตั้งบริษัทจะเก็บรักษาไว้ หรือเป็นทะเบียนที่เก็บไว้ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจด้านการก่อตั้งบริษัท ไม่ได้หมายถึงข้อมูลที่บริษัทเก็บรักษาไว้เองหรือข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ให้บริษัท

⁴⁵ ข้อมูลนี้ บริษัทสามารถบันทึกไว้เองได้ หรือบันทึกโดยบุคคลที่สามโดยอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของบริษัท

⁴⁶ ข้อนี้ใช้กับผู้ที่เป็นเจ้าของหุ้นจดทะเบียนแต่ในนาม

6. The company should maintain the basic information set out in paragraph 4(b) within the country, either at its registered office or at another location notified to the company registry. However, if the company or company registry holds beneficial ownership information within the country, then the register of shareholders need not be in the country, provided that the company can provide this information promptly on request.

B. BENEFICIAL OWNERSHIP INFORMATION

7. Countries should ensure that either: (a) information on the beneficial ownership of a company is obtained by that company and available at a specified location in their country; or (b) there are mechanisms in place so that the beneficial ownership of a company can be determined in a timely manner by a competent authority.

8. In order to meet the requirements in paragraph 7, countries should use one or more of the following mechanisms:

- (a) Requiring companies or company registries to obtain and hold up-to-date information on the companies' beneficial ownership;
- (b) Requiring companies to take reasonable measures⁴⁷ to obtain and hold up-to-date information on the companies' beneficial ownership
- (c) Using existing information, including: (i) information obtained by financial institutions and/or DNFBPs, in accordance with Recommendations 10 and 22⁴⁸; (ii) information held by other competent authorities on the legal and beneficial ownership of companies (e.g. company registries, tax authorities or financial or other regulators); (iii) information held by the company as required above in Section A; and (iv) available information on companies listed on a stock exchange, where disclosure requirements (either by stock exchange rules or through law or enforceable means) impose requirements to ensure adequate transparency of beneficial ownership.

9. Regardless of which of the above mechanisms are used, countries should ensure that companies cooperate with competent authorities to the fullest extent possible in determining the beneficial owner. This should include:

- (a) Requiring that one or more natural persons resident in the country is authorised by the company⁴⁹, and accountable to competent authorities, for providing all basic information and available beneficial ownership information, and giving further assistance to the authorities; and/or

⁴⁷ Measures taken should be proportionate to the level of risk or complexity induced by the ownership structure of the company or the nature of the controlling shareholders.

⁴⁸ Countries should be able to determine in a timely manner whether a company has an account with a financial institution within the country.

⁴⁹ Members of the company's board or senior management may not require specific authorisation by the company

6. บริษัทต้องเก็บรักษาข้อมูลพื้นฐานตามที่กำหนดใน ข้อ 4(b) ไว้ในประเทศ อาจจะเป็นที่สำนักงานตาม ที่จดทะเบียนไว้ หรือ ณ ที่ตั้งอีกแห่งหนึ่ง ตามที่ได้แจ้งให้หน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัทได้รับทราบ อย่างไร ก็ตาม ถ้าบริษัทหรือหน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัทมีข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ภายใน ประเทศอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีบัญชีผู้ถือหุ้นในประเทศอีก แต่มีเงื่อนไขว่าบริษัทจะต้องจัดหาข้อมูล ดังกล่าวนี้ให้ทันทีเมื่อร้องขอ

B. ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์

7. แต่ละประเทศ ต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า (a) บริษัทต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ ผู้รับผลประโยชน์ของบริษัทนั้น และจัดให้ไว้ ณ สถานที่เฉพาะแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ (b) ต้องมีกลไก เพื่อให้หน่วยงานที่มีอำนาจสามารถพิจารณาได้ทันทีว่าการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของบริษัท คือใคร

8. เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ 7 ข้างต้นแต่ละประเทศต้องใช้กลไกต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (a) กำหนดให้บริษัทหรือฝ่ายทะเบียนบริษัท ไปขอรับและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของ ผู้รับผลประโยชน์ของบริษัทและปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน
- (b) กำหนดให้แต่ละบริษัทใช้มาตรการที่สมเหตุสมผล⁴⁷ ในการขอรับและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของบริษัทและปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน
- (c) ให้ใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งรวมถึง (i) ข้อมูลที่ขอรับมาโดยสถาบันการเงิน และ/หรือ DNFBPs ซึ่งเป็นไปตามข้อแนะนำที่ 10 และ 22⁴⁸ (ii) ข้อมูลที่หน่วยงานที่มีอำนาจอื่นมีอยู่ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของตามกฎหมายและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ของบริษัท (เช่น ฝ่ายทะเบียนบริษัท สรรพากร หรือ หน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน หรือ หน่วยงานที่กำกับดูแลอื่นๆ) (iii) ข้อมูลที่บริษัทมีอยู่ตามที่กำหนดไว้ข้างต้นในหมวด A และ (iv) ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทต่างๆ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งข้อกำหนดในการเปิดเผย ข้อมูล (อาจจะโดยกฎหมายข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ หรือ ตามกฎหมาย หรือ ข้อบังคับอื่นๆ ประกาศใช้ข้อกำหนดเพื่อให้มั่นใจว่า การเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์นั้นมีความโปร่งใส

9. ไม่ว่าจะใช้กลไกอย่างไรก็ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า บริษัททั้งหลาย จะต้องร่วมมือกับหน่วยงานที่มีอำนาจอย่างเต็มที่เพื่อพิจารณาว่าใครเป็นเจ้าของผู้รับผล ประโยชน์ การกระทำดังกล่าวนี้ ต้องรวมถึงต่อไปนี้ คือ

- (a) กำหนดว่าบุคคลธรรมดาหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น ที่พำนักอยู่ในประเทศนั้นต้องได้รับมอบ อำนาจจากบริษัท⁴⁹ และรายงานตรงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจัดหาข้อมูลขั้นพื้นฐาน ทั้งหมดและข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ และให้การช่วยเหลือเพิ่มเติม แก่เจ้าหน้าที่ทางการ และ/หรือ

⁴⁷ มาตรการที่ใช้ควรพอเหมาะกับความเสียหายหรือความสลับซับซ้อนที่เกิดขึ้นจากโครงสร้างของการเป็นเจ้าของของบริษัทหรือ จากลักษณะของผู้ถือหุ้นในระดับที่มี

⁴⁸ แต่ละประเทศควรสามารถพิจารณาได้ตามเวลาที่เหมาะสมว่าบริษัทหนึ่งบริษัทใดมีบัญชีอยู่กับสถาบันการเงินภายในประเทศหรือไม่

⁴⁹ คณะกรรมการบริหารของบริษัท หรือเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของบริษัท ไม่ต้องขอรับการมอบอำนาจเฉพาะจากบริษัท

- (b) Requiring that a DNFBP in the country is authorised by the company, and accountable to competent authorities, for providing all basic information and available beneficial ownership information, and giving further assistance to the authorities; and/or
- (c) Other comparable measures, specifically identified by the country, which can effectively ensure cooperation.

10. All the persons, authorities and entities mentioned above, and the company itself (or its administrators, liquidators or other persons involved in the dissolution of the company), should maintain the information and records referred to for at least five years after the date on which the company is dissolved or otherwise ceases to exist, or five years after the date on which the company ceases to be a customer of the professional intermediary or the financial institution.

C. TIMELY ACCESS TO CURRENT AND ACCURATE INFORMATION

11. Countries should have mechanisms that ensure that basic information, including information provided to the company registry, is accurate and updated on a timely basis. Countries should require that any available information referred to in paragraph 7 is accurate and is kept as current and up-to-date as possible, and the information should be updated within a reasonable period following any change.

12. Competent authorities, and in particular law enforcement authorities, should have all the powers necessary to be able to obtain timely access to the basic and beneficial ownership information held by the relevant parties.

13. Countries should require their company registry to facilitate timely access by financial institutions, DNFBPs and other countries' competent authorities to the public information they hold, and, at a minimum to the information referred to in paragraph 4(a) above. Countries should also consider facilitating timely access by financial institutions and DNFBPs to information referred to in paragraph 4(b) above.

D. OBSTACLES TO TRANSPARENCY

14. Countries should take measures to prevent the misuse of bearer shares and bearer share warrants, for example by applying one or more of the following mechanisms: (a) prohibiting them; (b) converting them into registered shares or share warrants (for example through dematerialisation); (c) immobilising them by requiring them to be held with a regulated financial institution or professional intermediary; or (d) requiring shareholders with a controlling interest to notify the company, and the company to record their identity.

15. Countries should take measures to prevent the misuse of nominee shares and nominee directors, for example by applying one or more of the following mechanisms: (a) requiring nominee shareholders and directors to disclose the identity of their nominator to the company and to any relevant registry, and for this information to be included in the relevant register; or (b) requiring nominee shareholders and directors to be licensed, for their nominee status to be recorded in company registries, and for them to maintain information identifying their nominator, and make this information available to the competent authorities upon request.

- (b) กำหนดให้ DNFBP ในประเทศต้องได้รับมอบอำนาจจากบริษัท และรายงานตรงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจัดหาข้อมูลขั้นพื้นฐานทั้งหมด และข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ให้มีไว้และให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่เจ้าหน้าที่ และ/หรือ
- (c) มาตรการอื่น ที่เท่าเทียมกันตามที่ประเทศจะกำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อการร่วมมือที่มีประสิทธิภาพ

10. บุคคล และหน่วยงานทั้งหมดที่กล่าวถึงข้างต้น และบริษัทเอง (หรือผู้บริหารของบริษัท เจ้าหน้าที่ผู้ชำระบัญชีของบริษัท หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในการเลิกบริษัท) ต้องเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานทั้งหลายที่อ้างถึงนั้นไว้อย่างน้อย 5 ปีหลังจากวันที่เลิกบริษัท หรือวันที่สิ้นสุดความเป็นบริษัท หรือ 5 ปีหลังจากวันที่บริษัทยุติการเป็นลูกค้ำของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการวิชาชีพคนกลาง

C. การเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันทันอย่างทันทั่วทั้ง

11. แต่ละประเทศต้องมีกลไกที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่ส่งให้แก่หน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัทนั้นถูกต้องและมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันโดยเร็ว แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ข้อมูลใดๆ ดังที่อ้างถึง ในข้อ 7 จะต้องถูกต้องและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและทันสมัยมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และข้อมูลดังกล่าวต้องจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาอันสมครหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ก็ตาม

12. หน่วยงานที่มีอำนาจและโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ต้องมีอำนาจทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลในครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว

13. แต่ละประเทศ ต้องกำหนดให้หน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัทของตนอำนวยความสะดวกให้สถาบันการเงิน DNFBP และหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศอื่นเข้าถึงข้อมูลสาธารณะที่บุคคลเหล่านั้นมีอยู่ ได้โดยเร็วและอย่างน้อยต้องให้เข้าถึงข้อมูลที่อ้างถึงใน ข้อ 4(a) ข้างต้น นอกจากนี้แต่ละประเทศต้องพิจารณาอำนวยความสะดวกให้สถาบันการเงินและ DNFBPs เข้าถึงข้อมูลที่อ้างถึงใน ข้อ 4(b) ข้างต้นได้โดยเร็ว

D. สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความโปร่งใส

14. แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการป้องกันการใช้หุ่นผู้ถือ และเอกสารแสดงสิทธิในหุ้นของผู้ถือในทางที่ผิด เช่น โดยใช้วิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ (a) ห้ามการใช้ตราสารดังกล่าว (b) เปลี่ยนแปลงตราสารดังกล่าวให้เป็นหุ้นจดทะเบียนหรือเอกสารแสดงสิทธิในหุ้นที่จดทะเบียน (เช่นการแปลงหุ้นที่มีอยู่จริงเป็นจำนวนหุ้นเทียบเท่าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เข้าบัญชีของนักลงทุน) (c) ห้ามโยกย้ายหุ้นเหล่านี้โดยกำหนดให้เก็บไว้กับสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลหรือผู้ประกอบการวิชาชีพเป็นคนกลาง หรือ (d) กำหนดให้ผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุมให้แจ้งให้บริษัททราบ และแจ้งให้บริษัทบันทึกข้อมูลหุ้นดังกล่าว

15. แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการป้องกันการใช้หุ้นในนามของตัวแทนและกรรมการบริหารที่เป็นตัวแทนไปในทางผิด เช่น โดยการใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (a) กำหนดให้ผู้ถือหุ้นแทนและกรรมการบริหารเปิดเผยชื่อตัวแทนของตนต่อบริษัทและต่อหน่วยงานรับจดทะเบียนบริษัทที่เกี่ยวข้องเพื่อบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ไว้ในทะเบียนที่เกี่ยวข้อง หรือ (b) กำหนดให้ผู้ถือหุ้นแทนหรือตัวแทนกรรมการบริหารต้องมีใบอนุญาตและให้บันทึกสถานะการเป็นตัวแทนของพวกเขาไว้ในทะเบียนบริษัท และกำหนดให้พวกเขาเก็บรักษาข้อมูลที่ระบุถึงผู้ถูกเสนอชื่อเป็นตัวแทน และให้จัดข้อมูลนี้ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจเมื่อมีการร้องขอ

E. OTHER LEGAL PERSONS

16. In relation to foundations, Anstalt, and limited liability partnerships, countries should take similar measures and impose similar requirements, as those required for companies, taking into account their different forms and structures.

17. As regards other types of legal persons, countries should take into account the different forms and structures of those other legal persons, and the levels of money laundering and terrorist financing risks associated with each type of legal person, with a view to achieving appropriate levels of transparency. At a minimum, countries should ensure that similar types of basic information should be recorded and kept accurate and current by such legal persons, and that such information is accessible in a timely way by competent authorities. Countries should review the money laundering and terrorist financing risks associated with such other legal persons, and, based on the level of risk, determine the measures that should be taken to ensure that competent authorities have timely access to adequate, accurate and current beneficial ownership information for such legal persons.

F. LIABILITY AND SANCTIONS

18. There should be a clearly stated responsibility to comply with the requirements in this Interpretive Note, as well as liability and effective, proportionate and dissuasive sanctions, as appropriate for any legal or natural person that fails to properly comply with the requirements.

G. INTERNATIONAL COOPERATION

19. Countries should rapidly, constructively and effectively provide international cooperation in relation to basic and beneficial ownership information, on the basis set out in Recommendations 37 and 40. This should include (a) facilitating access by foreign competent authorities to basic information held by company registries; (b) exchanging information on shareholders; and (c) using their powers, in accordance with their domestic law, to obtain beneficial ownership information on behalf of foreign counterparts. Countries should monitor the quality of assistance they receive from other countries in response to requests for basic and beneficial ownership information or requests for assistance in locating beneficial owners residing abroad.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 25 (TRANSPARENCY AND BENEFICIAL OWNERSHIP OF LEGAL ARRANGEMENTS)

1. Countries should require trustees of any express trust governed under their law to obtain and hold adequate, accurate, and current beneficial ownership information regarding the trust. This should include information on the identity of the settlor, the trustee(s), the protector (if any), the beneficiaries or class of beneficiaries, and any other natural person exercising ultimate effective control over the trust. Countries should also require trustees of any trust governed under their law to hold basic information on other regulated agents of, and service providers to, the trust, including investment advisors or managers, accountants, and tax advisors.

E. นิติบุคคลอื่นๆ

16. ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิ Anstalt และ ห้างหุ้นส่วนจำกัด แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการที่คล้ายคลึงกัน และใช้ข้อกำหนดคล้ายคลึงกันกับข้อกำหนดที่ใช้กับบริษัททั้งหลาย โดยคำนึงถึงรูปแบบและโครงสร้างที่แตกต่างกันของหน่วยงาน

17. เกี่ยวกับนิติบุคคลประเภทอื่นๆ นั้น แต่ละประเทศต้องคำนึงถึงรูปแบบและโครงสร้างต่างๆ ของนิติบุคคลอื่นๆ ดังกล่าว และระดับของความเสี่ยงด้าน ML และ TF ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลแต่ละประเภท โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้บรรลุถึงความโปร่งใสในระดับที่เหมาะสม อย่างน้อยแต่ละประเทศต้องมั่นใจว่าการบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลพื้นฐานประเภทเดียวกันนั้นถูกต้องและเป็นปัจจุบันโดยนิติบุคคลนั้นๆ และข้อมูลดังกล่าวต้องจัดให้หน่วยงานที่มีอำนาจเข้าถึงได้โดยเร็ว แต่ละประเทศต้องทบทวนความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ TF ที่เกี่ยวข้องกับนิติบุคคลโดยพิจารณาตามระดับความเสี่ยงในการกำหนดมาตรการที่ต้องนำมาใช้เพื่อประกันว่าหน่วยงานที่มีอำนาจสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์สำหรับนิติบุคคลดังกล่าว ที่เพียงพอ ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

F. ความรับผิดชอบและมาตรการลงโทษ

18. ต้องระบุความรับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในคำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้ ตลอดจนความรับผิดชอบและมาตรการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ พอเหมาะ และมีผลเป็นการยับยั้งตามที่เหมาะสม แก่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ อย่างถูกต้อง

G. การร่วมมือระหว่างประเทศ

19. แต่ละประเทศต้องให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลขั้นพื้นฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ อย่างรวดเร็ว เป็นไปในทางสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพตามพื้นฐานดังกล่าวไว้ในข้อแนะนำที่ 37 และ 40 ความร่วมมือดังกล่าวนี้ ต้องจะรวม (a) การอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานที่มีอำนาจต่างประเทศเข้าถึงข้อมูลขั้นพื้นฐานที่มีอยู่ในฝ่ายทะเบียนของบริษัท (b) การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถือหุ้น และ (c) ให้ใช้อำนาจของตนตามกฎหมายภายในประเทศในการขอรับข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ในนามของหน่วยงานต่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกัน แต่ละประเทศต้องติดตามตรวจสอบคุณภาพของความช่วยเหลือที่ตนได้รับจากประเทศอื่นในการตอบคำร้องขอข้อมูลขั้นพื้นฐานและข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หรือคำร้องขอความช่วยเหลือในการติดตามหาเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 25

(ความโปร่งใสและการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย)

1. แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ทรัสต์ ของทรัสต์โดยแจ้งชัด ที่อยู่ภายใต้กฎหมายของตนให้ขอรับและรักษาไว้ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ที่เพียงพอ ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับทรัสต์ดังกล่าว ข้อมูลนี้ต้องรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนของผู้ก่อตั้งทรัสต์ ทรัสต์ ผู้คุ้มครอง (ถ้ามี) ตลอดจนผู้รับผลประโยชน์หรือกลุ่มผู้รับผลประโยชน์ และบุคคลธรรมดาอื่นใดที่ใช้อำนาจสูงสุดในการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพเหนือทรัสต์ดังกล่าว นอกจากนี้แต่ละประเทศต้องกำหนดให้ทรัสต์ของทรัสต์ที่อยู่ภายใต้กฎหมายของตนให้เก็บข้อมูลขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับตัวตนควบคุมและผู้ให้บริการแก่ทรัสต์ ซึ่งรวมถึงที่ปรึกษาด้านการลงทุนหรือผู้จัดการด้านการลงทุน นักบัญชีและที่ปรึกษาด้านภาษี

2. All countries should take measures to ensure that trustees disclose their status to financial institutions and DNFBPs when, as a trustee, forming a business relationship or carrying out an occasional transaction above the threshold. Trustees should not be prevented by law or enforceable means from providing competent authorities with any information relating to the trust⁵⁰; or from providing financial institutions and DNFBPs, upon request, with information on the beneficial ownership and the assets of the trust to be held or managed under the terms of the business relationship.
3. Countries are encouraged to ensure that other relevant authorities, persons and entities hold information on all trusts with which they have a relationship. Potential sources of information on trusts, trustees, and trust assets are:
 - (a) Registries (e.g. a central registry of trusts or trust assets), or asset registries for land, property, vehicles, shares or other assets.
 - (b) Other competent authorities that hold information on trusts and trustees (e.g. tax authorities which collect information on assets and income relating to trusts).
 - (c) Other agents and service providers to the trust, including investment advisors or managers, lawyers, or trust and company service providers.
4. Competent authorities, and in particular law enforcement authorities, should have all the powers necessary to obtain timely access to the information held by trustees and other parties, in particular information held by financial institutions and DNFBPs on: (a) the beneficial ownership; (b) the residence of the trustee; and (c) any assets held or managed by the financial institution or DNFBP, in relation to any trustees with which they have a business relationship, or for which they undertake an occasional transaction.
5. Professional trustees should be required to maintain the information referred to in paragraph 1 for at least five years after their involvement with the trust ceases. Countries are encouraged to require non-professional trustees and the other authorities, persons and entities mentioned in paragraph 3 above to maintain the information for at least five years.
6. Countries should require that any information held pursuant to paragraph 1 above should be kept accurate and be as current and up-to-date as possible, and the information should be updated within a reasonable period following any change.
7. Countries should consider measures to facilitate access to any information on trusts that is held by the other authorities, persons and entities referred to in paragraph 3, by financial institutions and DNFBPs undertaking the requirements set out in Recommendations 10 and 22

⁵⁰ Domestic competent authorities or the relevant competent authorities of another country pursuant to an appropriate international cooperation request.

2. แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าทรัสต์ต้องเปิดเผยสถานะของตนต่อสถาบันการเงิน และต่อ DNFBPs ในฐานะที่เป็นทรัสต์เมื่อเริ่มมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือทำธุรกรรมบางครั้งบางคราว ในระดับที่เกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กฎหมายหรือข้อบังคับไม่ต้องเอื้อให้ทรัสต์ปฏิเสธการจัดหาข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวกับทรัสต์⁵⁰ ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ และเกี่ยวกับทรัพย์สินของทรัสต์ที่จะอยู่ภายใต้การดูแลหรือภายใต้การบริหารจัดการตามเงื่อนไขข้อตกลงของความสัมพันธ์ทางธุรกิจให้แก่สถาบันการเงินและ DNFBPs

3. แต่ละประเทศต้องแน่ใจว่าหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบุคคลและหน่วยงานเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับ ทรัสต์ที่หน่วยงานและบุคคลเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ด้วย แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับทรัสต์ ทรัสต์ และทรัพย์สินของทรัสต์ได้แก่

- (a) ทะเบียนต่างๆ (เช่น ทะเบียนกลางเกี่ยวกับทรัสต์หรือทรัพย์สินของทรัสต์) หรือ ทะเบียนทรัพย์สินเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ยานพาหนะ หุ่น หรือทรัพย์สินอื่น
- (b) หน่วยงานที่มีอำนาจอื่นที่เก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับ ทรัสต์และทรัสต์ (เช่น สรรพากร ซึ่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินและรายได้ที่เกี่ยวกับทรัสต์)
- (c) ตัวแทน และผู้ให้บริการอื่น ที่ให้บริการแก่ทรัสต์ รวมถึงที่ปรึกษาในการลงทุน หรือ ผู้จัดการการลงทุน ทนายความ หรือผู้ให้บริการแก่ทรัสต์และบริษัท

4. หน่วยงานที่มีอำนาจและโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ต้องมีอำนาจทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อเข้าถึงข้อมูลที่ทรัสต์และบุคคลอื่น เก็บรักษาไว้ได้โดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือข้อมูลที่สถาบันการเงิน และ DNFBPs เก็บรักษาไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ (a) การเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ (b) ที่อยู่ของทรัสต์ (c) ทรัพย์สินที่รักษาไว้ หรือบริหารจัดการโดยสถาบันการเงินหรือ DNFBP ที่เกี่ยวกับผู้จัดการทรัสต์ใดๆ ที่สถาบันการเงินหรือ DNFBPs มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย หรือเป็นบุคคลที่สถาบันการเงินหรือ DNFBPs ดังกล่าวทำธุรกรรมแทนเป็นบางครั้งบางคราว

5. ต้องกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพเป็นผู้จัดการทรัสต์ เก็บรักษาข้อมูลตามที่ระบุในข้อ 1 ไว้เป็นเวลาอย่างน้อย 5 ปี หลังจากการที่พวกเขายุติความเกี่ยวข้องกับทรัสต์ แต่ละประเทศควรกำหนดให้ทรัสต์ที่มีได้ทำหน้าที่เป็น ทรัสต์โดยอาชีพ และหน่วยงาน บุคคลและนิติบุคคลอื่นที่กล่าวถึงใน ข้อ 3 ข้างต้นนั้น ควรเก็บรักษาข้อมูลไว้อย่างน้อยห้าปี

6. แต่ละประเทศต้องกำหนดว่าข้อมูลใดๆ ที่เก็บรักษาไว้ตาม ข้อที่ 1 ข้างต้นต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันและปรับปรุงให้ทันสมัยมากที่สุดภายในระยะเวลาอันสมควรหลังจากการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกิดขึ้น

7. แต่ละประเทศต้องพิจารณาใช้มาตรการอำนวยความสะดวกในการให้สถาบันการเงินและ DNFBPs ที่ดำเนินการตามข้อกำหนดในข้อแนะนำที่ 10 และ 22 เข้าถึงข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับทรัสต์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่หน่วยงานอื่น บุคคลอื่น และหน่วยงานอื่น ตามที่ระบุในข้อ 3 เป็นผู้เก็บรักษาไว้

⁵⁰ หมายถึงหน่วยงานที่มีอำนาจภายในประเทศ หรือหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องของอีกประเทศหนึ่ง ที่เป็นไปตามคำร้องขอความร่วมมือระหว่างประเทศที่เหมาะสม

8. In the context of this Recommendation, countries are not required to give legal recognition to trusts. Countries need not include the requirements of paragraphs 1, 2 and 6 in legislation, provided that appropriate obligations to such effect exist for trustees (e.g. through common law or case law).

Other Legal Arrangements

9. As regards other types of legal arrangement with a similar structure or function, countries should take similar measures to those required for trusts, with a view to achieving similar levels of transparency. At a minimum, countries should ensure that information similar to that specified above in respect of trusts should be recorded and kept accurate and current, and that such information is accessible in a timely way by competent authorities.

International Cooperation

10. Countries should rapidly, constructively and effectively provide international cooperation in relation to information, including beneficial ownership information, on trusts and other legal arrangements on the basis set out in Recommendations 37 and 40. This should include (a) facilitating access by foreign competent authorities to any information held by registries or other domestic authorities; (b) exchanging domestically available information on the trusts or other legal arrangement—and (c) using their competent authorities' powers, in accordance with domestic law, in order to obtain beneficial ownership information on behalf of foreign counterparts.

Liability and Sanctions

11. Countries should ensure that there are clear responsibilities to comply with the requirements in this Interpretive Note; and that trustees are either legally liable for any failure to perform the duties relevant to meeting the obligations in paragraphs 1, 2, 6 and (where applicable) 5; or that there are effective, proportionate and dissuasive sanctions, whether criminal, civil or administrative, for failing to comply.⁵¹ Countries should ensure that there are effective, proportionate and dissuasive sanctions, whether criminal, civil or administrative, for failing to grant to competent authorities timely access to information regarding the trust referred to in paragraphs 1 and 5.

⁵¹ This does not affect the requirements for effective, proportionate, and dissuasive sanctions for failure to comply with requirements elsewhere in the Recommendations.

8. ในบริบทที่เกี่ยวกับข้อแนะนำ FATF ข้อนี้ ไม่มีข้อกำหนดใดๆที่กำหนดให้แต่ละประเทศต้องให้การรับรองทางกฎหมายแก่ทรัสต์ แต่แต่ละประเทศไม่จำเป็นต้องรวมข้อกำหนดในข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 6 ไว้ในกฎหมาย โดยมีเงื่อนไขว่ามีพันธะผูกพันที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดผลดังกล่าวสำหรับผู้จัดการทรัสต์อยู่แล้ว (เช่น โดยใช้กฎหมายจารีตประเพณี หรือ กฎหมายที่ใช้คำพิพากษาของแต่ละคดีเป็นบรรทัดฐาน)

บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอื่นๆ

9. เกี่ยวกับประเภทอื่นๆ ของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่มีโครงสร้างหรือหน้าที่คล้ายคลึงกัน แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการที่คล้ายคลึงกันกับมาตรการที่กำหนดให้ใช้สำหรับทรัสต์ โดยมีเจตนาที่จะให้เกิดความโปร่งใสในระดับที่คล้ายคลึงกัน อย่างน้อยแต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าข้อมูลที่คล้ายคลึงกันกับข้อมูลที่ระบุไว้ข้างต้น ในแง่ที่เกี่ยวกับทรัสต์ทั้งหลายต้องมีการบันทึกและเก็บรักษาไว้ให้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ภายในเวลาอันสมควร

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

10. แต่ละประเทศต้องให้ความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว เป็นไปในทางสร้างสรรค์และอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลว่าด้วยทรัสต์ และบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอื่น ซึ่งรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ทั้งนี้เป็นไปตามพื้นฐานที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำที่ 37 และ 40 การให้ความร่วมมือดังกล่าวนี้ ต้องรวมถึง (a) การอำนวยความสะดวกให้หน่วยงานที่มีอำนาจต่างประเทศเข้าถึงข้อมูลใดๆ ที่หน่วยงานรับผิดชอบ หรือหน่วยงานอื่นๆ ภายในประเทศ เก็บรักษาไว้ (b) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีอยู่ภายในประเทศ เกี่ยวกับทรัสต์ หรือ บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย (c) การใช้อำนาจของหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายภายในประเทศเพื่อขอรับข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์แทนหน่วยงานต่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกัน

ความรับผิดชอบและการลงโทษ

11. แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่าประเทศของตนมีหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนที่จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในคำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้ และดำเนินการให้มั่นใจว่าทรัสต์ทั้งหลายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ถ้าหากไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตามพันธะผูกพันใน ข้อ 1, 2 และ 6 และ ข้อ 5 (ในกรณีที่นำมาปรับใช้ได้) หรือดำเนินการให้มั่นใจว่าจะมีการลงโทษไม่ว่าทางอาญา ทางแพ่ง หรือทางปกครอง ที่มีประสิทธิภาพพอเหมาะ และมีผลเป็นการยับยั้ง หากไม่ปฏิบัติตาม⁵¹ แต่ละประเทศต้องทำให้มั่นใจว่าจะมีการลงโทษที่มีประสิทธิภาพพอเหมาะ และมีผลเป็นการยับยั้งไม่ว่าในทางอาญา ในทางแพ่ง หรือทางปกครอง หากไม่อนุญาตให้หน่วยงานที่มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับทรัสต์ที่ระบุในข้อ 1 และ ข้อ 5 ภายในเวลาอันสมควร

⁵¹ ข้อนี้ไม่มีผลกระทบต่อข้อกำหนดให้มีการลงโทษที่มีประสิทธิภาพพอเหมาะ และเป็นการยับยั้งกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อแนะนำ FATF อื่นๆ

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 26 (REGULATION AND SUPERVISION OF FINANCIAL INSTITUTIONS)

Risk-based approach to Supervision

1. Risk-based approach to supervision refers to: (a) the general process by which a supervisor, according to its understanding of risks, allocates its resources to AML/CFT supervision; and (b) the specific process of supervising institutions that apply an AML/CFT risk-based approach.
2. Adopting a risk-based approach to supervising financial institutions' AML/CFT systems and controls allows supervisory authorities to shift resources to those areas that are perceived to present higher risk. As a result, supervisory authorities can use their resources more effectively. This means that supervisors: (a) should have a clear understanding of the money laundering and terrorist financing risks present in a country; and (b) should have on-site and off-site access to all relevant information on the specific domestic and international risks associated with customers, products and services of the supervised institutions, including the quality of the compliance function of the financial institution or group (or groups, when applicable for Core Principles institutions). The frequency and intensity of on-site and off-site AML/CFT supervision of financial institutions/groups should be based on the money laundering and terrorist financing risks, and the policies, internal controls and procedures associated with the institution/group, as identified by the supervisor's assessment of the institution/group's risk profile, and on the money laundering and terrorist financing risks present in the country.
3. The assessment of the money laundering and terrorist financing risk profile of a financial institution/group, including the risks of non-compliance, should be reviewed both periodically and when there are major events or developments in the management and operations of the financial institution/group, in accordance with the country's established practices for ongoing supervision. This assessment should not be static: it will change depending on how circumstances develop and how threats evolve.
4. AML/CFT supervision of financial institutions/groups that apply a risk-based approach should take into account the degree of discretion allowed under the RBA to the financial institution/group, and encompass, in an appropriate manner, a review of the risk assessments underlying this discretion, and of the adequacy and implementation of its policies, internal controls and procedures.
5. These principles should apply to all financial institutions/groups. To ensure effective AML/CFT supervision, supervisors should take into consideration the characteristics of the financial institutions/groups, in particular the diversity and number of financial institutions, and the degree of discretion allowed to them under the RBA.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 26 (การกำกับดูแลและการควบคุมดูแลสถาบันการเงิน)

วิธีการควบคุมดูแลโดยอาศัยการประเมินความเสี่ยงก่อนเป็นหลัก

1. กระบวนการบริหารจัดการตามความเสี่ยงที่นำมาใช้ในการควบคุมดูแล หมายถึง (a) กระบวนการทั่วไปซึ่งผู้ควบคุมดูแล จัดสรรทรัพยากรของตนให้แก่การควบคุมดูแล AML/CFT ตามที่ตนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง และ (b) กระบวนการเฉพาะที่ใช้ในการควบคุมดูแลสถาบันทั้งหลายที่นำกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงมาใช้กับการ AML/CFT
2. การนำกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการควบคุมดูแลระบบและมาตรการควบคุม AML/CFT ของสถาบันการเงิน ทำให้หน่วยงานกำกับดูแล สามารถที่โยกย้ายทรัพยากรทั้งหลายไปใช้ในด้านที่เข้าใจว่ามีความเสี่ยงสูง ดังนั้น หน่วยงานกำกับดูแลสามารถใช้ทรัพยากรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่า ข้อนี้หมายความว่า ผู้ควบคุมดูแล (a) ต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน ML และ TF ในประเทศ และ (b) ต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องทั้งจากในและนอกสถานที่ทำการ โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงในประเทศและความเสี่ยงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับลูกค้า ผลิตภัณฑ์และบริการของสถาบันที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแล รวมถึงคุณภาพของฝ่ายกำกับปฏิบัติการของสถาบันการเงินหรือของกลุ่ม (หรือ หลายกลุ่ม สำหรับสถาบันที่อยู่ภายใต้หลักการ Core Principles) ความถี่และความเข้มข้น ในการควบคุมดูแลด้าน AML/CFT ของสถาบันการเงิน/กลุ่ม ทั้งการเข้าตรวจสอบทั้งในสถานที่ทำการและนอกสถานที่ ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงด้าน ML และ TF และนโยบาย มาตรการควบคุมภายใน และขั้นตอนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน/กลุ่ม นั้น ตามที่หน่วยงานควบคุมดูแลได้ประเมินรูปแบบความเสี่ยงของสถาบัน/กลุ่ม และบนพื้นฐานของความเสี่ยงด้าน ML และ TF ที่มีอยู่ในประเทศ
3. การประเมินรูปแบบความเสี่ยงด้าน ML และ TF ของสถาบันการเงิน/กลุ่มการเงิน รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับนั้น ต้องได้รับการทบทวนตรวจสอบ เป็นระยะๆ และเมื่อมีเหตุการณ์ หรือ พัฒนาการสำคัญ ในการบริหารจัดการและปฏิบัติการของสถาบันการเงิน/กลุ่มการเงิน โดยเป็นไปตามหลักปฏิบัติของประเทศที่ใช้ในการควบคุมดูแลอย่างต่อเนื่อง การประเมินดังกล่าวนี้ต้องไม่อยู่กับที่ กล่าวคือ การประเมินจะเปลี่ยนแปลงไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าสถานะแวดล้อมจะพัฒนาการไปอย่างไร และภัยคุกคามจะวิวัฒนาการไปอย่างไร
4. การควบคุมดูแลด้าน AML/CFT ของสถาบันการเงิน/กลุ่มการเงิน ที่ใช้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ต้องพิจารณาถึงระดับของดุลพินิจที่จะอนุญาตให้ใช้ได้ภายใต้การดำเนินการตามความเสี่ยง ที่นำมาใช้กับสถาบันการเงิน/กลุ่มการเงิน และต้องรวมการทบทวนตรวจสอบการประเมินความเสี่ยงที่เป็นพื้นฐานของดุลพินิจไว้ในลักษณะที่เหมาะสม และต้องพิจารณาถึงระดับของความเพียงพอ ตลอดจนการใช้นโยบาย มาตรการควบคุมภายใน และขั้นตอนการดำเนินงาน ด้วย
5. หลักการเหล่านี้ต้องนำมาใช้กับสถาบันการเงิน/กลุ่มการเงินทั้งหมด เพื่อประกันให้มีการควบคุมดูแลด้าน AML/CFT อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานควบคุมดูแลต้องพิจารณาถึงลักษณะพิเศษ ของสถาบันการเงิน/กลุ่มการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความหลากหลายและจำนวนของสถาบันการเงิน และระดับของดุลพินิจที่ให้สถาบันและกลุ่มการเงินดังกล่าวใช้ได้ภายใต้การดำเนินการตามความเสี่ยง

Resources of supervisors

6. Countries should ensure that financial supervisors have adequate financial, human and technical resources. These supervisors should have sufficient operational independence and autonomy to ensure freedom from undue influence or interference. Countries should have in place processes to ensure that the staff of these authorities maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 28 (REGULATION AND SUPERVISION OF DNFBPS)

1. Risk-based approach to supervision refers to: (a) the general process by which a supervisor or SRB, according to its understanding of risks, allocates its resources to AML/CFT supervision; and (b) the specific process of supervising or monitoring DNFBPs that apply an AML/CFT risk-based approach.

2. Supervisors or SRBs should determine the frequency and intensity of their supervisory or monitoring actions on DNFBPs on the basis of their understanding of the money laundering and terrorist financing risks, and taking into consideration the characteristics of the DNFBPs, in particular their diversity and number, in order to ensure effective AML/CFT supervision or monitoring. This means having a clear understanding of the money laundering and terrorist financing risks: (a) present in the country; and (b) associated with the type of DNFBP and their customers, products and services.

3. Supervisors or SRBs assessing the adequacy of the AML/CFT internal controls, policies and procedures of DNFBPs should properly take into account the money laundering and terrorist financing risk profile of those DNFBPs, and the degree of discretion allowed to them under the RBA.

4. Supervisors or SRBs should have adequate powers to perform their functions (including powers to monitor and sanction), and adequate financial, human and technical resources. Countries should have in place processes to ensure that the staff of those authorities maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

ความพร้อมของหน่วยงานผู้ควบคุมดูแล

6. แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่า หน่วยงานควบคุมดูแลทางการเงินมีทรัพยากรทางการเงิน บุคลากร และความรู้ทางวิชาการอย่างเพียงพอ ผู้กำกับดูแลเหล่านี้ต้องมีอิสระในการทำงานอย่างเพียงพอ เพื่อประกันความเป็นอิสระจากอิทธิพลหรือการแทรกแซงเกินขอบเขต แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการพร้อมอยู่แล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวจะรักษามาตรฐานทางวิชาชีพไว้ในระดับสูง รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับ และต้องมีความซื่อสัตย์สูงและได้รับการฝึกทักษะมาอย่างเหมาะสม

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 28 (การกำกับดูแลและการควบคุมดูแลธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน)

1. กระบวนการบริหารจัดการตามความเสี่ยงที่ใช้ในการควบคุมดูแล หมายถึง (a) กระบวนการทั่วไปที่ผู้ควบคุมดูแล หรือ SRB จัดสรรทรัพยากรของตนให้แก่การควบคุมดูแลด้าน AML/CFT ตามที่ตนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยง และ (b) หมายถึงกระบวนการเฉพาะเจาะจงของการควบคุมดูแลหรือการติดตามตรวจสอบ DNFBPs ที่ใช้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับ AML/CFT
2. หน่วยงานผู้ควบคุมดูแล หรือ SRBs ควรพิจารณาในเรื่องความถี่และความจริงจังกับการควบคุมดูแล และการติดตามตรวจสอบ DNFBPs บนพื้นฐานของความเข้าใจของตนเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน ML และ TF และโดยพิจารณาถึงลักษณะพิเศษของ DNFBPs โดยเฉพาะอย่างยิ่งความหลากหลายและจำนวนของ DNFBPs เพื่อประกันให้มีการควบคุมดูแลหรือการติดตามตรวจสอบด้าน AML/CFT อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นหมายความว่าจำเป็นต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน ML และ TF (a) ที่มีอยู่ในประเทศของตน และ (b) ที่เชื่อมโยงกับ DNFBPs ประเภทนั้น และลูกค้า ผลิตภัณฑ์ และ บริการของ DNFBPs ดังกล่าว
3. หน่วยงานผู้ควบคุมดูแล หรือ SRB ที่ประเมินระดับความเพียงพอของมาตรการควบคุมภายใน ตลอดจนนโยบายและขั้นตอนการดำเนินงานด้าน AML/CFT ของ DNFBPs ควรพิจารณาอย่างเหมาะสมถึงรายละเอียดความเสี่ยง ด้าน AML/CFT ของ DNFBPs ดังกล่าว และระดับของดุลยพินิจที่ยอมให้ภาคธุรกิจใช้ได้ภายใต้กระบวนการ RBA
4. หน่วยงานผู้ควบคุมดูแล หรือ SRBs ควรมีอำนาจเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ของตน (รวมถึงอำนาจในการติดตามตรวจสอบและลงโทษ) และควรมีทรัพยากรทางการเงิน บุคลากร และความรู้ทางวิชาการอย่างเพียงพอ แต่ละประเทศควรมีกระบวนการทั้งหลาย เพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นจะรักษามาตรฐานทางวิชาชีพไว้ในระดับสูง รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับ และควรมีความซื่อสัตย์สูงและได้รับการฝึกทักษะมาอย่างเหมาะสม

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 29 (FINANCIAL INTELLIGENCE UNITS)

A. GENERAL

1. This note explains the core mandate and functions of a financial intelligence unit (FIU) and provides further clarity on the obligations contained in the standard. The FIU is part of, and plays a central role in, a country's AML/CFT operational network, and provides support to the work of other competent authorities. Considering that there are different FIU models, Recommendation 29 does not prejudge a country's choice for a particular model, and applies equally to all of them.

B. FUNCTIONS

(a) Receipt

2. The FIU serves as the central agency for the receipt of disclosures filed by reporting entities. At a minimum, this information should include suspicious transaction reports, as required by Recommendation 20 and 23, and it should include other information as required by national legislation (such as cash transaction reports, wire transfers reports and other threshold-based declarations/disclosures).

(b) Analysis

3. FIU analysis should add value to the information received and held by the FIU. While all the information should be considered, the analysis may focus either on each single disclosure received or on appropriate selected information, depending on the type and volume of the disclosures received, and on the expected use after dissemination. FIUs should be encouraged to use analytical software to process information more efficiently and assist in establishing relevant links. However, such tools cannot fully replace the human judgement element of analysis. FIUs should conduct the following types of analysis:

- Operational analysis uses available and obtainable information to identify specific targets (e.g. persons, assets, criminal networks and associations), to follow the trail of particular activities or transactions, and to determine links between those targets and possible proceeds of crime, money laundering, predicate offences or terrorist financing.
- Strategic analysis uses available and obtainable information, including data that may be provided by other competent authorities, to identify money laundering and terrorist financing related trends and patterns. This information is then also used by the FIU or other state entities in order to determine money laundering and terrorist financing related threats and vulnerabilities. Strategic analysis may also help establish policies and goals for the FIU, or more broadly for other entities within the AML/CFT regime.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 29 (หน่วยข่าวกรองทางการเงิน: FIU)

A. บททั่วไป

1. คำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้อธิบายถึงอาณัติและหน้าที่ที่เป็นแกนหลักของหน่วยข่าวกรองทางการเงิน (FIU) และให้ความกระจ่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธะผูกพันที่มีอยู่ในมาตรฐานนี้ หน่วยข่าวกรองทางการเงินเป็นส่วนหนึ่ง และมีบทบาทสำคัญในเครือข่ายของการปฏิบัติการด้าน AML/CFT ของประเทศ และให้การสนับสนุนแก่การทำงานของหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นด้วย เมื่อพิจารณาว่าหน่วยงานข่าวกรองทางการเงินมีหลายรูปแบบ ข้อแนะนำ FATF ที่ 29 จึงมีได้แก่กว่าต้องเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่จะครอบคลุม FIU โดยรวม

B. หน้าที่ต่างๆ

(a) หน้าที่ในการรับรายงาน

2. หน่วยข่าวกรองทางการเงินทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการรับข้อมูลที่หน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานส่งเข้ามา อย่างน้อยข้อมูลดังกล่าวนี้ต้องรวมรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตามที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำ FATF ที่ 20 และ 23 และข้อมูลดังกล่าวนี้ต้องรวมข้อมูลอื่นตามที่กฎหมายของประเทศกำหนดไว้ (เช่น รายงานธุรกรรมเงินสด รายงานการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และการสำแดง/การเปิดเผยตามเกณฑ์สูงสุดที่กำหนด)

(b) การวิเคราะห์

3. การวิเคราะห์ของ FIU ต้องเป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ข้อมูลที่ FIU ได้รับและเก็บรักษาไว้ ในขณะที่ข้อมูลข่าวสารทั้งหมดต้องนำมาพิจารณาในการวิเคราะห์ แต่การวิเคราะห์อาจจะเน้นไปที่รายงานแต่ละเรื่องที่ได้รับ หรืออาจจะเน้นเลือกข้อมูลบางส่วนที่เหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทและจำนวนรายงานที่ได้รับ และขึ้นอยู่กับความคาดหมายในการใช้ข้อมูลหลังจากการส่งข้อมูลดังกล่าว ต้องสนับสนุนให้ FIU ใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ในการวิเคราะห์ เพื่อประมวลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและช่วยในการระบุการเชื่อมโยง อย่างไรก็ตามเครื่องมือเช่นนั้น ไม่สามารถที่จะนำมาใช้แทนวิจรรย์ญาณของมนุษย์ที่เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ FIU ต้องดำเนินการวิเคราะห์ตามประเภทต่างๆ ต่อไปนี้

- การวิเคราะห์เชิงปฏิบัติการ เป็นการวิเคราะห์ที่ใช้ข้อมูลที่มีอยู่และข้อมูลที่สามารถขอรับได้ เพื่อระบุทราบเป้าหมายเฉพาะเจาะจง (เช่น บุคคล ทรัพย์สิน เครือข่ายอาชญากรรม และสมาคมต่างๆ) เพื่อติดตามร่องรอยของกิจกรรมหรือธุรกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นการเฉพาะ และเพื่อตัดสินว่ามี การเชื่อมโยงหรือไม่ระหว่างเป้าหมายเหล่านั้น กับ รายได้ที่อาจจะเป็นรายได้จากอาชญากรรม ML ความผิดมูลฐาน หรือ TF
- การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์นั้นจะใช้ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่หรือข้อมูลที่ขอรับได้ รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานที่มีอำนาจ อาจจัดทำให้เพื่อระบุทราบแนวโน้มและลักษณะที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ที่เกี่ยวข้องกับ ML และ TF หลังจากนั้น FIU และหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐก็จะนำข้อมูลนี้ไปใช้เพื่อพิจารณาว่าภัยคุกคามและจุดอ่อนที่ต่อแหลม เกี่ยวกับ ML และ TF นั้นคืออะไร การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์อาจจะช่วยในการกำหนดนโยบายและเป้าหมายให้แก่ FIU ได้ด้วย หรือ ถ้าเป็นในวงกว้างก็จะเป็นการกำหนดนโยบายและเป้าหมายให้แก่หน่วยงานอื่นที่อยู่ในระบบ AML/CFT

(c) Dissemination

4. The FIU should be able to disseminate, spontaneously and upon request, information and the results of its analysis to relevant competent authorities. Dedicated, secure and protected channels should be used for the dissemination.

- **Spontaneous dissemination:** The FIU should be able to disseminate information and the results of its analysis to competent authorities when there are grounds to suspect money laundering, predicate offences or terrorist financing/ Based on the FIU's analysis, the dissemination of information should be selective and allow the recipient authorities to focus on relevant cases/information.
- **Dissemination upon request:** The FIU should be able to respond to information requests from competent authorities pursuant to Recommendation 31. When the FIU receives such a request from a competent authority, the decision on conducting analysis and/or dissemination of information to the requesting authority should remain with the FIU.

C. ACCESS TO INFORMATION

(a) Obtaining Additional Information from Reporting Entities

5. In addition to the information that entities report to the FIU (under the receipt function), the FIU should be able to obtain and use additional information from reporting entities as needed to perform its analysis properly. The information that the FIU should be permitted to obtain could include information that reporting entities are required to maintain pursuant to the relevant FATF Recommendations (Recommendations 10, 11 and 22).

(b) Access to Information from other sources

6. In order to conduct proper analysis, the FIU should have access to the widest possible range of financial, administrative and law enforcement information. This should include information from open or public sources, as well as relevant information collected and/or maintained by, or on behalf of, other authorities and, where appropriate, commercially held data.

D. INFORMATION SECURITY AND CONFIDENTIALITY

7. Information received, processed, held or disseminated by the FIU must be securely protected, exchanged and used only in accordance with agreed procedures, policies and applicable laws and regulations. An FIU must, therefore, have rules in place governing the security and confidentiality of such information, including procedures for handling, storage, dissemination, and protection of, as well as access to such information. The FIU should ensure that its staff members have the necessary security clearance levels and understanding of their responsibilities in handling and disseminating sensitive and confidential information. The FIU should ensure that there is limited access to its facilities and information, including information technology systems.

(c) การเผยแพร่ข้อมูล

4. FIU ต้องสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลของการวิเคราะห์ของตนได้เองหรือเมื่อมีการร้องขอให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง ต้องใช้ช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลที่ปลอดภัยและมีการป้องกันที่ดี

- **การแจกจ่ายข้อมูลข่าวสารที่วิเคราะห์:** FIU ต้องสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและผลของการวิเคราะห์ของตนให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามี ML ความผิดมูลฐาน หรือ TF FIU ต้องวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกหน่วยงานที่จะรับข้อมูลและจัดทำข้อมูลในรูปแบบเฉพาะสำหรับหน่วยงานนั้นๆ
- **การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเมื่อมีการร้องขอ:** หน่วยข่าวกรองทางการเงินต้องสามารถให้ข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอจากหน่วยงานที่มีอำนาจได้ตามข้อแนะนำที่ 31 เมื่อหน่วยข่าวกรองทางการเงินได้รับคำร้องขอดังกล่าวจากหน่วยงานที่มีอำนาจแห่งหนึ่งแห่งใดแล้ว การตัดสินใจที่จะทำการวิเคราะห์ และ/หรือ ส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่หน่วยงานผู้ร้องขอต้องเป็นอำนาจตัดสินใจของ FIU นั้น

C. การเข้าถึงข้อมูล

(a) การขอรับข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรายงาน

5. นอกเหนือจากข้อมูลที่หน่วยงานต่างๆ รายงานต่อ FIU (ที่ทำหน้าที่รับรายงาน) นั้น แล้ว FIU ดังกล่าวต้องสามารถขอรับและใช้ข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรายงานตามที่จำเป็นเพื่อให้สามารถทำการวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง ข้อมูลที่ FIU อาจขอรับได้นั้นควรรวมถึงข้อมูลที่กำหนดให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรายงานต้องเก็บรักษาไว้ตามข้อแนะนำ FATF ที่เกี่ยวข้อง (ข้อแนะนำ ข้อ 10, 11 และ 22)

(b) การเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ

6. เพื่อให้สามารถทำการวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง FIU ต้องเข้าถึงข้อมูลทางการเงิน การบริหาร และการบังคับใช้กฎหมายในขอบเขตที่กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ข้อมูลดังกล่าวนี้ต้องจะรวมถึงข้อมูลจากแหล่งเปิดหรือแหล่งสาธารณะตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่รวบรวม และ/หรือ รักษาไว้โดย หรือในนามของหน่วยงานอื่นๆ และในกรณีที่เหมาะสม เป็นข้อมูลที่เก็บไว้เพื่อการพาณิชย์

D. การรักษาความปลอดภัยและการรักษาความลับของข้อมูล

7. ข้อมูลที่ได้รับมา และผ่านการประมวล เก็บรักษาไว้ หรือ เผยแพร่ออกไปโดย FIU นั้น จะต้องมีการป้องกันรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด และมีการแลกเปลี่ยนและใช้ตามขั้นตอน นโยบาย กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับเท่านั้น ดังนั้น FIU ต้องมีกฎข้อบังคับในการควบคุมการรักษาความปลอดภัยและการรักษาความลับของข้อมูล รวมถึงต้องมีขั้นตอนในการจัดการ การเก็บ การเผยแพร่ และการป้องกัน ตลอดจนการเข้าถึงข้อมูล FIU ต้องแน่ใจว่าเจ้าหน้าที่มีระดับในการเข้าถึงชั้นความลับและได้รับการอบรมให้มีความเข้าใจถึงหน้าที่รับผิดชอบของตนในการจัดการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ละเอียดอ่อนและเป็นความลับ FIU ต้องแน่ใจว่ามีการควบคุมและจำกัดการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก และข้อมูลรวมทั้งระบบ IT

E. OPERATIONAL INDEPENDENCE

8. The FIU should be operationally independent and autonomous, meaning that the FIU should have the authority and capacity to carry out its functions freely, including the autonomous decision to analyse, request and/or disseminate specific information. In all cases, this means that the FIU has the independent right to forward or disseminate information to competent authorities.

9. An FIU may be established as part of an existing authority. When a FIU is located within the existing structure of another authority, the FIU's core functions should be distinct from those of the other authority.

10. The FIU should be provided with adequate financial, human and technical resources, in a manner that secures its autonomy and independence and allows it to conduct its mandate effectively. Countries should have in place processes to ensure that the staff of the FIU maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

11. The FIU should also be able to make arrangements or engage independently with other domestic competent authorities or foreign counterparts on the exchange of information.

F. UNDUE INFLUENCE OR INTERFERENCE

12. The FIU should be able to obtain and deploy the resources needed to carry out its functions, on an individual or routine basis, free from any undue political, government or industry influence or interference, which might compromise its operational independence.

G. EGMONT GROUP

13. Countries should ensure that the FIU has regard to the Egmont Group Statement of Purpose and its Principles for Information Exchange Between Financial Intelligence Units for Money Laundering and Terrorism Financing Cases (these documents set out important guidance concerning the role and functions of FIUs, and the mechanisms for exchanging information between FIUs). The FIU should apply for membership in the Egmont Group.

H. LARGE CASH TRANSACTION REPORTING

14. Countries should consider the feasibility and utility of a system where financial institutions and DNFBPs would report all domestic and international currency transactions above a fixed amount.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 30 (RESPONSIBILITIES OF LAW ENFORCEMENT AND INVESTIGATIVE AUTHORITIES)

1. There should be designated law enforcement authorities that have responsibility for ensuring that money laundering, predicate offences and terrorist financing are properly investigated through the conduct of a financial investigation. Countries should also designate one or more competent authorities to identify, trace, and initiate freezing and seizing of property that is, or may become, subject to confiscation.

E. ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการ

8. FIU ต้องมีอิสระและมีอำนาจในการตัดสินใจเป็นของตนเองในการปฏิบัติการ หมายความว่า FIU นั้นต้องมีอำนาจตามหน้าที่ และความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ลุล่วงไปอย่างเสรี รวมถึงมีอำนาจในการตัดสินใจด้วยตัวเอง ที่จะวิเคราะห์ ร้องขอ และ/หรือ เผยแพร่ข้อมูลเฉพาะ ในทุกรกรณี นั้นหมายความว่า หน่วย FIU นั้นมีสิทธิเป็นอิสระที่จะส่งต่อหรือเผยแพร่ข้อมูลไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจต่างๆ
9. FIU อาจจัดตั้งขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว เมื่อหน่วยงาน FIU เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ภายในองค์กรที่มีอยู่แล้วของหน่วยงานอื่น หน้าที่หลัก ของ FIU ต้องแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากหน้าที่ของอีกหน่วยงานหนึ่ง ดังกล่าว
10. FIU ต้องได้รับทรัพยากรทางการเงิน บุคลากร และมีความรู้ทางวิชาการ อย่างเพียงพอในลักษณะที่จะสามารถทำให้หน่วยข่าวกรองทางการเงินดังกล่าวนี้มีอำนาจในตัวเอง มีอิสระ และสามารถดำเนินการตามหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการต่างๆ พร้อมอยู่แล้วที่จะดำเนินการให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ของ FIU นั้นจะรักษามาตรฐานด้านวิชาชีพให้อยู่ในระดับสูง รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับและต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตสูง และมีทักษะที่ได้รับการฝึกมาแล้วอย่างถูกต้องเหมาะสม
11. FIU ต้องสามารถทำการตกลงหรือติดต่อสัมพันธ์ได้อย่างเป็นอิสระกับหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นๆ ภายในประเทศหรือหน่วยงานต่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อกันและกัน

F. อิทธิพลหรือการแทรกแซงจนเกินขอบเขต

12. FIU ต้องสามารถขอรับและใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ หรือ การปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรประจำให้ลุล่วงไปโดยปราศจากอิทธิพลหรือการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง จากรัฐบาล หรือภาคธุรกิจจนเกินขอบเขต ซึ่งอาจทำให้เกิดผลเสียแก่อิสรภาพในการปฏิบัติการของ FIU นั้นได้

G. กลุ่ม Egmont

13. แต่ละประเทศต้องมั่นใจว่า FIU ให้ความเคารพต่อคำแถลงวัตถุประสงค์ของกลุ่ม Egmont และเอกสารว่าด้วยหลักการสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยข่าวกรองทางการเงินต่างๆ ในคดี ML และ TF (เอกสารเหล่านี้กำหนดแนวทางที่สำคัญเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของ FIU และกลไกสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง FIUs ด้วยกัน) และ FIU ต้องสมัครเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม Egmont

H. การรายงานธุรกรรมเงินสดที่มีมูลค่าสูง

14. แต่ละประเทศต้องพิจารณาความเป็นไปได้และประโยชน์ของระบบที่สถาบันการเงินและ DNFBP จะรายงานธุรกรรมเงินสดภายในประเทศและระหว่างประเทศเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 30

(หน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานสืบสวนสอบสวน)

1. ต้องจะมีหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่ได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบในการสืบสวนสอบสวน ML ความผิดมูลฐาน และ TF อย่างถูกต้องด้วยวิธีการสืบสวนสอบสวนทางการเงิน นอกจากนี้แต่ละประเทศต้องมอบหมายหน่วยงานที่มีอำนาจ 1 หน่วยงาน หรือมากกว่านั้น ให้ทำหน้าที่ระบุตัวตน ติดตามร่องรอย และริเริ่มการอายัดและยึดทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายจะถูกริบ หรือกำลังตกอยู่ในข่ายจะถูกริบ

2. A 'financial investigation' means an enquiry into the financial affairs related to a criminal activity, with a view to:

- identifying the extent of criminal networks and/or the scale of criminality;
- identifying and tracing the proceeds of crime, terrorist funds or any other assets that are, or may become, subject to confiscation; and
- developing evidence which can be used in criminal proceedings

3. A 'parallel financial investigation' refers to conducting a financial investigation alongside, or in the context of, a (traditional) criminal investigation into money laundering, terrorist financing and/or predicate offence(s). Law enforcement investigators of predicate offences should either be authorised to pursue the investigation of any related money laundering and terrorist financing offences during a parallel investigation, or be able to refer the case to another agency to follow up with such investigations.

4. Countries should consider taking measures, including legislative ones, at the national level, to allow their competent authorities investigating money laundering and terrorist financing cases to postpone or waive the arrest of suspected persons and/or the seizure of the money, for the purpose of identifying persons involved in such activities or for evidence gathering. Without such measures the use of procedures such as controlled deliveries and undercover operations are precluded.

5. Recommendation 30 also applies to those competent authorities, which are not law enforcement authorities, per se, but which have the responsibility for pursuing financial investigations of predicate offences, to the extent that these competent authorities are exercising functions covered under Recommendation 30.

6. Anti-corruption enforcement authorities with enforcement powers may be designated to investigate money laundering and terrorist financing offences arising from, or related to, corruption offences under Recommendation 30, and these authorities should also have sufficient powers to identify, trace, and initiate freezing and seizing of assets.

7. The range of law enforcement agencies and other competent authorities mentioned above should be taken into account when countries make use of multi-disciplinary groups in financial investigations.

8. Law enforcement authorities and prosecutorial authorities should have adequate financial, human and technical resources. Countries should have in place processes to ensure that the staff of these authorities maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

2. “การสืบสวนทางการเงิน” หมายถึง การสืบสวนให้ทราบถึงความสัมพันธ์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เป็นอาชญากรรม โดยมีเจตนาที่จะดำเนินการ

- ระบุทราบถึงขอบเขตของเครือข่ายอาชญากรรมและ/หรือ ขนาดของอาชญากรรม
- ระบุทราบและติดตามร่องรอยของรายได้จากอาชญากรรม เงินของผู้ก่อการร้ายหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกอยู่ในข่ายหรืออาจจะตกอยู่ในข่ายการถูกริบ และ
- พัฒนาหลักฐานที่สามารถนำไปใช้ในกระบวนการพิจารณาอาชญา

3. “การสืบสวนสอบสวนทางการเงินคู่ขนานกันไป” หมายถึงการสืบสวนทางการเงินไปพร้อมๆ กันกับการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรม (แบบเดิม) เกี่ยวกับ ML TF และ/หรือ ความผิดมูลฐาน เจ้าหน้าที่สืบสวนฝ่ายบังคับใช้กฎหมายที่สืบสวนสอบสวนความผิดมูลฐานต้องได้รับมอบหมายให้ติดตามการสืบสวนสอบสวนความผิดที่เกี่ยวกับ ML และ TF ใดๆ ในระหว่างที่มีการสืบสวนสอบสวนไปพร้อมกัน หรือสามารถส่งต่อคดีไปยังอีกหน่วยงานหนึ่งเพื่อให้มีการติดตามการสืบสวนสอบสวนดังกล่าว

4. แต่ละประเทศต้องพิจารณาที่จะใช้มาตรการซึ่งรวมถึงมาตรการทางนิติบัญญัติในระดับชาติเพื่ออนุญาตให้หน่วยงานที่มีอำนาจ ที่กำลังสืบสวนคดี ML และ TF สามารถเลื่อนหรือละเว้นในการจับกุมผู้ต้องสงสัย และ/หรือ ละเว้นในการยึดเงิน ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการระบุทราบบุคคลที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมเช่นว่านั้น หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการรวบรวมหลักฐาน ถ้าปราศจากมาตรการดังกล่าวแล้วก็จะไม่สามารถใช้กระบวนการในการดำเนินงาน เช่น การนำส่งสิ่งของภายใต้การควบคุมแผ่นดิน และปฏิบัติการกลับได้

5. ข้อเสนอแนะที่ 30 ยังใช้กับหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นซึ่งไม่ใช่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายโดยตรงแต่เป็นหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการสืบสวนสอบสวนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐานถึงขั้นที่ว่าหน่วยงานเหล่านี้สามารถทำหน้าที่ระบุไว้ในข้อเสนอแนะที่ 30

6. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่ทำหน้าที่ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งมีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย อาจได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนความผิดฐาน ML และความผิดฐาน TF ที่เกิดจากหรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความผิดฐานทุจริตคอร์รัปชันตามข้อเสนอแนะที่ 30 และหน่วยงานเหล่านี้ต้องมีอำนาจอย่างเพียงพอด้วย เพื่อระบุทราบตัวตน ติดตามร่องรอยและริเริ่มการอายัดและยึดทรัพย์สิน

7. ต้องมีการพิจารณาถึงขอบข่ายของจำนวนหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น เมื่อแต่ละประเทศใช้ประโยชน์จากกลุ่มสาขาวิชาชีพ ในการสืบสวนสอบสวนทางการเงิน

8. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานด้านอัยการต้องมีทรัพยากรทางการเงิน บุคลากร และความรู้ทางวิชาการอย่างเพียงพอ แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการต่างๆ เพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่าหน่วยงานเหล่านี้จะรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานวิชาชีพระดับสูงรวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับ และต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตในระดับสูง อีกทั้งต้องมีทักษะที่ได้รับการฝึกมาแล้วอย่างถูกต้องเหมาะสม

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 32 (CASH COURIERS)

A. OBJECTIVES

1. Recommendation 32 was developed with the objective of ensuring that terrorists and other criminals cannot finance their activities or launder the proceeds of their crimes through the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments. Specifically, it aims to ensure that countries have measures to: (a) detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments; (b) stop or restrain currency and bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering; (c) stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are falsely declared or disclosed; (d) apply appropriate sanctions for making a false declaration or disclosure; and (e) enable confiscation of currency or bearer negotiable instruments that are related to terrorist financing or money laundering.

B. THE TYPES OF SYSTEMS THAT MAY BE IMPLEMENTED TO ADDRESS THE ISSUE OF CASH COURIERS

2. Countries may meet their obligations under Recommendation 32 and this Interpretive Note by implementing one of the following types of systems. However, countries do not have to use the same type of system for incoming and outgoing cross-border transportation of currency or bearer negotiable instruments:

Declaration system

3. All persons making a physical cross-border transportation of currency or bearer negotiable instruments (BNIs), which are of a value exceeding a pre-set, maximum threshold of USD/EUR 15,000, are required to submit a truthful declaration to the designated competent authorities. Countries may opt from among the following three different types of declaration system: (i) a written declaration system for all travellers; (ii) a written declaration system for those travellers carrying an amount of currency or BNIs above a threshold; and (iii) an oral declaration system. These three systems are described below in their pure form. However, it is not uncommon for countries to opt for a mixed system.

- (a) *Written declaration system for all travellers:* In this system, all travellers are required to complete a written declaration before entering the country. This would include questions contained on common or customs declaration forms. In practice, travellers have to make a declaration whether or not they are carrying currency or BNIs (e.g. ticking a “yes” or “no” box).
- (b) *Written declaration system for travellers carrying amounts above a threshold:* In this system, all travellers carrying an amount of currency or BNIs above a pre-set designated threshold are required to complete a written declaration form. In practice, the traveller is not required to fill out any forms if they are not carrying currency or BNIs over the designated threshold.

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 32 (การขนเงินสด)

A. วัตถุประสงค์

1. ข้อแนะนำที่ 32 มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้มั่นใจว่าผู้ก่อการร้ายและอาชญากรอื่น ไม่สามารถหาเงินมาสนับสนุนกิจกรรมของตน หรือไม่สามารถฟอกเงินที่เป็นรายได้จากการก่ออาชญากรรม ด้วยวิธีการขนส่งเงินตราและตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ข้ามพรมแดนประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อแนะนำนี้กำหนดให้แต่ละประเทศต้องมีมาตรการที่จะ (a) ตรวจสอบการขนส่งเงินตราและตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ข้ามแดน (b) สกัดกั้นหรือยับยั้งเงินตราและตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพการให้เงินสนับสนุนแก่การก่อการร้ายหรือ ML (c) สกัดกั้น หรือยับยั้งเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือ ซึ่งสำแดงหรือแจ้งผิด (d) ใช้บทลงโทษที่เหมาะสมในข้อหาสำแดงหรือแจ้งผิด และ (e) สามารถรับเงินตราหรือตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพ TF หรือ ML

B. ประเภทของระบบที่อาจนำมาใช้เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการขนเงินสด

2. แต่ละประเทศอาจปฏิบัติตามพันธผูกพันของตนตามข้อแนะนำ FATF ข้อ 32 และตามคำอธิบายเพิ่มเติมข้อนี้ โดยการนำระบบหนึ่งระบบใดต่อไปน้อมาปฏิบัติให้บรรลุผล อย่างไรก็ตาม แต่ละประเทศไม่จำเป็นต้องใช้ระบบเดียวกันในการขนเงินตราหรือตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ เข้าหรือออกระหว่างประเทศ

ระบบในการสำแดง

3. บุคคลทุกคนที่ขนส่งเงินตราหรือตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ข้ามแดนที่มีมูลค่าเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ไม่เกิน 15,000 ดอลลาร์/ยูโร ต้องยื่นสำแดงข้อเท็จจริงต่อหน่วยงานที่มีอำนาจแต่ละประเทศอาจเลือกระบบในการสำแดงประเภทหนึ่งประเภทใดใน 3 ประเภทต่อไปนี้ คือ (i) ระบบการสำแดงเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้เดินทางทุกคน (ii) ระบบการสำแดงเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้เดินทางที่ถือเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ (iii) ระบบการสำแดงด้วยวาจา ทั้งสามระบบนี้มีคำอธิบายรูปแบบการดำเนินงานดังต่อไปนี้ อย่างไรก็ตาม ประเทศต่างๆ อาจเลือกใช้ระบบที่มีกรรมผสมผสานกันหลายระบบก็ได้

- (a) ระบบการสำแดงเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้เดินทาง : ในระบบนี้ผู้เดินทางทุกคนต้องกรอกแบบฟอร์มการสำแดงเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเดินทางเข้าประเทศ แบบฟอร์มดังกล่าวนี้จะรวมคำถามเกี่ยวกับแบบฟอร์มการสำแดงทั่วไปหรือการสำแดงศุลกากร ในทางปฏิบัติผู้เดินทางต้องสำแดง ไม่ว่าจะถือเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือหรือไม่ก็ตาม (เช่น ให้ทำเครื่องหมายหน้าคำว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”)
- (b) ระบบการสำแดงเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้ถือเงินที่เกินเกณฑ์ที่กำหนด: กล่าวคือในระบบนี้ ผู้เดินทางทุกคนที่ถือเงินตราหรือ BNI เกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องกรอกแบบฟอร์มการสำแดงให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ในทางปฏิบัติ ผู้เดินทางไม่จำเป็นต้องกรอกฟอร์มใดๆ ถ้าหากถือเงินตราหรือ BNI ไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้

- (c) *Oral declaration system for all travellers:* In this system, all travellers are required to orally declare if they carry an amount of currency or BNIs above a prescribed threshold. Usually, this is done at customs entry points by requiring travellers to choose between the “red channel” (goods to declare) and the “green channel” (nothing to declare). The choice of channel that the traveller makes is considered to be the oral declaration. In practice, travellers do not declare in writing, but are required to actively report to a customs official.

Disclosure system:

4. Countries may opt for a system whereby travellers are required to provide the authorities with appropriate information upon request. In such systems, there is no requirement for travellers to make an upfront written or oral declaration. In practice, travellers need to be required to give a truthful answer to competent authorities upon request.

C. ADDITIONAL ELEMENTS APPLICABLE TO BOTH SYSTEMS

5. Whichever system is implemented, countries should ensure that their system incorporates the following elements:
- (a) The declaration/disclosure system should apply to both incoming and outgoing transportation of currency and BNIs.
 - (b) Upon discovery of a false declaration/disclosure of currency or bearer negotiable instruments or a failure to declare/disclose them, designated competent authorities should have the authority to request and obtain further information from the carrier with regard to the origin of the currency or BNIs and their intended use.
 - (c) Information obtained through the declaration/disclosure process should be available to the FIU, either through a system whereby the FIU is notified about suspicious cross-border transportation incidents, or by making the declaration/disclosure information directly available to the FIU in some other way.
 - (d) At the domestic level, countries should ensure that there is adequate coordination among customs, immigration and other related authorities on issues related to the implementation of Recommendation 32.
 - (e) In the following two cases, competent authorities should be able to stop or restrain cash or BNIs for a reasonable time, in order to ascertain whether evidence of money laundering or terrorist financing may be found: (i) where there is a suspicion of money laundering or terrorist financing; or (ii) where there is a false declaration or false disclosure.
 - (f) The declaration/disclosure system should allow for the greatest possible measure of international cooperation and assistance in accordance with Recommendations 36 to 40. To facilitate such cooperation, in instances when: (i) a declaration or disclosure which exceeds the maximum threshold of USD/EUR 15,000 is made; or (ii) where there is a false declaration or false disclosure; or (iii) where there is a suspicion of money laundering or terrorist financing, this information shall be retained for use by competent authorities. At a minimum, this information will cover: (i) the amount of currency or BNIs declared, disclosed or otherwise detected; and (ii) the identification data of the bearer(s).

(c) ระบบการสำแดงด้วยวาจาสำหรับผู้เดินทางทุกคน : กล่าวคือในระบบนี้ผู้เดินทางทุกคนต้องสำแดงด้วยวาจาว่าตนถือเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือ ที่ออกให้แก่ผู้ถือในจำนวนเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ตามปกติแล้ว การสำแดงดังกล่าวจะกระทำ ณ จุดผ่านศุลกากรเข้าประเทศ โดยกำหนดให้ผู้เดินทางต้องเลือกช่องทางระหว่าง “ช่องสีแดง” (มีสินค้าต้องสำแดง) และ “ช่องสีเขียว” (ไม่มีสินค้าสำแดง) การเลือกช่องทางที่ผู้เดินทางเลือกนั้นถือว่าเป็นการสำแดงด้วยวาจา ในทางปฏิบัติ ผู้เดินทางจะไม่สำแดงเป็นลายลักษณ์อักษร แต่กำหนดให้ผู้เดินทางรายงานต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร

ระบบในการเปิดเผยข้อเท็จจริง

4. แต่ละประเทศอาจเลือกใช้ระบบที่กำหนดให้ผู้เดินทางต้องแจ้งข้อมูลที่เหมาะสมให้แก่หน่วยงานเมื่อมีการร้องขอ ในระบบเช่นว่านี้ จะไม่มีข้อกำหนดให้ผู้เดินทางต้องสำแดงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือด้วยวาจาต่อเจ้าหน้าที่ ในทางปฏิบัติผู้เดินทางจำเป็นต้องตอบข้อซักถามของหน่วยงานที่มีอำนาจตามความจริงเมื่อเจ้าหน้าที่ร้องขอ

C. องค์ประกอบเพิ่มเติมที่ใช้กับทั้งสองระบบ

5. ไม่ว่าจะเลือกใช้ระบบใด แต่ละประเทศต้องมีองค์ประกอบต่างๆ ต่อไปนี้

- (a) ระบบการสำแดง/เปิดเผย ต้องใช้กับการนำเงินตราและ BNIs ทั้งที่นำเข้าและนำออกประเทศ
- (b) เมื่อพบว่าการสำแดง/เปิดเผย เป็นความเท็จเกี่ยวกับเงินตราหรือตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ หรือไม่สำแดง/เปิดเผย เงินตราหรือตราสารดังกล่าว หน่วยงานที่มีอำนาจต้องมีอำนาจร้องขอและขอรับข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ถือเงินตราและตราสารเหล่านั้น ว่ามีต้นทางมาจากที่ใดและมีความตั้งใจจะใช้เพื่ออะไร
- (c) ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับผ่านกระบวนการสำแดง/เปิดเผย ต้องมีไว้ให้หน่วยข่าวกรองทางการเงิน (FIU) โดยผ่านระบบการแจ้งธุรกรรมสงสัยเกี่ยวกับการขนเงินตราระหว่างประเทศ หรือโดยการส่งข้อมูลการสำแดง/เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ FIU โดยตรงด้วยวิธีอื่น
- (d) ในระดับประเทศนั้น แต่ละประเทศต้องดำเนินการให้มั่นใจว่ามีการประสานงานกันอย่างเพียงพอระหว่างกรมศุลกากร สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อแนะนำที่ 32
- (e) ในสองกรณีต่อไปนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสามารถสกัดกั้นหรือยับยั้งเงินสดหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือ (BNIs) ไว้สักระยะหนึ่ง เพื่อยืนยันให้มั่นใจว่าหลักฐานเกี่ยวกับ ML หรือการให้ TF หรือไม่ (i) ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่ามี ML หรือให้เงินสนับสนุนแก่การก่อการร้าย หรือ (ii) ในกรณีที่มีการสำแดง/เปิดเผย เป็นความเท็จ
- (f) ระบบสำแดง/เปิดเผยข้อเท็จจริง ต้องเปิดโอกาสให้มีการใช้มาตรการร่วมมือกันระหว่างประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และการให้ความช่วยเหลือตามข้อแนะนำ FATF ข้อ 36 ถึงข้อ 40 เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การร่วมมือดังกล่าว ในกรณีที่ (i) การสำแดงหรือการเปิดเผยที่เกินกว่าเกณฑ์สูงสุดเป็นเงิน 15,000 ดอลลาร์/15,000 ยูโร หรือ (ii) ในกรณีที่มีการสำแดงอันเป็นเท็จหรือเปิดเผยข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ หรือ (iii) ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับ ML หรือการให้ TF ข้อมูลดังกล่าวนี้จะต้องเก็บรักษาไว้ให้หน่วยงานที่มีอำนาจนำไปใช้ อย่างน้อยข้อมูลดังกล่าวนี้จะครอบคลุม : (i) จำนวนเงินตราหรือ BNIs ที่สำแดงเปิดเผยหรือ มิฉะนั้นก็ถูกตรวจพบ และ (ii) ข้อมูลในการระบุตัวตนของผู้ถือตราสารดังกล่าว

- (g) Countries should implement Recommendation 32 subject to strict safeguards to ensure proper use of information and without restricting either: (i) trade payments between countries for goods and services; or (ii) the freedom of capital movements, in any way.

D. SANCTIONS

6. Persons who make a false declaration or disclosure should be subject to effective, proportionate and dissuasive sanctions, whether criminal civil or administrative. Persons who are carrying out a physical cross-border transportation of currency or BNIs that is related to terrorist financing, money laundering or predicate offences should also be subject to effective, proportionate and dissuasive sanctions, whether criminal, civil or administrative, and should be subject to measures, consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or BNIs.

7. Authorities responsible for implementation of Recommendation 32 should have adequate financial, human and technical resources. Countries should have in place processes to ensure that the staff of these authorities maintain high professional standards, including standards concerning confidentiality, and should be of high integrity and be appropriately skilled.

E. GOLD, PRECIOUS METALS AND PRECIOUS STONES

8. For the purposes of Recommendation 32, gold, precious metals and precious stones are not included, despite their high liquidity and use in certain situations as a means of exchange or transmitting value. These items may be otherwise covered under customs laws and regulations. If a country discovers an unusual cross-border movement of gold, precious metals or precious stones, it should consider notifying, as appropriate, the Customs Service or other competent authorities of the countries from which these items originated and/or to which they are destined, and should cooperate with a view toward establishing the source, destination, and purpose of the movement of such items, and toward the taking of appropriate action.

Glossary of specific terms used in this Recommendation

False declaration refers to a misrepresentation of the value of currency or BNIs being transported, or a misrepresentation of other relevant data which is required for submission in the declaration or otherwise requested by the authorities. This includes failing to make a declaration as required.

False disclosure refers to a misrepresentation of the value of currency or BNIs being transported, or a misrepresentation of other relevant data which is asked for upon request in the disclosure or otherwise requested by the authorities. This includes failing to make a disclosure as required.

Physical cross-border transportation refers to any in-bound or out-bound physical transportation of currency or BNIs from one country to another country. The term includes the following modes of transportation: (1) physical transportation by a natural person, or in that person's accompanying luggage or vehicle; (2) shipment of currency or BNIs through containerised cargo or (3) the mailing of currency or BNIs by a natural or legal person.

- (g) แต่ละประเทศต้องนำข้อแนะนำที่ 32 ไปปฏิบัติให้บรรลุผลโดยอยู่ภายใต้การรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวดเพื่อให้มั่นใจว่ามีการใช้ข้อมูลอย่างถูกต้องเหมาะสมและไม่เป็นอุปสรรคต่อ (i) การชำระค่าสินค้าและการบริการระหว่างประเทศต่างๆ หรือ (ii) เสรีภาพในการโยกย้ายเงินทุนด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม

D. การลงโทษ

6. บุคคลผู้ซึ่งสำแดงหรือเปิดเผยข้อมูลเป็นความเท็จ ต้องได้รับการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ พอเหมาะและเป็นการยับยั้ง ไม่ว่าจะเป็นในทางอาญา ทางแพ่ง หรือ ทางปกครอง บุคคลผู้ซึ่งขนส่งเงินตราข้ามแดนหรือ BNIs ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธกับ TF, ML หรือความผิดมูลฐาน ต้องตกอยู่ในข่ายการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ พอเหมาะ และเป็นการยับยั้ง ไม่ว่าจะเป็นใน ทางอาญา ทางแพ่ง หรือ ทางปกครอง และต้องตกอยู่ในข่ายของการใช้มาตรการที่สอดคล้องกับข้อแนะนำที่ 4 ซึ่งจะทำให้สามารถริบเงินตราหรือ BNIs ดังกล่าว
7. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ 32 ต้องมีทรัพยากรทางการเงิน บุคลากร และความรู้ทางวิชาการอย่างเพียงพอ แต่ละประเทศต้องมีกระบวนการต่างๆ เพื่อดำเนินการให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเหล่านี้ จะดำรงรักษามาตรฐานวิชาชีพระดับสูงเอาไว้ รวมถึงมาตรฐานเกี่ยวกับการรักษาความลับ และ ต้องมีความซื่อสัตย์สูง และได้รับการฝึกทักษะมาอย่างถูกต้องเหมาะสม

E. ทองคำ โลหะมีค่า และอัญมณี

8. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำที่ 32 ทองคำ โลหะมีค่า และ อัญมณี ไม่รวมไว้ในข้อนี้ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะมีสภาพคล่องสูงและใช้ในการแลกเปลี่ยน หรือในการโอนมูลค่าเงินได้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจอยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับศุลกากร ถ้าหากประเทศหนึ่งประเทศใดพบว่ามีการโยกย้ายทองคำ โลหะมีค่า หรือ อัญมณี ข้ามแดนในลักษณะที่ผิดปกติ ประเทศดังกล่าวต้องพิจารณาที่จะแจ้งให้ฝ่ายศุลกากร หรือหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่เป็นต้นทางของรายการสิ่งของเหล่านี้ และ/หรือ ประเทศที่จะส่งสิ่งของเหล่านี้ไปให้ทราบ และต้องร่วมมือเพื่อจะได้กำหนดแหล่งที่มา ปลายทาง และวัตถุประสงค์ของการโยกย้ายสิ่งของรายการต่างๆ ดังกล่าวและเพื่อดำเนินการที่เหมาะสม

อภิธานศัพท์ที่ใช้เฉพาะข้อแนะนำข้อนี้

การสำแดงเท็จ หมายถึง การแจ้งข้อความเท็จเกี่ยวกับมูลค่าของเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือที่ขนข้ามแดนหรือการแจ้งข้อความเท็จเกี่ยวกับข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องในใบสำแดง หรือ ตามที่หน่วยงานร้องขอ รวมถึงการไม่สำแดงตามที่กำหนด

การเปิดเผยเท็จ หมายถึง การแสดงมูลค่าของเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถืออันเป็นเท็จ หรือ การแสดงเท็จเกี่ยวกับข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามที่ต้องแจ้งในใบแจ้งรายการหรือตามที่หน่วยงานร้องขอ ข้อนี้รวมถึงการไม่เปิดเผยตามที่กำหนด

การขนส่งข้ามแดน หมายถึง การขนส่งเงินตราเข้าหรือออกหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง ศัพท์ดังกล่าวนี้รวมถึงวิธีการขนส่งดังต่อไปนี้คือ (1) การขนส่งโดยบุคคลธรรมดา หรือ ขนส่งในสัมภาระหรือยานพาหนะของบุคคลดังกล่าว (2) การขนส่งเงินตราหรือ BNIs โดยผ่านตู้ขนส่งสินค้า หรือ (3) การส่งเงินตราหรือ BNIs ทางไปรษณีย์ โดยบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล

Related to terrorist financing or money laundering when used to describe currency or BNIs, refers to currency or BNIs that are: (i) the proceeds of, or used in, or intended or allocated for use in, the financing of terrorism, terrorist acts or terrorist organisations; or (ii) laundered, proceeds from money laundering or predicate offences, or instrumentalities used in or intended for use in the commission of these offences.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 38 (MUTUAL LEGAL ASSISTANCE: FREEZING AND CONFISCATION)

1. Countries should consider establishing an asset forfeiture fund into which all, or a portion of, confiscated property will be deposited for law enforcement, health, education, or other appropriate purposes. Countries should take such measures as may be necessary to enable them to share among or between other countries confiscated property, in particular, when confiscation is directly or indirectly a result of coordinated law enforcement actions.
2. With regard to requests for cooperation made on the basis of non-conviction based confiscation proceedings, countries need not have the authority to act on the basis of all such requests, but should be able to do so, at a minimum in circumstances when a perpetrator is unavailable by reason of death, flight, absence, or the perpetrator is unknown.

INTERPRETIVE NOTE TO RECOMMENDATION 40 (OTHER FORMS OF INTERNATIONAL COOPERATION)

A. PRINCIPLES APPLICABLE TO ALL FORMS OF INTERNATIONAL COOPERATION

Obligations on requesting authorities

1. When making requests for cooperation, competent authorities should make their best efforts to provide complete factual and, as appropriate, legal information, including indicating any need for urgency, to enable a timely and efficient execution of the request, as well as the foreseen use of the information requested. Upon request, requesting competent authorities should provide feedback to the requested competent authority on the use and usefulness of the information obtained.

Unduly restrictive measures

2. Countries should not prohibit or place unreasonable or unduly restrictive conditions on the provision of exchange of information or assistance. In particular competent authorities should not refuse a request for assistance on the grounds that:
 - (a) the request is also considered to involve fiscal matters; and/or
 - (b) laws require financial institutions or DNFBPs (except where the relevant information that is sought is held in circumstances where legal privilege or legal professional secrecy applies) to maintain secrecy or confidentiality; and/or

เกี่ยวข้องกับ TF หรือ ML เมื่อใช้ในการอธิบายเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือหมายถึงเงินตราหรือตราสารเปลี่ยนมือที่ออกให้แก่ผู้ถือ (i) ที่เป็นดอกผลของ หรือที่ใช้ใน หรือมีเจตนา หรือ จัดสรรเพื่อใช้ใน TF การกระทำที่เป็นการก่อการร้าย หรือองค์กรก่อการร้าย หรือ (ii) ที่เป็นการฟอกดอกผลที่ได้มาจาก ML หรือจากความผิดมูลฐาน หรือตราสารที่ใช้หรือที่มีเจตนาที่จะใช้ในการกระทำความผิดเหล่านี้

คำอธิบายเพิ่มเติมคำแนะนำที่ 38

(การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายระหว่างกัน ในเรื่อง การอายัด และการริบ)

1. แต่ละประเทศต้องพิจารณาจัดตั้ง กองทุนริบทรัพย์ และให้นำทรัพย์สินที่ริบมาทั้งหมด หรือบางส่วนไปฝากไว้กับกองทุนดังกล่าวเพื่อใช้ในการบังคับใช้กฎหมาย หรือเพื่อสาธารณสุข เพื่อการศึกษา หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่เหมาะสม แต่ละประเทศต้องใช้มาตรการดังกล่าวตามที่จำเป็นเพื่อให้สามารถแบ่งทรัพย์สินกับประเทศอื่นๆ ที่ร่วมกันริบทรัพย์สิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการริบทรัพย์ดังกล่าวนั้นเป็นผลโดยตรงหรือโดยทางอ้อมของการประสานงานในการบังคับใช้กฎหมาย

2. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการขอความร่วมมือในการพิจารณาคดีเพื่อริบทรัพย์ทางแพ่ง นั้น แต่ละประเทศไม่จำเป็นต้องมีอำนาจในการดำเนินการตามที่ร้องขอทั้งหมด แต่ต้องสามารถดำเนินการได้อย่างน้อยในกรณีที่ไม่มิด้ผู้กระทำความผิด เพราะการเสียชีวิต หลบหนี ไม่ปรากฏตัว หรือเพราะไม่ทราบตัวการผู้กระทำความผิด

คำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 40

(รูปแบบอื่นของการร่วมมือระหว่างประเทศ)

A. หลักการที่ใช้กับการร่วมมือระหว่างประเทศทุกรูปแบบ

พันธกรณีของหน่วยงานที่ร้องขอ

1. เมื่อร้องขอความร่วมมือ หน่วยงานที่มีอำนาจต้องใช้ความพยายามสูงสุดในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และข้อมูลทางกฎหมายเท่าที่เหมาะสม รวมถึงระบุให้ทราบถึงความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อจะได้ปฏิบัติตามคำร้องขออย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา ตลอดจนชี้แจงว่าคาดหวังจะใช้ข้อมูลเพื่ออะไร เมื่อได้รับคำร้องขอ หน่วยงานที่มีอำนาจที่ร้องขอ ต้องสะท้อนความเห็นกลับไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจรับผิดชอบซึ่งได้รับคำร้องขอ ให้ทราบถึงการใช้อุปกรณ์และประโยชน์ที่ได้รับจากข้อมูลดังกล่าว

มาตรการที่มีข้อห้ามจนเกินขอบเขต

2. แต่ละประเทศต้องไม่ห้ามหรือกำหนดเงื่อนไขอันเป็นข้อห้ามที่ไม่สมเหตุผลหรือมากเกินไปสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือการแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานที่มีอำนาจต้องไม่ปฏิเสธการร้องขอความช่วยเหลือด้วยเหตุผลที่ว่า

- (a) คำร้องขอดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเรื่องการค้าด้วย และ/หรือ
- (b) กฎหมายกำหนดให้สถาบันการเงินหรือ DNFBPs (ยกเว้นในกรณีที่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นข้อมูลที่ต้องการนั้นเก็บรักษาไว้ในสภากาชาดที่เอกลิทธิทางกฎหมาย หรือการเก็บรักษาความลับทางวิชาชีพตามกฎหมายยังใช้บังคับอยู่) เก็บรักษาเป็นความลับ และ/หรือเป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผย

- (c) there is an inquiry, investigation or proceeding underway in the requested country, unless the assistance would impede that inquiry, investigation or proceeding; and/or
- (d) the nature or status (civil, administrative, law enforcement, etc.) of the requesting counterpart authority is different from that of its foreign counterpart.

Safeguards on information exchanged

3. Exchanged information should be used only for the purpose for which the information was sought or provided. Any dissemination of the information to other authorities or third parties, or any use of this information for administrative, investigative, prosecutorial or judicial purposes, beyond those originally approved, should be subject to prior authorisation by the requested competent authority.

4. Competent authorities should maintain appropriate confidentiality for any request for cooperation and the information exchanged, in order to protect the integrity of the investigation or inquiry⁵², consistent with both parties' obligations concerning privacy and data protection. At a minimum, competent authorities should protect exchanged information in the same manner as they would protect similar information received from domestic sources. Countries should establish controls and safeguards to ensure that information exchanged by competent authorities is used only in the manner authorised. Exchange of information should take place in a secure way, and through reliable channels or mechanisms. Requested competent authorities may, as appropriate, refuse to provide information if the requesting competent authority cannot protect the information effectively.

Power to search for information

5. Competent authorities should be able to conduct inquiries on behalf of a foreign counterpart, and exchange with their foreign counterparts all information that would be obtainable by them if such inquiries were being carried out domestically.

B. PRINCIPLES APPLICABLE TO SPECIFIC FORMS OF INTERNATIONAL COOPERATION

6. The general principles above should apply to all forms of exchange of information between counterparts or non-counterparts, subject to the paragraphs set out below.

Exchange of information between FIUs

7. FIUs should exchange information with foreign FIUs, regardless of their respective status; be it of an administrative, law enforcement, judicial or other nature. To this end, FIUs should have an adequate legal basis for providing cooperation on money laundering, associated predicate offences and terrorist financing.

⁵² Information may be disclosed if such disclosure is required to carry out the request for cooperation.

- (c) กำลังมีการไต่สวน สืบสวนสอบสวนหรือการพิจารณาคดีกำลังดำเนินอยู่ในประเทศที่ได้รับคำร้องขอ ยกเว้นแต่ความช่วยเหลือดังกล่าวจะเป็นอุปสรรคต่อการไต่สวน ต่อการสืบสวนหรือต่อกระบวนการพิจารณาคดี และ/หรือ
- (d) ลักษณะหรือสถานะ(ทางแพ่ง, ทางปกครอง, ทางการบังคับใช้กฎหมาย, ฯลฯ) ของหน่วยงานผู้ร้องขอแตกต่างจากลักษณะหรือสถานะของหน่วยงานต่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกันผู้ได้รับคำร้องขอ

การรักษาความปลอดภัยข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกัน

3. ข้อมูลที่มีการแลกเปลี่ยนกันควรนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ขอหรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่ให้เท่านั้น การเผยแพร่ข้อมูลไปยังหน่วยงานอื่น หรือบุคคลที่สาม หรือการใช้ข้อมูลดังกล่าวนี้เพื่อใช้มาตรการทางปกครอง การสืบสวนสอบสวน หรือการฟ้องร้องดำเนินคดีในชั้นศาล, อันนอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์เดิมที่ได้รับอนุมัติ ต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าจากหน่วยงานที่มีอำนาจที่ถูกร้องขอ

4. หน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบต้องรักษาความลับและความร่วมมือและข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันเป็นความลับ ทั้งนี้เพื่อรักษาคุณธรรมในการสืบสวนสอบสวนหรือการไต่สวน⁵² ซึ่งเป็นไปตามพันธกรณีของทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกับเรื่องความเป็นส่วนตัวและการคุ้มครองข้อมูล อย่างน้อยหน่วยงานที่มีอำนาจต้องป้องกันข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันในลักษณะเดียวกันกับการป้องกันข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งภายในประเทศ แต่ละประเทศต้องจัดตั้งมาตรการควบคุมและมาตรการรักษาความปลอดภัยเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจนั้นนำไปใช้อำนาจหน้าที่ที่สมควรเท่านั้น การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันต้องมีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและผ่านช่องทางหรือกลไกที่เชื่อถือได้ เมื่อเห็นสมควรหน่วยงานที่มีอำนาจที่ได้รับคำร้องขออาจจะปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล ถ้าหน่วยงานที่มีอำนาจที่ร้องขอไม่สามารถคุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อำนาจในการค้นหาข้อมูล

5. หน่วยงานที่มีอำนาจต้องสามารถดำเนินการไต่สวนในนามหน่วยงานที่มีอำนาจต่างประเทศได้ และต้องสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลที่รับกับเจ้าหน้าที่ต่างประเทศได้ด้วย ถ้าหากว่าการไต่สวนดังกล่าวภายในประเทศ

B. หลักการที่ใช้กับการร่วมมือระหว่างประเทศในรูปแบบเฉพาะ

6. ต้องใช้หลักการทั่วไปที่กล่าวมาข้างต้นกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลทุกรูปแบบระหว่างหน่วยงานที่เป็นพันธมิตร หรือหน่วยงานอื่นๆ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง FIU

7. FIU ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ FIU ต่างประเทศ ไม่ว่า FIU นั้นจะมีสถานะใด คือ เป็น FIU แบบหน่วยงานทางปกครอง FIU แบบหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย FIU แบบหน่วยงานตุลาการ หรือลักษณะอื่น เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าวนี้ FIU ต้องมีฐานทางกฎหมายที่เพียงพอแก่การให้ความร่วมมือกันในด้าน ML และความผิดมูลฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความผิดที่เกี่ยวข้องกับ TF

⁵² ข้อมูลอาจเปิดเผยได้ ถ้ามีความจำเป็นต่อการที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอความร่วมมือ

8. When making a request for cooperation, FIUs should make their best efforts to provide complete factual, and, as appropriate, legal information, including the description of the case being analysed and the potential link to the requested country. Upon request and whenever possible, FIUs should provide feedback to their foreign counterparts on the use of the information provided, as well as on the outcome of the analysis conducted, based on the information provided.

9. FIUs should have the power to exchange

- (a) all information required to be accessible or obtainable directly or indirectly by the FIU under the FATF Recommendations, in particular under Recommendation 29; and
- (b) any other information which they have the power to obtain or access, directly or indirectly, at the domestic level, subject to the principle of reciprocity.

Exchange of information between financial supervisors ⁵³

10. Financial supervisors should cooperate with their foreign counterparts, regardless of their respective nature or status. Efficient cooperation between financial supervisors aims at facilitating effective AML/CFT supervision of financial institutions. To this end, financial supervisors should have an adequate legal basis for providing cooperation, consistent with the applicable international standards for supervision, in particular with respect to the exchange of supervisory information related to or relevant for AML/CFT purposes.

11. Financial supervisors should be able to exchange with foreign counterparts information domestically available to them, including information held by financial institutions, and in a manner proportionate to their respective needs. Financial supervisors should be able to exchange the following types of information when relevant for AML/CFT purposes, in particular with other relevant supervisors that have a shared responsibility for financial institutions operating in the same group:

- (a) Regulatory information, such as information on the domestic regulatory system, and general information on the financial sectors.
- (b) Prudential information, in particular for Core Principle Supervisors, such as information on the financial institution's business activities, beneficial ownership, management, and fit and properness.

⁵³This refers to financial supervisors which are competent authorities.

8. เมื่อมีการร้องขอความร่วมมือ FIU ต้องใช้ความพยายามสูงสุดในการจัดหาข้อมูลทางกฎหมายและข้อมูลข้อเท็จจริงให้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ รวมถึงคำอธิบายเกี่ยวกับคดีที่กำลังมีการวิเคราะห์ที่อยู่ และแนวโน้มที่คดีดังกล่าวอาจเชื่อมโยงไปถึงประเทศผู้รับคำร้องขอ เมื่อมีการร้องขอและถ้าเป็นไปได้ FIU ต้องแจ้งตอบกลับไปยัง FIU ต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลที่จัดส่งไปให้ ตลอดจนเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้รับดังกล่าว

9. FIU ต้องมีอำนาจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลดังต่อไปนี้

- (a) ข้อมูลทั้งหมดที่มีข้อกำหนดให้ FIU ภายใต้ข้อเสนอแนะ FATF เข้าถึงได้หรือขอรับได้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยเฉพาะภายใต้ข้อเสนอแนะที่ 29, และ
- (b) ข้อมูลอื่นใดซึ่ง FIU มีอำนาจเข้าถึงหรือขอรับได้ ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม ในระดับประเทศ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามหลักการต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน

การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงิน⁵³

10. หน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินต้องร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินต่างประเทศ ไม่ว่าจะ มีลักษณะหรือสถานะอย่างไรก็ตาม การร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้กำกับดูแลทางการเงินด้วยกันนั้น มุ่งจะอำนวยความสะดวกให้แก่การกำกับดูแลสถาบันการเงินทั้งหลายในด้าน AML/CFT อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ ผู้กำกับดูแลทางการเงินต้องมีฐานกฎหมายอย่างเพียงพอในการให้ความร่วมมือที่สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยการกำกับดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในแง่ที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับ AML/CFT

11. หน่วยงานผู้กำกับดูแลทางการเงินต้องสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีอยู่ภายในประเทศกับหน่วยงานกำกับดูแลต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลที่สถาบันการเงินเก็บรักษาไว้และเป็นการแลกเปลี่ยนในลักษณะที่พอเหมาะกับความต้องการของแต่ละฝ่าย หน่วยงานผู้กำกับดูแลทางการเงินต้องสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลประเภทต่อไปนี้ได้ เมื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ AML/CFT โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนกับผู้กำกับดูแลทางการเงินอื่นที่มีความรับผิดชอบร่วมกันในการกำกับดูแลสถาบันการเงินที่ดำเนินธุรกิจอยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ

- (a) ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแล เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับระบบกำกับดูแลภายในประเทศและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภาคการเงิน
- (b) ข้อมูลเกี่ยวกับเสถียรภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้กำกับดูแลตามหลักการสำคัญ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมธุรกิจของสถาบันการเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และข้อมูลว่าด้วยเรื่องความเหมาะสมและความถูกต้อง

⁵³ ข้อนี้หมายถึงผู้ควบคุมดูแลทางการเงินที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

(c) AML/CFT information, such as internal AML/CFT procedures and policies of financial institutions, customer due diligence information, customer files, samples of accounts and transaction information.

12. Financial supervisors should be able to conduct inquiries on behalf of foreign counterparts, and, as appropriate, to authorise or facilitate the ability of foreign counterparts to conduct inquiries themselves in the country, in order to facilitate effective group supervision.

13. Any dissemination of information exchanged or use of that information for supervisory and non-supervisory purposes, should be subject to prior authorisation by the requested financial supervisor, unless the requesting financial supervisor is under a legal obligation to disclose or report the information. In such cases, at a minimum, the requesting financial supervisor should promptly inform the requested authority of this obligation. The prior authorisation includes any deemed prior authorisation under a Memorandum of Understanding or the Multi-lateral Memorandum of Understanding issued by a core principles standard-setter applied to information exchanged under a Memorandum of Understanding or the Multi-lateral Memorandum of Understanding.

Exchange of information between law enforcement authorities

14. Law enforcement authorities should be able to exchange domestically available information with foreign counterparts for intelligence or investigative purposes relating to money laundering, associated predicate offences or terrorist financing, including the identification and tracing of the proceeds and instrumentalities of crime.

15. Law enforcement authorities should also be able to use their powers, including any investigative techniques available in accordance with their domestic law, to conduct inquiries and obtain information on behalf of foreign counterparts. The regimes or practices in place governing such law enforcement cooperation, such as the agreements between Interpol, Europol or Eurojust and individual countries, should govern any restrictions on use imposed by the requested law enforcement authority.

16. Law enforcement authorities should be able to form joint investigative teams to conduct cooperative investigations, and, when necessary, countries should establish bilateral or multilateral arrangements to enable such joint investigations. Countries are encouraged to join and support existing AML/CFT law enforcement networks, and develop bi-lateral contacts with foreign law enforcement agencies, including placing liaison officers abroad, in order to facilitate timely and effective cooperation.

(c) ข้อมูลเกี่ยวกับ AML/CFT เช่น เกี่ยวกับขั้นตอนและนโยบายภายในด้าน AML/CFT ของสถาบันการเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับการทำ CDD ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า ตัวอย่างของบัญชีและข้อมูลธุรกรรม

12. หน่วยงานผู้กำกับดูแลทางการเงินต้องสามารถดำเนินการไต่สวนแทนหน่วยงานผู้กำกับดูแลทางการเงินต่างประเทศ ถ้าเห็นเหมาะสมสามารถมอบอำนาจหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้กำกับดูแลทางการเงินต่างประเทศเข้ามาดำเนินการไต่สวนเองในประเทศ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้การกำกับดูแลกลุ่มโดยรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

13. การส่งต่อข้อมูลที่มีการแลกเปลี่ยนกันในลักษณะใดๆ หรือการใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแล หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การกำกับดูแล ต้องได้รับอนุญาตล่วงหน้าจากผู้กำกับดูแลทางการเงินที่ได้รับคำร้องขอ ยกเว้นเสียแต่ว่าผู้กำกับดูแลทางการเงินฝ่ายที่ร้องขอนั้นมีพันธกรณีตามกฎหมาย ว่าจะต้องเปิดเผยหรือรายงานข้อมูลดังกล่าว ถ้าเป็นกรณีเช่นนั้น อย่างน้อยหน่วยงานกำกับดูแลทางการเงินที่เป็นฝ่ายร้องขอต้องแจ้งให้หน่วยงานที่ได้รับคำร้องขอทราบถึงพันธกรณีดังกล่าวโดยทันที การอนุญาตล่วงหน้าให้รวมถึงการอนุญาตล่วงหน้าใดๆ ที่จัดทำภายใต้บันทึกความเข้าใจฉบับหนึ่งฉบับใด หรือเป็นไปตามบันทึกความเข้าใจแบบพหุภาคีที่ออกตามผู้วางมาตรฐานตามหลักการสำคัญ ซึ่งใช้บังคับกับข้อมูลที่แลกเปลี่ยนกันภายใต้บันทึกความเข้าใจ หรือบันทึกความเข้าใจแบบพหุภาคี

การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

14. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต้องสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีอยู่ภายในประเทศกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นข่าวกรองหรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบสวนสอบสวนที่เกี่ยวกับ ML หรือความผิดมูลฐานที่เกี่ยวข้อง หรือ TF ซึ่งรวมถึงการระบุทราบและติดตามร่องรอยของรายได้หรือตราสารต่างๆ ที่ใช้ก่ออาชญากรรม

15. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต้องสามารถใช้อำนาจ รวมถึงเทคนิคในการสืบสวนสอบสวนที่มีอยู่ตามกฎหมายภายในประเทศของตน เพื่อดำเนินการไต่สวนและขอรับข้อมูลแทนหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างประเทศ ระบบหรือหลักปฏิบัติที่ใช้อยู่ในการร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวนั้น เช่น ข้อตกลงระหว่างตำรวจสากลหรือตำรวจสากลยุโรป หรือฝ่ายยุติธรรมสากลยุโรป กับแต่ละประเทศ ต้องใช้กำกับควบคุมข้อห้ามใดๆ เกี่ยวกับการใช้ (ข้อมูล) ตามที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เป็นฝ่ายรับคำร้องขอกำหนด

16. หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต้องสามารถจัดตั้งคณะเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนร่วมเพื่อทำการสืบสวนสอบสวนแบบร่วมมือกัน และเมื่อจำเป็น แต่ประเทศต้องจัดทำข้อตกลงแบบทวิภาคีหรือแบบพหุภาคี เพื่อให้สามารถทำการสืบสวนสอบสวนร่วมกันดังกล่าวได้ และต้องเข้าร่วมและสนับสนุนเครือข่ายการบังคับใช้กฎหมายในAML/CFT ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และให้พัฒนาการความสัมพันธ์แบบทวิภาคีกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างประเทศ ซึ่งรวมถึงการส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานไปประจำในต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดการร่วมมือกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

Exchange of information between non-counterparts

17. Countries should permit their competent authorities to exchange information indirectly with non-counterparts, applying the relevant principles above. Indirect exchange of information refers to the requested information passing from the requested authority through one or more domestic or foreign authorities before being received by the requesting authority. Such an exchange of information and its use may be subject to the authorisation of one or more competent authorities of the requested country. The competent authority that requests the information should always make it clear for what purpose and on whose behalf the request is made.

18. Countries are also encouraged to permit a prompt and constructive exchange of information directly with non-counterparts.

การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานอื่นๆ

17. แต่ละประเทศต้องอนุญาตให้หน่วยงานที่มีอำนาจของตนแลกเปลี่ยนข้อมูลได้โดยทางอ้อมกับหน่วยงานอื่นๆ โดยใช้หลักการที่เกี่ยวข้องข้างต้น การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอ้อม หมายถึงข้อมูลที่ร้องขอนั้นส่งจากหน่วยงานที่ได้รับคำร้องขอ ผ่านหน่วยงานภายในประเทศหรือต่างประเทศหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น ก่อนที่หน่วยงานที่ร้องขอจะได้รับข้อมูลดังกล่าว การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยวิธีดังกล่าวและการใช้ข้อมูลนี้อาจต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่รับคำร้องขอหนึ่งหน่วยหรือมากกว่านั้น หน่วยงานที่มีอำนาจที่ร้องขอข้อมูลไปนั้น ต้องชี้แจงให้ชัดเจนเสมอว่าคำร้องขอข้อมูลนั้นมีวัตถุประสงค์อย่างไร และขอแทนผู้ใด

18. แต่ละประเทศต้องอนุญาตให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยทันทีและเป็นไปในทางสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นๆ

NOTE ON THE LEGAL BASIS OF REQUIREMENTS ON FINANCIAL INSTITUTIONS AND DNFBPS

1. All requirements for financial institutions or DNFBPs should be introduced either (a) in law (see the specific requirements in Recommendations 10, 11 and 20 in this regard), or (b) for all other cases, in law or enforceable means (the country has discretion).
2. In Recommendations 10, 11 and 20, the term “*law*” refers to any legislation issued or approved through a Parliamentary process or other equivalent means provided for under the country’s constitutional framework, which imposes mandatory requirements with sanctions for non-compliance. The sanctions for non-compliance should be effective, proportionate and dissuasive (see Recommendation 35). The notion of law also encompasses judicial decisions that impose relevant requirements, and which are binding and authoritative in all parts of the country.
3. The term “*Enforceable means*” refers to regulations, guidelines, instructions or other documents or mechanisms that set out enforceable AML/CFT requirements in mandatory language with sanctions for non-compliance, and which are issued or approved by a competent authority. The sanctions for non-compliance should be effective, proportionate and dissuasive (see Recommendation 35).
4. In considering whether a document or mechanism has requirements that amount to *enforceable means*, the following factors should be taken into account:
 - (a) There must be a document or mechanism that sets out or underpins requirements addressing the issues in the FATF Recommendations, and providing clearly stated requirements which are understood as such. For example:
 - (i) If particular measures use the word *shall* or *must*, this should be considered mandatory;
 - (ii) If they use *should*, this could be mandatory if both the regulator and the regulated institutions demonstrate that the actions are directly or indirectly required and are being implemented; language such as *measures are encouraged, are recommended* or institutions *should consider* is less likely to be regarded as mandatory. In any case where weaker language is used, there is a presumption that the language is not mandatory (unless the country can demonstrate otherwise).
 - (b) The document/mechanism must be issued or approved by a competent authority.

หมายเหตุเกี่ยวกับฐานทางกฎหมายของข้อกำหนดสำหรับ สถาบันการเงิน และธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

1. ข้อกำหนดทั้งหมดสำหรับสถาบันการเงินหรือ DNFBPs ต้องกำหนดไว้ (a) ในกฎหมาย (โปรดดูข้อกำหนดเฉพาะเจาะจงในข้อแนะนำที่ 10,11 และ 20 เกี่ยวกับเรื่องนี้) หรือ (b) สำหรับกรณีอื่นทั้งหมดต้องกำหนดไว้ในกฎหมาย หรือข้อบังคับ (ให้แต่ละประเทศใช้ดุลยพินิจได้)
2. ในข้อแนะนำที่ 10,11 และ 20 นั้น คำว่า “กฎหมาย” หมายถึง นิติบัญญัติใดๆ ที่ตราขึ้นหรืออนุมัติโดยผ่านกระบวนการทางรัฐสภาหรือวิธีการอื่นที่เท่าเทียมกันตามที่กำหนดไว้ในกรอบของรัฐธรรมนูญของประเทศ ซึ่งประกาศใช้เป็นข้อกำหนดภาคบังคับซึ่งต้องปฏิบัติตามโดยมีมาตรการลงโทษหากไม่ปฏิบัติตาม มาตรการลงโทษที่ไม่ปฏิบัติตามต้องเป็นมาตรการที่มีประสิทธิผล พอเหมาะ และมีผลยับยั้ง (โปรดดูข้อแนะนำที่ 35) แนวคิดของกฎหมายยังครอบคลุมถึงคำพิพากษาของฝ่ายตุลาการที่ประกาศใช้ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องและมีผลผูกพันและมีอำนาจบังคับใช้กับทุกส่วนของประเทศ
3. คำว่า “วิธีการที่ใช้บังคับได้” หมายถึง ระเบียบข้อบังคับ แนวทางในการปฏิบัติ คำสั่ง หรือเอกสารอื่นหรือกลไก ที่กำหนดให้มาตรการ AML/CFT ที่มีผลใช้บังคับได้ โดยใช้บทบัญญัติที่กำหนดเป็นการบังคับให้ต้องปฏิบัติตาม พร้อมกับกำหนดมาตรการลงโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติตาม และตราขึ้นหรือได้รับการอนุมัติจากโดยหน่วยงานที่มีอำนาจมาตรการลงโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติตามต้องเป็นมาตรการที่ได้ผล พอเหมาะ และมีผลยับยั้ง (โปรดดูข้อแนะนำที่ 35)
4. ในการพิจารณาว่าเอกสารหรือกลไกมีข้อกำหนดที่เทียบเท่ากับ *วิธีการที่ใช้บังคับได้* หรือไม่นั้น ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้
 - (a) ต้องมีเอกสารหรือกลไกที่กำหนดหรืออัปเดตเป็นประจำ ในข้อแนะนำ FATF และออกเป็นข้อกำหนดที่ชัดเจนจนเป็นที่เข้าใจ ยกตัวอย่างเช่น
 - (i) ถ้ามาตรการเฉพาะ ใช้คำว่า *จะต้อง* หรือ *ต้อง* ข้อนี้ต้องถือว่าเป็นการบังคับให้ต้องทำตาม
 - (ii) ถ้ามาตรการใช้คำว่า *ต้อง* ข้อนี้อาจเป็นการบังคับ หากทั้งผู้กำกับดูแลและสถาบันที่อยู่ใต้การกำกับดูแล แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดทั้งทางตรงหรือทางอ้อมให้ต้องดำเนินการ และกำลังดำเนินการอยู่ ภาษาที่ใช้ เช่น คำว่า *มาตรการได้รับการสนับสนุน* หรือ *มาตรการได้รับการแนะนำ* หรือสถาบันทั้งหลายต้องพิจารณา คำต่างๆ เหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นการบังคับ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการใช้ภาษาที่อ่อนกว่าก็มีข้อสันนิษฐานอยู่ว่าภาษาที่ใช้เช่นนั้นไม่เป็นการบังคับ (เว้นเสียแต่ว่าประเทศจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น)
 - (b) เอกสาร/กลไกต้องตราขึ้นหรือได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่มีอำนาจ

- (c) There must be sanctions for non-compliance (sanctions need not be in the same document that imposes or underpins the requirement, and can be in another document, provided that there are clear links between the requirement and the available sanctions), which should be effective, proportionate and dissuasive. This involves consideration of the following issues:
- (i) There should be an adequate range of effective, proportionate and dissuasive sanctions available if persons fail to comply with their obligations;
 - (ii) The sanctions should be directly or indirectly applicable for a failure to comply with an AML/CFT requirement. If non-compliance with an AML/CFT requirement does not have a sanction directly attached to it, then the use of sanctions for violation of broader requirements, such as not having proper systems and controls or not operating in a safe and sound manner, is satisfactory provided that, at a minimum, a failure to meet one or more AML/CFT requirements could be (and has been as appropriate) adequately sanctioned without a need to prove additional prudential failures unrelated to AML/CFT; and
 - (iii) Whether there is satisfactory evidence that effective, proportionate and dissuasive sanctions have been applied in practice.

5. In all cases it should be apparent that financial institutions and DNFBPs understand that sanctions would be applied for non-compliance and what those sanctions could be.

- (c) ต้องมีมาตรการลงโทษสำหรับผู้ไม่ปฏิบัติตาม (มาตรการลงโทษไม่จำเป็นต้องอยู่ในเอกสารเดียวกันกับเอกสารที่เป็นข้อกำหนด โดยแยกเป็นเอกสารอีกฉบับหนึ่งก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีการเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนระหว่างข้อกำหนดและมาตรการลงโทษที่มีอยู่) ซึ่งต้องเป็นมาตรการที่มีประสิทธิภาพ พอเหมาะ และมีผลเป็นการยับยั้ง ข้อนี้เกี่ยวข้องกับพิจารณาประเด็นต่อไปนี้
- (i) ต้องมีมาตรการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ, พอเหมาะ และมีผลเป็นการยับยั้งมากเพียงพอ ถ้าหากบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่
 - (ii) มาตรการลงโทษทั้งหลายต้องใช้ได้โดยตรงหรือโดยทางอ้อมกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในด้าน AML/CFT ในกรณีที่ไม่มีการลงโทษโดยตรงสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการ AML/CFT หน่วยงานสามารถใช้มาตรการลงโทษอย่างอื่นแทนได้ เช่น การลงโทษเนื่องจากไม่มีระบบและมาตรการควบคุมที่เหมาะสม หรือไม่ดำเนินการอย่างเหมาะสมรัดกุม เป็นต้น แต่ทั้งนี้การไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับ AML/CFT ข้อหนึ่งข้อใด ควรต้องรับโทษอย่างเพียงพอ โดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงการไม่ปฏิบัติตามในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับด้าน AML/CFT และ
 - (iii) มีหลักฐานยืนยันเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ว่าในทางปฏิบัติได้มีการใช้มาตรการลงโทษที่มีประสิทธิภาพ พอเหมาะและมีผลเป็นการยับยั้ง

5. ต้องชัดเจนในทุกกรณีว่าสถาบันการเงินทั้งหลายและธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินมีความเข้าใจว่า ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ก็จะมีการใช้มาตรการลงโทษ และต้องเข้าใจด้วยว่ามาตรการดังกล่าวคือมาตรการอะไร

GLOSSARY

TERM	DEFINITION
Accounts	References to “accounts” should be read as including other similar business relationships between financial institutions and their customers.
Accurate	Please refer to the IN to Recommendation 16.
Agent	For the purposes of Recommendations 14 and 16, agent means any natural or legal person providing MVTs on behalf of an MVTs provider whether by contract with or under direction of the MVTs provider
Appropriate authorities	Please refer to the IN to Recommendation 8.

อภิธานศัพท์

คำศัพท์	คำจำกัดความ
บัญชี	คำว่า “บัญชี” ต้องมีความหมายรวมถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจอื่นระหว่างสถาบันการเงินกับลูกค้าของสถาบันนั้นๆ
ถูกต้อง	โปรดอ้างอิงถึงคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16.
ตัวแทน	เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำที่ 14 และ 16 คำว่า ตัวแทน หมายถึงบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลที่ให้บริการในการโอนเงินหรือมูลค่าเงิน (MVTS) ในนามของผู้ให้บริการ MVTS ไม่ว่าจะกระทำโดยมีสัญญากับผู้ให้บริการในการโอนเงินและมูลค่าเงินหรือเป็นการโอนตามคำสั่งของผู้ให้บริการ MVTS
หน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 8

GLOSSARY

TERM	DEFINITION
Associate NPOs	Please refer to the IN to Recommendation 8.
Batch transfer	Please refer to the IN to Recommendation 16.
Bearer negotiable instruments	<p><i>Bearer negotiable instruments (BNIs)</i> includes monetary instruments in bearer form such as traveller's cheques-negotiable instruments (including cheques, promissory notes and money orders) that are either in bearer form, endorsed without restriction, made out to a fictitious payee, or otherwise in such form that title thereto passes upon delivery; incomplete instruments (including cheques, promissory notes and money orders) signed, but with the payee's name omitted.</p>
Bearer shares	<p><i>Bearer shares</i> refers to negotiable instruments that accord ownership in a legal person to the person who possesses the bearer share certificate.</p>

อภิธานศัพท์

คำศัพท์	คำจำกัดความ
องค์การไม่แสวงหากำไรในเครือชาย	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 8
การโอนหลายรายการรวมกันเป็นชุด	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16
ตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้	คำว่า ตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ (BNIs) รวมถึง ตราสารทางการเงินที่อยู่ในรูปของผู้ทรงหรือผู้ถือ เช่น เช็คเดินทาง ตราสารที่เปลี่ยนมือได้ (รวมถึงเช็ค ตั๋วสัญญาและธนาคัตติ) ที่อาจอยู่ในรูปของตราสารผู้ทรง ที่สลักหลังโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ ที่ออกให้แก่ผู้รับที่มีนามสมมุติ หรือมีฉะนั้นก็อยู่ในรูปแบบ ที่กรรมสิทธิเปลี่ยนมือเมื่อมีการส่งมอบ หรือ หมายถึง ตราสารที่ไม่สมบูรณ์ (รวมถึง เช็ค ตั๋วสัญญา และธนาคัตติ) ที่เซ็นแล้ว แต่ละวันชื่อผู้รับไว้
หุ้นผู้ถือ	หุ้นผู้ถือ หมายถึง ตราสารเปลี่ยนมือที่ให้กรรมสิทธิในการเป็นเจ้าของนิติบุคคล แก่บุคคลผู้ซึ่งมีใบหุ้นผู้ทรงอยู่ในครอบครอง

TERM	DEFINITION
Beneficial owner	<p><i>Beneficial owner</i> refers to the natural person(s) who ultimately⁵⁴ owns or controls a customer⁵⁵ and/or the natural person on whose behalf a transaction is being conducted. It also includes those persons who exercise ultimate effective control over a legal person or arrangement.</p>
Beneficiaries	<p>Please refer to the IN to Recommendation 8.</p>
Beneficiary	<p>The meaning of the term <i>beneficiary</i> in the FATF Recommendations depends on the context:</p> <ul style="list-style-type: none"> - In trust law, a beneficiary is the person or persons who are entitled to the benefit of any trust arrangement. A beneficiary can be a natural or legal person or arrangement. All trusts (other than charitable or statutory permitted non-charitable trusts) are required to have ascertainable beneficiaries. While trusts must always have some ultimately ascertainable beneficiary, trusts may have no defined existing beneficiaries but only objects of a power until some person becomes entitled as beneficiary to income or capital on the expiry of a defined period, known as the accumulation period. This period is normally coextensive with the trust perpetuity period which is usually referred to in the trust deed as the trust period.

⁵⁴ Reference to “ultimately owns or controls” and “ultimate effective control” refer to situations in which ownership/control is exercised through a chain of ownership or by means of control other than direct control.

⁵⁵ This definition should also apply to beneficial owner of a beneficiary under a life or other investment linked insurance policy.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
เจ้าของผู้รับผลประโยชน์	เจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หมายถึง บุคคลธรรมดาที่เป็นที่สุดเมื่อถึงขั้นสุดท้ายแล้วเป็นเจ้าของ ⁵⁴ หรือมีอำนาจควบคุมลูกค้ำ ⁵⁵ และ/หรือหมายถึงบุคคลธรรมดาที่มีผู้อื่นทำธุรกรรมแทน นอกจากนี้ยังรวมถึงบุคคลทั้งหลายที่ใช้อำนาจควบคุมนิติบุคคลหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอย่างแท้จริง
ผู้รับผลประโยชน์	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 8
ผู้รับผลประโยชน์	<p>ความหมายของคำว่า <i>ผู้รับผลประโยชน์</i> ในข้อแนะนำ FATF ต่างๆ นั้นขึ้นอยู่กับแต่ละบริบท กล่าวคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ในกฎหมายว่าด้วยทรัสต์ ผู้รับผลประโยชน์ คือ บุคคลคนหนึ่งหรือหลายคนที่มึสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากทรัสต์ใดๆ ผู้รับผลประโยชน์อาจจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายก็ได้ ทรัสต์ทั้งหมด (นอกเหนือจากทรัสต์ที่ไม่แสวงหาผลกำไร หรือทรัสต์ที่แสวงหาผลกำไรแต่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย) ต้องมีผู้รับผลประโยชน์ที่สามารถยืนยันได้แน่นอน ในขณะที่ทรัสต์จะต้องมีผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงที่สามารถยืนยันได้แน่นอน แต่ทรัสต์อาจไม่มีผู้รับผลประโยชน์ที่กำหนดไว้แน่นอน แต่มีเครื่องมือของอำนาจจนกว่าจะมีใครสักคนมีสิทธิเป็นผู้รับผลประโยชน์จากรายได้หรือจากทุนเมื่อระยะเวลาที่กำหนดไว้จบสิ้นลง ระยะเวลาดังกล่าวนี้เรียกว่าระยะเวลาสะสม ระยะเวลาสะสมนี้ตามปกติแล้วจะเกิดขึ้นและเท่าเทียมกับระยะเวลาที่ทรัสต์มีอยู่ ซึ่งปกติแล้วจะอ้างถึงไว้ในเอกสารมอบอำนาจให้ผู้จัดการทรัสต์ว่าหมายถึงระยะเวลาที่ทรัสต์มีอยู่ หรือระยะเวลาแห่งทรัสต์

⁵⁴ ข้ออ้างอิงที่อ้างถึง “เป็นเจ้าของหรือควบคุมอย่างแท้จริง” และ “การควบคุมที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง” หมายถึงสถานการณ์ที่การเป็นเจ้าของ/การควบคุมกระทำโดยผ่านการเป็นเจ้าของหลายชั้นหรือด้วยวิธีการควบคุมแบบอื่นที่ไม่ใช่การควบคุมโดยตรง

⁵⁵ คำจำกัดความข้อนี้ควรใช้ได้กับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของผลประโยชน์จากกรรมธรรม์ประกันชีวิตหรือกรรมธรรม์ประกันภัยอื่นที่โยงกับการลงทุนด้วย

TERM	DEFINITION
	<ul style="list-style-type: none"> - In the context of life insurance or another investment linked insurance policy, a beneficiary is the natural or legal person, or a legal arrangement, or category of persons, who will be paid the policy proceeds when/if an insured event occurs, which is covered by the policy. <p>Please also refer to the Interpretive Notes to Recommendations 10 and 16.</p>
Beneficiary Financial Institution	Please refer to the IN to Recommendation 16.
Competent authorities	<p><i>Competent authorities</i> refers to all public authorities⁵⁶ with designated responsibilities for combating money laundering and/or terrorist financing. In particular, this includes the FIU; the authorities that have the function of investigating and/or prosecuting money laundering, associated predicate offences and terrorist financing, and seizing/freezing and confiscating criminal assets; authorities receiving reports on cross-border transportation of currency & BNIs; and authorities that have AML/CFT supervisory or monitoring responsibilities aimed at ensuring compliance by financial institutions and DNFBPs with AML/CFT requirements. SRBs are not to be regarded as a competent authorities.</p>

⁵⁶ This includes financial supervisors established as independent non-governmental authorities with statutory powers.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<p>- ในบริบทของประกันชีวิตหรือการลงทุนอีกประเภทหนึ่ง ที่เชื่อมโยงกับกรรมธรรม์ประกันภัย ผู้รับผลประโยชน์ คือ บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย หรือประเภทของบุคคล ซึ่งจะได้รับค่าสินไหมทดแทนจากกรรมธรรม์ เมื่อใดก็ตาม/หรือถ้าเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยไว้เกิดขึ้นจริง ซึ่งกรรมธรรม์ดังกล่าวคุ้มครองอยู่ โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 10 และ 16 ด้วย</p>
สถาบันการเงินผู้รับผลประโยชน์	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16.
หน่วยงานที่มีอำนาจ	<p>หน่วยงานที่มีอำนาจ หมายถึง หน่วยงานของรัฐทั้งหมด⁵⁶ ที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปราม ML และ TF โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อนี้รวมถึง FIU ด้วย; หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือดำเนินคดีกับบุคคลผู้กระทำผิดฐานฟอกเงิน หรือความผิดมูลฐานอื่นที่เกี่ยวข้องและความผิด TF และมีหน้าที่ในการยึดอายัด และริบทรัพย์สินของอาชญากร; และหมายถึงหน่วยงานที่รับรายงานเกี่ยวกับการขนส่งเงินตรา และ BNIs ซ้ำมแดน; อีกทั้งหมายถึงหน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลและติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด AML/CFT เพื่อมุ่งจะทำให้มั่นใจว่าสถาบันการเงินทั้งหลายและ DNFBPs ปฏิบัติตามข้อกำหนด AML/CFT SRBs ไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจ</p>

⁵⁶ ข้อนี้รวมถึงผู้ควบคุมทางการเงินที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานอิสระที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐบาลแต่มีอำนาจตามกฎหมายจัดตั้ง

TERM	DEFINITION
Confiscation	<p>The term <i>confiscation</i>, which includes forfeiture where applicable, means the permanent deprivation of funds or other assets by order of a competent authority or a court. Confiscation or forfeiture takes place through a judicial or administrative procedure that transfers the ownership of specified funds or other assets to be transferred to the State. In this case, the person (s) or entity(ies) that held an interest in the specified funds or other assets at the time of the confiscation or forfeiture loses all rights, in principle, to the confiscated or forfeited funds or other assets. Confiscation or forfeiture orders are usually linked to a criminal conviction or a court decision whereby the confiscated or forfeited property is determined to have been derived from or intended for use in a violation of the law.</p>
Core Principles	<p><i>Core Principles</i> refers to the Core Principles for Effective Banking Supervision issued by the Basel Committee on Banking Supervision, the Objectives and Principles for Securities Regulation issued by the International Organization of Securities Commissions, and the Insurance Supervisory Principles issued by the International Association of Insurance Supervisors.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
การริบทรัพย์	<p><i>การริบทรัพย์</i> หมายถึง การริบถอนเงินหรือทรัพย์สินอื่นเป็นการถาวรด้วยคำสั่งของหน่วยงานที่มีอำนาจ หรือคำสั่งของศาล การริบทรัพย์หรือริบถอนทรัพย์ นั้นเกิดขึ้นจากกระบวนการพิจารณาทางตุลาการหรือทางปกครองที่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใดหรือทรัพย์สินอื่นให้เป็นของรัฐ ในกรณีนี้ บุคคลคนหนึ่งหรือหลายคนหรือหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานที่มีผลประโยชน์อยู่ในเงินอันหนึ่งอันใดโดยเฉพาะ หรือในทรัพย์สินอื่น ณ เวลาที่มีการริบทรัพย์หรือริบถอนทรัพย์นั้น โดยหลักการแล้วจะสูญเสียสิทธิทั้งหมดในเงินหรือทรัพย์สินที่ถูกริบหรือริบถอนนั้น คำสั่งริบหรือริบถอนนั้น ปกติแล้วจะเกี่ยวโยงกับคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดทางอาญา หรือคำพิพากษาของศาลที่ตัดสินว่าทรัพย์สินที่ถูกริบหรือยึดนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากหรือเป็นทรัพย์สินที่ตั้งใจจะนำไปใช้ในการละเมิดกฎหมาย</p>
หลักการสำคัญ	<p><i>หลักการสำคัญ</i> หมายถึง หลักการสำคัญในการควบคุมดูแลการธนาคารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นหลักการที่ออกโดยคณะกรรมการเบเซลว่าด้วยการควบคุมดูแลการธนาคาร วัตถุประสงค์และหลักการสำหรับการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ออกโดยคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ระหว่างประเทศ และหลักการว่าด้วยการควบคุมดูแลการประกันภัยที่ออกโดยสมาคมระหว่างประเทศของผู้ควบคุมดูแลการประกันภัย</p>

TERM	DEFINITION
Correspondent Banking	<p><i>Correspondent banking</i> is the provision of banking services by one bank (the “correspondent bank”) to another bank (the “respondent bank”). Large international banks typically act as correspondents for thousands of other banks around the world. Respondent banks may be provided with a wide range of services, including cash management (e.g. interest-bearing accounts in a variety of currencies), international wire transfers cheque clearing, payable-through accounts and foreign exchange services.</p>
Country	<p>All references in the FATF Recommendations to country or <i>countries</i> apply equally to territories or jurisdictions.</p>
Cover Payment	<p>Please refer to the IN. to Recommendation 16.</p>
Criminal activity	<p><i>Criminal activity</i> refers to: (a) all criminal acts that would constitute a predicate offence for money laundering in the country; or (b) at a minimum to those offences that would constitute a predicate offence as required by Recommendation 3.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>การธนาคารตัวแทน</p>	<p><i>การธนาคารตัวแทน</i> คือการที่ธนาคารแห่งหนึ่ง (ซึ่งเรียกว่า “ธนาคารตัวแทน”) ให้บริการด้านการธนาคารแก่ธนาคารอีกแห่งหนึ่ง (ซึ่งเรียกว่า “ธนาคารต้นทาง”) ธนาคารระหว่างประเทศขนาดใหญ่เป็นจำนวนมากโดยปกติแล้วให้บริการเป็นธนาคารตัวแทนให้แก่ธนาคารอื่นอีกจำนวนมากเป็นพันๆ แห่งทั่วโลก ธนาคารต้นทางทั้งหลายอาจได้รับบริการมากมายหลายประเภท รวมถึงการบริหารจัดการเงินสด (บัญชีที่ได้ดอกเบี้ยโดยฝากเป็นเงินตราของประเทศต่างๆ) และรวมถึงการจ่ายเงินตามเช็คให้แก่การโอนเงินระหว่างประเทศรวมถึงการให้บริการเปิดบัญชีสำหรับการชำระผ่าน และบริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ</p>
<p>ประเทศ</p>	<p>ข้ออ้างอิงทั้งหมดในข้อแนะนำ FATF ที่พูดถึง<i>ประเทศหนึ่ง</i> หรือหลายประเทศ ให้ใช้กับ ดินแดนหรือเขตอำนาจต่างๆ ด้วย</p>
<p>การโอนเงินโดยมีหนังสือหรือข้อความกำกับไปด้วย</p>	<p>โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16</p>
<p>กิจกรรมที่เป็นอาชญากรรม</p>	<p><i>กิจกรรมที่เป็นอาชญากรรม</i> หมายถึง (a) การกระทำที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดที่ประกอบเข้าเป็นความผิดมูลฐานสำหรับ ML ในประเทศ หรือ (b) อย่างน้อยก็เป็นความผิดที่น่าจะประกอบเข้าเป็นความผิดมูลฐาน ตามข้อกำหนดในข้อแนะนำที่ 3</p>

TERM	DEFINITION
Cross-border Wire Transfer	Please refer to the IN. to Recommendation 16.
Currency	<i>Currency refers</i> to banknotes and coins that are in circulation as a medium of exchange.
Designated categories of offences	<p><i>Designated categories of offences</i> means:</p> <ul style="list-style-type: none"> - participation in an organised criminal group and racketeering; - terrorism, including terrorist financing; - trafficking in human beings and migrant smuggling; - sexual exploitation, including sexual exploitation of children; - illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances; - illicit arms trafficking; - illicit trafficking in stolen and other goods; - corruption and bribery; - fraud; - counterfeiting currency; - counterfeiting and piracy of products; - environmental crime;

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประเทศ</p>	<p>โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16</p>
<p>เงินตรา</p>	<p>เงินตรา หมายถึง พันธบัตรและเหรียญที่ใช้หมุนเวียน เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน</p>
<p>ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้</p>	<p>ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ หมายถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและอั้งยี่ - การก่อการร้าย รวมถึง TF - การค้ำมนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน - การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รวมถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก - การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท - การลักลอบค้าอาวุธ - การลักลอบค้าของโจรสลัดและสินค้าอื่นๆ - การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน - การฉ้อโกง - การปลอมแปลงเงินตรา - การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ - อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

TERM	DEFINITION
	<ul style="list-style-type: none"> - murder, grievous bodily injury; - kidnapping, illegal restraint and hostage-taking; - robbery or theft; - smuggling; (including in relation to customs and excise duties and taxes); - tax crimes (related to direct taxes and indirect taxes); - extortion; - forgery; - piracy; and - insider trading and market manipulation. <p>When deciding on the range of offences to be covered as predicate offences under each of the categories listed above, each country may decide, in accordance with its domestic law, how it will define those offences and the nature of any particular elements of those offences that make them serious offences.</p>
<p>Designated non-financial businesses and professions</p>	<p><i>Designated non-financial businesses and professions means:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> a) Casinos⁵⁷ b) Real estate agents.

⁵⁷ References to Casinos throughout the FATF Standards include internet- and ship-based casinos.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<ul style="list-style-type: none"> - ฆาตกรรม, การประทุษร้ายร่างกาย จนได้รับบาดเจ็บสาหัส - การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมาย และการจับเป็นตัวประกัน - การปล้นหรือลักทรัพย์ - การลักลอบขน (รวมถึงในแง่ที่เกี่ยวกับศุลกากร และ ภาษีสรรพสามิต และภาษีทั่วไป) - อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรง และทางอ้อม) - การข่มขู่กรรโชก - การปลอมแปลง - การกระทำอันเป็นโจรสลัด - การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น <p>เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับความผิดประเภทต่างๆ ที่จะนำมา รวมไว้เป็นความผิดมูลฐานภายใต้หัวข้อแต่ละหัวข้อข้างต้นนั้น แต่ละประเทศอาจจะพิจารณาจากกฎหมายภายในประเทศ ของตนว่าจะกำหนดหรือนิยามการกระทำความผิดเหล่านั้น อย่างไร และลักษณะขององค์ประกอบความผิดแต่ละอย่างนั้น จะเป็นอย่างไรจึงจะทำให้ความผิดเหล่านั้นเป็นความผิดร้ายแรง</p>
<p>ธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่ สถาบันการเงิน</p>	<p>ธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน หมายถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> a) คาสีโน⁵⁷ b) ตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

⁵⁷ คำว่าคาสีโนในข้อแนะนำมาตรฐานของ FATF รวมถึงคาสีโนทางอินเทอร์เน็ตและคาสีโนที่ตั้งอยู่ในเรือ

TERM	DEFINITION
	<p>c) Dealers in precious metals.</p> <p>d) Dealers in precious stones.</p> <p>e) Lawyers, notaries, other independent legal professionals and accountants – this refers to sole practitioners, partners or employed professionals within professional firms. It is not meant to refer to ‘internal’ professionals that are employees of other types of businesses, nor to professionals working for government agencies, who may already be subject to AML/CFT measures.</p> <p>f) Trust and Company Service Providers refers to all persons or businesses that are not covered elsewhere under these Recommendations, and which as a business, provide any of the following services to third parties:</p> <ul style="list-style-type: none">- acting as a formation agent of legal persons;- acting as (or arranging for another person to act as) a director or secretary of a company, a partner of a partnership, or a similar position in relation to other legal persons;- providing a registered office; business address or accommodation, correspondence or administrative address for a company, a partnership or any other legal person or arrangement;

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<p>c) ผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายโลหะมีค่า</p> <p>d) ผู้ประกอบธุรกิจซื้อขายอัญมณี</p> <p>e) นายความ ผู้ทำคำรับรองลายมือชื่อและเอกสาร ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายอิสระอื่นๆ และนักบัญชี ข้อนี้หมายถึงผู้ประกอบวิชาชีพอิสระเท่านั้น ตลอดจน หุ่นส่วนหรือผู้ประกอบวิชาชีพที่เป็นลูกจ้างภายใน บริษัทที่ประกอบวิชาชีพ ไม่ได้หมายถึงผู้ประกอบ วิชาชีพที่เป็นบุคคล ‘ภายใน’ ซึ่งเป็นพนักงานของธุรกิจ ประเภทอื่นๆ และไม่ได้หมายถึงผู้ประกอบวิชาชีพ ที่ทำงานให้แก่หน่วยงานรัฐบาล ซึ่งอาจจะต้องปฏิบัติตาม มาตรการ AML/CFT อยู่แล้ว</p> <p>f) ทริสต์และผู้จัดหาบริการให้แก่บริษัท หมายถึง บุคคล หรือธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ข้อแนะนำ FATF ซึ่งในฐานะ ที่เป็นบริษัทธุรกิจ ก็จะเป็นบริษัทที่จัดหาบริการต่างๆ ดังต่อไปนี้ให้แก่บุคคลที่สาม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการเป็นตัวแทนจัดตั้งนิติบุคคล - ทำหน้าที่ (หรือทำความตกลงให้บุคคลอื่นทำหน้าที่) เป็นกรรมการบริหารหรือเลขานุการของบริษัท หรือ เป็นหุ้นส่วนของหุ้นส่วนสามัญ หรือตำแหน่ง ที่คล้ายคลึงกันที่เกี่ยวกับนิติบุคคลอื่น - จัดหาสำนักงานจดทะเบียนให้ หรือที่อยู่ทางธุรกิจ หรือที่พักอาศัย หรือที่อยู่สำหรับการติดต่อสื่อสาร หรือสำหรับดำเนินงานธุรกรรมของบริษัทหรือห้าง หุ้นส่วนหรือนิติบุคคลอย่างอื่น หรือบุคคลที่มี การตกลงกันทางกฎหมาย

TERM	DEFINITION
	<ul style="list-style-type: none"> - acting as (or arranging for another person to act as) a trustee of an express trust or performing the equivalent function for another form of legal arrangement; - acting as (or arranging for another person to act as) a nominee shareholder for another person.
<p>Designated person or entity</p>	<p>The term <i>designated person or entity</i> refers to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Individual, groups, undertakings and entities designated by the Committee of the Security Council established pursuant to resolution 1267 (1999) (the 1267 Committee), as being individuals associated with Al-Qaida, or entities and other groups and undertakings associated with Al-Qaida; (ii) Individuals, groups, undertakings and entities designated by the Committee of the Security Council established pursuant to resolution 1988 (2011) (the 1988 Committee), as being associated with the Taliban in constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan, or entities and other groups and undertakings associated with the Taliban; (iii) Any natural or legal person or entity designated by jurisdictions or a supra-national jurisdiction pursuant to Security Council resolution 1373 (2001);

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>บุคคลที่ถูกกำหนดหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนด</p>	<p>- ทำหน้าที่เป็น (หรือจัดการให้บุคคลอื่นทำหน้าที่เป็น) ผู้จัดการทรัสต์ของทรัสต์โดยแจ้งชัดหรือทำหน้าที่ที่เท่าเทียมกันให้แก่บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายรูปแบบอื่น</p> <p>- ทำหน้าที่ (หรือจัดการให้ผู้อื่นทำหน้าที่) เป็นผู้ถือหุ้นแทนอีกคนหนึ่ง</p> <p>คำว่า <i>บุคคลที่ถูกกำหนดหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนด</i> หมายถึง</p> <p>(i) บุคคล กลุ่มกิจการ และหน่วยงานต่างๆ ที่คณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติ 1267 (ค.ศ. 1999) (ซึ่งเรียกว่าคณะกรรมการ 1267) กำหนดให้เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มอัลกออิดะ หรือหน่วยงานและกลุ่ม และกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอัลกออิดะ</p> <p>(ii) บุคคล กลุ่ม และหน่วยงานต่างๆ ที่คณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติ 1988 (ค.ศ. 2011) (ซึ่งเรียกว่าคณะกรรมการ 1988) กำหนดว่าเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตาลีบัน อันเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงของอัฟกานิสถาน หรือหน่วยงานและกลุ่ม และกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตาลีบัน</p> <p>(iii) บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล หรือหน่วยงาน ใดๆ ที่เขตอำนาจหรือประเทศอื่นๆ ตามมติ 1373 (ค.ศ. 2011) ของคณะมนตรีความมั่นคงเป็นผู้กำหนด</p>

TERM	DEFINITION
	<p>(iv) Any natural or legal person or entity designated for the application of targeted financial sanctions pursuant to Security Council resolution 1718 (2006) and its successor resolutions by the Security Council in annexes to the relevant resolutions, or by the Security Council Committee established pursuant to resolution 1718 (2006) (the 1718 Sanctions Committee) pursuant to Security Council resolution 1718 (2006); and</p> <p>(v) Any natural or legal person or entity designated for the application of targeted financial sanctions pursuant to Security Council resolution 2231 (2015) and any future successor resolutions by the Security Council.</p>
<p>Designation</p>	<p>The term <i>designation</i> refers to the identification of a person⁵⁸ or entity that is subject to targeted financial sanctions pursuant to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - United Nations Security Council resolution 1267 (1999) and its successor resolutions; - Security Council resolution 1373 (2001), including the determination that the relevant sanctions will be applied to the person or entity and the public communication of that determination;

⁵⁸ Natural or legal.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<p>(iv) หมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือหน่วยงาน ที่ถูกกำหนดเพื่อใช้การลงโทษทางการเงินตามที่กำหนด เป้าหมายเอาไว้โดยเป็นไปตามมติ 1718 (ค.ศ. 2006) ของคณะมนตรีความมั่นคงและมติอื่นๆ ที่สืบต่อจากมตินั้นที่ออกโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่ง สหประชาชาติในภาคผนวกของมติที่เกี่ยวข้อง หรือ ถูกกำหนดโดยคณะกรรมการของคณะมนตรีความมั่นคง ที่จัดตั้งขึ้นตามมติ 1718 (ค.ศ. 2006) (ที่เรียกว่าคณะ กรรมการลงโทษตามมติ 1718) โดยเป็นไปตามมติ 1737 (ค.ศ. 2006) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่ง สหประชาชาติ และ</p> <p>(v) หมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลหรือหน่วยงาน ที่ถูกกำหนดเพื่อใช้มาตรการลงโทษทางการเงิน ตามที่กำหนดเป้าหมายเอาไว้โดยเป็นไปตามมติ 2231 (ค.ศ. 2015) ของคณะมนตรีความมั่นคง และมติอื่นๆ ที่สืบต่อจากมติดังกล่าว</p>
การกำหนด	<p>คำว่า <i>การกำหนด</i> หมายถึง การระบุทราบตัวตนบุคคล⁵⁸ หรือหน่วยงานที่ตกเป็นเป้าที่จะถูกลงโทษทางการเงินตามมติ ต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มติ 1267 (ค.ศ. 1999) ของคณะมนตรีความมั่นคง แห่งสหประชาชาติและมติอื่นที่สืบต่อจากมติดังกล่าว - มติ 1373 (ค.ศ. 2001) ของคณะมนตรีความมั่นคง แห่งสหประชาชาติ ซึ่งจะรวมถึงการตัดสินใจว่ามาตรการ ลงโทษที่เกี่ยวข้องนั้นจะใช้กับบุคคลหรือจะใช้กับ หน่วยงานและรวมถึงการสื่อสารให้สาธารณชนทราบถึง การตัดสินใจดังกล่าวด้วย

⁵⁸ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

TERM	DEFINITION
	<ul style="list-style-type: none"> - Security Council resolution 1718 (2006) and its successor resolutions; - Security Council resolution 2231 (2015) and any future successor resolutions; and - Any future Security Council resolutions which impose targeted financial sanctions in the context of the financing of proliferation of weapons of mass destruction. <p>As far as Security Council resolution 2231 (2015) and any future successor resolutions are concerned, references to “designations” apply equally to “listing”.</p>
Domestic Wire Transfer	Please refer to the IN to Recommendation 16.
Enforceable means	Please refer to the Note on the Legal Basis of requirements on Financial Institutions and DNFBPs.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<ul style="list-style-type: none"> - มติ 1718 (ค.ศ. 2006) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติและมติอื่นๆ ที่สืบต่อมติดังกล่าว - มติ 2231 (ค.ศ. 2015) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และมติอื่นๆ ที่สืบต่อมติดังกล่าว และ - มติของคณะมนตรีความมั่นคงใดๆ ที่จะออกมาในอนาคต ที่กำหนดให้ใช้การลงโทษทางการเงินแก่ผู้ที่ถูกกำหนดเป็นเป้าหมายในด้านที่เกี่ยวกับการให้เงินสนับสนุนแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง <p>ในส่วนของมติ 2231 (ค.ศ. 2015) ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และมติอื่นๆ ที่สืบต่อมติดังกล่าว การกล่าวถึง “การกำหนด” มีความหมายเท่ากับ “รายชื่อ”</p>
<p>การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในประเทศ</p>	<p>โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16</p>
<p>วิธีการที่ใช้บังคับได้</p>	<p>โปรดดูหมายเหตุเกี่ยวกับฐานกฎหมาย ในการออกข้อกำหนดสำหรับสถาบันการเงินและ DNFBPs</p>

TERM	DEFINITION
Ex Parte	The term <i>ex parte</i> means proceeding without prior notification and participation of the affected party.
Express Trust	<i>Express trust</i> refers to a trust clearly created by the settlor, usually in the form of a document e.g. a written deed of trust. They are to be contrasted with trusts which come into being through the operation of the law and which do not result from the clear intent or decision of a settlor to create a trust or similar legal arrangements (e.g. constructive trust).
False Declaration	Please refer to the IN to Recommendation 32.
False disclosure	Please refer to the IN to Recommendation 32.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
โดยฝ่ายเดียว	คำว่า <i>โดยฝ่ายเดียว</i> หมายถึง กระบวนการพิจารณาที่ฝ่ายที่ได้รับผลกระทบไม่ได้เข้าร่วมด้วยและโดยไม่มีแรงจูงใจให้ทราบล่วงหน้า
ทรัพย์สินโดยแจ้งชัด	<i>ทรัพย์สินโดยแจ้งชัด</i> หมายถึง ทรัพย์สินที่จัดตั้งขึ้นอย่างชัดเจนโดยผู้ก่อตั้งทรัพย์สิน โดยปกติแล้วจะมีรูปแบบเป็นเอกสาร เช่น เอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรมอบกรรมสิทธิในทรัพย์สินให้แก่ผู้เป็นทรัพย์สิน แตกต่างจากทรัพย์สินอื่นๆที่เกิดขึ้นเพราะผลบังคับแห่งกฎหมาย ไม่ได้เกิดจากเจตนาที่ชัดเจนที่จะก่อตั้งทรัพย์สินหรือไม่ได้เกิดจากการตัดสินใจของผู้ก่อตั้ง ที่จะก่อตั้งทรัพย์สิน หรือจากบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน (เช่น ทรัพย์สินที่ศาลตั้งขึ้นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของเจ้าของที่แท้จริง)
การสำแดงอันเป็นเท็จ	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 32
การเปิดเผยอันเป็นเท็จ	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 32

TERM	DEFINITION
Financial group	<p><i>Financial group</i> means a group that consists of a parent company or of any other type of legal person exercising control and coordinating functions over the rest of the group for the application of group supervision under the Core Principles, together with branches and/or subsidiaries that are subject to AML/CFT policies and procedures at the group level.</p>
Financial institution	<p><i>Financial institutions</i> means any natural or legal person who conducts as a business one or more of the following activities or operations for or on behalf of a customer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Acceptance of deposits and other repayable funds from the public.⁵⁹ 2. Lending.⁶⁰ 3. Financial leasing.⁶¹ 4. Money or value transfer services.⁶² 5. Issuing and managing means of payment (e.g. credit and debit cards, cheques, traveller's cheques, money orders and bankers' drafts, electronic money).

⁵⁹ This also captures private banking.

⁶⁰ This includes inter alia: consumer credit; mortgage credit; factoring, with or without recourse; and finance of commercial transactions (including forfeiting).

⁶¹ This does not extend to financial leasing arrangements in relation to consumer products.

⁶² It does not apply to any natural or legal person that provides financial institutions solely with message or other support systems for transmitting funds. See the Interpretive Note to Recommendation 16.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>กลุ่มทางการเงิน</p>	<p><i>กลุ่มทางการเงิน</i> หมายถึง กลุ่มที่ประกอบด้วยบริษัทแม่ หรือประกอบด้วยนิติบุคคลประเภทอื่นที่ใช้อำนาจควบคุมและประสานงานกับส่วนต่างๆในกลุ่มเพื่อใช้มาตรการควบคุมดูแลทั้งกลุ่มตาม หลักการสำคัญ พร้อมด้วยสาขาหรือบริษัทในเครือที่อยู่ภายใต้นโยบายและขั้นตอนในด้าน AML/CFT ในระดับกลุ่ม</p>
<p>สถาบันการเงิน</p>	<p>คำว่า <i>สถาบันการเงิน</i> หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลใดก็ตามที่ดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจดังต่อไปนี้เพียงหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้นให้แก่ลูกค้าหรือในนามของลูกค้า คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รับฝากเงินจากประชาชนและรับฝากเงินอื่นๆ ที่ต้องจ่ายคืนแก่ประชาชน⁵⁹ 2. ให้กู้เงิน⁶⁰ 3. การเข้าซื้อทางการเงิน⁶¹ 4. บริการในการโอนเงินหรือสิ่งที่มีมูลค่า⁶² 5. ออกหรือบริหารจัดการวิธีการชำระเงิน (เช่น บัตรเครดิตและบัตรเดบิต เช็คส่วนบุคคล เช็คเดินทาง ธนาณัติและตราพท์ของธนาคาร เงินอิเล็กทรอนิกส์)

⁵⁹ ข้อนี้อาจรวมถึงการธนาคารส่วนบุคคลด้วย

⁶⁰ ข้อนี้อาจรวมถึง สินเชื่อสำหรับผู้บริโภค, สินเชื่อสำหรับที่อยู่อาศัย, การเป็นนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ โดยไม่มีหรือไม่มีที่มา, และการจัดหาเงินสนับสนุนธุรกรรมเชิงพาณิชย์ (รวมถึงการจิวเวลรี่)

⁶¹ ข้อนี้อาจไม่ได้ขยายไปครอบคลุมถึงการจัดการด้านการเข้าซื้อทางการเงินที่เกี่ยวกับสินค้าอุปโภคบริโภค

⁶² ข้อนี้อาจใช้กับบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่จัดหาเฉพาะระบบการส่งข้อความหรือระบบการสนับสนุนอื่นให้แก่สถาบันการเงินในการโอนเงิน โปรดดูบันทึกการตีความข้อแนะนำที่ 16

TERM	DEFINITION
	<ol style="list-style-type: none"> 6. Financial guarantees and commitments. 7. Trading in: <ol style="list-style-type: none"> (a) Money market instruments (cheques, bills, certificates of deposit, derivatives etc.); (b) Foreign exchange; (c) Exchange, interest rate and index instruments; (d) Transferable securities; (e) Commodity futures trading. 8. Participation in securities issues and the provision of financial services related to such issues. 9. Individual and collective portfolio management. 10. Safekeeping and administration of cash or liquid securities on behalf of other persons. 11. Otherwise investing, administering or managing funds or money on behalf of other persons. 12. Underwriting and placement of life insurance and other investment related insurance⁶³. 13. Money and currency changing.

⁶³ This applies both to insurance undertakings and to insurance intermediaries (agents and brokers).

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<ol style="list-style-type: none"> 6. การค้ำประกันทางการเงินและพันธะทางการเงิน 7. การซื้อขายในสิ่งต่อไปนี้คือ <ol style="list-style-type: none"> (a) ตราสารตลาดการเงิน (เช่น เช็ค ตั๋ว ใบฝากประจำ และอนุพันธ์ เป็นต้น) (b) การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (c) ตราสารในการแลกเปลี่ยน ดอกเบี้ยและดัชนี (d) หลักทรัพย์โอนได้ (e) การซื้อขายสินค้าโภคภัณฑ์ล่วงหน้า 8. การเข้าร่วมในการออกหลักทรัพย์ และการให้บริการทางการเงินที่เกี่ยวกับการออกหลักทรัพย์ดังกล่าว 9. การบริหารจัดการพอร์ตให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือให้กลุ่มบุคคล 10. การเก็บรักษาและการบริหารเงินสดหรือหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่อง ในนามของบุคคลอื่น 11. ลงทุน บริหารหรือจัดการกองทุนหรือเงินในนามของบุคคลอื่น 12. รับรองหรือเป็นผู้หาประกันชีวิตให้และทำธุรกิจประกันภัยอื่นๆที่เกี่ยวกับการลงทุน⁶³ 13. การแลกเปลี่ยนเงินและการแลกเปลี่ยนเงินตรา

⁶³ ขอนี้ใช้กับทั้งผู้ทำธุรกิจประกันภัย (insurance undertakings) และผู้เป็นคนกลาง (ตัวแทนและคนกลางในการซื้อขาย –agents and brokers)

TERM	DEFINITION
Foreign counterparts	<p>Foreign counterparts refers to foreign competent authorities that exercise similar responsibilities and functions in relation to the cooperation which is sought, even where such foreign competent authorities have a different nature or status (e.g. depending on the country, AML/CFT supervision of certain financial sectors may be performed by a supervisor that also has prudential supervisory responsibilities or by a supervisory unit of the FIU).</p>
Freeze	<p>In the context of confiscation and provisional measures (e.g., Recommendations 4, 32 and 38), the term freeze means to prohibit the transfer, conversion, disposition or movement of any property, equipment or other instrumentalities on the basis of, and for the duration of the validity of, an action initiated by a competent authority or a court under a freezing mechanism, or until a forfeiture or confiscation determination is made by a competent authority.</p> <p>For the purposes of Recommendations 6 and 7 on the implementation of targeted financial sanctions, the term freeze means to prohibit the transfer, conversion, disposition or movement of any funds or other assets that are owned or controlled by designated persons or entities on the basis of, and for the duration of the validity of, an action initiated by the United Nations Security Council or in accordance with applicable Security Council resolutions by a competent authority or a court.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>หน่วยงานต่างประเทศ ที่มีลักษณะเดียวกัน</p>	<p>หน่วยงานต่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกัน หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจต่างประเทศที่มีความรับผิดชอบและหน้าที่คล้ายคลึงกันในเรื่องที่เกี่ยวกับการขอความร่วมมือซึ่งกันและกัน แม้ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจต่างประเทศดังกล่าว จะมีลักษณะหรือสถานะต่างกัน (เช่น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศ การควบคุมดูแลด้าน AML/CFT ของภาคการเงินบางส่วน อาจจะเป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมดูแล ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลข้อมูลด้านเสถียรภาพ หรือโดยหน่วยควบคุมดูแลของ FIU</p>
<p>การอายัด</p>	<p>ในแง่ของการริบ และการใช้มาตรการชั่วคราว (เช่น ข้อแนะนำที่ 4, 32 และ 38) คำว่า อายัด หมายถึง การห้ามมิให้โอน แปรสภาพ จำหน่าย หรือ โยกย้ายทรัพย์สินใดๆ อุปกรณ์ หรือ ตราสารอื่นๆ ซึ่งเป็นไปตามคำสั่งของหน่วยงานที่มีอำนาจ หรือ ศาล ภายใต้กลไกการอายัด ตามระยะเวลาที่มีผลบังคับตามกฎหมาย หรือจนกว่าหน่วยงานที่มีอำนาจจะพิจารณาเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำที่ 6 และ 7 ว่าด้วยการใช้มาตรการลงโทษกับผู้ตกเป็นเป้าหมายของการลงโทษทางการเงิน คำว่า อายัด หมายถึง การห้ามโอนห้ามดัดแปลง ห้ามจำหน่าย หรือ โยกย้ายเงินใดๆ หรือ ทรัพย์สินอื่นที่บุคคลหรือหน่วยงานที่ถูกกำหนดเป็นเป้าหมาย หรือมีอำนาจควบคุม ซึ่งเป็นไปตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือเป็นการดำเนินการของหน่วยงานที่มีอำนาจหรือศาล ตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงภายในระยะเวลาที่มีผลบังคับตามกฎหมาย</p>

TERM	DEFINITION
	<p>In all cases, the frozen property, equipment, instrumentalities, funds or other assets remain the property of the natural or legal person(s) that held an interest in them at the time of the freezing and may continue to be administered by third parties, or through other arrangements established by such natural or legal person(s) prior to the initiation of an action under a freezing mechanism, or in accordance with other national provisions. As part of the implementation of a freeze, countries may decide to take control of the property, equipment, instrumentalities, or funds or other assets as a means to protect against flight.</p>
<p>Fundamental principles of domestic law</p>	<p>This refers to the basic legal principles upon which national legal systems are based and which provide a framework within which national laws are made and powers are exercised. These fundamental principles are normally contained or expressed within a national Constitution or similar document, or through decisions of the highest level of court having the power to make binding interpretations or determinations of national law. Although it will vary from country to country, some examples of such fundamental principles include rights of due process, the presumption of innocence, and a person's right to effective protection by the courts.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<p>ในทุกกรณี ทรัพย์สินที่ถูกอายัด อุปกรณ์ ตราสารต่างๆ เงิน หรือทรัพย์สินอื่น จะยังคงเป็นทรัพย์สินของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีผลประโยชน์ในทรัพย์สินดังกล่าว ณ เวลาที่มีการอายัดและยังคงมีการบริหารโดยบุคคลที่สามต่อไปหรือโดยผ่านการตกลงกันอย่างอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลนั้น ก่อนการดำเนินการตามกลไกการอายัด หรือเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งชาติอื่นในการอายัดทรัพย์สิน แต่ละประเทศอาจพิจารณาเข้าควบคุมทรัพย์สิน อุปกรณ์ ตราสารต่างๆ หรือ เงินหรือทรัพย์สินอื่น เพื่อป้องกันการหลบหนี</p>
<p>หลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายภายในประเทศ</p>	<p>ข้อนี้หมายถึงหลักการขั้นพื้นฐานของกฎหมายที่เป็นหลักการในการกำหนดระบบกฎหมายของชาติและเป็นกรอบของการบัญญัติกฎหมายและการใช้อำนาจของชาติ หลักการขั้นพื้นฐานเหล่านี้โดยปกติแล้วจะมีอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งชาติหรือเอกสารที่คล้ายคลึงกันหรือโดยผ่านการวินิจฉัยของศาลสูงสุดที่มีอำนาจในการตีความที่มีผลผูกพัน หรือการวินิจฉัยอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับกฎหมายแห่งชาติ ถึงแม้ว่าจะมีข้อแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ตัวอย่างของหลักการขั้นพื้นฐานดังกล่าวจะรวมถึงสิทธิที่จะเข้าถึงกระบวนการพิจารณาตามกฎหมาย ตลอดจนการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ก่อนศาลตัดสิน และรวมถึงสิทธิของบุคคลที่จะได้รับการคุ้มครองจากศาลอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

TERM	DEFINITION
Funds	<p>The term <i>funds</i> refers to assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets.</p>
Funds or other assets	<p>The term <i>funds or other assets</i> means any assets, including, but not limited to, financial assets, economic resources (including oil and other natural resources), property of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such funds or other assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts, or letters of credit, and any interest, dividends or other income on or value accruing from or generated by such funds or other assets, and any other assets which potentially may be used to obtain funds, goods or services.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
เงิน	<p>คำว่า <i>เงิน</i> หมายถึง ทรัพย์สินทุกประเภท ไม่ว่าจะ เป็นทรัพย์สิน มีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง มีตัวตนหรือไม่มีตัวตน เคลื่อนที่ได้หรือเคลื่อนที่ไม่ได้ ไม่ว่าจะ ได้มาด้วยวิธีใดก็ตาม และเอกสารทางกฎหมายหรือตราสารในรูปแบบใดก็ตาม รวมถึงรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือดิจิทัล เป็นหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือผลประโยชน์ในทรัพย์สินดังกล่าว</p>
เงินหรือทรัพย์สินอื่น	<p>คำว่า <i>เงินหรือทรัพย์สินอื่น</i> หมายถึง ทรัพย์สินใดๆ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงทรัพย์สินทางการเงิน ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ (รวมถึงน้ำมันและทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ) ทรัพย์สินทุกประเภท ไม่ว่าจะ จับต้องได้ หรือจับต้องไม่ได้ เคลื่อนที่ได้หรือเคลื่อนที่ไม่ได้ ไม่ว่าจะ ได้มาด้วยวิธีใด ไม่ว่าจะ เป็นเอกสารทางกฎหมายหรือตราสารในรูปแบบใด รวมถึงทรัพย์สินที่เป็นอิเล็กทรอนิกส์หรือดิจิทัล หรือเป็นหลักฐานของกรรมสิทธิ์ผลประโยชน์ในเงินหรือทรัพย์สินอื่นๆ รวมถึงแต่ไม่ได้จำกัดเพียงสินเชื่อนาคาร เช็คเดินทาง เช็คนาคาร ธนาณัติ หุ้น หลักทรัพย์ พันธบัตร ตราสาร หรือ เล็ตเตอร์ออฟเครดิต และ ดอกเบี้ยเงินปันผล หรือ รายได้อื่นหรือมูลค่าที่สะสมจากหรือเกิดจากเงินดังกล่าวหรือทรัพย์สินอื่น และทรัพย์สินที่อาจถูกใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน สินค้าหรือบริการ</p>

TERM	DEFINITION
Identification data	The term <i>identification data</i> refers to reliable, independent source documents, data or information.
Intermediary financial institution	Please refer to the IN to Recommendation 16.
International organizations	International organisations are entities established by formal political agreements between their member States that have the status of international treaties; their existence is recognised by law in their member countries; and they are not treated as resident institutional units of the countries in which they are located. Examples of international organisations include the United Nations and affiliated international organisations such as the International Maritime Organisation; regional international organisations such as the Council of Europe, institutions of the European Union, the Organization for Security and Cooperation in Europe and the Organization of American States; military international organisations such as the North Atlantic Treaty Organization, and economic organisations such as the World Trade Organisation or the Association of Southeast Asian Nations, etc.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
ข้อมูลเกี่ยวกับการระบุตัวตน	คำว่า <i>ข้อมูลระบุตัวตน</i> หมายถึง เอกสาร ข้อมูลหรือข่าวสาร จากแหล่งอิสระ ที่เชื่อถือได้
สถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16
องค์การระหว่างประเทศ	องค์การระหว่างประเทศ หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตาม ข้อตกลงทางการเมืองอย่างเป็นทางการระหว่างประเทศสมาชิก ที่มีสถานะเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศ องค์การระหว่าง ประเทศเหล่านี้ได้รับการรับรองจากกฎหมายของประเทศ สมาชิก องค์การระหว่างประเทศเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นสถาบัน ของประเทศที่องค์การตั้งอยู่ตัวอย่างขององค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ องค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศ ในเครือสหประชาชาติ เช่น องค์การเดินเรือระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาค เช่น สภาแห่งยุโรป สถาบันต่างๆ ของสหภาพยุโรป องค์การเพื่อความมั่นคงและ การร่วมมือในยุโรป และองค์การรัฐอเมริกัน องค์การระหว่าง ประเทศทางทหาร เช่น องค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ องค์การทางเศรษฐกิจ เช่น องค์การการค้าโลก หรือสมาคม ประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

TERM	DEFINITION
Law	Please refer to the Note on the Legal Basis of requirements on Financial Institutions and DNFBPs.
Legal arrangements	<i>Legal arrangements</i> refers to express trusts or other similar legal arrangements. Examples of other similar arrangements (for AML/CFT purposes) include fiducie, treuhand and fideicomiso.
Legal person	<i>Legal persons</i> refers to any entities other than natural persons that can establish a permanent customer relationship with a financial institution or otherwise own property. This can include companies, bodies corporate, foundations, anstalt, partnerships, or associations and other relevantly similar entities.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
กฎหมาย	โปรดดูหมายเหตุเกี่ยวกับฐานกฎหมายของข้อกำหนดว่าด้วยสถาบันการเงิน และ DNFBPs
บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย	บุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมาย หมายถึง ทรัสต์โดยแจ้งชัดหรือบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตัวอย่างของบุคคลที่มีการตกลงกันทางกฎหมายอื่นที่คล้ายคลึงกัน (ในเรื่องของ AML/CFT) นั้น รวมถึงหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ คือ fiducie treuhand และ fideicomiso
นิติบุคคล	นิติบุคคล หมายถึง หน่วยงานใดๆที่ไม่ใช่บุคคลธรรมดา แต่สามารถสร้างความสัมพันธ์ถาวรในฐานะเป็นลูกค้ากับสถาบันการเงิน หรือ ไม่ก็สามารถเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ นิติบุคคลดังกล่าวนี้จะรวมถึงบริษัท บริษัท มูลนิธิ สถาบัน ห้างหุ้นส่วน หรือ สมาคมและหน่วยงานอื่นๆ ที่คล้ายคลึงและเกี่ยวข้อง

TERM	DEFINITION
<p>Money laundering offence</p>	<p>References (except in Recommendation 3) to a <i>money laundering offence</i> refer not only to the primary offence or offences, but also to ancillary offences.</p>
<p><i>Money or value transfer service</i></p>	<p><i>Money or value transfer services (MVTs)</i> refers to financial services that involve the acceptance of cash, cheques, other monetary instruments or other stores of value and the payment of a corresponding sum in cash or other form to a beneficiary by means of a communication, message, transfer, or through a clearing network to which the MVTs provider belongs. Transactions performed by such services can involve one or more intermediaries and a final payment to a third party, and may include any new payment methods. Sometimes these services have ties to particular geographic regions and are described using a variety of specific terms, including <i>hawala</i>, <i>hundi</i>, and <i>fei-chen</i>.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>ความผิดฐานฟอกเงิน</p>	<p>การอ้างถึง (ยกเว้น เฉพาะในข้อแนะนำที่ 3) <i>ความผิดฐานฟอกเงิน</i> ไม่ได้หมายถึงแต่เฉพาะความผิดหลักอย่างเดียว หรือหลายความผิด แต่หมายถึงความผิดที่เป็นส่วนประกอบด้วย</p>
<p>การโอนเงินและการโอนมูลค่าเงิน</p>	<p><i>บริการในการโอนเงินหรือมูลค่าเงิน (MVTS)</i> หมายถึง บริการทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการรับเงินสด เช็ค ตราสารการเงิน อื่นๆ หรือสิ่งที่เก็บมูลค่าเงิน และการชำระเป็นเงินสดในจำนวนที่ตรงกันหรือในรูปแบบอื่นให้แก่ผู้รับผลประโยชน์ด้วยวิธีการสื่อสาร ใช้ข้อความ โอน หรือผ่านเครือข่ายการชำระบัญชีที่ผู้ให้บริการ MVTS เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายดังกล่าว ธุรกรรมที่ดำเนินการโดยบริการดังกล่าวอาจจะเกี่ยวกับคนกลางหนึ่งคนหรือมากกว่าหนึ่งขึ้นไป และการชำระเงินขั้นสุดท้ายให้แก่บุคคลที่สาม และอาจจะรวมถึงวิธีการชำระเงินวิธีใหม่ด้วย บางครั้งบริการเหล่านี้มีความสัมพันธ์โยงอยู่กับเขตภูมิศาสตร์แห่งหนึ่งแห่งใด โดยเฉพาะและมีคำอธิบายโดยใช้ศัพท์เฉพาะต่าง ๆ รวมถึงคำว่า <i>hawala</i>, <i>hundi</i> และ <i>fei-chen</i></p>

TERM	DEFINITION
<i>Non-conviction based confiscation</i>	<i>Non-conviction based confiscation</i> means confiscation through judicial procedures related to a criminal offence for which a criminal conviction is not required.
<i>Non-profit organizations</i>	Please refer to the IN to Recommendation 8.
<i>Originator</i>	Please refer to the IN to Recommendation 16.
<i>Ordering financial institution</i>	Please refer to the IN to Recommendation 16.
<i>Payable-through accounts</i>	Please refer to the IN to Recommendation 13.
<i>Physical cross-border transportation</i>	Please refer to the IN to Recommendation 32.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
การริบทรัพย์ทางแพ่ง	การริบทรัพย์ทางแพ่ง หมายถึง การริบทรัพย์โดยผ่านกระบวนการพิจารณาของฝ่ายตุลาการที่เกี่ยวกับความผิดทางอาญา ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องมีคำพิพากษาว่ามีความผิดทางอาญา
องค์การไม่แสวงหากำไร	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 8
ผู้โอนเงิน	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16
สถาบันการเงินที่ออกคำสั่งสั่งโอนเงิน	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16
การชำระเงินผ่านบัญชีโดยตรง	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 13
การขนส่งระหว่างประเทศ	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 32

TERM	DEFINITION
<p><i>Politically Exposed persons (PEPs)</i></p>	<p><i>Foreign PEPs</i> are individuals who are or have been entrusted with prominent public functions by a foreign country, for example Heads of State or of government, senior politicians, senior government, judicial or military officials, senior executives of state owned corporations, important political party officials.</p> <p><i>Domestic PEPs</i> are individuals who are or have been entrusted domestically with prominent public functions, for example Heads of State or of government, senior politicians, senior government, judicial or military officials, senior executives of state owned corporations, important political party officials.</p> <p><i>Persons who are or have been entrusted with a prominent function by an international organisation</i> refers to members of senior management, i.e. directors, deputy directors and members of the board or equivalent functions.</p> <p>The definition of PEPs is not intended to cover middle ranking or more junior individuals in the foregoing categories.</p>
<p>Proceeds</p>	<p><i>Proceeds</i> refers to any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง-PEPs</p>	<p><i>PEP ต่างประเทศ</i> คือบุคคลที่ได้รับหรือเคยได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งสูงในต่างประเทศ เช่น ประมุขแห่งรัฐ หรือ หัวหน้าคณะรัฐบาล นักการเมืองอาวุโส หรือ ข้าราชการอาวุโส เจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ หรือฝ่ายทหารระดับอาวุโส ผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจและเจ้าหน้าที่ที่สำคัญของพรรคการเมือง</p> <p><i>PEP ภายในประเทศ</i> หมายถึง บุคคลที่มอบหมายหรือเคยได้รับมอบหมาย ให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในประเทศ เช่น ประมุขของประเทศ หัวหน้าคณะรัฐบาล นักการเมืองอาวุโส ข้าราชการอาวุโส เจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ หรือฝ่ายทหารระดับอาวุโส ผู้บริหารระดับสูงของรัฐวิสาหกิจ เจ้าหน้าที่ที่สำคัญของพรรคการเมือง</p> <p><i>บุคคลผู้ซึ่งได้รับมอบหมายหรือเคยได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในองค์การระหว่างประเทศ</i> หมายถึง สมาชิกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารชั้นสูง เช่น กรรมการบริหาร รองกรรมการบริหารและกรรมการในคณะกรรมการบริหาร หรือ ผู้ที่มีตำแหน่งเท่าเทียมกับระดับดังกล่าว</p> <p>คำจำกัดความของ PEPs ไม่ได้มีเจตนาที่จะให้หมายถึงเจ้าหน้าที่ระดับกลาง หรือเจ้าหน้าที่ผู้น้อยในประเภทต่างๆ ของบุคคลที่กล่าวถึงมาแล้วข้างต้น</p>
<p>รายได้</p>	<p><i>รายได้</i> หมายถึง ทรัพย์สินใดๆ ที่ได้จาก หรือรับมาจากการกระทำความผิดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม</p>

TERM	DEFINITION
Property	<i>Property</i> means assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, moveable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in such assets.
Qualifying wire transfers	Please refer to the IN to Recommendation 16.
Reasonable measures	The term <i>Reasonable Measures</i> means: appropriate measures which are commensurate with the money laundering or terrorist financing risks.
Related to terrorist financing or money laundering	Please refer to the IN. to Recommendation 32.
Required	Please refer to the IN to Recommendation 16.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
ทรัพย์สิน	ทรัพย์สิน หมายถึง ทรัพย์สินทุกประเภท ไม่ว่าจะ เป็นทรัพย์สินมีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง มีตัวตนหรือไม่มีตัวตน เคลื่อนที่ได้หรือเคลื่อนที่ไม่ได้ และหมายถึงเอกสารทางกฎหมายหรือตราสารรูปแบบใดก็ตามที่เป็นหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือผลประโยชน์ในทรัพย์สินดังกล่าว
การโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีคุณสมบัติ	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16
มาตรการที่สมควรแก่เหตุ	มาตรการที่สมควรแก่เหตุ หมายถึง มาตรการที่เหมาะสมซึ่งเท่าเทียมกับความเสี่ยงของ ML หรือความเสี่ยงของการให้ TF
เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการฟอกเงิน	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 32
กำหนด ให้มี/ทำตาม	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16

TERM	DEFINITION
Risk	<p>All references to <i>risk</i> refer to the risk of money laundering and/or terrorist financing. This term should be read in conjunction with the Interpretive Note to Recommendation 1.</p>
Satisfied	<p>Where reference is made to a financial institution being <i>satisfied</i> as to a matter, that institution must be able to justify its assessment to competent authorities.</p>
Seize	<p>The term <i>seize</i> means to prohibit the transfer, conversion, disposition or movement of property on the basis of an action initiated by a competent authority or a court under a freezing mechanism. However, unlike a freezing action, a seizure is effected by a mechanism that allows the competent authority or court to take control of specified property. The seized property remains the property of the natural or legal person(s) that holds an interest in the specified property at the time of the seizure, although the competent authority or court will often take over possession, administration or management of the seized property.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
ความเสี่ยง	ข้ออ้างอิงถึง <i>ความเสี่ยง</i> หมายถึง ความเสี่ยงเกี่ยวกับ ML และ/หรือ เกี่ยวกับการให้ TF ศัพท์นี้ต้องอ่านควบคู่ไปกับคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 1
พอใจ	ในกรณีที่มีการอ้างถึงว่า สถาบันการเงินมีความ <i>พอใจ</i> เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น หมายความว่า สถาบันดังกล่าว จะต้องสามารถอ้างเหตุผลเกี่ยวกับการประเมินของตนต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจได้
ยึด	คำว่า <i>ยึด</i> แปลว่า ห้ามการโอน การดัดแปลง การจำหน่าย หรือการโยกย้ายทรัพย์สิน โดยอาศัยการกระทำที่หน่วยงานผู้มีอำนาจหรือศาลเป็นผู้เริ่มในการดำเนินการตามกลไกในการอายัด อย่างไรก็ตาม การยึดไม่เหมือนการอายัด เพราะดำเนินการโดยใช้กลไกที่เอื้อให้หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือ ศาล ควบคุมทรัพย์สินที่ระบุเป็นการเฉพาะนั้น ทรัพย์สินที่ถูกยึดจะยังคงเป็นทรัพย์สินของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีผลประโยชน์อยู่ในทรัพย์สินที่ระบุนั้น ณ เวลาที่ถูกยึด ถึงแม้ว่าหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือศาลมักจะเข้าไปครอบครอง บริหารหรือจัดการทรัพย์สินที่ถูกยึดดังกล่าว

TERM	DEFINITION
Self-regulatory body (SRB)	<p>A SRB is a body that represents a profession (e.g. lawyers, notaries, other independent legal professionals or accountants), and which is made up of members from the profession, has a role in regulating the persons that are qualified to enter and who practise in the profession, and also performs certain supervisory or monitoring type functions. Such bodies should enforce rules to ensure that high ethical and moral standards are maintained by those practicing the profession.</p>
Serial Payment	<p>Please refer to the IN. to Recommendation 16.</p>
Settlor	<p><i>Settlers</i> are natural or legal persons who transfer ownership of their assets to trustees by means of a trust deed or similar arrangement.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
หน่วยงานกำกับดูแลตัวเอง	หน่วยงานกำกับดูแลตนเอง คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนวิชาชีพ (เช่น ทนายความ ผู้ทำคำรับรองลายมือชื่อและเอกสาร ตลอดจนผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระทางกฎหมายอื่นๆ หรือนักบัญชี) ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจากสาขาวิชาชีพของตน และมีบทบาทในการกำกับดูแลบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะเข้ามาสู่วิชาชีพ และประกอบวิชาชีพด้วยความรู้ในสาขาวิชานั้น และทำหน้าที่บางอย่างในการควบคุมดูแลหรือติดตามตรวจสอบ หน่วยงานดังกล่าวนี้ต้องบังคับใช้กฎข้อบังคับเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ที่เข้ามาอยู่ในสาขาวิชาชีพนี้ มีการรักษามาตรฐานจริยธรรมและศีลธรรมไว้ในระดับสูง
คำสั่งจ่ายเงินแบบชุด	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16
ผู้ก่อตั้งทรัสต์	<i>ผู้ก่อตั้งทรัสต์</i> คือบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลผู้ซึ่งโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของตนไปให้แก่ผู้จัดการทรัสต์ โดยการทำเป็นเอกสารมอบอำนาจให้แก่ทรัสต์ หรือ การตกลงที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

TERM	DEFINITION
Shell bank	<p><i>Shell bank</i> means a bank that has no physical presence in the country in which it is incorporated and licensed, and which is unaffiliated with a regulated financial group that is subject to effective consolidated supervision.</p> <p><i>Physical presence</i> means meaningful mind and management located within a country. The existence simply of a local agent or low level staff does not constitute physical presence.</p>
Should	For the purposes of assessing compliance with the FATF Recommendations, the word <i>should</i> has the same meaning as <i>must</i> .
Straight-through processing	Please refer to the IN. to Recommendation 16.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>ธนาคารบังหน้า</p>	<p>ธนาคารบังหน้า ธนาคารที่ไม่มีสถานประกอบการจริงอยู่ในประเทศที่ธนาคารดังกล่าวจดทะเบียนจัดตั้งและได้รับใบอนุญาต และเป็นธนาคารที่ไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มสถาบันการเงินที่ถูกกำกับดูแล และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลที่เป็นปึกแผ่นและมีประสิทธิภาพ</p> <p>คำว่า มีสถานประกอบการจริง หมายความว่า มีทีมบริหารจัดการที่มีการเอาใจใส่ดูแล ที่ตั้งอยู่ในประเทศนั้น แต่การมีตัวแทนที่เป็นคนในประเทศนั้นหรือมีเจ้าหน้าที่ระดับล่างอยู่ในประเทศนั้น ไม่ถือว่าเป็นสถานประกอบการจริง</p>
<p>ต้อง</p>	<p>เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการประเมินการปฏิบัติตามข้อแนะนำ FATF นั้น คำว่า ต้อง มีความหมายเท่ากับคำว่า ต้อง</p>
<p>ธุรกรรมการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์โดยตรง</p>	<p>โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16</p>

TERM	DEFINITION
Supervisors	<p><i>Supervisors</i> refers to the designated competent authorities or non-public bodies with responsibilities aimed at ensuring compliance by financial institutions (“<i>financial supervisors</i>”⁶⁴) and/or DNFBPs with requirements to combat money laundering and terrorist financing. Non-public bodies (which could include certain types of SRBs) should have the power to supervise and sanction financial institutions or DNFBPs in relation to the AML/CFT requirements. These nonpublic bodies should also be empowered by law to exercise the functions they perform, and be supervised by a competent authority in relation to such functions.</p>
Targeted financial sanctions	<p>The term <i>targeted financial sanctions</i> means both asset freezing and prohibitions to prevent funds or other assets from being made available, directly or indirectly, for the benefit of designated persons and entities.</p>

⁶⁴ Including Core Principles supervisors who carry out supervisory functions that are related to the implementation of the FATF Recommendations.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
ผู้ควบคุมดูแล	<p><i>ผู้ควบคุมดูแล</i> หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจที่ได้รับมอบหมาย หรือ หน่วยงานที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับตรวจสอบการปฏิบัติของสถาบันการเงิน (<i>ผู้ควบคุมดูแลทางการเงิน</i>⁶⁴) และ/หรือ DNFBPs ตามข้อกำหนดว่าด้วยการต่อต้าน ML และ TF หน่วยงานที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐ (ซึ่งอาจรวมถึงหน่วยงานหรือหน่วยงานกำกับดูแลตนเองบางประเภท) ต้องมีอำนาจควบคุมดูแลและลงโทษสถาบันการเงิน หรือ DNFBPs ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดด้านการป้องกันและปราบปราม ML และการต่อต้าน TF หน่วยงานที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐเหล่านี้ต้องมีอำนาจทางกฎหมายที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน และอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว</p>
การลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมาย	<p>คำว่า <i>การลงโทษทางการเงินที่มีการกำหนดเป้าหมาย</i> หมายถึง การอายัดทรัพย์สินและข้อห้ามทั้งหลายที่จะป้องกันมิให้มีเงินหรือทรัพย์สินอื่นให้แก่บุคคลและหน่วยงานที่ถูกกำหนด ไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อม</p>

⁶⁴ รวมถึงผู้ควบคุมดูแลที่อยู่ภายใต้หลักการสำคัญ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมดูแลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะ FATF

TERM	DEFINITION
<p>Terrorist</p>	<p>The term <i>terrorist</i> refers to any natural person who:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) commits, or attempts to commit, terrorist acts by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully; (ii) participates as an accomplice in terrorist acts ; (iii) organises or directs others to commit terrorist acts ; or (iv) contributes to the commission of terrorist acts by a group of persons acting with a common purpose where the contribution is made intentionally and with the aim of furthering the terrorist act or with the knowledge of the intention of the group to commit a terrorist act.
<p>Terrorist act</p>	<p>A <i>terrorist act</i> includes:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) an act which constitutes an offence within the scope of, and as defined in one of the following treaties: (i) Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft (1970); (ii) Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation (1971); (iii) Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents (1973); (iv) International Convention against the Taking of Hostages (1979); (v) Convention on the Physical Protection of Nuclear Material (1980);

คำศัพท์	คำจำกัดความ
ผู้ก่อการร้าย	<p>คำว่า <i>ผู้ก่อการร้าย</i> หมายถึง บุคคลธรรมดาใดๆ ผู้ซึ่ง (i) กระทำหรือพยายามกระทำการอันเป็นการก่อการร้ายด้วยวิธีใดๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมโดยมิชอบด้วยกฎหมายและโดยเจตนา; (ii) เข้าร่วมในฐานะผู้ร่วมกระทำความผิดในการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย; (iii) ก่อการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำการอันเป็นการก่อการร้าย; หรือ (iv) มีส่วนสมทบในการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย โดยกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันโดยการมีส่วนร่วมดังกล่าวนั้นกระทำโดยเจตนาและด้วยจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายให้ลุกล้างไป หรือโดยที่รู้ถึงความตั้งใจของกลุ่มที่จะกระทำการอันเป็นการก่อการร้าย</p>
การกระทำอันเป็นการก่อการร้าย	<p><i>การกระทำอันเป็นการก่อการร้าย</i> มีความหมายรวมถึงการกระทำดังต่อไปนี้</p> <p>(a) การกระทำซึ่งประกอบเป็นความผิดภายในขอบข่ายและคำจำกัดความของสนธิสัญญาฉบับหนึ่งฉบับใดในบรรดาสนธิสัญญาทั้งหลาย ดังต่อไปนี้ (i) อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (ค.ศ.1970); (ii) อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน (ค.ศ.1971); (iii) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและการลงโทษแก่อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลผู้ได้รับการคุ้มครองระหว่างประเทศ รวมถึงตัวแทนทางการชุด (ค.ศ.1973); (iv) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการต่อต้านการจับบุคคลเป็นตัวประกัน (ค.ศ. 1979); (v) อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันวัตถุนิวเคลียร์ทางกายภาพ</p>

TERM	DEFINITION
	<p>(vi) Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation (1988); (vii) Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation (2005); (viii) Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf (2005); (ix) International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings (1997); and (x) International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism (1999).</p> <p>(b) any other act intended to cause death or serious bodily injury to a civilian, or to any other person not taking an active part in the hostilities in a situation of armed conflict, when the purpose of such act, by its nature or context, is to intimidate a population, or to compel a Government or an international organisation to do or to abstain from doing any act.</p>
Terrorist financing	<p><i>Terrorist financing</i> is the financing of terrorist acts, and of terrorists and terrorist organisations.</p>
Terrorist financing abuse	<p>Please refer to the IN to Recommendation 8.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
	<p>(ค.ศ.1980); (vi) พิธีสารว่าด้วยการปราบปรามการกระทำที่ใช้ความรุนแรงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ณ ท่าอากาศยานที่ให้บริการแก่การบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นพิธีสารเสริมอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน (ค.ศ. 1988); (vii) อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการเดินเรือทางทะเล (ค.ศ. 2005); (viii) พิธีสารว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของแท่นที่ติดตั้งอยู่กับที่บนไหล่ทวีป (ค.ศ. 2005); (ix) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการวางระเบิดของผู้ก่อการร้าย (ค.ศ. 1997); และ (x) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการปราบปรามการให้ TF (ค.ศ.1999) (b) การกระทำอื่นใดที่มีเจตนาที่จะก่อให้เกิดการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บทางร่างกายอย่างร้ายแรงต่อพลเรือนหรือต่อบุคคลอื่นที่ไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการทำสงครามในสถานการณ์ความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธเมื่อวัตถุประสงค์ของการกระทำดังกล่าวทั้งลักษณะและบริบทของการกระทำก็เพื่อข่มขู่ประชากร หรือเพื่อบังคับให้รัฐบาลหรือองค์กรระหว่างประเทศให้กระทำหรือละเว้นจากการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด</p>
<p>การสนับสนุนทางการเงิน แก่การก่อการร้าย</p>	<p>การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หมายถึง การให้เงินสนับสนุนการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย และการให้เงินสนับสนุนผู้ก่อการร้ายและองค์กรก่อการร้าย</p>
<p>การถูกใช้ในการสนับสนุน ทางการเงินแก่การก่อการร้าย</p>	<p>โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 8</p>

TERM	DEFINITION
Terrorist financing offence	References (except in Recommendation 4) to a <i>terrorist financing offence</i> refer not only to the primary offence or offences, but also to ancillary offences.
Terrorist organization	The term <i>terrorist organisation</i> refers to any group of terrorists that: (i) commits, or attempts to commit, terrorist acts by any means, directly or indirectly, unlawfully and wilfully; (ii) participates as an accomplice in terrorist acts; (iii) organises or directs others to commit terrorist acts; or (iv) contributes to the commission of terrorist acts by a group of persons acting with a common purpose where the contribution is made intentionally and with the aim of furthering the terrorist act or with the knowledge of the intention of the group to commit a terrorist act.
Third parties	For the purposes of Recommendations 6 and 7, the term <i>third parties</i> includes, but is not limited to, financial institutions and DNFBPs. Please also refer to the IN to Recommendation 17.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
<p>ความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย</p>	<p>การอ้างอิง (ยกเว้นในข้อแนะนำที่ 4) ถึง <i>ความผิดฐานการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย</i> ไม่ได้หมายถึงเฉพาะความผิดหลักอย่างหนึ่งหรือความผิดหลักหลายอย่าง แต่หมายถึงความผิดเสริมด้วย</p>
<p>องค์กรก่อการร้าย</p>	<p>คำว่า <i>องค์กรก่อการร้าย</i> หมายถึง กลุ่มผู้ก่อการร้ายใดๆ ที่ (i) กระทำหรือพยายามกระทำการอันเป็นการก่อการร้ายด้วยวิธีใดๆ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมโดยมิชอบด้วยกฎหมายและโดยเจตนา; (ii) เข้าร่วมในฐานะผู้ร่วมกระทำความผิด ในการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย; (iii) ก่อการหรือสั่งการให้ผู้อื่นกระทำการอันเป็นการก่อการร้าย; หรือ (iv) มีส่วนสมทบในการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย โดยกลุ่มบุคคลที่ดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันโดยการมีส่วนสมทบดังกล่าวนั้นกระทำโดยเจตนาและด้วยจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายให้ลุกล่วงไป หรือโดยที่รู้ถึงความตั้งใจของกลุ่มที่จะกระทำการอันเป็นการก่อการร้าย</p>
<p>บุคคลที่สาม</p>	<p>เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของข้อแนะนำที่ 6 และ 7 คำว่า <i>บุคคลที่สาม</i> ให้ความหมายรวมถึงแต่ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะสถาบันการเงินทั้งหลาย และ DNFBPs</p> <p>โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 17 ด้วย</p>

TERM	DEFINITION
Trustee	<p>The terms trust and trustee should be understood as described in and consistent with Article 2 of the <i>Hague Convention on the law applicable to trusts and their recognition</i>⁶⁵.</p> <p>Trustees may be professional (e.g. depending on the jurisdiction, a lawyer or trust company) if they are paid to act as a trustee in the course of their business, or non-professional (e.g. a person acting without reward on behalf of family).</p>
Unique transaction reference number	Please refer to the IN. to Recommendation 16.

⁶⁵ Article 2 of the Hague Convention reads as follows:

For the purposes of this Convention, the term "trust" refers to the legal relationships created – inter-vivos or on death – by a person, the settlor, when assets have been placed under the control of a trustee for the benefit of a beneficiary or for a specified purpose.

A trust has the following characteristics –

- a) the assets constitute a separate fund and are not a part of the trustee's own estate;
- b) title to the trust assets stands in the name of the trustee or in the name of another person on behalf of the trustee;
- c) the trustee has the power and the duty, in respect of which he is accountable, to manage, employ or dispose of the assets in accordance with the terms of the trust and the special duties imposed upon him by law.

The reservation by the settlor of certain rights and powers, and the fact that the trustee may himself have rights as a beneficiary, are not necessarily inconsistent with the existence of a trust.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
ทรัสต์	คำว่า <i>ทรัสต์</i> และ <i>ทรัสต์</i> ต้องเข้าใจตามที่อธิบายและสอดคล้องกับมาตรา 2 ของอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายที่ใช้กับ ทรัสต์ และการยอมรับทรัสต์ดังกล่าว ⁶⁵ ผู้จัดการทรัสต์ อาจจะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพ (เช่น ขึ้นอยู่กับประเทศ ทนายความ หรือบริษัททรัสต์) ถ้าผู้จัดการทรัสต์เหล่านั้นได้รับค่าจ้างให้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการทรัสต์ซึ่งเป็นการทำธุรกิจของพวกเขา หรืออาจจะเป็นไม่ใช่ผู้ประกอบการวิชาชีพ (เช่น บุคคลที่กระทำการในนามของครอบครัวโดยไม่มีสิ่งตอบแทน)
หมายเลขอ้างอิงเฉพาะสำหรับธุรกรรม	โปรดดูคำอธิบายเพิ่มเติมข้อแนะนำที่ 16

⁶⁵ มาตรา 2 ของอนุสัญญากรุงเฮกมีใจความว่า:

เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ คำว่า “ทรัสต์” หมายถึง ความสัมพันธ์ทางกฎหมายที่บุคคล หรือผู้ก่อตั้งทรัสต์ จัดตั้งขึ้นในระหว่างที่มีชีวิต หรือเมื่อเสียชีวิตและมีการดำเนินการให้ทรัพย์สินอยู่ภายใต้การควบคุมของทรัสต์ เพื่อประโยชน์ของผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง หรือเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ

ทรัสต์มีลักษณะเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- ทรัพย์สิน ประกอบเป็นเงินที่แยกต่างหาก และไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกองมรดกของทรัสต์เอง
- กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของทรัสต์อยู่ในชื่อของทรัสต์ หรือในชื่อของอีกบุคคลหนึ่งที่ทำเนิการในนามของทรัสต์
- ทรัสต์มีอำนาจและหน้าที่ ซึ่งเขาต้องรับผิดชอบในการจัดการ, ใช้ประโยชน์, หรือจำหน่ายทรัพย์สินให้เป็นไปตามเงื่อนไขข้อตกลงของทรัสต์และตามหน้าที่พิเศษที่กำหนดตามกฎหมาย

การที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ สงวนสิทธิและอำนาจบางประการและการที่ทรัสต์เองอาจมีสิทธิบางประการในฐานะที่เป็นผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงไม่จำเป็นว่าจะต้องขัดต่อการมีทรัสต์

TERM	DEFINITION
Virtual Asset	<p>A virtual asset is a digital representation of value that can be digitally traded, or transferred, and can be used for payment or investment purposes. Virtual assets do not include digital representations of fiat currencies, securities and other financial assets that are already covered elsewhere in the FATF Recommendations.</p>
Virtual Asset Service Providers	<p>Virtual asset service provider means any natural or legal person who is not covered elsewhere under the Recommendations, and as a business conducts one or more of the following activities or operations for or on behalf of another natural or legal person:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. exchange between virtual assets and fiat currencies; ii. exchange between one or more forms of virtual assets; iii. transfer⁶⁶ of virtual assets; iv. safekeeping and/or administration of virtual assets or instruments enabling control over virtual assets; and v. participation in and provision of financial services related to an issuer's offer and/or sale of a virtual asset.

คำศัพท์	คำจำกัดความ
สินทรัพย์เสมือน	สินทรัพย์เสมือนเป็นตัวแทนมูลค่าเป็นดิจิทัลที่อาจซื้อขายหรือโอนทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ และใช้ในการชำระเงินและการลงทุนได้ สินทรัพย์เสมือนไม่รวมถึงตัวแทนทางดิจิทัลของเงินธนบัตรหลักทรัพย์ และสินทรัพย์ทางการเงินอื่นๆ ที่กำหนดอยู่ในข้อแนะนำของ FATF อยู่แล้ว
ผู้ให้บริการสินทรัพย์เสมือน	<p>ผู้ให้บริการสินทรัพย์เสมือน หมายถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ไม่อยู่ในข้อแนะนำ FATF และเป็นธุรกิจที่ทำกิจกรรมหรือดำเนินกิจการให้หรือแทนบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอื่นดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> i. การแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายระหว่างสินทรัพย์เสมือนกับเงินธนบัตร ii. การแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายระหว่างสินทรัพย์เสมือน iii. การโอนสินทรัพย์เสมือน iv. การรับฝากและ/หรือบริหารสินทรัพย์เสมือนหรือตราสารที่ทำให้ควบคุมสินทรัพย์เสมือนได้ v. การมีส่วนร่วมและการให้บริการทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายของผู้ที่จะออกสินทรัพย์เสมือน และ/หรือการขายสินทรัพย์เสมือน

TERM	DEFINITION
Without delay	<p>The phrase <i>without delay</i> means, ideally, within a matter of hours of a designation by the United Nations Security Council or its relevant Sanctions Committee (e.g. the 1267 Committee, the 1988 Committee, the 1718 Sanctions Committee). For the purposes of S/RES/1373(2001), the phrase without delay means upon having reasonable grounds, or a reasonable basis, to suspect or believe that a person or entity is a terrorist, one who finances terrorism or a terrorist organisation. In both cases, the phrase without delay should be interpreted in the context of the need to prevent the flight or dissipation of funds or other assets which are linked to terrorists, terrorist organisations, those who finance terrorism, and to the financing of proliferation of weapons of mass destruction, and the need for global, concerted action to interdict and disrupt their flow swiftly.</p>

คำศัพท์	คำจำกัดความ
โดยมิชักช้า	<p>วลีที่ว่า <i>โดยมิชักช้า</i> หมายความว่า ภายในไม่กี่ชั่วโมงของการประกาศกำหนด โดยคณะกรรมการความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือคณะกรรมการลงโทษที่เกี่ยวข้อง (เช่น คณะกรรมการตามมติ 1267 คณะกรรมการตามมติ 1988 คณะกรรมการลงโทษตามมติ 1718) และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมติ คณะมนตรีความมั่นคงที่ 1373 (ค.ศ. 2001) วลีที่ว่า <i>โดยมิชักช้า</i> หมายถึง เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือเชื่อว่า บุคคลหรือหน่วยงานนั้นเป็นผู้ก่อการร้าย และเป็นบุคคลผู้ให้ TF หรือเป็นองค์กรก่อการร้าย ในทั้งสองกรณี วลีที่ว่า <i>โดยมิชักช้า</i> ต้องตีความในบริบทที่มีความต้องการจะป้องกันการไหลออกหรือการค่อยๆ สูญหายไปของเงิน หรือทรัพย์สินอื่นที่เชื่อมโยงกับผู้ก่อการร้าย กับองค์กรก่อการร้าย กับบุคคลผู้ให้ TF และกับการให้เงินสนับสนุนการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง และต้องตีความในบริบทของความจำเป็นที่จะต้องมีการกระทำอันเป็นการรวมพลังทั่วโลกเพื่อสกัดกั้นและระงับยับยั้งกระแสของเงินหรือทรัพย์สินอย่างรวดเร็ว</p>

TABLE OF ACRONYMS

ABBREVIATION	
AML/CFT	Anti-Money Laundering / Countering the Financing of Terrorism <i>(also used for Combating the financing of terrorism)</i>
BNI	Bearer-Negotiable Instrument
CDD	Customer Due Diligence
DNFBP	Designated Non-Financial Business or Profession
FATF	Financial Action Task Force
FIU	Financial Intelligence Unit
IN	Interpretive Note

สารบัญชื้อักษรย่อ

อักษรย่อ	
AML/CFT	การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
BNI	ตราสารผู้ทรงเปลี่ยนมือได้/ตราสารที่ออกให้แก่ผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้
CDD	การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า
DNFBP	ธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
FATF	คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน
FIU	หน่วยข่าวกรองทางการเงิน
IN	คำอธิบายเพิ่มเติม

TABLE OF ACRONYMS

ABBREVIATION	
ML	Money Laundering
MVTs	Money or Value Transfer Service (s)
NPO	Non-Profit Organization
Palermo Convention	The United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000
PEP	Politically Exposed Person
R.	Recommendation
RBA	Risk-Based Approach

สารบัญชื้อักษรย่อ

อักษรย่อ	
ML	การฟอกเงิน
MVTS	บริการการโอนเงินหรือการโอนมูลค่าเงิน
NPO	องค์กรไม่แสวงหากำไร
Palermo Convention	อนุสัญญาพาเลอโม (อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ค.ศ.2000)
PEP	บุคคลที่มีสถานภาพทางการเมือง
R.	ข้อเสนอแนะ (หมายถึงข้อเสนอแนะ FATF)
RBA	กระบวนการบริหารความเสี่ยง

TABLE OF ACRONYMS

ABBREVIATION	
SR.	Special Recommendation
SRB	Self-Regulatory Bodies
STR	Suspicious Transaction Report
TCSP	Trust and Company Service Provider
Terrorist Financing Convention	The International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism 1999
UN	United Nations
Vienna Convention	The United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances 1988

สารบัญชื้อักษรย่อ

อักษรย่อ	
SR.	ข้อเสนอแนะพิเศษ
SRB	หน่วยงานกำกับดูแลตนเอง
STR	รายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
TCSP	ผู้ให้บริการจัดตั้งทรัสต์และบริษัท
Terrorist Financing Convention	อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายค.ศ. 1999
UN	สหประชาชาติ
Vienna Convention	อนุสัญญาเวียนนา (อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการค้ายาเสพติดผิดกฎหมายและสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท)

ANNEX: FATF GUIDANCE DOCUMENTS

- Best Practice Guidelines on Providing Feedback to Reporting Financial Institutions and Other Persons (June 1998).

- Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing (April 2002).

- International Best Practices: Combating the Abuse of Non-Profit Organisations (October 2002).

- International Best Practices: Combating the Abuse of Alternative Remittance Systems (June 2003).

- The Implementation of Financial Provisions of United Nations Security Council Resolutions to Counter the Proliferation of Weapons of Mass Destruction (June 2007).

- Guidance on the Risk-Based Approach (June 2007 - October 2009).

- Nine documents including RBA Guidance for:
 - the Financial Sector;
 - Real Estate Agents;
 - Accountants;
 - TCSPs;
 - Dealers in precious metals and stones;
 - Casinos;
 - Legal Professionals;
 - Money Service Businesses; and
 - the Life Insurance Sector.

ภาคผนวก เอกสารแนวทางของ FATF

- แนวทางสำหรับหลักปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการแสดงความเห็นต่อสถาบันการเงินที่มีหน้าที่ในการรายงานและบุคคลอื่นๆ (มิถุนายน 1998)
- คู่มือสำหรับสถาบันการเงินในการตรวจจับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (เมษายน 2002)
- หลักปฏิบัติระหว่างประเทศที่ดีในการต่อต้านการใช้องค์กรรมไม่แสวงกำไรไปในทางที่ผิด (ตุลาคม 2002)
- หลักปฏิบัติสากลที่ดีในการต่อต้านการใช้ระบบการส่งเงินทางเลือกไปในทางที่ผิด (มิถุนายน 2003)
- การปฏิบัติตามบทบัญญัติทางการเงินของญัตติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในการต่อต้านการแพร่ขยายของอาวุธที่มีพลังทำลายล้างสูง (มิถุนายน 2007)
- คู่มือว่าด้วยวิธีการใช้การประเมินความเสี่ยง (มิถุนายน 2007- ตุลาคม 2009)
- เอกสาร 9 ฉบับซึ่งรวมถึงคู่มือเกี่ยวกับ RBA สำหรับภาคส่วนต่างๆ ต่อไปนี้
 - ภาคส่วนการเงิน
 - ตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
 - นักบัญชี
 - ผู้ให้บริการกองทุนทรัพย์สินและบริษัท
 - ผู้ค้าโลหะมีค่าและอัญมณี
 - คาสีโน
 - ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย
 - ธุรกิจการให้บริการทางการเงิน
 - ภาคส่วนการประกันชีวิต

ANNEX: FATF GUIDANCE DOCUMENTS

- The Implementation of Activity-Based Financial Prohibitions of United Nations Security Council Resolution 1737 (October 2007).
- Capacity Building for Mutual Evaluations and Implementation of the FATF Standards within Low Capacity Countries (February 2008).
- Best Practices Paper on Trade Based Money Laundering (June 2008).
- The Implementation of Financial Provisions of UN Security Council Resolution 1803 (October 2008).
- International Best Practices: Freezing of Terrorist Assets (June 2009).
- Best Practices Paper: Confiscation (R.3 & 38) (February 2010).
- International Best Practices: Detecting and Preventing the Illicit Cross-Border Transportation of Cash and Bearer Negotiable Instruments (February 2010).
- International Best Practices: Managing the Anti-Money Laundering and Counter-Terrorist Financing Policy Implications of Voluntary Tax Compliance Programmes (October 2010).
- FATF Guidance on Anti-Money Laundering and Terrorist Financing Measures and Financial Inclusion (June 2011).

ภาคผนวก เอกสารแนวทางของ FATF

- เอกสารว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อห้ามทางการเงินที่อาศัยกิจกรรมเป็นหลักตามญัตติ 1737 ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (ตุลาคม 2007)
- การสร้างขีดความสามารถในการประเมินซึ่งกันและกันและการใช้มาตรฐานของ FATF ภายในกลุ่มประเทศที่มีขีดความสามารถต่ำ (กุมภาพันธ์ 2008)
- เอกสารว่าด้วยหลักปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการฟอกเงินผ่านการค้า (มิถุนายน 2008)
- การใช้บทบัญญัติทางการเงินของญัตติ 1803 ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (ตุลาคม 2008)
- หลักปฏิบัติสากลที่ดีในการอายัดทรัพย์สินของผู้ก่อการร้าย (มิถุนายน 2009)
- เอกสารว่าด้วยหลักปฏิบัติที่ดีในการริบ (ข้อแนะนำที่ 3 และ 38) (กุมภาพันธ์ 2010)
- หลักปฏิบัติระหว่างประเทศที่ดีในการตรวจสอบและป้องกันการขนส่งเงินสดและตราสารผู้ถือที่เปลี่ยนมือได้ข้ามแดนอย่างผิดกฎหมาย (กุมภาพันธ์ 2010)
- หลักปฏิบัติสากลที่ดีในการจัดการกับแผนปฏิบัติตามกฎหมายภาษีด้วยความสมัครใจที่มีผลต่อนโยบายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ตุลาคม 2010)
- คู่มือ FATF ว่าด้วยมาตรการว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการเข้าถึงบริการทางการเงิน (มิถุนายน 2011)

Note

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Note

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Note

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Note

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Note

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
Anti-Money Laundering Office (AMLO)**

เลขที่ 422 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2219 3600 โทรสาร : 0 2219 3622
อีเมลล์ : mail@amlo.go.th เว็บไซต์ : www.amlo.go.th

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
Anti-Money Laundering Office (AMLO)

เลขที่ 422 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2219 3600

โทรสาร : 0 2219 3622

อีเมลล์ : mail@amlo.go.th

เว็บไซต์ : www.amlo.go.th